IGNATII, POLYCARPI, ET BARNABÆ,

Epistolæ atq; Martyria.

Quibus præfixa est

De *Polycarpi* & *Ignatii* scriptis

JACOBI USSERII

Archiepiscopi Armachani

DISSERTATIO.

Quæ in hoc Volumine continentur alia, Operi præfixa Synopsis indicabit.

OXONIÆ,
Excudebat LEONARDUS LICHFIELD
Academiæ Typographus, A° Dom.
M. DC. XLIII.

IGNATII, POLYCARPI, ET BARNABÆ,

Epiſtolæ atq; Martyria.

Quibus præfixa eſt

De *Polycarpi* & *Ignatii* ſcriptis

JACOBI USSERII

Archiepiſcopi Armachani

DISSERTATIO.

Quæ in hoc Volumine continentur alia,
Operi præfixa Synopſis indicabit.

OXONIÆ,
Excudebat LEONARDUS LICHFIELD
Academiæ Typographus, A° Dom.
M. DC. XLIII.

SYNOPSIS

Eorum quæ in hoc continentur volumine.

I.

DE *Ignatii* Martyris Epistolis, indeq; occasione datâ, de *Polycarpi* quoq; scriptis, atq; Apostolicis Constitutionibus & Canonibus *Clementi Romano* tributis, Dissertatio.

Veterum, de *Ignatio* & *Polycarpo*, eorumq; scriptis, testimonia.

II.

POlycarpiana Epistolarum Ignatianarum Sylloge. In quâ, *Polycarpi* ad *Philippenses* literis subjectæ habentur *Ignatii* Epistolæ sex, à veteribus laudatæ: ad *Ephesios* nimirùm, *Magnesianos*, *Trallianos*, *Romanos*, *Philadelphenos* & *Smyrnæos*, in extremo suo itinere ab eo missæ. Apposita est & vetus vulgata Latina versio, ex trium Manuscriptorum codicum collatione, integritati suæ restitutæ.

III.

EPistolæ Ignatio adscriptæ, à mediæ ætatis Græcis, sex: (ad *Mariam Castabalitam*, *Polycarpum*, *Tarsenses*, *Antiochenos*, *Heronem*, & *Philippenses*:) à recentioribus Latinis, tres; nempè ad S. *Johannem*

nem Apostolum duæ, & ad Beatiss. *Virginem*, matrem Domini, una. Prioribus præmissa est *Mariæ Castabalitæ*, posterioribus subjuncta *B. Mariæ Deiparæ* nomine ad *Ignatium* edita Epistola, unâ cum *Ignatii* Elogio, ipsius in sede Antiochenâ successoris *Heronis* titulum præferente.

I V.

EPistolarum *Ignatii* vetus Latina versio; ex duobus Manuscriptis, in *Angliâ* repertis, nunc primùm in lucem edita.

V.

BArnabæ Epistola Catholica, Græcè, unâ cum vetere Latinâ versione, nunc primùm edita.

Acta *Barnabæ*, consobrino ipsius *Iohanni Marco* ineptè affícta.

Ignatii martyrium, à discipulis qui passioni ipsius interfuerant descriptum.

De *Polycarpi* martyrio, *Smyrnensis* Ecclesiæ Epistola; simul cum antiquâ Latinâ ejusdem Paraphrasi, integrè jam edita.

Ex Responsionum Capitulis, *Polycarpo* adscriptis, fragmenta quinque.

V I.

GRæcorum *Ignatii* exemplarium, & inter se & cum utrâque vetere Latinâ interpretatione, comparatio.

Iu *Barnabæ* Epistolam *Isaaci Vossii* Annotationes.

In Acta *Barnabæ*, *Ignatii* & *Polycarpi*, Observationes.

D E

VETERUM TESTIMONIA DE IGNATIO, & ejus Epistolis.

Irenæus, lib. 5. advers. hæres. cap. 28.

Ὡς εἶπέ τις τῶν ἡμετέρων, διὰ τὴν πρὸς Θεὸν μαρτυρίαν κατακριθεὶς πρὸς θηρία. "ὅτι σῖτός εἰμι Θεοῦ, καὶ δι' ὀδόντων "θηρίων ἀλήθομαι, ἵνα καθαρὸς "ἄρτος Θεοῦ εὑρεθῶ.

QVemadmodum quidam de nostris dixit, propter martyrium in Deum adjudicatus ad bestias. *Quoniam frumentum sum Christi, & per dentes bestiarum molor, ut mundus panis Dei inveniar.* *Ignat. Epist. ad Rom.*

Origenes, in Lucam homiliâ 6.

ELeganter in cujusdam Martyris epistolâ scriptum reperi: Ignatium dico Episcopum Antiochiæ post Petrum secundum, qui in persecutione Romæ pugnavit ad bestias. *Principem seculi hujus latuit virginitas Mariæ.* *Ignat. Epist. ad Ephes.*

Eusebius, Histor. Ecclesiast. lib. 3. κεφ. λϛ.

IGnatius, qui est ad nostram usq; memoriam multorum ore & sermone prædicatus, post Petrum successione secundus Episcopatum Antiochiæ sortitò capit. Fertur porrò, hunc ex Syriâ ad urbem Romam amandatum, bestiis prædam & laniatum, ob testimonium quod Christo perhibuisset, esse projectum. Quinetiam cùm iter per Asiam faceret, licèt attentissimâ curâ à satellitibus qui illum ductabant observaretur, Ecclesias tamen cujusq; civitatis, ad quam fortè proficisceretur, familiaribus colloquiis piisq; hortatibus confirmavit: ac primùm ut hæreses, quæ jam tum primò nasci & emergere cœperunt, maximè præcaverent, sedulò admonuit; deinde hortatus est, ut Apostolorum traditioni mordicùs adhærescerent. Quam quidem asseveranter testificatus, quo tutiùs posteritati reservaretur, necessariò scriptis mandandam existimavit.

Qui ut Smyrnam venit, ubi erat Polycarpus, unam Epistolam ad Ecclesiam Ephesinam scribit: in quâ Onesimi, qui ibidem pastor fuit, mentionem facit. Aliam autem Ecclesiæ quæ erat Magnesiæ (quæ supra Mæandrum sita est) misit: in quâ rursùs Damam Episcopum in memoriam redigit. Ecclesiæ item

Ὁ παρὰ πλείστοις εἰσέτι νῦν διαβόητος Ἰγνάτιος, τῆς κατ᾽ Ἀντιόχειαν Πέτρου διαδοχῆς δεύτερος τὴν ἐπισκοπὴν κεκληρωμένος. Λόγος δ᾽ ἔχει τοῦτον ἀπὸ Συρίας ἐπὶ τὴν Ῥωμαίων πόλιν ἀναπεμφθέντα, θηρίων γενέσθαι βορὰν, τῆς εἰς Χριστὸν μαρτυρίας ἕνεκεν. Καὶ δὴ τὴν δι᾽ Ἀσίας ἀνακομιδὴν μετ᾽ ἐπιμελεστάτης φρουρῶν φυλακῆς ποιούμενος, τὰς κατὰ πόλιν αἷς ἐπεδήμει παροικίας, ταῖς διὰ λόγων ὁμιλίαις τε καὶ προτροπαῖς ἐπιρρωννύς, ἐν πρώτοις μάλιστα προφυλάττεσθαι τὰς αἱρέσεις ἄρτι τότε πρῶτον ἀναφυείσας καὶ ἐπιπολαζούσας παρῄνει. προὔτρεπέ τε ἀπρὶξ ἔχεσθαι τῆς τῶν Ἀποστόλων παραδόσεως, ἣν ὑπὲρ ἀσφαλείας καὶ ἐγγράφως ἤδη μαρτυρόμενος, διατυποῦσθαι ἀναγκαῖον ἡγεῖτο.

Οὕτω δῆτα ἐν Σμίρνῃ γενόμενος, ἔνθα ὁ Πολύκαρπος ἦν, μίαν μὲν ἐπιστολὴν τῇ κατὰ τὴν Ἔφεσον ἐκκλησίᾳ γράφει, ποιμένος αὐτῆς μνημονεύων Ὀνησίμου· ἑτέραν δὲ τῇ ἐν Μαγνησίᾳ τῇ πρὸς Μαιάνδρῳ, ἔνθα πάλιν ἐπισκόπου Δαμᾶ μνήμην πεποίηται· καὶ

τῇ ἐν Τράλλεσι δὲ ἄλλην, ἧς ἄρχοντα τότε ὄντα Πολύβιον ἱστορεῖ· πρὸς ταύταις καὶ τῇ Ῥωμαίων ἐκκλησίᾳ γράφει, ᾗ καὶ παράκλησιν προτείνει, ὡς μὴ παραιτησάμενοι τοῦ μαρτυρίου, τῆς ποθουμένης αὐτὸν ἀποστερήσαιεν ἐλπίδος.

item Trallianæ aliam: in quâ Polybium, qui tum ibi præfuit, inserit. Ecclesiæ porrò Romanæ dedit literas, in quibus illos impensè hortatus est, ne martyrium illius deprecando, ipsum se optatâ, quam animo habebat, spe ullo modo privarent.

ΚΕΦ. λϛ.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀπὸ τῆς δηλωθείσης πόλεως ταῖς καταλεχθείσαις ἐκκλησίαις διετυπώσατο. Ἤδη δ' ἐπέκεινα τῆς Σμύρνης γενόμενος, ἀπὸ Τρῳάδος τοῖς τε ἐν Φιλαδελφείᾳ αὖθις διὰ γραφῆς ὁμιλεῖ, καὶ τῇ Σμυρναίων ἐκκλησίᾳ, ἰδίως τε τῷ ταύτης προηγουμένῳ Πολυκάρπῳ· ὃν οἷα δὴ ἀποστολικὸν ἄνδρα εὖ μάλα γνωρίζων, τὴν κατ' Ἀντιόχειαν αὐτῷ ποίμνην, οἷα γνήσιος καὶ ἀγαθὸς ποιμήν, παρατίθεται, τὴν περὶ αὐτῆς φροντίδα διὰ σπουδῆς ἔχειν αὐτὸν ἀξιῶν.

Ista ex civitate quæ Smyrna dicitur (quam monstravimus) ad Ecclesias à nobis enumeratas perscripsit. Iam verò Smyrnâ longiùs aliquanto profectus, ex Troade scribens; non solùm cum his qui erant Philadelphiæ, sed etiam cum Ecclesiâ Smyrnensi, & speciatim cum Polycarpo, qui illi Ecclesiæ præfuit, familiariter per literas collocutus est. Cui, cùm virum spectatum & Apostolicâ virtute præditum eum esse pro certo cognosceret, Ecclesiæ Antiochenæ gregem, sicut pastorem ingenuum & fidelem decebat, commendavit: arbitratus sanè illum omni studio & diligentiâ curam illius habiturum.

Athanasius, in libro de Synodis Arimini & Seleuciæ.

Ἰγνάτιος ὁ μετὰ τοὺς Ἀποστόλους κατασταθεὶς ἐπίσκοπος, καὶ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ γενόμενος, γράφων περὶ τοῦ Κυρίου εἴρηκεν. Εἷς ἰα-
" τρός ἐστι, σαρκικὸς καὶ πνευματικός,
" γεννητὸς καὶ ἀγέννητος, ἐν ἀνθρώ-

IGnatius ille post Apostolos Antiochiæ constitutus Episcopus, & Martyr Christi factus, de Domino scribens dixit. *Unus est medicus, carnalis & spiritualis, genitus & ingenitus, in homine* Ignat. epist. ad Ephes.

Deus, in morte vita vera, & ex Maria & ex Deo. Quidam porrò post Ignatium magistri etiam ipsi scripserunt. * *Unus ingenitus est Pater; & unus ex eo germanus Filius, verum germen, Verbum & sapientia Patris.*

πῳ Θεός, ἐν θανάτῳ ζωὴ ἀληθινή, καὶ ἐκ Μαρίας καὶ ἐκ Θεοῦ. Τινὲς δὲ τῶν μετ' Ἰγνάτιον διδάσκαλοι, καὶ αὐτοὶ γεγράφασιν. Ἓν τὸ ἀγέννητον ὁ Πατὴρ, καὶ εἷς ὁ ἐξ αὐτοῦ υἱὸς γνήσιος, γέννημα ἀληθινὸν, λόγος καὶ σοφία τοῦ Πατρός.

* *Ex Hymnis fortasse illis, quorum mentio occurrit apud Eusebium, lib. 5. Histor. cap. ult. & Basil. de Spiritu sancto, cap. 27. & 29.*

† Io. Chrysostomus, in Ignatii Encomio.

FAmiliariter cum Apostolis versatus, & spiritualibus fluentis perfruitus est. Qualem igitur esse convenit eum, qui cum illis nutritus sit, & usquequaq; versatus, & omnium tam dicendorum quàm tacendorum particeps fuerit, tantoq; ab illis dignus principatu existimatus sit?

ΣΥνεγένετο τοῖς Ἀποστόλοις γνησίως, καὶ τῶν πνευματικῶν ναμάτων ἀπέλαυσεν. Ὁποῖον οὖν εἶναι εἰκὸς τὸν ἐντραφέντα ἐκείνοις, καὶ πανταχοῦ συγγενόμενον, καὶ ῥητῶν καὶ ἀποῤῥήτων αὐτοῖς κοινωνήσαντα, καὶ τοσαύτης εἶναι δόξαντα αὐτοῖς ἀρχῆς ἄξιον;

† Tom. 5. edit. Savil. pag. 499.

Episcopatûs autem dignitatem hîc intelligit: quam ab Apostolis Ignatium accepisse, in sequentibus ita ostendit.

NEq; enim ego virum hunc tantummodò, quòd tanto honoris gradu dignus sit habitus, admiror: sed quòd à sanctis illis dignitatem obtinuerit; quodq; beatorum Apostolorum manus sacrum illud caput attigerint.

Οὐ γὰρ μόνον, ὅτι τοσαύτης ἀρχῆς ἄξιος εἶναι ἔδοξε, θαυμάζω τὸν ἄνδρα ἐγὼ, ἀλλ' ὅτι καὶ παρὰ τῶν ἁγίων ἐκείνων τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐνεχειρίσθη, καὶ αἱ τῶν μακαρίων Ἀποστόλων χεῖρες τῆς ἱερᾶς ἐκείνης ἥψαντο κεφαλῆς.

Hieronymus, in Scriptorum Eccesiasticorum Catalogo.

IGnatius Antiochenæ Ecclesiæ tertius post Petrum Apostolum Episcopus, persecutionem commovente Trajano damnatus ad bestias, Romam vinctus mittitur. Cúmque navigans Smyrnam venisset, ubi Polycarpus auditor Iohannis Episcopus erat, scripsit unam Epistolam ad Ephesios, alteram ad Magnesianos, tertiam ad

Trali-

Trallianos, quartam ad Romanos: & inde egrediens ſcripſit ad Philadelphenos, & ad Smyrnæos, & propriè ad Polycarpum, commendans illi Antiochenſem Eccleſiam. In quâ & de Evangelio quod nuper à me tranſlatum eſt, ſuper perſonâ Chriſti ponit teſtimonium.

Theodoretus, in Dialogo I. *ſive* Ἀτρέπτῳ.

Ἐπιδείξω σοι τὸν πανεύφημον τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλον, καὶ τὸ ἐκείνου περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως φρόνημα, ἵνα γνῷς τίνα περὶ τῆς ληφθείσης ἐδόξασε φύσεως. Ἀκήκοας δὲ πάντως Ἰγνάτιον ἐκεῖνον, ὃς διὰ τῆς τοῦ μεγάλου Πέτρου δεξιᾶς τῆς ἀρχιερωσύνης τὴν χάριν ἐδέξατο, καὶ τὴν ἐκκλησίαν Ἀντιοχέων ἰθύνας, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσατο.

Oſtendam tibi omni ex parte benedictum Eccleſiæ doctorem, & illius de Incarnatione ſententiam: ut ſcias quæ de ſuſceptâ naturâ fuerit ejus opinio. De illo enim Ignatio prorsùs inaudîſti, qui per magni Petri dextram Pontificatûs gratiam ſuſcepit; & poſtquàm Antiochenſem rexiſſet Eccleſiam, Martyrii coronâ redimitus eſt.

Socrates, Hiſtor. Eccleſiaſt. lib. 6. cap. 8.

Ἰγνάτιος Ἀντιοχείας τῆς Συρίας τρίτος ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου Πέτρου ἐπίσκοπος, ὃς καὶ τοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῖς συνδιέτριψεν, ὀπτασίαν εἶδεν ἀγγέλων, διὰ τῶν ἀντιφώνων ὕμνων τὴν ἁγίαν τριάδα ὑμνούντων· καὶ τὸν τρόπον τοῦ ὁράματος τῇ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίᾳ παρέδωκεν· ὅθεν καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις αὕτη ἡ παράδοσις ἐδόθη.

Ignatius Antiochiæ, quæ eſt in Syria, tertius à Petro Apoſtolo Epiſcopus, qui cum Apoſtolis ipſis multùm verſatus eſt, viſionem vidit Angelorum ſanctam Trinitatem hymnis alternâ vice decantatis collaudantium: & formam canendi in eâ viſione expreſſam Eccleſię Antiochenæ tradidit. Vnde illa traditio in omnibus Eccleſiis recepta eſt.

Gildas, in Caſtigatione Cleri Britanniæ.

Qvis veſtrûm, ut ſanctus Martyr Ignatius Antiochiæ urbis Epiſcopus, qui poſt admirabiles in Chriſto actus, ob teſtimonium

ejus, leonum molis Romæ confractus est? Cujus verba, cùm ad passionem duceretur, audientes (si aliquando vultus vestri rubore suffusi sunt) non solùm in comparatione ejus vos non putabitis Sacerdotes, sed ne mediocres quidem Christianos esse.

Evagrius, Histor. Ecclesiast. lib. 1. cap. 16.

** Nō Chrysostomo (uti opinatus est P. Halloixius) sed Historico; cujus idem Evagrius meminit, libro 2. cap. 12.*

TVm & divinus Ignatius (ut à Iohanne * Rhetore & aliis est proditum memoriæ) postquàm, uti quidem volebat, in Romano amphitheatro ferarum ventres sepulchrum habuit, tum, inquam, per ossa crassiora, quæ relicta fuerant, & Antiochiam in Cœmiterium quod vocant reportata, multis posteà temporibus translatus est.

Τότε καὶ Ἰγνάτιος ὁ θεσπέσιος (ὡς Ἰωάννῃ τῷ ῥήτορι σὺν ἑτέροις ἱστόρηται) ἐπειδή γε, ὡς ἐβούλετο, τάφον τὰς τῶν θηρείων ἐσχηκὼς γαστέρας ἐν τῷ τῆς Ῥώμης ἀμφιθεάτρῳ, καὶ διὰ τῶν ὑπολειφθέντων ἀδροτέρων ὀστῶν, ἃ πρὸς τὴν Ἀντιόχου ἀπεκομίσθη ἐν τῷ καλουμένῳ Κοιμητηρίῳ, μετατίθεται πολλοῖς ὕστερον χρόνοις.

DE POLYCARPO.

Irenæus, in Epistolâ ad Florinum.

Apud Eusebium lib. 5 histor. κεφ. κ.

ISta dogmata Presbyteri qui ante nos fuerunt, quiq; erant ipsorum Apostolorum discipuli, minimè tibi tradiderunt. Vidi enim te, cùm adhuc puer essem, in inferiore Asiâ apud Polycarpum, cùm & in aulâ Imperatoris splendidè lautèq; vitam degebas, & sedulò te Polycarpo probare nitebaris. Nam ea quæ tum gerebantur (cognitio enim quam à pueris combibimus, unâ cum ætate accrescit simul, & quasi vinculo cum ipso animo penitùs copulatur) multo firmiùs in memoriâ insident, quā quæ nuper præteriêrunt: adeò ut & locum in quo assidebat B. Poly-

Ταῦτα τὰ δόγματα οἱ πρὸ ἡμῶν πρεσβύτεροι, οἱ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις συμφοιτήσαντες, οὐ παρέδωκάν σοι. Εἶδον γάρ σε, παῖς ὢν ἔτι, ἐν τῇ κάτω Ἀσίᾳ παρὰ τῷ Πολυκάρπῳ λαμπρῶς πράττοντα ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ, καὶ πειρώμενον εὐδοκιμεῖν παρ' αὐτῷ· μᾶλλον γὰρ τὰ τότε διαμνημονεύω, τῶν ἔναγχος γινομένων. αἱ γὰρ ἐκ παίδων μαθήσεις συναύξουσαι τῇ ψυχῇ ἑνοῦνται αὐτῇ· ὥστε με δύνασθαι εἰπεῖν καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ καθεζόμενος διελέγετο ὁ μακάριος Πο-

λυ-

λύκαρπος, καὶ τὰς προόδους αὐτοῦ καὶ τὰς εἰσόδους, καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ βίου, καὶ τὴν τοῦ σώματος ἰδέαν, καὶ τὰς διαλέξεις ἃς ἐποιεῖτο πρὸς τὸ πλῆθος, καὶ τὴν μετὰ Ἰωάννου συναναστροφὴν, ὡς ἀπήγγελλε, καὶ τὴν μετὰ τῶν λοιπῶν τῶν ἑωρακότων τὸν Κύριον, καὶ ὡς ἀπεμνημόνευε τοὺς λόγους αὐτῶν, καὶ περὶ τοῦ Κυρίου τινὰ ἦν ἃ παρ' ἐκείνων ἀκηκόει· καὶ περὶ τῶν δυνάμεων αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδασκαλίας, ὡς παρὰ τῶν αὐτοπτῶν τῆς ζωῆς τοῦ λόγου παρειληφὼς ὁ Πολύκαρπος, ἀπήγγελλε πάντα σύμφωνα ταῖς γραφαῖς· ταῦτα καὶ τότε διὰ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ τὸ ἐπ' ἐμοὶ γεγονὸς σπουδαίως ἤκουον, ὑπομνηματιζόμενος αὐτὰ οὐκ ἐν χάρτῃ, ἀλλ' ἐν τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, καὶ ἀεὶ διὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ γνησίως αὐτὰ ἀναμαρυκῶμαι, καὶ δύναμαι διαμαρτύρασθαι ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, ὅτι εἴ τι τοιοῦτον ἀκηκόει ἐκεῖνος ὁ μακάριος καὶ ἀποστολικὸς πρεσβύτερος, ἀνακράξας ἂν καὶ ἐμφράξας τὰ ὦτα αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸ σύνηθες εἰπὼν, Ὦ καλὲ Θεὲ, εἰς οἵους με καιροὺς τετήρηκας, ἵνα τούτων ἀνέχωμαι; πεφεύγοι ἂν καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ καθεζόμενος ἢ ἑστὼς, τῶν τοιούτων ἀκηκόει λόγων. Καὶ ἐκ τῶν ἐπιστολῶν δὲ αὐτοῦ ὧν ἐπέστειλεν ἤτοι ταῖς γειτνιώσαις ἐκκλησίαις, ἐπιστηρίζων αὐτὰς, ἢ τῶν ἀδελφῶν τισὶ, νουθετῶν αὐτοὺς καὶ προτρεπόμενος, δύναται φανερωθῆναι.

carpus, cùm diſſereret, illius eò adventum & introitum, formam & modum vitę, corporis effigiem, diſceptationes ac ſermones quos apud multitudinem habebat, & ut neceſſitudinem ac vitæ uſum cum Iohanne, & reliquis qui ipſum Dominum vidiſſent, ſe habuiſſe narraret, & quo pacto memoraret eorum ſermones, quinetiam quænam ab illis de Domino audiviſſet: quomodo de miraculis ejus ac virtutibus, & de doctrinâ denique, ſicut ab illis qui fuiſſent ſuis oculis verbum vitæ conſpicati, omnia Scripturis verè conſentientia narraret, videor mihi poſſe ritè percenſere. Hæc eo tempore per Dei miſericordiam, quam erga me oſtendebat, ſtudioſè & attentè audiebam: atq; non chartæ & literis, ſed interiori mentis cogitationi mandabam; & perpetuò, Dei juvante gratiâ, ingenuè & exquiſitè recordatione renovo. Atq; coram certè jam Deum conteſtari poſſum, illum beatum & Apoſtolicum Presbyterum Polycarpum, ſi ejuſmodi dogmata fortè audiviſſet, continuò exclamaturum, & aures obturaturum, ac de more ſuo dicturum fuiſſe: *O bone Deus, in quæ me tempora reſervâſti, ut iſta patiar?* atq; ex eo loco, quo vel ſedens vel ſtans ea audiviſſet, ex templo planè aufugiturum. Itemq; ex Epiſtolis, quas cùm ad vicinas Eccleſias, quò eas confirmaret, tùm ad quoſdam fratres, quò eos tum admoneret tū cohortaretur, miſit, iſta ita ſe habere, manifeſtò cognoſci poterit.

Idem, in Epistolâ ad Victorem Roman. Episc. de Paschate.

Apud Euseb. lib. 5. κεφ. κϛ.

CVm beatus Polycarpus, Aniceto Episcopatum administrante, Romam adventaret, cúmq; ille & Anicetus de aliis rebus, de quibus inter se discrepabant, pauca contulissent, confestim pax fuit inter eos conciliata: quin pro hoc festo observando, quod controversiæ caput videbatur, charitatis vincula neutiquam ruperunt. Neq; tamen Anicetus Polycarpo poterat persuadere, ut suum observandi morem (quippe qui cum Iohanne discipulo Domini nostri, & cum reliquis Apostolis, quibuscum multùm versatus fuisset, eundem semper ad illum modum observâsset) deponeret: neq; contrà Polycarpus Aniceto persuasit, ut consuetudinem Asiaticam (quippe qui modum Presbyterorum, qui illum erant antegressi, debere sedulò retinere assereret) ullo modo observaret. Quæ cùm ita essent constituta, communicabant inter se mutuò: & in Ecclesiâ Anicetus ritus qui in Eucharistiâ peragi solent Polycarpo, ob reverentiam videlicèt quam erga illum habebat, obeundi potestatem concessit: atq; tandem cum pace alter decessit ab altero: & omnes Ecclesiæ, tum eorum qui decimoquarto die festum Paschatis observabant, tum eorum qui secùs, placidâ pace & tranquillâ inter ipsas fruebantur.

ΤΟῦ μακαρίου Πολυκάρπου ἐπιδημήσαντος ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀνικήτου, καὶ περὶ ἄλλων τινῶν μικρὰ σχόντες πρὸς ἀλλήλους, εὐθὺς εἰρήνευσαν, περὶ τούτου τοῦ κεφαλαίου μὴ φιλεριστήσαντες πρὸς ἑαυτούς. οὔτε γὰρ ὁ Ἀνίκητος τὸν Πολύκαρπον πεῖσαι ἐδύνατο μὴ τηρεῖν, ἅτε μετὰ Ἰωάννου τοῦ μαθητοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων οἷς συνδιέτριψεν, ἀεὶ τετηρηκότα· οὔτε μὴν ὁ Πολύκαρπος τὸν Ἀνίκητον ἔπεισε τηρεῖν, λέγοντα τὴν συνήθειαν τῶν πρὸ αὐτοῦ πρεσβυτέρων ὀφείλειν κατέχειν. Καὶ τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐκοινώνησαν ἑαυτοῖς· καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παρεχώρησεν ὁ Ἀνίκητος τὴν εὐχαριστίαν τῷ Πολυκάρπῳ, κατ᾽ ἐντροπὴν δηλονότι, καὶ μετ᾽ εἰρήνης ἀπ᾽ ἀλλήλων ἀπηλλάγησαν, πάσης τῆς ἐκκλησίας εἰρήνην ἐχόντων τῶν τηρούντων καὶ μὴ τηρούντων.

Idem libro 3. adversus hæreses, cap. 3.

Καὶ Πολύκαρπος δὲ οὐ μόνον ὑπὸ Ἀποστόλων μαθητευθεὶς, καὶ συναναστραφεὶς πολλοῖς τοῖς τὸν Χριστὸν ἑωρακόσιν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Ἀποστόλων κατασταθεὶς εἰς τὴν Ἀσίαν ἐν τῇ ἐν Σμύρνῃ ἐκκλησίᾳ ἐπίσκοπος, ὃν καὶ ἡμεῖς ἑωράκαμεν ἐν τῇ πρώτῃ ἡμῶν ἡλικίᾳ. ἐπιπολὺ γὰρ παρέμεινε, καὶ πάνυ γηραλέος, ἐνδόξως καὶ ἐπιφανέστατα μαρτυρήσας, ἐξῆλθε τοῦ βίου. ταῦτα διδάξας ἀεὶ, ἃ καὶ παρὰ τῶν Ἀποστόλων ἔμαθεν, ἃ καὶ ἡ ἐκκλησία παραδίδωσιν, ἃ καὶ μόνα ἐστὶν ἀληθῆ. Μαρτυροῦσιν αἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐκκλησίαι πᾶσαι, καὶ οἱ μέχρι νῦν διαδεδεγμένοι τὸν τοῦ Πολυκάρπου θρόνον, πολλῷ ἀξιοπιστότερον καὶ βεβαιότερον ἀληθείας μάρτυρα ὄντα Πολύκαρπον, Οὐαλεντίνου καὶ Μαρκίωνος καὶ τῶν λοιπῶν κακογνωμόνων. ὃς καὶ ἐπὶ Ἀνικήτου ἐπιδημήσας τῇ Ῥώμῃ, πολλοὺς ἀπὸ τῶν προειρημένων αἱρετικῶν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, μίαν καὶ μόνην ταύτην ἀλήθειαν κηρύξας ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων παρειληφέναι, τὴν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας παραδεδομένην.

Καί εἰσιν οἱ ἀκηκοότες αὐτοῦ, ὅτι Ἰωάννης ὁ τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐν τῇ Ἐφέσῳ πορευθεὶς λούσασθαι, καὶ ἰδὼν ἔσω Κήρινθον, ἐξήλατο τοῦ βαλανείου μὴ λουσάμενος, ἀλλ'

Et Polycarpus autem non solùm ab Apostolis edoctus, & conversatus cum multis ex eis qui Dominum nostrum viderunt, sed etiam ab Apostolis in Asiâ, in eâ quæ est Smyrnis Ecclesiâ, constitutus Episcopus: quem & nos vidimus in primâ nostrâ ætate. multùm enim perseveravit, & valdè senex gloriosissimè & nobilissimè martyrium faciens, exivit de hâc vitâ. Hæc docuit semper quæ ab Apostolis didicerat, quæ & Ecclesiæ tradidit, & sola sunt vera. Et testimonium his perhibent quæ sunt in Asiâ Ecclesiæ omnes, & qui usq; adhuc successerunt Polycarpo: qui vir multo majoris authoritatis testis, & fidelior veritatis est testis, quàm Valentinus & Marcion, & reliqui qui sunt perversæ sententiæ. Is enim est qui sub Aniceto cùm advenisset in urbem, multos ex his quos prædiximus hæreticos convertit in Ecclesiam Dei: unam & solam hanc veritatem annuncians ab Apostolis percepisse se, quam & Ecclesiæ tradidit. *Apud eund. Euseb. lib. 4 κεφ. ιδ.*

Et sunt qui audierunt eũ dicentẽ, quoniam Iohannes Domini discipulus in Epheso iens lavari, cùm vidisset intùs Cerinthum, exilierit de balneo non lotus, dicens

Idem, in Epistolâ ad Victorem Roman. Episc. de Paschate.

Apud Euseb. lib. 5. κεφ. κς.

CVm beatus Polycarpus, Aniceto Episcopatum administrante, Romam adventaret, cúmq; ille & Anicetus de aliis rebus, de quibus inter se discrepabant, pauca contulissent, confestim pax fuit inter eos conciliata: quin pro hoc festo observando, quod controversiæ caput videbatur, charitatis vincula neutiquam ruperunt. Neq; tamen Anicetus Polycarpo poterat persuadere, ut suum observandi morem (quippe qui cum Iohanne discipulo Domini nostri, & cum reliquis Apostolis, quibuscum multùm versatus fuisset, eundem semper ad illum modum observâsset) deponeret: neq; contrà Polycarpus Aniceto persuasit, ut consuetudinem Asiaticam (quippe qui modum Presbyterorum, qui illum erant antegressi, debere sedulò retinere assereret) ullo modo observaret. Quæ cùm ita essent constituta, communicabant inter se mutuò: & in Ecclesiâ Anicetus ritus qui in Eucharistiâ peragi solent Polycarpo, ob reverentiam videlicèt quam erga illum habebat, obeundi potestatem concessit: atq; tandem cum pace alter decessit ab altero: & omnes Ecclesiæ, tum eorum qui decimoquarto die festum Paschatis observabant, tum eorum qui secùs, placidâ pace & tranquillâ inter ipsas fruebantur.

ΤΟῦ μακαρίου Πολυκάρπου ἐπιδημήσαντος ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀνικήτου, καὶ περὶ ἄλλων τινῶν μικρὰ σχόντες πρὸς ἀλλήλους, εὐθὺς εἰρήνευσαν, περὶ τούτου τοῦ κεφαλαίου μὴ φιλεριστήσαντες πρὸς ἑαυτούς. οὔτε γὰρ ὁ Ἀνίκητος τὸν Πολύκαρπον πεῖσαι ἐδύνατο μὴ τηρεῖν, ἅτε μετὰ Ἰωάννου τοῦ μαθητοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων οἷς συνδιέτριψεν, ἀεὶ τετιρηκότα· οὔτε μὴν ὁ Πολύκαρπος τὸν Ἀνίκητον ἔπεισε τηρεῖν, λέγοντα τὴν συνήθειαν τῶν πρὸ αὐτοῦ πρεσβυτέρων ὀφείλειν κατέχειν. Καὶ τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐκοινώνησαν ἑαυτοῖς· καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παρεχώρησεν ὁ Ἀνίκητος τὴν εὐχαριστίαν τῷ Πολυκάρπῳ, κατ' ἐντροπὴν δηλονότι, καὶ μετ' εἰρήνης ἀπ' ἀλλήλων ἀπηλλάγησαν, πάσης τῆς ἐκκλησίας εἰρήνην ἐχόντων τῶν τηρούντων καὶ μὴ τηρούντων.

Idem

Idem libro 3. adversus hæreses, cap. 3.

Καὶ Πολύκαρπος δὲ οὐ μόνον ὑπὸ Ἀποστόλων μαθητευθεὶς, καὶ συναναστραφεὶς πολλοῖς τοῖς τὸν Χριστὸν ἑωρακόσιν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Ἀποστόλων κατασταθεὶς εἰς τὴν Ἀσίαν ἐν τῇ ἐν Σμύρνῃ ἐκκλησίᾳ ἐπίσκοπος, ὃν καὶ ἡμεῖς ἑωράκαμεν ἐν τῇ πρώτῃ ἡμῶν ἡλικίᾳ. ἐπιπολὺ γὰρ παρέμεινε, καὶ πάνυ γηραλέος, ἐνδόξως καὶ ἐπιφανέστατα μαρτυρήσας, ἐξῆλθε τοῦ βίου. ταῦτα διδάξας ἀεὶ, ἃ καὶ παρὰ τῶν Ἀποστόλων ἔμαθεν, ἃ καὶ ἡ ἐκκλησία παραδίδωσιν, ἃ καὶ μόνα ἐστὶν ἀληθῆ. Μαρτυροῦσιν αἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐκκλησίαι πᾶσαι, καὶ οἱ μέχρι νῦν διαδεδεγμένοι τὸν τοῦ Πολυκάρπου θρόνον, πολλῷ ἀξιοπιστότερον καὶ βεβαιότερον ἀληθείας μάρτυρα ὄντα Πολύκαρπον, Οὐαλεντίνου καὶ Μαρκίωνος καὶ τῶν λοιπῶν κακογνωμόνων. ὃς καὶ ἐπὶ Ἀνικήτου ἐπιδημήσας τῇ Ῥώμῃ, πολλοὺς ἀπὸ τῶν προειρημένων αἱρετικῶν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, μίαν καὶ μόνην ταύτην ἀλήθειαν κηρύξας ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων παρειληφέναι, τὴν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας παραδεδομένην.

Καί εἰσιν οἱ ἀκηκοότες αὐτοῦ, ὅτι Ἰωάννης ὁ τοῦ Κυρίου μαθητὴς ἐν τῇ Ἐφέσῳ πορευθεὶς λούσασθαι, καὶ ἰδὼν ἔσω Κήρινθον, ἐξήλατο τοῦ βαλανείου μὴ λουσάμενος, ἀλλ'

Et Polycarpus autem non solùm ab Apostolis edoctus, & conversatus cum multis ex eis qui Dominum nostrum viderunt, sed etiam ab Apostolis in Asiâ, in eâ quæ est Smyrnis Ecclesiâ, constitutus Episcopus: quem & nos vidimus in primâ nostrâ ætate. multùm enim perseveravit, & valdè senex gloriosissimè & nobilissimè martyrium faciens, exivit de hâc vitâ. Hæc docuit semper quæ ab Apostolis didicerat, quæ & Ecclesiæ tradidit, & sola sunt vera. Et testimonium his perhibent quæ sunt in Asiâ Ecclesiæ omnes, & qui usq; adhuc successerunt Polycarpo: qui vir multo majoris authoritatis testis, & fidelior veritatis est testis, quàm Valentinus & Marcion, & reliqui qui sunt perversæ sententiæ. Is enim est qui sub Aniceto cùm advenisset in urbem, multos ex his quos prædiximus hæreticos convertit in Ecclesiam Dei: unam & solam hanc veritatem annuncians ab Apostolis percepisse se, quam & Ecclesiæ tradidit.

Et sunt qui audierunt eũ dicentẽ, quoniam Iohannes Domini discipulus in Ephesо iens lavari, cùm vidisset intùs Cerinthum, exilierit de balneo non lotus, dicens

Apud eund. Euseb. lib. 4 κεφ. ιδ.

ἐπειπών·

quod timeat ne balneum concidat, cùm intus esset Cerinthus inimicus veritatis. Et ipse autem Polycarpus Marcioni aliquando occurrenti sibi, & dicenti, *Cognosce nos*, respondit; *Cognosco te primogenitum Satanæ*. Tantum Apostoli, & horum discipuli, habuerant timorem, ne verbotenus communicarent alicui eorum qui adulteraverant veritatem; quē- admodum & Paulus ait; *Hæreticum autem hominem post unam correctionem devita, sciens quoniam perversus est qui est talis, & à semetipso damnatus.* Est autem & Epistola Polycarpi ad Philippenses scripta perfectissima; ex quâ, & characterem fidei ejus, & prædicationem veritatis, qui volunt, & curam habent suæ salutis, possunt discere.

Tit. 3. 10. 11.

ἐπειπών, φύγωμεν μὴ καὶ τὸ βαλανεῖον συμπέσῃ, ἔνδον ὄντος Κηρίνθου τοῦ τῆς ἀληθείας ἐχθροῦ. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Πολύκαρπος Μαρκίωνί ποτε εἰς ὄψιν αὐτῷ ἐλθόντι, καὶ φήσαντι, Ἐπιγίνωσκε ἡμᾶς, ἀπεκρίθη· Ἐπιγινώσκω σε τὸν πρωτότοκον τοῦ Σατανᾶ. τοσαύτην οἱ Ἀπόστολοι, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῶν ἔσχον εὐλάβειαν, πρὸς τὸ μηδὲ μέχρι λόγου κοινωνεῖν τινὶ τῶν παραχαρασσόντων τὴν ἀλήθειαν· ὡς καὶ Παῦλος ἔφησεν· αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἁμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος. Ἔστι δὲ καὶ ἐπιστολὴ Πολυκάρπου πρὸς Φιλιππησίους γεγραμμένη ἱκανωτάτη, ἐξ ἧς καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς πίστεως αὐτοῦ, καὶ τὸ κήρυγμα τῆς ἀληθείας, οἱ βουλόμενοι καὶ φροντίζοντες τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας, δύνανται μαθεῖν.

NOTA.

[In textu Irenæi Græco, quem ex Eusebio hîc exhibuimus, duo illa loca in quibus *Ecclesiasticæ traditionis* facta est mentio, à primævâ tum Irenæi tum ipsius Eusebii lectione aliquantulùm videntur esse immutata. Nam quod in priore loco ibi habetur, ἃ καὶ ἡ ἐκκλησία παραδίδωσι, *quæ & Ecclesia tradit*; cùm non solùm antiquissimus Irenæi interpres (cujus versio hîc est apposita) reddiderit, *quæ & Ecclesiæ tradidit*; sed etiam vetus Eusebii interpres Rufinus verterit, *& hæc Ecclesiæ tradebat*: vix dubium est, ab utroq; in Græco pariter lectum fuisse; ἃ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ παρέδωκε. Similiter & in posteriore loco, cùm Rufinus, *quam & tradebat Ecclesiæ*, atq; ille alter, *quam & Ecclesia tradidit*, pariter transtulerit: activè omninò

nò verba illa expressa invenerunt, non, ut nunc apud Eusebium leguntur, passivè; τὴν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας παραδεδομένην, *qua ab Ecclesiâ tradita est*.]

Tertullianus in lib. de Præscriptionibus, cap. 32.

HOc enim modo Ecclesiæ Apostolicæ census suos deferunt. Sicut Smyrnæorum Ecclesia habens Polycarpum ab Iohanne collocatum refert.

Eusebius, Histor. Ecclesiast. lib. 3. κεφ. λϛ.

Διέπρεπέ γε μὴν κατὰ τούτους ἐπὶ τῆς Ἀσίας τῶν Ἀποστόλων ὁμιλητὴς Πολύκαρπος, τῆς κατὰ Σμύρναν ἐκκλησίας πρὸς τῶν αὐτοπτῶν καὶ ὑπηρετῶν τοῦ Κυρίου τὴν ἐπισκοπὴν ἐγκεχειρισμένος.

IIsdem temporibus Polycarpus, qui magnâ fuit cum Apostolis familiaritate, & notitiâ conjunctus, in Asiâ floruit; & Smyrnensis Ecclesiæ Episcopatum, eorum suffragiis qui Dominum vidissent, quiq; ejus fuissent ministri, obtinuit.

Idem, libro 4. κεφ. ιδ.

Ὁ μέν τοι Πολύκαρπος, ἐν τῇ πρὸς Φιλιππησίους αὐτοῦ γραφῇ φερομένῃ εἰς δεῦρο, κέχρηταί τισι μαρτυρίαις ἀπὸ τῆς Πέτρου προτέρας ἐπιστολῆς.

POlycarpus quidem, in Epistolâ ad Philippenses scriptâ, quæ adhuc extat, quibusdam è priore Petri epistolâ testimoniis usus est.

Hieronymus, in Scriptorum Ecclesiasticorum Catalogo.

POlycarpus, Iohannis Apostoli discipulus, & ab eo Smyrnæ Episcopus ordinatus, totius Asiæ princeps fuit: quippe qui nonnullos Apostolorum, & eorum qui viderant Dominum, magistros habuerit & viderit. Hic propter quasdam super die Paschæ quæstiones, sub Imperatore Antonino Pio, Ecclesiam in Vrbe regente Aniceto, Romam venit: ubi plurimos credentium, Marcionis & Valentini persuasione deceptos, reduxit ad fidem. Quumq; ei fortuitò obviam fuisset Marcion, & diceret; *Cognosce nos*: respondit,

ſpondit, *Cognoſco primogenitum Diaboli*. Poſteà verò, regnante M. Antonino & L. Aurelio Commodo, quartâ poſt Neronem perſecutione, Smyrnæ, ſedente Proconſule & univerſo populo in amphitheatro adversùs eum perſonante, igni traditus eſt. Scripſit ad Philippenſes valde utilem Epiſtolam, quæ uſq; hodie in Aſiæ conventu legitur.

Gildas, in Caſtigatione Cleri Britanniæ.

QVis ex vobis, ut Smyrnenſis Eccleſiæ paſtor egregius Polycarpus, Chriſti teſtis, qui menſam humanè hoſpitibus ad ignem eum avidè trahentibus appoſuit; & objectus flammis pro Chriſti charitate dixit? *Qui dedit mihi ignis ferre ſupplicium, dabit ut ſine clavorum confixione flammas immobiliter perferam.*

Photius, in Bibliothecâ, num. CXXVI.

LEcta eſt Polycarpi Epiſtola ad Philippenſes, multis referta admonitionibus, cum perſpicuitate & ſimplicitate, juxta Eccleſiaſticæ interpretationis formam. Dicit verò ſe & Epiſtolas Ignatii Theophori ad eos ſe miſiſſe; petitq; ab illis, ſi quid de eo inaudierint, edoceri.

ΑΝεγνώσθη Πολυκάρπου ἐπιστολὴ πρὸς Φιλιππησίους, γέμουσα πολλῆς νουθεσίας μετὰ σαφηνείας καὶ ἁπλότητος, κατὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸν τῆς ἑρμηνείας τύπον. Λέγει δὲ καὶ τὰς ἐπιστολὰς αὐτοῖς Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου ἀπεσταλκέναι, καὶ αἰτεῖται ἀναδιδαχθῆναι παρ' αὐτῶν, εἴ τι περὶ ἐκείνου διακούσαιεν.

POLYCARPIANA EPISTOLARUM *IGNATIANARUM* SYLLOGE.

In quâ,

Polycarpi ad *Philippenses* literis subjectæ habentur IGNATII Epistolæ sex, *à veteribus laudatæ.*

I. Ad *Ephesios.*
II. Ad *Magnesianos.*
III. Ad *Trallianos.*
IV. Ad *Romanos.*
V. Ad *Philadelphenos.*
VI. Ad *Smyrnæos.*

Ubi, quæ minio signata sunt, à vetere Latino interprete, adhuc inedito, non agnoscuntur: quem exemplari, illis quæ hodie extant longè sinceriore, in his Epistolis usum fuisse, ex consentientibus veterum Patrum inde citatis testimoniis deprehendimus.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΟΛΥ-
1 ΚΑΡΠΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Σμύρνης καὶ ἱερομάρτυρος, πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολή.

Πολύκαρπος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Πρεσβύτεροι, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ παροικούσῃ Φιλίπποις· ἔλεος ὑμῖν, καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ παντοκράτορος, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν πληθυνθείη.

Συνεχάρην ὑμῖν μεγάλως, ἐν κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, δεξαμένοις τὰ μιμήματα τῆς ἀληθοῦς ἀγάπης, καὶ προπέμψασιν, ὡς ἐπέβαλεν ὑμῖν, τοὺς ἐνειλημένους τοῖς ἁγιοπρεπέσι δεσμοῖς, ἅτινά ἐστι διαδήματα τῶν ἀληθῶς

S. POLYCARPI MARTYRIS, SMYRnæorum Episcopi, Discipuli S. Iohannis Evangelistæ, *ad Philippenses Epistola.*

Ex vetere vulgatâ editione Latinâ.

Polycarpus, & qui cum eo sunt Presbyteri, Ecclesiæ Dei quæ est Philippis: Misericordia vobis, & pax à Deo omnipotente, & Iesu Christo salvatore nostro abundet.

Congratulatus sum vobis magnificè, in Domino nostro Iesu Christo, suscipiens imitabilia verba dilectionis quam ostendistis in illis (qui præmissi sunt) viris sanctis, decorosis vinculis connexis, quæ sunt coronæ electæ Deo

Deo, illius veri regni, per
Dominum nostrum Ie-
sum Christum. Et quia
firmitas fidei vestræ à
principio usq; nunc per-
manet, & fructificat in
Domino Iesu Christo,
qui sustinuit pro peccatis
nostris usq; ad mortem:
Act.2.24. *quem resuscitavit Deus,*
dissolvens dolores inferni.
1 Pet.1.8. *Quem cùm non videritis,*
nunc diligitis: in quem
nunc non aspicientes, cre-
ditis; credentes autem gau-
debitis gaudio inenarrabi-
li, & glorificato (in quod
multi desiderant introi-
re) scientes quia *gratiâ*
Ephes.2.8. *salvi facti estis, non ex o-*
peribus, sed in voluntate
Dei, per Iesum Christũ.

Propter quod succincti
1.Pet.1.13. *lumbos vestros servite*
Psal.2.11. *Deo cum timore*, & in ve-
ritate: dimisso inani vani-
loquio & multo errore.
1.Pet.1.21. *Credite* ergo *in illum qui*
resuscitavit Dominum no-
strum Iesum Christum ex
mortuis, & dedit ei glo-
riam & sedem in dexterâ
suâ: cui subjecta sunt
omnia cœlestia, & terre-
stria, & subterranea: cui
omnis

θῶς ὑπὸ Θεοῦ, καὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἐκλελεγμένων. καὶ ὅτι ἡ βεβαία τῆς πίστεως ὑμῶν ῥίζα ἐξ ἀρχαίων καταγγελλομένη χρόνων, μέχρι νῦν διαμένει, καὶ καρποφορεῖ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὃς ὑπέμεινεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἕως θανάτου καταντῆσαι· ὃν ἤγειρεν ὁ Θεὸς λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ ᾅδου· εἰς ὃν οὐκ ἰδόντες πιστεύετε, πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ· εἰς ἣν πολλοὶ ἐπιθυμοῦσιν εἰσελθεῖν, εἰδότες ὅτι χάριτί ἐστε σεσωσμένοι οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας δουλεύσατε τῷ Θεῷ ἐν φόβῳ καὶ ἀληθείᾳ, ἀπολιπόντες τὴν κενὴν ματαιολογίαν, καὶ τὴν τῶν πολλῶν πλάνην, πιστεύσαντες εἰς τὸν ἐγείραντα τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόντα αὐτῷ δόξαν καὶ θρόνον ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· ᾧ ὑπετάγη τὰ πάντα ἐπουράνια καὶ ἐπίγεια· ᾧ

πᾶσα

πᾶσα πνοὴ λατρεύει· ὃς ἔρχεται κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν· οὗ τὸ αἷμα ἐκζητήσει ὁ Θεὸς ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων αὐτῷ. Ὁ δὲ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἡμᾶς ἐγερεῖ, ἐὰν ποιῶμεν αὐτοῦ τὸ θέλημα, καὶ πορευώμεθα ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἃ ἠγάπησεν, ἀπεχόμενοι πάσης ἀδικίας, πλεονεξίας, φιλαργυρίας, καταλαλιᾶς, ψευδομαρτυρίας· μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας, ἢ γρόνθον ἀντὶ γρόνθου, ἢ κατάραν ἀντὶ κατάρας. μνημονεύοντες δὲ ὧν εἶπεν ὁ
« Κύριος διδάσκων· Μὴ κρίνετε, ἵνα
« μὴ κριθῆτε· ἀφίετε, καὶ ἀφεθή-
« σεται ὑμῖν· Ἐλεεῖτε, ἵνα ἐλεη-
« θῆτε. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε ἀν-
« τιμετρηθήσεται ὑμῖν. Καὶ, ὅτι
« μακάριοι οἱ πτωχοὶ, καὶ οἱ διω-
« κόμενοι ἕνεκεν δικαιοσύνης· ὅτι
« αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

omnis spiritus seruit; qui venturus est judicare vivos & mortuos: cujus sanguinem requiret Deus ab eis qui non crediderunt in eum, qui & resuscitavit eum à mortuis; qui & nos resuscitaturus est in vitâ, si fecerimus voluntatem ejus, & ambulaverimus in mandatis ipsius, & dilexerimus quæ ipse dilexit: abstinentes nos ab omni injustitiâ, hoc est, à concupiscentiâ, ab avaritiâ, à detractione, à falso testimonio; *non reddentes malum* 1.Pet.3.9.
pro malo, aut injuriam pro injuriâ, aut contumeliam pro contumeliâ, aut maledictum pro maledicto. Mementote quod Dominus docens dixit: *Nolite* Luc.6.36.
iudicare, ne iudicemini; di- 37.
mittite, & dimittetur vobis: miseremini, & Dominus miserebitur vestri.
Quâ enim mensurâ mensi Mat.5.3.
fueritis, remetietur eadem 10.
vobis. Et quod dictum est: *Beati pauperes spiritu; & qui persecutionem patiuntur propter justitiam; quoniam ipsorum est regnum cælorum.*

Hæc autem, fratres mei, non à meipso imperans scribo vobis de justitiâ: sed quoniam vos provocâstis. Propter quod neq; ego, neq; similis alius mei poterit sequi sapientiam beati & gloriosi Pauli, qui fuit apud vos, & visus est secundùm faciem illis, qui tunc erant, hominibus; qui docuit certissimè atq; firmissimè verbum veritatis: qui & absens scripsit vobis Epistolas; ad quas deflectamini, ut possitis ædificari in fide quæ data est vobis, quæ est mater omnium vestrûm, subsequente spe, præcedente dilectione, quæ est in Deo, & in Christo, & in proximo. si enim quis horum intrinsecùs repletus fuerit mandatis justitiæ, & habuerit dilectionem; longè est ab omni peccato.

1. Tim. 6. 7. Principium autem omnium malorum est avaritia. Scitote ergo, *quia nihil intulimus in hunc mundum, neq; auferre possumus.* Armemur armis justitiæ: & doceamus nos-

Ταῦτα ἀδελφοί οὐκ ἐμαυτῷ ἐπιτρέψας γράφω ὑμῖν περὶ τῆς δικαιοσύνης· ἀλλ' ἐπεὶ ὑμεῖς προεπεκαλέσασθέ με. Οὔτε γὰρ ἐγώ, οὔτε ἄλλος ὅμοιος ἐμοὶ δύναται κατακολουθῆσαι τῇ σοφίᾳ τοῦ μακαρίου καὶ ἐνδόξου Παύλου, ὃς γενόμενος ἐν ὑμῖν κατὰ πρόσωπον τῶν τότε ἀνθρώπων, ἐδίδαξεν ἀκριβῶς καὶ βεβαίως τὸν περὶ ἀληθείας λόγον. ὃς καὶ ἀπὼν ὑμῖν ἔγραψεν ἐπιστολάς· εἰς ἃς ἐὰν ἐγκύπτητε, δυνηθήσεσθε οἰκοδομεῖσθαι εἰς τὴν δοθεῖσαν ὑμῖν πίστιν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ὑμῶν, ἐπακολουθούσης τῆς ἐλπίδος, προαγούσης τῆς ἀγάπης, τῆς εἰς Θεὸν καὶ Χριστόν, καὶ εἰς τὸν πλησίον. ἐὰν γάρ τις τούτων ἐντὸς ᾖ, πεπλήρωκεν ἐντολὴν δικαιοσύνης· Ὁ γὰρ ἔχων ἀγάπην, μακράν ἐστι πάσης ἁμαρτίας.

Ἀρχὴ δὲ πάντων χαλεπῶν φιλαργυρία. Εἰδότες οὖν ὅτι οὐδὲν „ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, „ ἀλλ' οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι ἔχομεν, „ ὁπλισώμεθα τοῖς ὅπλοις τῆς δικαιοσύνης, καὶ διδάξωμεν ἑαυτοὺς

met

πρῶτον, πορεύεσθαι ἐν τῇ ἐντολῇ
τοῦ Κυρίου, ἔπειτα καὶ τὰς γυναῖ-
κας ὑμῶν ἐν τῇ δοθείσῃ αὐταῖς
πίστει, καὶ ἀγάπῃ, καὶ ἀγνείᾳ (στερ-
γούσας τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας ἐν πά-
σῃ ἀληθείᾳ, καὶ ἀγαπώσας πάν-
τας ἐξ ἴσου ἐν πάσῃ ἐγκρατείᾳ)
καὶ τὰ τέκνα παιδεύειν τὴν παι-
δείαν τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ. Τὰς
χήρας σωφρονούσας περὶ τὴν τοῦ
Κυρίου πίστιν, ἐντυγχανούσας ἀ-
διαλείπτως περὶ πάντων, μα-
κρὰν οὔσας πάσης διαβολῆς, κα-
ταλαλιᾶς, ψευδομαρτυρίας, φι-
λαργυρίας καὶ παντὸς κακοῦ. γι-
3 νωσκούσας ὅτι εἰσὶ θυσιαστήρια
Θεοῦ. καὶ ὅτι πάντα ἡμῶν σκέ-
πτεται, καὶ λέληθεν αὐτὸν οὐδὲν,
οὔτε λογισμῶν, οὔτε ἐννοιῶν, οὔτ᾽ ἐπὶ
τῶν κρυπτῶν τῆς καρδίας.

Εἰδότες οὖν, ὅτι Θεὸς οὐ μυκ-
τηρίζεται, ὀφείλομεν ἀξίως τῆς
ἐντολῆς αὐτοῦ καὶ δόξης περιπα-
τεῖν. Ὁμοίως διάκονοι ἄμεμπτοι
κατενώπιον αὐτοῦ τῆς δικαιοσύνης,
ὡς Θεοῦ ἐν Χριστῷ διάκονοι, καὶ
οὐκ ἀνθρώπων· μὴ διάβολοι,
μὴ δίγλωσσοι, ἀφιλάργυροι,

met ipsos primùm ambu-
lare in mandatis Domini,
& post hoc etiam mulie-
res vestras in fide quæ da-
ta est eis, & dilectione, &
castitate(amantes suos vi-
ros in omni veritate &
charitate; diligentes om-
nes æqualiter in omni
continentiâ) & filios eru-
dire in disciplinâ & timo-
re Dei. Viduæ verò pudi-
cæ circa fidem Dei, inter-
pellent incessanter pro
omnibus; elongantes se
ab omnibus diabolicis de-
tractionibus,& falso testi-
monio,& ab omni malo:
cognoscentes seipsas,quia
sunt sacrarium Dei. Quo-
niam omnia Deus prospi-
cit, & nihil eum; latet ne-
que cogitatio, neque con-
scientia, neque aliquod
abditum cordis.

Scientes ergo quia *De-* Gal.6.7.
us non deridetur; debemus
dignè in mandatis ejus,&
gloriâ ambulare. Simili-
ter Diaconi inculpabiles
sint in conspectu justitiæ
ejus, sicut Dei & Christi
ministri,& non hominum:
non criminatores,neq; de-
tractores,neq; avari; sed

omnia tolerantes, in omnibus misericordes, diligentes in omnibus, ambulantes in veritate Domini, qui factus est minister omnium: * cui si complaceamus in hoc seculo, percipiemus ea quæ futura sunt, secundùm quod repromisit resuscitare nos à mortuis: & si dignè eo conversati fuerimus, & si crediderimus, conregnabimus cùm eo. Iuvenes similiter inculpabiles sint in omnibus: omnem ignorantiam prævidentes, refrænantes se ab omni malo. Bonum est enim abscidi ab omnibus concupiscentiis mundi: quoniam omnis concupiscentia *adversùs spiritum militat*: quia *neq; fornicarii, neq; molles, neq; masculorum concubitores, regnum Dei possidebunt*, neq; illicita facientes. Propter quod abstineri oportet ab omnibus his. Subjecti estote Presbyteris & Diaconis, sicut Deo & Christo. Virgines, immaculatâ & castâ conscientiâ ambulare.

* *Al.* huic si placemus.

1. Pet. 2. 11

1. Cor. 6. 9. 10.

ἐγκρατεῖς περὶ πάντα, εὔ-
σπλαγχνοι, ἐπιμελεῖς, πορευό-
μενοι κατὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦ Κυ-
ρίου, ὃς ἐγένετο διάκονος πάντων·
ᾧ ἐὰν εὐαρεστήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰ-
ῶνι, ἀποληψόμεθα καὶ τὸν μέλλον-
τα, καθὼς ὑπέσχετο ἡμῖν ἐγεῖ-
ραι ἡμᾶς ἐκ νεκρῶν· καὶ ὅτι ἐὰν
πολιτευσώμεθα ἀξίως αὐτοῦ, καὶ
συμβασιλεύσωμεν αὐτῷ, εἴγε
πιστεύωμεν. Ὁμοίως καὶ νεώτεροι
ἄμεμπτοι ἐν πᾶσι, περὶ παντὸς
προνοοῦντες ἁγνείας, καὶ χαλι- 4
ναγωγοῦντες ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς
κακοῦ. Καλὸν γὰρ τὸ ἀνακόπτεσθαι
ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν ἐν τῷ κόσμῳ·
ὅτι πᾶσα ἐπιθυμία κατὰ τοῦ πνεύ-
ματος στρατεύεται. Καὶ οὔτε πόρ-
νοι, οὔτε μαλακοί, οὔτε ἀρσενοκοῖται
βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσουσιν,
οὔτε οἱ ποιοῦντες τὰ ἄτοπα. Διὸ δέον
ἀπέχεσθαι ἀπὸ πάντων τούτων,
ὑποτασσομένους τοῖς πρεσβυτέ-
ροις καὶ διακόνοις, ὡς Θεῷ καὶ
Χριστῷ. Τὰς παρθένους ἐν ἀμώ-
μῳ καὶ ἁγνῇ συνειδήσει περιπα-
τεῖν.

Presbyteri

Καὶ οἱ πρεσβύτεροι δὲ εὐ-
σπλαγχνοι, εἰς πάντας ἐλεή-
μονες, ἐπιστρέφοντες τὰ ἀποπε-
πλανημένα, ἐπισκεπτόμενοι
πάντας ἀσθενεῖς, μὴ ἀμελοῦν-
τες χήρας, ἢ ὀρφανοῦ, ἢ πένη-
τος· ἀλλὰ προνοοῦντες ἀεὶ τοῦ
καλοῦ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώ-
πων, ἀπεχόμενοι πάσης ὀργῆς,
προσωποληψίας, κρίσεως ἀδί-
κου· μακρὰν ὄντες πάσης φιλαρ-
γυρείας· μὴ ταχέως πιστεύον-
τες κατά τινος. μὴ ἀπότομοι ἐν
κρίσει· εἰδότες ὅτι πάντες ὀφει-
λέται ἐσμὲν ἁμαρτίας. Εἰ οὖν
δεόμεθα τοῦ Κυρίου, ἵνα ἡμῖν ἀ-
φῇ, ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς ἀ-
φιέναι. Ἀπέναντι γὰρ τῶν τοῦ
Κυρίου καὶ Θεοῦ ἐσμεν ὀφθαλ-
μῶν, καὶ πάντας δεῖ παραστῆναι
τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἕκαστον
ὑπὲρ ἑαυτοῦ λόγον δοῦναι. οὕ-
τως οὖν δουλεύσωμεν αὐτῷ μετὰ
φόβου, καὶ πάσης εὐλαβείας· κα-
θὼς αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ οἱ εὐ-
αγγελισάμενοι ἡμᾶς Ἀπόστολοι,
καὶ οἱ Προφῆται οἱ προκηρύξαν-
τες τὴν ἔλευσιν τοῦ Κυρίου ἡ-

Presbyteri, ſimplices
ſint, in omnibus miſeri-
cordes, omnes ab errore
convertentes, omnes in-
firmos viſitantes, viduas
& pupillos & pauperes
non negligentes; ſed ſem-
per *providentes bona* co- Rom.12.
ram Deo & hominibus. 17.
Abſtinete vos ab omni
iracundiâ, à judicio inju-
ſto: longè ab omni avari-
tiâ eſtote. Non citò con-
ſentiatis adversùs ali-
quem, ne prævaricemini
in judicio: ſcientes, quia
debitores ſumus peccati.
Si ergo deprecamur Do-
minum, ut nobis dimit-
tat; debemus etiam nos
dimittere. Ante conſpe-
ctum enim oculorum Mat.6.12,
Domini ſumus; & *omnes* 14.
oportet aſtare ante tribu- Rom.14.
nal Chriſti, & unum- 10.
quemq; pro ſe rationem 2.Cor.5.
reddere. Sic ergo ſervia- 10.
mus ei cum timore, &
omni reverentiâ; ſecun-
dùm quod evangelizave-
runt nobis Apoſtoli Do-
mini, & Prophetæ annun-
ciaverunt adventum Do-
mini noſtri Ieſu Chriſti:

zelantes bona; abstinen-
tes vos à scandalis, & fal-
sis fratribus, & qui in hy-
pocrisim portant nomen
Domini, qui aberrare fa-
ciunt inanes homines.
1. Ioh.4.3. Omnis enim *qui non*
confitetur Iesum Christum
in carne venisse, hic *An-*
tichristus est; & qui non
confitetur martyriū cru-
cis, ex diabolo est: & qui
deviaverit eloquia Do-
mini ad propria desideria,
& dixerit neq; resurrecti-
onem, neq; judicium esse,
hic primogenitus est Sa-
tanæ. Propter quod re-
linquentes vanitatē mul-
torum, & falsas doctri-
nas, ad illud quod tradi-
tum est nobis à principio
1.Pet.4.7. verbum revertamur. So-
brii simus in orationibus,
& jejunia tolerantes; sup-
plicationibus petētes om-
nium perspectorem Do-
Mat. 6. 13. minum, *ne nos inducat in*
tentationem : secundùm
Mat.26.41. quod dixit Dominus; *Spi-*
ritus quidem promptus
est, caro autem infirma.

μένοι· ζηλωταὶ περὶ τὸ καλὸν,
ἀπεχόμενοι σκανδάλων, καὶ τῶν
ψευδαδέλφων, καὶ τῶν ἐν ὑπο-
κρίσει φερόντων τὸ ὄνομα τοῦ Κυ-
ρίου· οἵτινες ἀποπλανῶσι κενοὺς
ἀνθρώπους.
Πᾶς γὰρ, ὃς ἂν μὴ ὁμολογῇ
Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐλη-
λυθέναι, ἀντίχριστός ἐστι· καὶ
ὃς ἂν μὴ ὁμολογῇ τὸ μαρτύριον
τοῦ σταυροῦ, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστί. Καὶ
ὃς ἂν μεθοδεύῃ τὰ λόγια τοῦ Κυρίου
πρὸς τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας, καὶ
λέγῃ μήτε ἀνάστασιν, μήτε κρίσιν
εἶναι, οὗτος πρωτότοκός ἐστι τοῦ Σα- 5
τανᾶ. Διὸ ἀπολιπόντες τὴν
ματαιότητα τῶν πολλῶν, καὶ τὰς
ψευδοδιδασκαλίας, ἐπὶ τὸν ἐξ
ἀρχῆς ἡμῖν παραδοθέντα λό-
γον ἐπιστρέψωμεν, νήφοντες
πρὸς τὰς εὐχὰς, καὶ προσκαρ-
τεροῦντες νηστείαις· δεήσεσιν
αἰτούμενοι τὸν παντεπόπτην Θε-
όν, μὴ εἰσενεγκεῖν ἡμᾶς εἰς πει-
ρασμὸν, καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος·
τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ
σὰρξ ἀσθενής.

Indefi-

Ἀδιαλείπτως οὖν προσκαρτερῶμεν τῇ ἐλπίδι ἡμῶν, καὶ τῷ ἀρραβῶνι τῆς δικαιοσύνης ἡμῶν, ὅς ἐστι Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃς
« ἀνήνεγκεν ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας
« τῷ ἰδίῳ σώματι ἐπὶ τὸ ξύλον.
« ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ
« εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ἀλλὰ δι' ἡμᾶς, ἵνα ζήσωμεν ἐν αὐτῷ, πάντα ὑπέμεινε. Μιμηταὶ οὖν γενώμεθα τῆς ὑπομονῆς αὐτοῦ· καὶ ἐὰν πάσχωμεν διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, δοξάζωμεν αὐτόν· τοῦτον γὰρ ἡμῖν τὸν ὑπογραμμὸν ἔθηκε δι' ἑαυτοῦ· καὶ ἡμεῖς τοῦτο ἐπιστεύσαμεν.

Παρακαλῶ οὖν πάντας ὑμᾶς πειθαρχεῖν τῷ λόγῳ τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἀσκεῖν πᾶσαν ὑπομονήν, ἣν ἴδετε κατ' ὀφθαλμοὺς, οὐ μόνον ἐν τοῖς μακαρίοις Ἰγνατίῳ, καὶ Ζωσίμῳ καὶ Ῥούφῳ· ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις τοῖς ἐξ ὑμῶν, καὶ ἐν αὐτῷ Παύλῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις· πεπεισμένους, ὅτι οὗτοι πάντες οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον· ἀλλ' ἐν

Indeficienter ergo toleremus propter spem nostram & pignus justitiæ, quod est Iesus Christus: *qui sustulit peccata nostra in corpore suo super lignum, qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus*; sed propter nos omnia sustinuit, ut vivamus in ipso. Imitatores ergo efficiamur tolerantiæ ejus; & si passi fuerimus pro nomine ejus, glorificemus eum: hoc enim nobis indicium posuit de seipso; & nos hoc credidimus.

1.Pet.2.24.

1.Pet.2.22

Rogo igitur vos omnes insistere verbo justitiæ & patientiæ, quam & oculatâ fide vidistis, non solùm in beatissimis illis Ignatio & Zosimo & Rufo; sed & in aliis qui ex vobis sunt, & in ipso Paulo, & cæteris Apostolis: confidentes quia hi omnes non in vacuo cucurrerunt, sed in fide &

Producuntur ista ab Eusebio, lib. 3. hist. Ecclesiast. κεφ. λς.

πίστει.

justitiâ; & ad debitum sibi locum * à Domino, cui & compassi sunt, abierunt: quia non hoc seculum dilexerunt; sed eum qui pro ipsis & pro nobis mortuus est, & à Deo resuscitatus.

* al. cum Dom.

πίστει καὶ δικαιοσύνῃ· καὶ ὅτι εἰς τὸν ὀφειλόμενον αὐτοῖς τόπον εἰσὶ παρὰ τῷ Κυρίῳ, ᾧ καὶ συνέπαθον. Οὐ γὰρ τὸν νῦν ἠγάπησαν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸν ὑπὲρ ἡμῶν 6
ἀποθανόντα, καὶ δι' ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀναστάντα.

Desiderantur Græca.

*al. præsentantes,

Tob. 12. 9.

1. Pet. 2. 12.

* al. considerantes

In his ergo state, & Domini exemplar sequimini; firmi in fide & immutabiles, fraternitatis amatores, diligentes invicem, in veritate sociati, mansuetudinem alterutri * præstantes, nullum despicientes. Cùm potestis benefacere, nolite differre: quia *eleemosyna de morte liberat*. Omnes vobis invicem subjecti estote; *conversationem vestram irreprehensibilem * habentes in gentibus*: ut ex bonis operibus vestris & vos laudem accipiatis, & Dominus in vobis non blasphemetur. Væ autem illi, per quem nomen Domini blasphematur. Sobrietatem ergo docete omnes: in quâ & vos conversamini.

1. Cor. 6. 2.

Philip. 1.

Nimis contristatus sum pro *Valente*, qui Presbyter factus est aliquando apud vos: quòd sic ignoret is locum, qui datus est ei. Moneo itaq; vos ut abstineatis ab avaritiâ, & sitis casti, & veraces. Abstinete vos ab omni malo. Qui autem in his non potest se gubernare, quomodo alii pronunciat hoc? Si quis non abstinuerit se ab avaritiâ, ab idololatriâ coinquinabitur; & tanquam inter gentes judicabitur. Qui autem ignorant judicium Domini? *An nescimus, quia sancti mundum judicabunt?* sicut *Paulus* docet. Ego autem nihil tale sensi in vobis, vel audivi, in quibus laboravit beatus *Paulus*; qui estis in principio Epistolæ ejus. De vobis etenim gloriatur in omnibus Ecclesiis, quæ Deum solæ tunc cognoverant: nos autem nondum noveramus. 7
Valde ergo, fratres, contristor pro illo & pro conjuge

juge ejus: quibus det Dominus pænitentiam * veram. So- * *al.* vestrã
brii ergo estote & vos in hoc, & non sicut inimicos tales
existimetis, sed sicut passibilia membra & errantia eos re-
vocate; ut omnium vestrûm corpus salvetis. Hoc enim a-
gentes, vos ipsos ædificatis.

Confido enim vos bene exercitatos esse in sacris literis,
& nihil vos latet; mihi autem non est concessum modò: ut
his scripturis dictum est. *Irascimini, & nolite peccare.* Et, Psal. 4. 5.
Sol non occidat super iracundiam vestram. Beatus qui * me- Eph. 4. 26.
minerit: quod ego credo esse in vobis. Deus autem & Pa- * *al.* credi-
ter Domini nostri Iesu Christi, & ipse sempiternus Ponti- derit.
fex, Dei filius, Iesus Christus ædificet vos in fide & veri-
tate, & in omni mansuetudine; & sine iracundiâ, & in pa-
tientiâ & longanimitate & tolerantiâ & castitate: & det vo-
bis sortem & partem inter sanctos suos; & nobis vobiscum
& omnibus qui sunt sub cælo, qui credituri sunt in Domi-
num nostrum Iesum Christum, & in ipsius Patrem, qui
resuscitavit eum à mortuis. Pro omnibus sanctis orate.
Orate etiam pro Regibus & Potestatibus & Principibus,
atq; pro persequentibus & odientibus vos, & pro inimi-
cis crucis: ut fructus vester manifestus sit in omnibus; ut si-
tis in illo perfecti.

8 Ἐγράψατέ μοι καὶ ὑμεῖς καὶ Ἰγνάτιος, ἵνα ἐάν τις ἀπέρχηται εἰς Συρίαν, καὶ τὰ παρ' ὑμῶν ἀποκομίσῃ γράμματα· ὅπερ ποιήσω, ἐὰν λάβω καιρὸν εὔθετον, εἴτε ἐγὼ, εἴτε ὃν πέμψω πρεσβεύσοντα καὶ περὶ ὑμῶν. Τὰς ἐπιστολὰς Ἰγνατίου τὰς πεμφθείσας ἡμῖν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ

Scripsistis mihi & vos & *Ignatius*, ut si quis vadit ad Syriam, deferat literas meas, quas fecero ad vos; si habuerimus tempus opportunum, sive ego, seu legatus quem misero pro vobis. Epistolas sanè *Ignatii*, quæ transmissæ sunt vobis ab

Habentur Græca hæc apud Eusebium, in loco citato.

10 eo, & alias quantaſcunq; apud nos habuimus, trāſmiſimus vobis (ſecundùm quod mandâſtis) quæ ſunt ſubjectæ huic Epiſtolæ: ex quibus magnus vobis erit profectus. Cōtinent enim fidem, patientiam, & omnem ædificationem ad Dominum noſtrum pertinentem.

ἄλλας ὅσας εἴχομεν παρ' ἡμῖν, ἐπέμψαμεν ὑμῖν, καθὼς ἐνετείλασθε· αἵτινες ὑποτεταγμέναι εἰσὶ τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ· ἐξ ὧν μεγάλα ὠφεληθῆναι δυνήσεσθε. Περιέχουσι γὰρ πίστιν, καὶ ὑπομονὴν, καὶ πᾶσαν οἰκοδομὴν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν ἀνήκουσαν.

11 Et de ipſo *Ignatio*, & de † his qui cum eo ſunt, quod certius agnoveritis, ſignificate.

† *al.* ipſis

Hæc vobis ſcripſi per *Creſcentem*, quem in præſenti commendavi vobis, & nunc commendo. Converſatus eſt enim nobiſcum inculpabiliter: credo quia & vobiſcum ſimiliter. Sororem autem ejus habebitis commendatam, cùm venerit ad vos. Incolumes eſtote in Domino Ieſu Chriſto in gratiâ cum omnibus veſtris. AMEN.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΥ,

ἀρχιεπισκόπου Θεουπόλεως Ἀντιοχείας, Ἐπιστολαί.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ,

ΙΓΝΑΤΙΟΣ ὁ καὶ Θεο-
φόρος, τῇ εὐλογημένῃ ἐν
μεγέθει Θεοῦ Πατρὸς καὶ πλη-
ρώματι, τῇ καὶ προωρισμέ-
νῃ πρὸ αἰώνων εἶναι διὰ παν-
τὸς εἰς δόξαν παράμονον,
ἄτρεπτον, ἡνωμένην, καὶ ἐκλε-
λεγμένην ἐν πάθει ἀληθινῷ,
ἐν θελήματι Θεοῦ Πατρὸς,
καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν· τῇ ἐκ-
κλησίᾳ τῇ ἀξιομακαρίστῳ,
τῇ οὔσῃ ἐν Ἐφέσῳ τῆς Ἀσί-
ας, πλεῖστα ἐν Ἰησοῦ Χρι-
1 στῷ, καὶ ἐν ἀμώμῳ χαρᾷ
χαίρειν.

2 Ἀποδεξάμενος ὑ-
μῶν ἐν Θεῷ τὸ
3 πολυπόθητον ὄ-
νομα, ὃ κέκτησθε
φύσει δικαίᾳ, κατὰ πίστιν καὶ ἀγά-

B. IGNATII,

ANTIOCHENÆ Ecclesiæ Episcopi & Martyris, discipuli S. Iohannis *Evangelistæ, Epistolæ.*

Ex vetere vulgatâ editione Latinâ.

AD EPHESIOS,

De unitate, scripta ex Smyrnâ.

IGNATIUS, qui & Theophorus, benedictæ, magnitudine dei Patris repletæ, & prædestinatæ ante secula ut sit semper in singulari gloriâ inconvertibilis, & adunata, & electa in passione verâ, in voluntate dei Patris & Domini nostri Iesu Christi Salvatoris; Ecclesiæ beatitudine dignæ, quæ est Ephesiæ Asiæ, plurimam in Iesu Christo & immaculato gaudio salutem.

Vscipiens vestrum in Deo multùm desiderabile nomen, quod possedistis naturâ justâ, secundùm fidem & dilectionem

lectionem in Christo Iesu salvatore nostro: cùm sitis imitatores humanitatis Dei, ut vivificati in sanguine Christi, congenuinum opus perfectè consummate. Audientes enim me vinctum de Syriâ pro Christo, spe communi, confidentem orationibus vestris, ut merear Romæ cum bestiis dimicare: ut per martyrium possim discipulus ejus

Ephes. 5. 2. esse, qui pro nobis *seipsum obtulit Deo hostiam, & oblationem in odorem bonæ suavitatis.* Quoniam ergo suscepi multitudinem vestram in nomine Dei, in *Onesimo* dilecto præceptore nostro, vestro autem Episcopo: obsecro eum secundùm Iesum Christum diligere vos; & vos omnes in concordiâ ejus in ipso esse. Benedictus enim Deus qui vobis talibus talem Episcopum donavit habere in Christo.

Pro conservo autem nostro *Burro*, secundùm Deum diacono vestro, & in omnibus benedicto,

πὴν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τῷ σω-
τῆρι ἡμῶν, μιμηταὶ ὄντες Θεοῦ
φιλανθρωπίας, ἀναζωπυρή- 4
σαντες ἐν αἵματι Χριστοῦ, τὸ
συγγενικὸν ἔργον τελείως ἀπηρ- 5
τίσατε· ἀκούσαντες γάρ με δε-
δεμένον ἀπὸ Συρίας ὑπὲρ Χρι-
στοῦ, τῆς κοινῆς ἐλπίδος, πεποι- 6
θότα τῇ προσευχῇ ὑμῶν ἐπι-
τυχεῖν ἐν Ῥώμῃ θηριομαχῆ-
σαι, ἵνα διὰ τοῦ μαρτυρίου
δυνηθῶ μαθητὴς εἶναι τοῦ ὑπὲρ 7
ἡμῶν ἑαυτὸν διενεγκόντος Θεῷ
προσφορὰν καὶ θυσίαν. Ἐγὼ μὲν 8
οὖν τὴν πολυπλήθειαν ὑμῶν ἐν
ὀνόματι Θεοῦ ἀπείληφα ἐν 9
Ὀνησίμῳ τῷ ἐν ἀγάπῃ ἀ- 10
διηγήτῳ, ὑμῶν δὲ ἐπισκόπῳ·
ὃν εὔχομαι κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν ὑ-
μᾶς ἀγαπᾶν· καὶ πάντας ὑμᾶς,
ἐν ὁμοιώματι αὐτοῦ εἶναι· εὐλο- 11
γητὸς γὰρ ὁ Θεὸς ὁ χαρισά-
μενος ὑμῖν τοιούτοις οὖσι, τοιοῦτον
ἐπίσκοπον κεκτῆσθαι ἐν Χρι-
στῷ.

Περὶ δὲ τοῦ συνδούλου ἡμῶν
Βούρρου, τοῦ κατὰ Θεὸν διακόνου ὑ-
μῶν, καὶ ἐν πᾶσιν εὐλογημένου, εὔ-

χομαι παραμεῖναι αὐτὸν ἀμώ-
12 μιον, εἰς τιμὴν τῆς ἐκκλησίας, καὶ
τοῦ ἐπισκόπου ὑμῶν τοῦ μακαριω-
τάτου. Κρόκος δὲ, ὁ Θεοῦ ἄξιος
καὶ ὑμῶν, ὃν ὡς ἐξεμπλάρειον τῆς
ἀφ' ὑμῶν ἀγάπης ἀπελάβο-
μεν, κατὰ πάντα με ἀνέπαυσε,
καὶ τὴν ἅλυσίν μου οὐκ ἐπῃσχύνθη.
ὡς καὶ αὐτὸν ὁ πατὴρ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ ἀναψύξει, ἅμα Ὀνησίμῳ,
καὶ Βίῤῥῳ, καὶ Εὔπλῳ, καὶ Φρόντωνι,
δι' ὧν πάντας ὑμᾶς κατὰ ἀγάπην
εἶδον. ὀναίμην ὑμῶν διὰ παν-
τὸς, ἐάνπερ ἄξιος ὦ. Πρέπον
οὖν ὑμᾶς ἐστὶ κατὰ πάντα τρόπον
δοξάζειν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν δοξά-
σαντα ὑμᾶς, ἵνα ἐν μιᾷ ὑπο-
13 ταγῇ ἦτε κατηρτισμένοι τῷ
αὐτῷ νοΐ, καὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ, καὶ
τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες περὶ
τοῦ αὐτοῦ, ἵνα ὑποτασσόμενοι τῷ
ἐπισκόπῳ, καὶ τῷ πρεσβυτε-
ρίῳ, κατὰ πάντα ἦτε ἡγιασμέ-
νοι.

Οὐ διατάσσομαι ὑμῖν, ὡς ἄν
τι ὤν. εἰ γὰρ καὶ δέδεμαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, οὔπω ἀπήρτισμαι ἐν

deprecor permanere e-
um immaculatum in ho-
nore Ecclesiæ & beatissi-
mi Episcopi vestri. *Cro-*
cus verò Deo dignus,
quem, tanquam exem-
plar dilectionis vestræ
suscepi, in omnibus me
refecit, *& catenam meam* 2. Tim. 1. 16
non erubuit. Simul cum
Onesiphoro, & *Burro*, &
Euplo, & *Frontone*: qui-
bus refrigeret pater Do-
mini nostri Iesu Christi;
per quem omnes vos in
dilectione habui. Adqui-
sivi vos in omnibus: siqui-
dem dignus fuero. Di-
gnũ est enim omnimodis
vos glorificare Iesũ Chri-
stum, qui & vos glorifi-
cavit: ut in unâ perfectio-
ne *perfecti sitis, in eodem* 1. Cor. 1. 10.
sensu, & in eâdem scien-
tiâ, ut idipsum dicat is o-
mnes de eo ipso; ut subje-
cti Episcopo & Presby-
terio, secundùm omnia
sanctificati.

Non præcipio vobis,
quasi aliquid sim. Et siqui-
dem vinctus sum pro no-

mine Iesu Christi; tamen nec-dum consummavi. Nunc enim initium habeo eruditionis, & alloquor vos tanquam conservos. Me autem oportebat à vobis commoneri, fide, monitione, patientiâ, longanimitate. Quoniam dilectio non permittit me tacere de vobis: propterea præveni rogare vos ut concurratis dispositioni Dei; quia & Iesus Christus omnia secundùm dispositionem Dei Patris agit: sicut & ipse in quo-
Ioh 8.29. dam loco dicit; *Ego quæ placita sunt ei facio semper.* Ergo & nos oportet secundùm dispositionem Dei vivere in Christo, & æmulari secundùm quod Paulus
1.Cor.11.1 ait; *Imitatores mei estote, sicut & ego Christi.*

Unde & vos decet Pastorum dispositionem sequi, qui secundùm Deum vos pascunt: quod & ipsi facitis, sapienter à Spiritu sancto instructi. Illud verò dignè nominandum & Deo dignum Presbyterium ita coaptatum sit Episcopo, quomodo chordæ in citharâ colligatæ. Ita & ipsi in concordiâ & consonâ dilectione

Ἰησοῦ Χριστῷ. νῦν γὰρ ἀρχὴν
ἔχω τοῦ μαθητεύεσθαι, καὶ προσλα-
λῶ ὑμῖν, ὡς ὁμοδούλοις. ἐμὲ γὰρ
ἔδει παρ' ὑμῶν ὑπομνησθῆναι
πίστει, νουθεσίᾳ, ὑπομονῇ, μακρο-
θυμίᾳ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀγάπη οὐκ
ἐᾷ με σιωπᾷν περὶ ὑμῶν, διὰ τοῦ-
το προέλαβον παρακαλεῖν ὑ-
μᾶς, ὅπως συντρέχητε τῇ γνώμῃ
τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ Ἰησοῦς Χριστὸς,
πάντα κατὰ γνώμην πράττει
τοῦ πατρὸς, ὡς αὐτός που λέγει·
ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.
οὐκοῦν καὶ ἡμᾶς χρὴ ζῆν κατὰ
γνώμην Θεοῦ, ἐν Χριστῷ, καὶ ζη-
λοῦν ὡς Παῦλος· μιμηταί γάρ
μου, φησὶ, γίνεσθε, καθὼς κἀγὼ
Χριστοῦ.

Ὅθεν καὶ ὑμῖν πρέπει συντρέ- 14
χειν τῇ τοῦ ἐπισκόπου γνώμῃ, τῇ
κατὰ Θεὸν ποιμαίνοντος ὑμᾶς· ὅπερ καὶ
ποιεῖτε αὐτοὶ, σοφισθέντες ὑπὸ
τοῦ πνεύματος. τὸ γὰρ ἀξιονόμα-
στον πρεσβυτέριον, ἄξιον ὂν τοῦ Θε- 15
οῦ, οὕτως συνήρμοσται τῷ ἐπισκό-
πῳ, ὡς χορδαὶ κιθάρᾳ. συνδεδε- 16
μένοι οὕτω τῇ ὁμονοίᾳ καὶ συμφώνῳ 17

ἀγάπῃ, ἧς ἐστὶν ἀρχηγὸς καὶ φύλαξ Ἰησοῦς ὁ Χριστός. Καὶ οἱ κατ' ἄνδρα δὲ, χορὸς γίνεσθε εἷς, ἵνα σύμφωνοι ὄντες ἐν ὁμονοίᾳ, συνάφειαν Θεοῦ λαβόντες, ἐν ἑνότητι ἓν γίνησθε τῇ συμφωνίᾳ, τῷ Θεῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἠγαπημένῳ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν·
" Δὸς γὰρ αὐτοῖς, φησὶ, πάτερ
" ἅγιε, ἵνα ὡς ἐγὼ καὶ σὺ ἕν ἐσμεν, καὶ
" αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσι.

Χρήσιμον οὖν ἐστὶν ὑμᾶς, ἐν ἀμώμῳ ἑνότητι συνημμένους Θεῷ, μιμητὰς εἶναι Χριστοῦ, οὗ καὶ μέλη ὑπάρχετε· εἰ γὰρ ἐγὼ ἐν μικρῷ χρόνῳ τοιαύτην συνήθειαν ἔσχον πρὸς τὸν ἐπίσκοπον ὑμῶν, οὐκ ἀνθρωπίνην οὖσαν, ἀλλὰ πνευματικὴν, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς μακαρίζω τοὺς ἀνακρεμαμένους αὐτῷ, ὡς ἡ ἐκκλησία τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ ὁ κύριος τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ, ἵνα πάντα ἐν ἑνότητι σύμφωνα ᾖ; Μηδεὶς πλανάσθω, ἐὰν μή τις ἐντὸς ᾖ τοῦ θυσιαστηρίου, ὑστερεῖται τοῦ ἄρτου τοῦ Θεοῦ· Εἰ γὰρ ἑνὸς καὶ δευτέρου προσευχὴ τοσαύ-

ctione, cujus dux & custos est Iesus Christus. Et qui sunt sigillatim, omnes unus chorus fiant: ut consonantes facti in unanimitate, conjunctionem Dei in similitudinem morum recipientes, in unitate unum effecti consensu, Deo Patri & dilectissimo filio ejus Iesu Christo domino nostro; secundùm quod ipse Patrem rogans dicit. Da illis, *Pater sancte, ut sicut ego & tu unum sumus, ita & hi in nobis unum sint.* Ioh. 17. 11, 21.

Utile est enim vos sine maculâ in unitate conjunctos Deo, imitatores esse Christi; cujus & membra estis. Si enim ego in parvo tempore talem consuetudinem habui circa Episcopum vestrum, quæ non humana sed spiritalis fuit; quanto magis vos beatifico, qui pendetis ad eum, quomodo Ecclesia ad Dominum Iesum, & ipse Dominus ad Dominum suum & Patrem: ut omnia in unitate sibi consonantia sint? Nemo oberret. Si quis non fuerit intra altare, fraudabitur pane Dei. Si enim unius aut duorum oratio tantam: Mat. 18. 20.

tam habet virtutem , *ut Christus in eis consistat*: quanto magis immaculati sacerdotis, & sancti populi supplicatio , consonanter ascendens ad Deum , persuadet præstare eis omnes petitiones in Christo? Qui ergo à talibus separatur, & non convenerit in congregationem sacrificiorum,
Heb.12.23. *Ecclesiam primogenitorum descriptorum in cœlo*; lupus est in grege ovium, mansuetam demonstrans figuram.

Festinate ergo, dilectissimi, subditi esse Episcopo, & Presbyteris, & Diaconis. Qui enim istis subditus fuerit, Christo obedit qui eis hoc concessit. Qui verò eis non consenserit, Iesu Christo non consentit.
Ioh.3.36. *Qui autem Filio non consenserit, non videbit vitam; sed ira Dei manebit super eum.* Hujusmodi ergo temerarius est, horribilis & superbus, qui non est subditus potioribus. *Superbis enim*, in-
1.Pet.5.5. & Iacob.4.6. quit, *Deus resistit; humilibus autem dat gratiam.* Et
Psal.118.(al. 119.)51. iterùm; *Superbi iniquè gesserunt usq; valdè.* Dicit eti-

τὴν ἰσχὺν ἔχει, ὥστε τὸν Χριστὸν ἐν αὐτοῖς στῆναι, πόσῳ μᾶλλον ἥ τε τοῦ ἐπισκόπου καὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας προσευχή, σύμφωνος ἀνιοῦσα πρὸς Θεὸν, πείσει παρασχεθῆναι αὐτοῖς πάντα τὰ ἐν Χριστῷ αἰτήματα; ὁ οὖν τῶν τοιούτων χωριζόμενος, καὶ μὴ συνερχόμενος ἐν βουλῇ θυσιῶν, καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς, λύκος ἐστὶν ἐν προβάτου δορᾷ, ἥμερον ἐπιδεικνὺς μορφήν. 18

Σπουδάσατε, ἀγαπητοί, ὑποτάσσεσθαι τῷ ἐπισκόπῳ, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ τοῖς διακόνοις· ὁ γὰρ τούτοις ὑποτασσόμενος, ὑπακούει Χριστῷ τῷ προχειρισαμένῳ αὐτούς· ὁ δὲ ἀπειθῶν αὐτοῖς, ἀπειθεῖ Χριστῷ Ἰησοῦ· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄψεται τὴν ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν. αὐθάδης γάρ ἐστι καὶ δύσερις, ὑπερήφανος, ὁ μὴ πειθαρχῶν τοῖς κρείττοσιν. Ὑπερηφάνοις δὲ, φησὶν, ὁ Θεὸς ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν· καὶ Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα. λέγει δὲ 19

am

Ὅσῳ οὖν βλέπετε σιω-
πῶντα τὸν ἐπίσκοπον, πλεῖον
αὐτὸν φοβεῖσθε· πάντα γὰρ ὃν
πέμπει ὁ οἰκοδεσπότης εἰς ἰδίαν
οἰκονομίαν, οὕτως αὐτὸν δεῖ ἡμᾶς
δέχεσθαι, ὡς αὐτὸν τὸν πέμψαν-
20 τα. τὸν οὖν ἐπίσκοπον, δῆλον ὅτι
ὡς αὐτὸν τὸν Κύριον δεῖ προ-
σβλέπειν,

Αὐτὸς μέντοι Ὀνήσιμος
ὑπερεπαινεῖ ὑμῶν τὴν ἐν Θεῷ
εὐταξίαν, ὅτι πάντες κατὰ ἀλή-
θειαν ζῆτε· καὶ ὅτι ἐν ὑμῖν οὐδεμία
αἵρεσις κατοικεῖ· ἀλλ' οὐδὲ ἀκού-
21 ετε τινος, ἢ μόνου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ
ἀληθινοῦ ποιμένος καὶ διδασκάλου·

am Dominus sacerdotibus. *Qui enim vos audierit, me audit; & qui me audierit, audiet illum qui me misit: et qui vos spernit, me spernit; qui autem me spernit, spernit eum qui me misit.*

Quando ergo videtis tacere Episcopum, plus eum timete. Omnem itaque quem mittit paterfamilias pro sua dispensatione, sic nos oportet suscipere, quemadmodum ipsum qui mittit. Ergo Episcopum manifestè sicut ipsum Dominum oportet contemplari, Domino assistentem. *Prospectorem enim* verum, & acutum in operibus suis, Regibus oportet assistere, & non assistere hominibus infirmis.* Prov. 22. 29. * *virum*

Ipse autem Onesimus laudat vestram in Deo bonam dispensationem: quia omnes secundùm veritatem vivitis; & quia nulla hæresis inter vos habitat. Sed nec obeditis alicui, nisi soli Iesu Christo vero pastori & doctori: & estis, quemadmodum Paulus vobis scri-

psit

fide introductos, & dilectione elevatos à terrâ ad cœlum, ambulantes immaculatè. *Beati* enim,
Psal. 118. al. 119.1. inquit, *immaculati in viâ; qui ambulant in lege Domini*. Via enim sine errore est Iesus Christus; si-
Joh. 14. 6. cut ipse ait: *Ego sum via, veritas & vita*. Deducit autem hæc via ad Patrem: *Nemo enim*, inquit, *venit ad Patrem nisi per me*.

Beati ergo estis vos deiferi, spiritiferi, sanctiferi, templiferi, in omnibus ornati, in mandatis
1. Pet. 2. 9 Iesu Christi; *regnum sacerdotale, & gens sancta, populus in adquisitionem*: in quibus exultans dignus effectus sum, per quos
Eph. 1. 1. scribo, alloqui *sanctos, qui sunt Ephesi, fideles in Christo Iesu*. Gaudeo enim in vobis quia vanitati non intenditis: neq; ea quæ secundùm carnem sunt diligitis, sed ea quæ sunt secundùm Deum.
* al. Sed * Et pro aliis hominibus orate

ναγμένους, καὶ ἀγάπῃ κουφιζο- 36
μένους ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν,
συνοδοιποροῦντας ἄμα ἀμώμως· 37
Μακάριοι γὰρ, φησὶν, οἱ ἄμω- "
μοι ἐν ὁδῷ· οἱ πορευόμενοι ἐν "
νόμῳ Κυρίου. ὁδὸς δὲ ἐστιν ἀ-
πλανὴς, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· Ἐγὼ "
γὰρ, φησὶν, εἰμὶ ἡ ὁδὸς καὶ ἡ "
ζωή. ἐνάγει δὲ ἡ ὁδὸς πρὸς τὸν
Πατέρα· Οὐδεὶς γὰρ, φησὶν, ἔρχε- "
ται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰ μὴ δι' "
ἐμοῦ.

Μακάριοι οὖν ἐστὲ ὑμεῖς οἱ 38
θεοφόροι, πνευματοφόροι, ναο-
φόροι, ἁγιοφόροι, κατὰ πάντα κε-
κοσμημένοι ἐν ταῖς ἐντολαῖς
Ἰησοῦ Χριστοῦ, βασίλειον ἱερά- "
τευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς
περιποίησιν· δι' οὓς ἀγαλλιώμε-
νος ἠξιώθην, δι' ὧν γράφω,
προσομιλῆσαι τοῖς ἁγίοις τοῖς 39
οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ, τοῖς πιστοῖς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ. Χαίρω οὖν ἐφ' ὑ-
μῖν, ὅτι μὴ τῇ ματαιότητι
προσέχετε· οὐδὲ κατὰ σάρκα 40
ἀγαπᾶτε, ἀλλὰ κατὰ Θεόν.
καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων δὲ ἀνθρώπων ἀδιαλείπτως προσεύ-

χεσθε· ἔστι γὰρ αὐτοῖς ἐλπὶς με-
41 τανοίας, ἵνα Θεοῦ τύχωσι· μὴ ὁ
πίπτων γὰρ, οὐκ ἀνίσται; ἢ ὁ
ἀποστρέφων οὐκ ἐπιστρέφει; ἐπι-
42 " στρέψατε οὖν αὐτοὺς μαθητευ-
θῆναι ὑμῖν.

Γίνεσθε δὲ διάκονοι Θεοῦ, καὶ
στόμα Χριστοῦ. λέγει γὰρ ὁ Κύ-
" ριος, ἐὰν ἐξαγάγητε ἀπ' ἀναξίου
" τίμιον, ὡς στόμα μου ἔσεσθε. γί-
νεσθε πρὸς τὰς ὀργὰς αὐτῶν ὑ-
43 μεῖς ταπεινόφρονες· ἀντιτάξα-
τε πρὸς τὰς βλασφημίας αὐ-
τῶν ὑμεῖς τὰς ἐκτενεῖς εὐχάς.
αὐτῶν πλανωμένων, στήκετε ὑ-
μεῖς ἐν τῇ πίστει ἑδραῖοι. νική-
σατε τὸ ἄγριον ἦθος, ἐν ἡμε-
ρότητι τὸ ὀργίλον, ἐν πραό-
" τητι. (μακάριοι γὰρ οἱ πρα-
" εῖς· καὶ Μωσῆς πρᾶος παρὰ
" πάντας ἀνθρώπους, καὶ Δαβὶδ
" πρᾶος σφόδρα· διὸ παραινεῖ
" Παῦλος, δοῦλον, λέγων, Κυ-
" ρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ' ἤπιον
" εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικόν,
" ἀνεξίκακον, ἐν πραότητι παι-
" δεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους.)

orate indesinentèr: est enim in illis spes, ut Deum mereantur adipisci. *Nunquid qui cadit*, inquit, *non adjiciet ut resurgat? aut qui avertitur, non convertitur?* Convertimini ergo ad doctrinam. Ierem. 8. 4.

Estote ministri Dei, & os Christi. Dicit enim Dominus. *Si abduxeritis pretiosum ab indigno, sicut os meum eritis.* Estote ad iracundias eorum humiles: renunciate blasphemiis eorum. Vos verò orationi instate: illis errantibus vos stabiles estote, radicati in fide. Vincite eorum ferocem consuetudinem, per vestram mansuetudinem; & iracundiam, per lenitatem. *Beati* enim, inquit, *mites.* Nam & *Moyses mansuetus erat supra omnes homines*: & David mitis valdè. Propter quod Paulus monet dicens: *Servum autem Domini non oportet litigare, sed mitem esse ad omnes; docibilem, patientem, cum omni modestiâ corripientem eos qui resistunt.*

Ierem. 15, 19.
Mat. 5. 5.
Num. 12. 3.
1. Sam. 24.
2. Tim. 2. 24, 25.

fides ea quæ ſunt infideli-
tatis, neq; infidelitas ea
quæ ſunt fidei. Vos verò
repleti Spiritu ſancto, ni-
hil carnale, ſed omnia
ſpiritualia agite. Vnuſ-
1. Tim. 4.10. quiſq; veſtrûm perfectus
ſit in Chriſto Ieſu; *qui eſt
ſalvator omnium homi-
num, maximè fidelium.*

Agnovi enim aliquos ex
vobis, à viâ veritatis diſ-
cedentes, malam doctri-
nam habere alieni & ne-
quiſſimi ſpiritûs. Quibus
non tribuiſtis ſecùs viam
ſeminare zizania: obtu-
rantes aures ad non ſuſci-
piendum errorem qui ab
ipſis prædicatur; ſcientes
quia hujuſmodi ſpiritus
eſt erroris, non ea quæ
ſunt Chriſti ſed ſua lo-
quens. Falſiloquus ete-
nim eſt. Sanctus autem
Spiritus non ſua propria
loquitur, ſed ea quæ ſunt
Chriſti: nec à ſemetipſo,
ſed à Domino; ſicut &
Dominus ea quæ à Patre
audivit nobis annunciat.
Ioh. 14.24. *Sermo*, inquit, *quem au-
diſtis non eſt meus, ſed e-
jus qui me miſit.* De Spi-
Ioh. 16.13. ritu ſancto dicit. *Non e-
nim lo-*

τῆς ἀπιϛίας, οὐδὲ ἡ ἀπιϛία τὰ
τῆς πίϛεως.

οὐδὲν
σαρκικὸν, ἀλλὰ πνευματικὰ
πάντα πράσσετε· ἐν Χριϛῷ
Ἰησοῦ τελειοῦσθε, ὅς ἐϛι σωτὴρ
πάντων ἀνθρώπων, μάλιϛα πι-
ϛῶν.

Ἔγνων δὲ τινας παρoδεύσαν-
τας δι᾽ ὑμῶν, ἔχοντας κακὴν διδα-
χὴν
οἷς οὐκ ἐδώκατε πάρο- 27
δον σπεῖραι τὰ ζιζάνια· βύσαν-
τες τὰ ὦτα, εἰς τὸ μὴ παραδέ-
ξασθαι τὴν ὑπ᾽ αὐτῶν κα-
ταγγελλομένην πλάνην, 28

" ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ἀλλ᾽ ὅσα ἂν ἀκούσῃ
ἀπ᾽ ἐμοῦ. Περὶ δὲ ἑαυτοῦ φησὶ
" τῷ Πατρί· Ἐγώ σε, φη-
" σὶν, ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔρ-
" γον ὃ ἔδωκάς μοι, ἐτελείωσα·
" ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀν-
29 θρώποις. Περὶ δὲ τοῦ ἁγίου
" Πνεύματος· Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξά-
" σει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται.
Τὸ δὲ πλάνης πνεῦμα, ἑαυ-
τὸ κηρύττει, τὰ ἴδια λαλεῖ (αὐ-
τάρεσκον γὰρ ἐστὶν) ἑαυτὸ δο-
ξάζει (τύφου γὰρ μεστόν) [illegible]
δόλιον ὑπάρχει, ἀπατηλὸν, θω-
30 πευτικὸν, κολακευτικὸν, [illegible]
31 [illegible], φλυαρῶδες, [illegible] ἀσύμ-
32 φωνον, [illegible]
[illegible]
[illegible] Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ θεμελιώ-
[illegible] ὡς λί-
33 θους ἐκλεκτοὺς, εὐαρμολογου-
μένους εἰς οἰκοδομὴν θείαν
34 Πατρὸς, ἀναφερομένους εἰς τὰ
ὕψη διὰ Χριστοῦ τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν
35 σταυρωθέντος. σχοίνῳ χρωμένους
τῷ ἁγίῳ πνεύματι· πίστει δὲ ἀ-

nim loquetur à se; sed quæcunque audierit à me. De se autem ait Patri: *Ego te glorificavi super terram, opus perfeci quod dedisti mihi ut facerem; manifestavi nomen tuum hominibus.* De Spiritu sancto, ait: *Ille me glorificabit; quia de meo accipiet,* [& *annunciabit vobis.* Ergo uterq; eorum ipsum glorificat, à quo & accepit quod faceret; & ipsum prædicat, atq; ejus verba pronunciat.]

Ioh. 17. 4, 6.

Ioh. 16. 14.

Inclusa [] *non habentur in Græco.*

Erroris autem spiritus seipsum prædicat, sua propria dicens: sibi placens etenim est, & seipsum glorificat. Acerbus namq; est, plenus extans falsiloquio, seductor, lubricus, superbus, arrogans, verbosus, dissonus, immensuratus, nigriformis, tumidus. De cujus operationibus liberavit nos Iesus Christus, fundans nos super petram, tanquam lapides electos, (qui apti sunt ad ædificium Dei Patris, elevati in altum à Christo, qui pro nobis crucifixus est) confortatos Spiritu sancto, in

Ephes. 4. verſ. 4, 5, 6. ſit, *unum corpus*, *& unus ſpiritus*; *quoniam in unâ ſpe fidei concluſi eſtis. Vnus enim Dominus*, *una fides*, *unum baptiſma*, *unus Deus & Pater omnium*, *qui ſuper omnes*, *& per omnes*, *& in omnibus*. Vos ergo eſtote tales, qui à tali eruditi eſtis; hoc eſt, à Paulo Chriſtifero, & Timotheo fideliſſimo.	φει, ἓν σῶμα, καὶ ἓν πνεῦμα, ὅτι καὶ ἐν μιᾷ ἐλπίδι κεκλήθητε τῆς πίστεως· ἐπεὶ καὶ εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα, εἷς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν. Ὑμεῖς οὖν ἐστὲ τοιοῦτοι, ὡς παιδευθέντες, Παύλου τοῦ χριστοφόρου, καὶ Τιμοθέου τοῦ πιστοτάτου.
Quidam autem fallaces conſueverunt dolo maligno nomen Chriſti circumportare, ſed aliquanta indigna Deo agentes, & contraria doctrinæ Chriſti ſapientes, ad interitum ſuum ſibimetipſis conſentiunt: quos oportet vos tanquam beſtias declinare. Prov. 10. 25. & 11. 3. *Iuſtus*, inquit, *declinans evadet in æternum: extraneus etenim atque alienus erit ab impiorum perditione*. Eſai. 56. 10. Sunt igitur *canes muti*, *non valentes latrare*, rabidi occultè: quos obſervare oportet, inſanabilem languorem habentes. Medicus autem noſter eſt ſolus verus Deus, ingenitus & inviſibilis, Dominus omnium,	Τινὲς γὰρ φαυλότατοι εἰώθασι δόλῳ πονηρῷ τὸ ὄνομα περιφέρειν, ἄλλα τινὰ πράσσοντες ἀνάξια Θεοῦ, καὶ φρονοῦντες ἐναντία τῆς τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίας, 23 ἐπ' ὀλέθρῳ ἑαυτῶν καὶ τῶν πειθομένων αὐτοῖς· οὓς δεῖ ὑμᾶς, ὡς θηρία, ἐκκλίνειν. Δίκαιος γὰρ ἐκκλίνας, σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα· 24 πεσεῖται δὲ ... ἀσεβῶν. Εἰσὶ γὰρ 25 κύνες ἄφωνοι, λυσσῶντες, λαθροδῆκται, οὓς φυλάττεσθαι χρὴ ἀνίατα νοσοῦσιν. 26 ... ἀληθινὸς Θεὸς, ἀγέννητος καὶ ἀπρόσιτος, ὁ τῶν ὅλων κύριος,

unigeniti

μονογενοῦς πατὴρ καὶ γεννήτωρ·
ἔχομεν ἰατρὸν καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν
θεὸν Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν τὸν πρὸ
αἰώνων υἱὸν μονογενῆ καὶ λόγον, ὕστε-
ρον δὲ καὶ ἄνθρωπον ἐκ Μαρίας
τῆς παρθένου· ὁ λόγος γὰρ σὰρξ ἐ-
γένετο ὁ ἀσώματος ἐν σώματι, ὁ
ἀπαθὴς ἐν παθητῷ σώματι, ὁ ἀ-
θάνατος ἐν θνητῷ σώματι, ἡ ζωὴ
ἐν φθορᾷ, ὅπως θανάτου καὶ
φθορᾶς ἐλευθερώσῃ καὶ ἰατρεύσῃ
τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καὶ ἰάσηται αὐ-
τὰς νοσούσας ἐν ἀσεβείᾳ,
καὶ φαύλαις ἐπιθυμίαις.

23 Μὴ οὖν τις ὑμᾶς ἐξαπατά-
τω, ὥσπερ οὐδὲ ἐξαπατᾶσθε. ὅλοι
γάρ ἐστε Θεοῦ· ὅταν γὰρ μηδεμία
ἐπιθυμία ἐν ὑμῖν ὑπάρχῃ,
24 δυναμένη ὑμᾶς ῥυπῶσαι, καὶ
βάσανον ἐπαγαγεῖν, ἄρα κατὰ Θε-
25 ὸν ζῆτε, καὶ ἐστὲ Χριστοῦ. Περίψη-
μα δὲ ὑμῶν, καὶ τῆς ἁγνοτάτης Ἐ-
φεσίων ἐκκλησίας τῆς διαβοή-
του [illegible] τοῖς αἰῶσιν,
ἐκβάλλετε. Οἱ σαρκικοὶ τὰ
26 πνευματικὰ πράττειν οὐ δύναν-
ται, οὐδὲ οἱ πνευματικοὶ τὰ
σαρκικά· ὥστε οὐδὲ ἡ πίστις τὰ

unigeniti verò pater & genitor. Habemus autem medicum etiam Dominum nostrum Iesum Christum, ante secula Filium unigenitum, & in principio Verbum, posteà verò & hominem ex Mariâ Virgine. *Verbum* enim, inquit, *caro factum est*. Incorporalis in corpore, impassibilis in corpore passibili, immortalis in corpore mortali, vita in corruptione, ut de morte & corruptione liberet & curet animas nostras, & sanet eas infusas morbo impietatis & iniquis desideriis. Ioh. 1. 14.

Nullus ergo vestrûm seducatur. quod et de vobis confido: unum etenim omnes estis. Quando enim nihil in vobis fuerit, quod vos potuerit coinquinare, & tormentum superinducere; secundùm Deum vivitis: & erit Christi subjectio vestra, & Ecclesiæ Ephesiorum quæ est auxiliatrix & multùm laudabilis. Carnales enim spiritualia non possunt agere; neq; spirituales carnalia: sicut nec

stunt. Nolite festinare ul-
Psal. 7. 4. cisci nocentes vos. *Si red-
didi* enim, inquit, *retribu-
entibus mihi mala*. Fra-
tres eos faciamus per
mansuetudinem. Dicite
itaq; his qui vos oderunt;
fratres nostri estis: ut no-
men Domini glorificetur.
Imitemur, scilicèt Domi-
1. Pet. 2. 23. num; *qui cùm maledicere-
tur non maledicebat*, cùm
crucifigeretur non con-
tradicebat, *cùm pateretur
non comminabatur* : sed
pro inimicis suis orabat,
Luc. 23. 34. dicens; *Pater dimitte illis
quia nesciunt quid faciunt*.
Cui plus nocetur, ampli-
ora sustineat. Beatus qui
Mat. 5. 11. abjectus & reprobatus fu-
erit propter nomen Do-
mini: ipse etenim verè est
Christi.

Videte ne herba Dia-
boli inveniatur in vobis:
amara etenim est, & salsa.
1. Pet. 4. 7. Ergo sobrii estote & casti
in Christo Iesu. Iam e-
nim novissima tempora
Rom. 2. 4. sunt. Revereamur & ti-
meamus longanimitatem
Dei: & non simus diviti-
arum aut utilitatum eo-

μὴ σπουδάζοντες ἀμύνεσθαι
τοὺς ἀδικοῦντας ὑμᾶς· Εἰ ἀντα- “
πέδωκα γάρ, φησι, τοῖς ἀνταποδιδοῦ- 44
σί μοι κακά, ἀδελφοὺς αὐ- “
τοὺς ποιήσωμεν τῇ ἐπιεικείᾳ.
Εἴπατε γὰρ τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, 45
ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐστε, ἵνα τὸ ὄνο-
μα τοῦ Κυρίου δοξασθῇ, καὶ μι-
μησώμεθα τὸν Κύριον, ὃς λοι- “
δορούμενος, οὐκ ἀντελοιδόρει, “
σταυρούμενος, οὐκ ἀντέλεγε, πά- 46
σχων, οὐκ ἠπείλει, ἀλλ' ὑπὲρ “
τῶν ἐχθρῶν προσηύχετο, Πά- “
τερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐκ οἴδασιν “
ὃ ποιοῦσιν. ἐάν τις πλέον ἀδι-
κηθεὶς, πλείονα ὑπομείνῃ,
οὗτος μακάριος. ἐάν τις ἀπο-
στερηθῇ, ἐάν τις ἀθετηθῇ διὰ
τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, οὗτος ὄντως
Χριστοῦ ἐστί.

Βλέπετε μὴ τοῦ διαβόλου
βοτάνη εὑρεθῇ ἐν ὑμῖν· πι-
κρὰ γὰρ ἐστι καὶ ἁλμυρὰ αὕτη. 47
νήψατε, σωφρονήσατε ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ· ἔσχατοι καιροὶ λοιπόν
εἰσιν· αἰσχυνθῶμεν, φοβηθῶμεν
τὴν μακροθυμίαν τοῦ Θεοῦ· μὴ τοῦ
πλού-

48 πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ
τῆς ἀνοχῆς καταφρονήσωμεν·
49 μᾶλλον γὰρ τὴν μέλλουσαν ὀργὴν φο-
βηθῶμεν, ἢ τὴν ἐνεστῶσαν χαρὰν ἀ-
γαπήσωμεν ἐν τῷ νῦν βίῳ· ἔστω
δὲ ἡ ἐνεστῶσα χαρὰ καὶ ἡ ἀλη-
θινή, τὸ μόνον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
εὑρεθῆναι, εἰς τὸ ἀληθινῶς ζῆν·
50 χωρὶς τούτου, μηδὲ ἂν ἀναπνεῦ-
σαι ποτὲ ἔληθε· ἐστὶ γάρ μου
ἡ ἐλπίς, ἐστὶ τὸ καύχημα, ἐστὶ
ἀνέλλιπης πλοῦτος· ἐν ᾧ τὰ
δεσμὰ ἀπὸ Συρίας μέχρι Ῥώ-
μης περιφέρω, τοὺς πνευματι-
κοὺς μαργαρίτας, ἐν οἷς γένοιτό
μοι τελειωθῆναι, τῇ προσευ-
χῇ ὑμῶν, μέτοχον τῶν παθη-
μάτων Χριστοῦ, καὶ κοινωνὸν τοῦ θα-
νάτου αὐτοῦ γενέσθαι, καὶ τῆς ἐκ
νεκρῶν ἀναστάσεως, καὶ τῆς ἀνεκ-
λείπτου ζωῆς· ἧς γένοιτό μοι
ἐπιτυχεῖν, ἵνα ἐν κλήρῳ Ἐφε-
σίων εὑρεθῶ τῶν χριστιανῶν, οἳ
καὶ τοῖς ἀποστόλοις πάντοτε
συνῄνεσαν, ἐν δυνάμει Ἰησοῦ Χρι-
51 στοῦ, Παύλῳ, Ἰωάννῃ, Τιμοθέῳ
τῷ πιστοτάτῳ.
52 Οἶδα τίς εἰμι, καὶ τίσι γράφω· ἐγὼ μὲν ὁ ἐλάχιστος Ἰγνά-
τιος.

rum appetitores. Futuram iracundiam plus timeamus, quàm præsentem gratiam diligamus. Præsens enim gratia est, ut inveniamur in Christo Iesu; & in veritate vivamus. Extra hoc autem, nec respirare oportet aliquando. Hæc enim est spes mea, hæc exultatio, hæ deniq; indeficientes divitiæ. In quo & vincula mea à Syriâ usq; ad Romam suffero, spirituales margaritas: in quibus mihi contingat consummari, orationibus vestris, participem passionum Christi, & communem morti ejus fieri, & à mortuis resurrectioni & vitæ sempiternæ, quam mihi contingat percipere: ut in sorte Ephesiorum Christianorum inveniar; qui & cum Apostolis semper conversati sunt in virtute Iesu Christi, Paulo, Iohanne, & Timotheo fidelissimo.

Scio qui sum, & quibus scribo. Ego itaq; mi-

nimiſſimus ſum; & ſupplex, ſub periculis, & judiciis, & lege conſtitutus. Vos verò conſecuti eſtis miſericordiam; firmi in Chriſto. Traditus ſum autem, propter Deum, generi interfectorum à
Math. 23. 35. ſanguine Abel juſti uſq; ad ſanguinē Ignatii minimiſſimi. Pauli enim ſancti eſtis conminiſtri, & martyrium conſummantis, qui eſt vas electionis: ſub cujus veſtigia merear inveniri, & cæterorum ſanctorum, quando Ieſum Chriſtum merear adipiſci: qui ſemper in ſuis orationibus memor eſt veſtri.

Feſtinate ergo frequentèr convenire ad Euchariſtiam & gloriam Dei. Quando enim aſſiduè hoc ipſum agitur, expelluntur virtutes Sathanæ: qui actus ſuos con-
Eph. 6, 16. vertit in *ſagittas ignitas* ad peccatum. Veſtra autem concordia, & conſonans fides ipſius eſt interitus; & conſentaneis ejus tormentum. Nihil enim melius eſt, quàm pacem habere in Chriſto: in quâ

ῖος, τοῖς ὑπὸ κίνδυνον καὶ κρί-
σιν παρόμοιος· ὑμεῖς δὲ, ἠλεημέ-
νοι, ἐστηριγμένοι ἐν Χριστῷ. παρα-
δοθεὶς γε ἐγὼ, ἀλλὰ τῶν διὰ
Χριστὸν ἀναιρουμένων, ἀπὸ τοῦ αἵ-
ματος Ἄβελ τοῦ δικαίου ἄχρι τοῦ
αἵματος Ἰγνατίου, ἐλάχιστος. Ὑ- 53
μεῖς δὲ Παύλου συμμύσται ἐστὲ,
ἡγιασμένου, μεμαρτυρημένου ὅτι 54
σκεῦός ἐστιν ἐκλογῆς· οὗ γένοιτό
μοι ὑπὸ τὰ ἴχνη εὑρεθῆναι,
καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων, ὅταν Ἰησοῦ
Χριστοῦ ἐπιτύχω, ὃς πάντοτε 55
ἐν ταῖς δεήσεσιν αὐτοῦ μνημονεύ-
ει ὑμῶν.

Σπουδάζετε οὖν πυκνότερον 56
συνέρχεσθαι εἰς εὐχαριστίαν
Θεοῦ, καὶ δόξαν· ὅταν γὰρ συνεχῶς
ἐπὶ τὸ αὐτὸ γίνησθε, καθαιροῦνται
αἱ δυνάμεις τοῦ Σατανᾶ, καὶ ἀ-
πρακτοι αὐτοῦ ... τὰ πε-
πυρωμένα ...
ἡ γὰρ ὑμετέρα ὁμόνοια καὶ σύμ- 57
φωνος πίστις, αὐτοῦ μὲν ἐστιν ὄλε-
θρος, ...
... Οὐδὲν ἄμεινον τῆς κατὰ 58
Χριστὸν εἰρήνης, ἐν ᾗ πᾶς πο- 59

λεμος καταργεῖται, ἀερίων καὶ
ἐπιγείων

60 Οὐκοῦν οὐ λήσεται ὑμᾶς τι τῶν
61 νοημάτων τοῦ διαβόλου, ἐὰν,
τελείως εἰς Χριστὸν ἔχητε τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶν ἀρχὴ ζωῆς καὶ τέλος· ἀρχὴ πίστις· τέλος δὲ, ἀγάπη· τὰ δὲ δύο ἐν ἑνότητι γενόμενα, Θεοῦ ἄνθρωπον ἀποτελεῖ. τὰ δὲ ἄλλα πάντα, εἰς καλοκἀγαθίαν ἀκόλουθά ἐστιν. Οὐδεὶς πίστιν ἐπαγγελλόμενος, ὀφείλει ἁμαρτάνειν· οὐδὲ ἀγάπην κεκτημένος, μισεῖν

62

ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ

omne telum evacuatur aëriorum & terrestrium spirituum. *Non est enim nobis colluctatio adversùs carnem & sanguinem; sed adversùs principatus & potestates, & adversùs mundi rectores tenebrarum harum, adversùs spiritualia nequitiæ in cælestibus.* Ephes. 6. 12.

Ergo nolite vos vulnerare in aliquâ contagione Diaboli, sicuti & Paulus dicit; habentes in Christum fidem & dilectionem: quæ est principium vitæ & finis. Principium quidem vitæ est fides, finis verò ejus est dilectio: ambæ verò simul junctæ, in unitate factæ, hominem Dei perficiunt; sed & cætera omnia quæ in benevolentiâ sequuntur consummant. Nemo fidem annuncians debet peccare: neq; dilectionem possidens debet fratrem suum odire. Qui enim dixit, *Diliges dominum Deum tuum ex toto corde tuo*; ipse iterùm ait, *Et proximum tuum sicut teipsum.* Qui enim annunciant esse se Christi, non ex quibus dicunt tantummodò, sed ex quibus agunt agnoscuntur. *Ex fructu enim arbor cognoscitur.*

1. Tim. 1. 14.

Luc. 10. 27.

Math 12. 33.

ſcitur. Melius eſt igitur
tacere & eſſe; quàm dice-
1 Cor.4.20. re & non eſſe: quia *non in*
verbo eſt regnum Dei, ſed
Rom. 10.10. *in virtute. Corde enim*
creditur ad juſtitiam; ore
autem confeßio fit ad ſalu-
tem.

Bonum eſt igitur do-
cere: ſed ſi fecerit ea quæ
Mat.5.19. dixerit. *Qui* enim *docue-*
rit & fecerit; hic magnus
vocabitur in regno cælo-
rum. Dominus autem no-
ſter & Deus Ieſus Chri-
ſtus, qui eſt filius Dei vi-
vi, primò videlicèt *fecit*,
Act.1.1. & ſic *docuit*: ſicut teſtifi-
2.Cor.8.18. catur Lucas; *cujus laus eſt*
in Evangelio per omnes
Eccleſias. Nihil enim la-
tet Dominum: ſed etiam
occulta noſtra coram ipſo
ſunt. Omnia ergo facia-
mus tanquam ipſo in no-
bis habitante: ut ſimus e-
jus templa, & ipſe habitet
in nobis. Dominus itaq;
Chriſtus in nobis loqua-
tur, ſicut & in *Paulo*: Spi-
ritus ſanctus nos doceat
quæ ſunt Chriſti reſpon-
dere, adjuncti illi.

Nolite errare, fratres
mei; & ne ſitis maſculo-
1.Cor.6 9,10 rum concubitores: quia
hujuſmodi regnum Dei

τὸ δένδρον γινώσκεται· ἄμεινόν 63
ἐστι σιωπᾷν καὶ εἶναι, ἢ λαλεῖν καὶ
μὴ εἶναι· οὐκ ἐν λόγῳ ἡ βα- “
σιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει. “
καρδίᾳ πιστεύεται, στόματι δὲ ὁ- “
μολογεῖται· τῇ μὲν, εἰς δικαιο- “
σύνην· τῷ δὲ, εἰς σωτηρίαν. “

Καλὸν τὸ διδάσκειν, ἐὰν ὁ λέ-
γων ποιῇ· ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ καὶ 64
διδάξῃ, οὗτος μέγας ἐν τῇ βασι- 65
λείᾳ· ὁ κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς Ἰη-
σοῦς Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ
ζῶντος, πρῶτον ἐποίησε, καὶ τότε “
ἐδίδαξεν, ὡς μαρτυρεῖ Λουκᾶς, “
οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ “
πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Οὐδὲν “
λανθάνει τὸν Κύριον, ἀλλὰ καὶ τὰ
κρυπτὰ ἡμῶν ἐγγὺς αὐτοῦ ἐστι.
Πάντα οὖν ποιῶμεν, ὡς αὐτοῦ
ἐν ἡμῖν κατοικοῦντος, ἵνα ὦμεν
αὐτοῦ ναοὶ, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν Θε- 66
ός. Χριστὸς ἐν ἡμῖν λαλείτω,
ὡς καὶ ἐν Παύλῳ· τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον διδασκέτω ἡμᾶς τὰ Χρι-
στοῦ φθέγγεσθαι, παραπλησίως
αὐτῷ.

Μὴ πλανᾶσθε ἀδελφοί μου,
οἱ οἰκοφθόροι βασιλείαν Θεοῦ 67

non

68 οὐ κληρονομήσουσιν· εἰ δὲ οἱ τοὺς
ἀνθρωπίνους οἴκους διαφθείροντες,
θανάτῳ καταδικάζονται·
69 πόσῳ μᾶλλον οἱ τὴν Χριστοῦ
ἐκκλησίαν νοθεύειν ἐπιχειροῦν-
τες, αἰωνίαν τίσουσι δίκην; ὑπὲρ
ἧς σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμει-
νεν ὁ κύριος Ἰησοῦς, ὁ τοῦ Θεοῦ μονο-
70 γενὴς υἱός. οὗ τὴν διδασκαλίαν
ὁ ἀθετήσας, λιπανθεὶς καὶ πα-
χυνθεὶς, εἰς γέενναν χωρήσει.
71 Ὁμοίως δὲ καὶ πᾶς ἄνθρωπος,
ὁ διακρίνειν παρὰ Θεοῦ εἰ-
72 ληφὼς, κολασθήσεται, ἀπείρῳ
ποιμένι ἐξακολουθήσας, καὶ ψευ-
73 δοδοξίαν ὡς ἀληθῆ δεξάμενος.
τίς κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος,
ἢ Χριστῷ πρὸς Βελίαρ; ἢ τίς με-
ρὶς πιστοῦ πρὸς ἄπιστον, ἢ ναῷ Θε-
74 οῦ μετὰ εἰδώλων; φημὶ δὲ κἀγώ,
τίς κοινωνία ἀληθείας πρὸς
ψεῦδος; ἢ δικαιοσύνης πρὸς ἀ-
δικίαν; ἢ ἀληθινῆς δόξης πρὸς ψευδοδοξί-
αν.

non poſſidebunt. Qui enim habitacula humana corrumpunt morti condemnabuntur. Quomodo non magis qui Chriſti doctrinam corrumpere conantur, ſempiternam damnationem percipient; propter crucem & mortem, quam ſuſtinuit dominus Ieſus unigenitus Dei filius? cujus doctrinam quicunque depravaverit, abjectus & pollutus in gehennam projicietur. Similiter autem & omnis homo, qui ſpernit quod à Deo accepit, damnabitur. Qui imperitum paſtorem ſecutus fuerit, & falſam gloriam tanquam veram ſuſceperit, particeps Chriſti eſſe non poterit. *Quæ enim ſocietas luci cum tenebris? aut Chriſto cum Belial? Aut quæ pars fideli cum infideli? aut templo Dei cum idolis?* Dico autem & ego: Quæ communicatio veritati ad mendacium? aut quæ ſocietas juſtitiæ cum injuſtitiâ? aut veræ gloriæ cum falsâ gloriâ?

2. Cor. 6. 14, 15, 16.

Psal. 44. (al. 45.) 7 & 132 (al. 133.) 2.

Propterea unguentum accepit Dominus in capite; ut Ecclesia fragret incorruptione.

Cant. 1. 3, 4. (juxta LXX)

Vnguentum enim exinanitum est nomen tuum; propterea adolescentulæ dilexerunt te, attraxerunt te naribus: *post te in odorem unguentorum tuorum curremus.* Ne ungatur quis fœtore doctrinæ hujus seculi: sancta Dei Ecclesia non captivetur ab astutiâ illius, sicut prima mulier

2. Cor. 11. 3.

Eva. Quapropter cùm simus rationabiles, non efficiamur stulti. Quare plantationem, quam à Deo per Christum accepimus, non custodimus; sed in judicium per ignorantiam ex negligentiâ incidimus? ignorantes gratiam quam accepimus, & nescienter perimus?

Quia crux Christi, infidelibus quidem scandalum est; fidelibus autem salus & vita æterna.

1. Cor. 1. 18, 20, 23.

Vbi sapiens? ubi scriba? ubi conquisitor? ubi exultatio dictorum? Filius autem Dei (qui ante secula genitus est, & omnia dispositione Patris constituit) ipse

Διὰ τοῦτο μύρον ἔλαβεν ὁ 75
Κύριος ἐπὶ κεφαλῆς, ἵνα ἡ ἐκ-
κλησία πνέῃ τὴν ἀφθαρσίαν·
μύρον γάρ, φησὶν, ἐκκενωθὲν τὸ ὄνο- "
μά σου· διὰ τοῦτο νεάνιδες ἠγάπη- "
σάν σε, εἵλκυσάν σε, ὀπίσω εἰς "
ὀσμὴν μύρων σου δραμούμεθα. "
Μὴ ἀλειφέσθω τις δυσωδίαν δι- 76
δασκαλίας τοῦ αἰῶνος τούτου·
ἁγία τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία μὴ αἰχ-
μαλωτισθῇ ὑπὸ τῆς πανουργίας
αὐτοῦ, ὡς ἡ πρώτη γυνή. Διατί
λογικοὶ ὄντες, οὐ γινόμεθα φρό-
νιμοι; διατί τὸ ἔμφυτον τὸ παρὰ
Θεοῦ παρὰ τοῦ Χριστοῦ λαβόντες
κριτήριον, εἰς ἄγνοιαν κατα-
πίπτομεν, καὶ ἐξ ἀμελείας ἀγνο-
οῦντες τὸ χάρισμα ὃ εἰλήφα-
μεν, ἀνοήτως ἀπολλύμεθα;
Ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, τοῖς μὲν 77
ἀπίστοις, σκάνδαλόν ἐστι· τοῖς δὲ
πιστοῖς, σωτηρία καὶ ζωὴ αἰώνιος.
Ποῦ σοφός; ποῦ συζητητής; ποῦ 78
καύχησις τῶν λεγομένων συνα- 79
τῶν; ὁ γὰρ τοῦ Θεοῦ υἱὸς (ὁ πρὸ 80
αἰώνων γεννηθεὶς, καὶ τὰ πάντα γνώ-
μῃ τοῦ Πατρὸς συστησάμενος) 81

αὐτὸς

Οὗτος ἐκυοφορήθη ἐκ Μαρίας,
82 κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ, ἐκ σπέρ-
83 ματος μὲν Δαβίδ, διὰ Πνεύμα-
“ τος δὲ ἁγίου. Ἰδοὺ γὰρ, φησὶν, ἡ
“ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ
“ τέξεται υἱὸν, καὶ κληθήσεται Ἐμμα-
84 νουήλ. Οὗτος ἐγεννήθη, καὶ ἐβαπτίσθη
ὑπὸ Ἰωάννου, ἵνα πιστοποιήσηται
τὴν διάταξιν τὴν ἐγχειρισθεῖσαν
τοῖς Προφήταις.
85 Καὶ ἔλαθε τὸν ἄρχοντα τοῦ
αἰῶνος τούτου ἡ παρθενία Μαρίας,
καὶ ὁ τοκετὸς αὐτῆς, ὁμοίως καὶ ὁ
86 θάνατος τοῦ Κυρίου. τρία μυστή-
87 ρια κραυγῆς, ἅτινα ἐν ἡσυχίᾳ
88 ἐπράχθη, ἡμῖν δὲ ἐφανερώθη.
89 Ἀστὴρ ἐν οὐρανῷ ἔλαμψεν ὑπὲρ
πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ, καὶ τὸ
φῶς αὐτοῦ ἀνεκλάλητον ἦν, καὶ ξε-
νισμὸν παρεῖχεν ἡ καινότης αὐτοῦ
τοῖς ὁρῶσιν αὐτόν. τὰ δὲ λοιπὰ πάν-
τα ἄστρα, ἅμα ἡλίῳ καὶ σελήνῃ,
χορὸς ἐγίνοντο τῷ ἀστέρι. αὐτὸς δὲ
ἦν ὑπερβάλλων αὐτὰ τῷ φωτί·
ταραχή τε ἦν, πόθεν ἡ καινότης ἡ
φαινομένη. Ἔνθεν ἐμωραίνετο σο-
φία κοσμική, γοητεία ὕθλος ἦν,
καὶ γέλως ἡ μαγεία· πᾶς δεσμὸς

in utero portatus est à Mariâ, secundùm Dei dispositionem, ex semine David & Spiritu sancto. *Ecce* enim, inquit, *Virgo in utero concipiet, & pariet filium: & vocabitur nomen ejus Emanuel.* Mat. 1, 23. Ipse baptizatus est à Iohanne; ut fidelem faceret ordinationem, quæ tradita est Prophetis à Deo.

Et latuit principem hujus seculi virginitas Mariæ, & partus ejus; similiter & mors Domini. Tria mysteria clamavit in silentio. Dei enim opera nobis manifestata sunt. Stella in Mat. 2, 2, 9. cœlo fulsit super omnes quæ ante ipsam erant: & lux ejus inæstimabilis, & nova atque peregrina apparuit videntibus eam. Cætera autem sidera simul cum Sole & Lunâ corusca facta sunt illi stellæ; illa verò superabat omnes splendore suo: & facta est perturbatio, unde fuisset illa novitas quæ apparuerat. Hinc hebetata est sapientia hujus mundi, maleficia adnullabantur, magica deridebantur, iniqui-

tas

tas & malitia exterminabantur, tenebræ & ignorantia dissipabantur, & tyranni principatus abolebantur; Deo ut homine apparente, & homine sicut Deo operante. Sed neque primò gloria, neque secundò puritas: sed illa veritas, & illa conversatio, principatum accepit à Deo. Perfecta omnia in illo constabant: propter quod meditatus est mortis solutionem.

State ergo, fratres, firmi in fide Iesu Christi, & in dilectione ejus, atque resurrectione. Omnes in omnibus, in gratiâ, in ejus nomine congregamini communiter; in unâ fide Dei Patris, & Christi Iesu, Filii ejus unigeniti, & (Colos. 1. 15.) *primogeniti totius creationis*, secundùm carnem quidem ex genere Dauid: eruditi à Paracleto. obedientes Episcopo & Presbyterio impræuaricabili sensu: frangentes panem, qui est medicamentum immortalitatis, antidotum non moriendi, sed viuendi in Deo per Iesum

κακίας ἠφανίζετο, ἀγνοίας ζό-
φος διεσκεδάννυτο, καὶ τυραννικὴ
ἀρχὴ καθῃρεῖτο, Θεοῦ ὡς ἀνθρώ-
που φαινομένου, καὶ ἀνθρώπου ὡς 90
Θεοῦ ἐνεργοῦντος· (ἀλλ' οὔτε τὸ
πρότερον δόξα, οὔτε τὸ δεύτε-
ρον ψιλότης· ἀλλὰ τὸ μὲν ἀλή-
θεια, τὸ δὲ οἰκονομία, ἀρχὴν δὲ 91
ἐλάμβανε, τὸ παρὰ Θεῷ ἀπηρ-
τισμένον) ἔνθεν τὰ πάντα συνε-
κινεῖτο, διὰ τὸ μελετᾶσθαι θανά-
του κατάλυσιν.

Στήκετε, ἀδελφοὶ, ἑδραῖοι 92
ἐν τῇ πίστει Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐν
τῇ αὐτοῦ ἀγάπῃ, ἐν πάθει αὐτοῦ καὶ
ἀναστάσει. πάντες ἐν χάριτι ἐξ 93
ὀνόματος συναθροίζεσθε κοινῇ
ἐν μιᾷ πίστει Θεοῦ Πατρὸς, καὶ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ
υἱοῦ, τοῦ καὶ πρωτοτόκου πάσης
κτίσεως, κατὰ σάρκα δὲ ἐκ γένους
Δαβὶδ, ἐφοδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ 94
Παρακλήτου· ὑπακούοντες τῷ
ἐπισκόπῳ καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ,
ἀπερισπάστῳ διανοίᾳ· ἕνα ἄρ-
τον κλῶντες, ὅ ἐστι φάρμακον ἀ-
θανασίας, ἀντίδοτος τοῦ μὴ ἀπο-
θανεῖν, ἀλλὰ ζῇν ἐν Θεῷ διὰ

Christum

Ἰησοῦ Χριστοῦ, καθαρτήριον ἀ-
λεξίκακον.
95 Εἴη ὑμῶν ἀντίψυχον, καὶ ὧν
96 ἐπέμψατε εἰς Θεοῦ τιμὴν εἰς
Σμύρναν· ὅθεν καὶ γράφω ὑμῖν,
97 εὐχαριστῶν τῷ Κυρίῳ, ἀγαπῶν
Πολύκαρπον ὡς καὶ ὑμᾶς. μνη-
μονεύετέ μου, ὡς καὶ ὑμῶν Ἰησοῦς
ὁ Χριστὸς, ὁ εὐλογητὸς εἰς τοὺς
αἰῶνας. προσεύχεσθε ὑπὲρ τῆς
ἐκκλησίας Ἀντιοχέων τῆς ἐν
Συρίᾳ, ὅθεν δεδεμένος εἰς Ῥώ-
μην ἀπάγομαι, ἔσχατος ὢν τῶν
98 ἐκεῖ πιστῶν, ὥσπερ ἠξιώθην εἰς
99 Θεοῦ τιμὴν φορέσαι ταυτασὶ
τὰς ἁλύσεις. ἔρρωσθε ἐν Θεῷ Πα-
τρὶ, καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, τῇ
κοινῇ ἐλπίδι ἡμῶν, ἐν Πνεύματι
100 ἁγίῳ· ἔρρωσθε. Ἀμήν. ἡ χάρις
101 Ἰγνατίου Ἐφεσίοις.

Christum catharticum expellens malum, ſit in nobis.

Pro animabus veſtris ego efficiar, & quem miſiſtis in honorem Dei ad Smyrnam: unde & ſcribo vobis, gratias agens Domino, diligens Polycarpum quomodo & vos. Memores mei eſtote, ſicut & veſtri Ieſus Chriſtus, qui eſt benedictus in ſecula. Orate pro Eccleſiâ Antiochenſium, quæ eſt in Syriâ: unde & vinctus ducor ad Romam, qui ſum ultimus illorum fidelium; unde dignus effectus ſum, in honorem Dei, has ſufferre catenas. Incolumes eſtote in Deo Patre, & Domino Ieſu Chriſto, communi ſpe, in Spiritu ſancto. *Amen.*

EJUSDEM EPISTOLA AD MAGNESIANOS,

Scripta ex Smyrnâ.

IGNATIUS, qui & Theophorus, benedictæ [Ecclesiæ] gratiâ Dei Patris in Christo Iesu salvatore nostro; in quo saluto Ecclesiam quæ est in Magnesiâ juxta Mœandrum, & oro in Deo Patre, & Iesu Christo Domino nostro: in quo plurimùm vos gaudere opto.

Ognoscens vestram secũdùm Deum bene dispositam dilectionem: exultans assumpsi in fide Iesu Christi alloqui vos. Dignus effectus sancti atq; desideratissimi nominis, in his quæ gesto vinculis; cano Ecclesias, in quibus laudare opto carne & spiritu Iesu Christi; *qui est salvator omnium hominum, maximè fidelium*: cujus sanguine redempti estis, per

1 Tim. 4.10.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΟΥΣ.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ ὁ καὶ Θεοφόρος, τῇ εὐλογημένῃ ἐν χάριτι Θεοῦ Πατρὸς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ σωτῆρι, ἐν ᾧ ἀσπάζομαι τὴν ἐκκλησίαν τὴν οὖσαν ἐν Μαγνησίᾳ τῇ πρὸς Μαιάνδρῳ· καὶ εὔχομαι ἐν Θεῷ Πατρὶ, καὶ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ἐν ᾧ πλεῖστα χαίρειν ὑμᾶς εἶν.

Νοὺς ὑμῶν τὸ πολυ-
εύτακτον τῆς κατὰ Θε- 1
ὸν ἀγάπης, ἀγαλλι-
ώμενος προειλό-
μην ἐν πίστει Ἰησοῦ Χριστοῦ προ-
σλαλῆσαι ὑμῖν. ἀξιωθεὶς γὰρ ὀ-
νόματος θείου καὶ ποθεινοῦ ἐν οἷς 2
περιφέρω δεσμοῖς, ᾄδω τὰς ἐκ- 3
κλησίας, ἐν αἷς ἕνωσιν εὔχομαι 4
σαρκὸς καὶ πνεύματος Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ· ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀν-
θρώπων, μάλιστα δὲ πιστῶν· οὗ τῷ 5
αἵματι ἐλυτρώθητε· δι' οὗ ἐγνώκατε

6 Θεὸν, μᾶλλον δὲ, ὑπ' αὐτοῦ ἐγνώ-
σθητε· ἐν ᾧ ὑπομένοντες, τὴν
πᾶσαν ἐπήρειαν τοῦ αἰῶνος τούτου
7 διαφεύξεσθε. πιστὸς γάρ, ὃς οὐκ
ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ
ὃ δύνασθε.

Ἐπεὶ οὖν ἠξιώθην ἰδεῖν
8 [ὑμᾶς] διὰ Δαμᾶ τοῦ ἀξιο-
θέου ὑμῶν ἐπισκόπου, καὶ πρεσβυ-
τέρων Θεοῦ ἀξίων, Βάσσου καὶ
Ἀπολλωνίου, καὶ τοῦ συμβιώτου μου
9 διακόνου Ζωτίωνος, οὗ ἐγὼ ὀναί-
10 μην, ὅτι ὑποτάσσεται τῷ ἐπι-
11 σκόπῳ καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ χά-
12 ριτι Θεοῦ ἐν νόμῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
καὶ ὑμῖν δὲ πρέπει μὴ κατα-
φρονεῖν τῆς ἡλικίας τοῦ Ἐπισκόπου·
ἀλλὰ, κατὰ γνώμην τοῦ Πατρὸς,
πᾶσαν ἐντροπὴν αὐτῷ ἀπονέ-
13 μειν (καθὼς ἔγνων καὶ τοὺς ἁγίους
πρεσβυτέρους) οὐ πρὸς τὴν φαι-
νομένην ἀφορῶντας νεότητα,
ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐν Θεῷ φρόνησιν.
14 ἐπειδήπερ οὐχ οἱ πολυχρόνιοι εἰσὶ
σοφοὶ, οὐδὲ οἱ γέροντες ἐπίσταν-
15 ται σύνεσιν· ἀλλὰ πνεῦμά ἐστιν
16 ἐν βροτοῖς.

quem *cognovistis Deum, immò cognitiestis ab eo*; in quo sustinentes, seculi hujus tentationem effugite. *Fidelis est autem, qui non permittet tentari vos super id quod potestis sufferre.* Gal.4.9. 1.Cor.10.13.

Quoniam ergo merui videre vos per Deo dignũ Episcopum vestrum *Damam*, & Deo dignos Presbyteros, *Bassum* scilicèt & *Apollonium*, & convivam meum *Zotionem* quem ego nutrivi; quoniam subditus est Episcopo & Presbyteris in gratiâ Dei, & lege Iesu Christi. Et vos oportet non contemnere ætatem Episcopi; sed secundùm ordinationem Dei Patris omnem venerationem ei exhibere (secundùm quod cognovi etiam sanctos Presbyteros ei deferre) non propter juventutem, quæ in eo videtur, arbitrantes eum contemnendum, sed in sapientiâ Dei ei obedire. Quoniam quidem *non longi temporis sunt sapientes; neq; senes sciunt prudentiam: sed spiritus est in hominibus.* Job.32.8,9.

Dan. 13. Deniq; *Daniel* sapientissimus, duodecim annorum effectus, Spiritu sancto repletus est; & illos seniores, canitiem vanam habentes, calumniatores & alienæ pulchritudinis appetitores esse manifestavit.
1. Sam. 3. *Samuel* etiam, cùm esset puer pusillus, nonagenarium Heli sacerdotem per increpationem redarguit, quòd filios suos honorificaret super Deum. Similitèr & *Hieremias* audit à Domino.
Ierem. 1. 7. *Noli dicere quia juvenis sum ego.* *Salomon* quoq; & *Iosias* in juventute mirifici & sapientes in operibus
3 Reg. 3. suis apparuerunt. *Salomon* quidem, duodecimo anno ætatis suæ regnare incipiens, arduam & ininterpretabilem mulierum pro parvulis quæstionem terribili judicio dissolvit.
4. Reg. 23. *Iosias* verò, octo annorum existens, aras & monumenta subvertere cæpit, lucos excidere, & templa dejicere; quæ non Deo, sed Dæmonibus fuerant consecrata. Nam & pseudo-sacerdotes interfecit, ut corruptores et seductores hominum; non Divinitati, sed Diabolo servientes.

Δανιὴλ μὲν γὰρ ὁ σοφὸς, δωδε- 15
καέτης γέγονε κάτοχος τῷ θείῳ
πνεύματι, καὶ τοὺς μάτην τὴν πο-
λιὰν φέροντας πρεσβύτας, συκο-
φάντας καὶ ἐπιθυμητὰς ἀλλο-
τρίου κάλλους ἀπήλεγξε. Σα- 16
μουὴλ δὲ, παιδάριον ὢν μικρὸν, τὸν
ἐνενηκονταέτη Ἠλεὶ διελέγχει,
τὸν Θεοῦ προτετιμηκότα τοὺς
ἑαυτοῦ παῖδας. Ὡσαύτως καὶ Ἱε-
ρεμίας ἀκούει παρὰ τοῦ Θεοῦ, Μὴ «
λέγε ὅτι νεώτερός εἰμι. Σολο- «
μὼν δὲ, καὶ Ἰωσίας ὁ μὲν, δωδεκαέ- 17
της βασιλεύσας, τὴν φοβερὰν ἐ-
κείνην καὶ δυσερμήνευτον ἐπὶ
ταῖς γυναιξὶ κρίσιν ἕνεκα τῶν παι-
δίων ἐποιήσατο· ὁ δὲ, ὀκταέτης
ἄρξας, τοὺς βωμοὺς καὶ τὰ τεμένη 18
κατέρριψε, καὶ τὰ ἄλση κατεπίμ-
πρησε, (δαίμοσι γὰρ ἦν, ἀλλ' οὐ
Θεῷ ἀνακείμενα) καὶ τοὺς ψευδιε-
ρεῖς κατέσφαξεν, ὡς ἂν φθορέας 19
καὶ ἀπατεῶνας ἀνθρώπων, ἀλλ' οὐ
θειότητος λατρευτάς.

Propter

Τοιγαροῦν οὐδὲ ὁ νέος εὐκαταφ-
ρόνητος, ὅταν Θεῷ ἀνακείμενος
ᾖ· ἀλλ' ὁ τὴν γνώμην μοχθηρὸς, κἂν
20 πεπαλαιωμένος ᾖ ἡμερῶν κα-
κῶν. Νέος ἦν ὁ Χριστοφόρος Τι-
μόθεος· ἀλλ' ἀκούσατε, οἷα γρά-
φει αὐτῷ ὁ διδάσκαλος· Μη-
δείς σου τῆς νεότητος καταφρονεί-
τω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν,
21 ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ. Πρέπον
οὖν ἐστὶ καὶ ὑμᾶς ὑπακούειν τῷ
ἐπισκόπῳ ὑμῶν, καὶ κατὰ μηδὲν
αὐτῷ ἀντιλέγειν· φοβερὸν γάρ ἐστι
τῷ τοιούτῳ ἀντιλέγειν· οὐ γὰρ τοῦ-
τον τὸν βλεπόμενον πλανᾷ τις,
ἀλλὰ τὸν ἀόρατον παραλογίζε-
ται, τὸν μὴ δυνάμενον παρά
τινος παραλογισθῆναι. Τὸ δὲ τοιοῦ-
τον, οὐ πρὸς ἄνθρωπον, ἀλλὰ
22 πρὸς Θεὸν ἔχει τὴν ἀναφοράν.
Τῷ γὰρ Σαμουὴλ λέγει ὁ Θεός,
Οὐ σὲ παρελογίσαντο, ἀλλ' ἐμέ.
Καὶ ὁ Μωσῆς φησί· Οὐ γὰρ καθ'
ἡμῶν ὁ γογγυσμὸς, ἀλλὰ κατὰ Κυ-
ρίου τοῦ Θεοῦ. Οὐδεὶς γοῦν ἔμεινεν ἀ-
τιμώρητος, ἐπαρθεὶς κατὰ τῶν κρειτ-
τόνων· ὅτι γὰρ τῷ νόμῳ Δαθὰν

Propter quod non eſt contemnenda juventus, cùm Deo adjacuerit: ſed illa ætas quæ ſententiæ nocet, etiam ſi *inveterata* fuerit *dierum malorum*. (Dan. 13. 52.) Iuvenis fuit & Chriſtophorus *Timotheus*: ſed audite, qualia ei ſcripſit magiſter. *Nemo*, inquit, (1. Tim. 4. 12.) *juventutem tuam contemnat: ſed forma eſto fidelium, in verbo, in converſatione.* Dignum eſt ergo & vos obedire Epiſcopo veſtro, & in nullo ei contradicere. Terribile eſt enim tali contradicere. Non enim iſtum viſibilem quis ſpernit: ſed illum inviſibilem in eo contemnit, qui non poteſt ab aliquo contemni. Hic autem non ab homine, ſed à Deo habet promotionem.

Dicit enim Deus *Samueli* de contemptoribus ejus: (1. Sam. 8. 7.) *Non te ſpreverunt, ſed me.* Nam & *Moyſes* populo adversùs ſe murmuranti ait: *Non enim adver-* (Exod. 16. 8.) *sùs nos murmurâſtis, ſed adversùs dominum Deum.* Nemo enim inultus remanſit, qui ſe contra potiores extulit. Denique in lege,

Num. 16. *Dathan* & *Abyran Moy-*
si resistentes, vivi ad in-
feros depositi sunt. Sed
& *Chore*, & qui conspira-
verunt cum eo adversùs
Aaron, ducenti quinqua-
ginta igne consumpti
2. Sam. 18. sunt. *Absalon* etiam, par-
ricida existens, divino ju-
dicio arbori appensus est:
sed & cor ejus, quod ma-
la cogitaverat, sagittis in-
fixum est. Nam & *Achab*
& *Dadan* nihilominùs
propter similem causam
2. Chro. 26. capite plexus est. *Ozias*
quoq; leprosus factus est;
qui contra sacerdotes sa-
cerdotium arripere ausus
1. Sam. 13. est. *Saul* etiam sacrificare
præsumens, regali digni-
tate dehonoratus est; non
expectans principem sa-
cerdotum *Samuelem*. O-
portet ergo & nos reve-
reri potiores: & dignum
est, non solùm vocari nos
Christianos, sed etiam es-
se. Non enim dicere, sed
esse facit beatum.

Quidam autem Epis-
copum quidem vocant;
& præter ipsum omnia
faciunt. Talibus ergo etiam ipse Christus dicit, qui & verus
Luc. 6. 46. & primus est Episcopus, & solus naturâ Pontifex. *Quid me*
vocatis,

καὶ Ἀβειρὼν ἀντεῖπον ἀλλὰ Μω-
σεῖ. ὅτε ζῶντες εἰς ᾅδου κατη-
νέχθησαν. Κορὲ δὲ καὶ οἱ συμφρο-
νήσαντες αὐτῷ κατὰ Ἀαρών, διακό-
σιοι πεντήκοντα, πυρίφλεκτοι
γεγόνασιν. Ἀβεσσαλὼμ, πατρα- 24.
λοίας γενόμενος, ἐκκρεμὴς ἐν
φυτῷ γέγονε, καὶ ἀκοντὶ ἐβλήθη τὴν
κακόβουλον καρδίαν. Ἀβεδδα- 25
δὰν ὡσαύτως τῆς κεφαλῆς ἀ-
φαιρεῖται, διὰ ὁμοίαν αἰτίαν.
Ὀζίας λεπροῦται, κατατολ- 26
μήσας ἱερέων καὶ ἱερωσύνης. Σαοὺλ
ἀτιμοῦται, μὴ περιμείνας τὸν ἀρ-
χιερέα Σαμουήλ. Χρὴ οὖν καὶ
ὑμᾶς αἰδεῖσθαι τοὺς κρείττονας·
καὶ πρέπον ἐστὶ μὴ μόνον καλεῖ-
σθαι Χριστιανοὺς, ἀλλὰ καὶ εἶναι. οὐ
γὰρ τὸ λέγεσθαι ἀλλὰ τὸ εἶναι
μακάριον ποιεῖ.

Εἴ τινες Ἐπίσκοπον μὲν λέ-
γουσι, χωρὶς δὲ αὐτοῦ πάντα
ποιοῦσι, τοῖς τοιούτοις ἐρεῖ ὁ αὐ-
τὸς, ὃς καὶ ὁ ἀληθινὸς καὶ πρῶτος 27
ἐπίσκοπος, καὶ μόνος φύσει ἀρχι-
ερεύς. Τί με καλεῖτε Κύριε 28

" Κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω;
29 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι οὐκ εὐσυνείδη-
τοι, ἀλλ' εἴρωνές τινες καὶ μόρ-
φωντες εἶναί μοι φαίνονται. Ἐπεὶ
οὖν τέλος τὰ πράγματα ἔχει,
καὶ πρόκειται ζωὴ ἡ ἐκ φυλα-
κῆς, καὶ θάνατος ὁ ἐκ παρακοῆς,
31 καὶ ἕκαστος τῶν ἠρημένων εἰς τὸν τό-
πον τοῦ εὑρεθέντος μέλλει χωρεῖν,
φύγωμεν τὸν θάνατον, καὶ ἐκλε-
ξώμεθα τὴν ζωήν.

Δύο γὰρ λέγω χαρακτῆρας ἐν ἀνθρώποις εὑρίσκεσθαι· καὶ τὸν μὲν νομίσματος, τὸν δὲ παραχαράγματος. Ὁ θεοσεβὴς ἄνθρωπος, νόμισμά ἐστιν ὑπὸ Θεοῦ χαραχθέν· ὁ ἀσεβὴς, ψευδώνυμον δὲ νόμισμα, κίβδηλον, νόθον παραχάραγμα, οὐχ ὑπὸ
32 Θεοῦ, ἀλλ' ὑπὸ διαβόλου ἐνεργηθέν. Δύο φύσεις ἀνθρώπων λέγω, ἀλλὰ τὸν ἕνα ἄνθρωπον, ποτὲ μὲν Θεοῦ, ποτὲ δὲ διαβόλου γίνεσθαι· ἐὰν εὐσεβὴς τις, ἄνθρωπος Θεοῦ ἐστιν· ἐὰν δὲ ἀσεβὴς τις, ἄνθρωπος τοῦ διαβόλου, οὐ

catis, Domine, Domine; & non facitis quæ dico? tales enim non bonæ scientiæ, sed derisores & simulatores mihi esse videntur. Quoniam verò negotia finem habent, & adjacet quidem vita ex observatione, mors verò ex inobedientiâ; & necesse est ut unusquisq; in locum, quem sibi de* prædictis elegerit, in futuro esse præcipiatur: fugiamus itaq; mortem, & eligamus vitam.

* *al.* præteritis

Duos enim characteres dico in hominibus inveniri: unum quidem verum monetæ signaculum, alium verò adulterinum. Pius enim homo & religiosus vera moneta est, quæ à Deo formata vel expressa est. Impius verò & irreligiosus falsa moneta est, noxia, adultera,* prava; quæ non à Deo, sed à Diabolo facta est. Hæc autem asserens, non duas naturas hominum esse dico: sed unum eundemq; hominem, qui aliquando quidem Dei, aliquando autē Diaboli efficitur. Si quis igitur pius fuerit, homo Dei est: si quis verò impius extiterit, Diaboli

* *al.* parachá- raxina;

boli est; non ex naturâ, sed ex suâ sententiâ factus. Infideles enim imaginem habent Principis nequitiæ: fideles autem formam habent auctoris omnium Dei Patris & Christi Iesu filii ejus. Propter quod si non elegerimus pro veritate mori in passione ipsius; vita ejus non est in nobis.

Et quoniam in præscriptis personis multitudinem vestri contemplatus sum, in fide & dilectione, moneo ut unanimes in Deo omnia facere festinetis: assidente Episcopo in loco Dei, & Presbyteris in loco consistorii Apostolorum, & Diaconis dulcissimis mihi, quibus creditum est ministerium Christi Iesu; qui ante secula genitus est à Patre, Deus verbum, unigenitus filius: & in consummatione seculorum ipse permanet. *Regni* enim *ejus non erit finis*; inquit *Daniel* propheta. Omnes in concordiâ invicem dili-

Dan. 2. 44. & 7. 14. 27.

ἀπὸ τῆς φύσεως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ
γνώμης γινόμενος. Οἱ ἄπιστοι 32
εἰκόνα ἔχουσι τοῦ ἄρχοντος τῆς
πονηρίας· οἱ πιστοὶ εἰκόνα ἔ-
χουσι τοῦ ἄρχοντος Θεοῦ Πατρὸς,
καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι' οὗ ἐὰν μὴ
αὐθαιρέτως ἔχωμεν τὸ ὑπὲρ ἀ-
ληθείας ἀποθανεῖν εἰς τὸ αὐτοῦ
πάθος, τὸ ζῆν αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν
ἡμῖν.

Ἐπεὶ οὖν ἐν τοῖς προγε-
γραμμένοις προσώποις, τὸ πᾶν
πλῆθος ἐθεώρησα, ἐν πίστει
καὶ ἀγάπῃ, παραινῶ, ἐν ὁμονοί- 33
ᾳ Θεοῦ σπουδάσατε πάντα 34
πράττειν· προκαθημένου τοῦ ἐ-
πισκόπου εἰς τόπον Θεοῦ, καὶ τῶν
πρεσβυτέρων εἰς τόπον συνε-
δρίου τῶν ἀποστόλων, καὶ τῶν διακό-
νων, τῶν ἐμοὶ γλυκυτάτων, πεπι-
στευμένων διακονίαν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ· ὃς πρὸ αἰώνων παρὰ τῷ
Πατρὶ γεννηθεὶς, ἦν λόγος
Θεὸς, μονογενὴς υἱὸς, καὶ ἐπὶ συν-
τελείᾳ τῶν αἰώνων, ὁ αὐτὸς δια- 35
μένει· τῆς γὰρ βασιλείας αὐτοῦ «
οὐκ ἔσται τέλος, φησὶ Δανιὴλ ὁ προφήτης. Πάντες οὖν ἐν ὁ- «
μονοίᾳ

36 μονοίᾳ ἀλλήλους ἀγαπήσωμεν·
καὶ μηδεὶς κατὰ σάρκα βλεπέτω
τὸν πλησίον, ἀλλ' ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ. μηδὲν ἔστω ἐν ὑμῖν, ὃ δυ-
37 νήσεται ὑμᾶς μερίσαι· ἀλλ' ἑνώ-
θητε τῷ ἐπισκόπῳ, ὑπο-
τασσόμενοι τῷ Θεῷ δι' αὐτοῦ ἐν
Χριστῷ.
38 Ὥσπερ οὖν ὁ Κύριος ἄνευ
" τοῦ Πατρὸς οὐδὲν ποιεῖ (οὐ δύ-
" ναμαι γάρ, φησί, ποιεῖν ἀπ'
39 ἐμαυτοῦ οὐδέν) οὕτω καὶ ὑμεῖς
ἄνευ τοῦ ἐπισκόπου, μηδὲ πρεσ-
βύτερος, μηδὲ διάκονος, μηδὲ
40 λαϊκός. μηδέ τι φαινέσθω ὑμῖν
εὔλογον, παρὰ τὴν ἐκείνου γνώ-
μην. τὸ γὰρ τοιοῦτον παράνομον,
καὶ Θεοῦ ἐχθρόν. Πάντες ἐπὶ τὸ
αὐτὸ ἐν τῇ προσευχῇ ἅμα συν-
έρχεσθε· μία δέησις ἔστω κοινή,
41 εἷς νοῦς, μία ἐλπίς, ἐν ἀγάπῃ,
ἐν πίστει τῇ ἀμώμῳ, τῇ εἰς
Χριστὸν Ἰησοῦν, οὗ ἄμεινον οὐδέν
ἐστι. Πάντες ὡς εἷς, εἰς τὸν
42 ναὸν Θεοῦ συντρέχετε, ὡς ἐπὶ
ἓν θυσιαστήριον, ἐπὶ ἕνα Ἰησοῦν
Χριστόν, τὸν ἀρχιερέα τοῦ ἀγεν-
νήτου Θεοῦ.

gamus: & ſecundùm carnem nemo conſideret proximum ſuum, ſed ſecundùm Chriſtum Ieſum. Nihil ſit in vobis quod vos poſſit ſeparare: ſed adunamini Epiſcopo; ſubjecti per ipſum Deo in Chriſto.

Sicuti ergo Dominus ſine Patre nihil facit (*non* Ioh. 5. 30. *enim poſſum*, inquit, *à meipſo facere quicquam*) ſic etiam & vos ſine Epiſcopo; ſive Presbyter, ſive Diaconus, ſive laicus. Non ergo aliquid rationabile vobis videatur extra ipſius ſententiam: tale etenim iniquum eſt, & Deo inimicum. Omnes in idipſum ad orationem ſimul convenite. Vna deprecatio ſit communis, unus animus, una ſpes, dilectio immaculata, in fide Chriſti Ieſu; * quâ nihil aliud melius eſt. Omnes adunati ad templum Dei concurrite, ſicut ad unum altare; ſicut ad unum Ieſum Chriſtum, Pontificem ingeniti Dei Patris.

* *al.* cui

Nolite errare in alienâ
1. Tim. 1.4. gloriâ; *neq; intendatis fabulis, & genealogiis interminatis*, & Iudaicis inflationibus; *Vetera* enim
2. Cor. 5. 17. *transierunt*; & *ecce facta sunt omnia nova*. Si enim nunc usq; secundùm legem Iudaicam & circumcisionem carnis vivamus: negamus nos gratiam accepisse. Sancti enim Prophetæ secundùm Iesum Christum vixerunt, ideoq; & persecutionem passi sunt: inspirati gratiâ ad manifestationem incredulis, quia unus est Deus omnipotens, qui manifestavit seipsum per Iesum Christum filium suum, qui est verbum ipsius, non prolativum scilicèt sed substantiale, non locutio articulatæ vocis, sed operatio Deitatis; substantia scilicèt genita, in omnibus bene complacens substitutori.

Si ergo ex antiquis Scripturis conversi ad vacuam spem venerunt, expectantes Christum (sicuti ipse Dominus docet,
Iohan. 5. 46. dicens: *Si crederetis Moysi, crederetis utiq; & mihi*;

Μὴ πλανᾶσθε ταῖς ἑτεροδοξί-
αις, μηδὲ μύθοις ἐνέχετε, καὶ γε- "
νεαλογίαις ἀπεράντοις, καὶ ἰουδαϊ- 43
κοῖς τύφοις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλ- "
θεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάν- "
τα. Εἰ γὰρ μέχρι νῦν κατὰ νόμον
Ἰουδαϊκὸν καὶ περιτομὴν σαρκὸς
ζῶμεν, ἀρνούμεθα τὴν χάριν εἰ-
ληφέναι· οἱ γὰρ θειότατοι προ-
φῆται κατὰ Ἰησοῦν Χριστὸν ἔζησαν·
διὰ τοῦτο καὶ ἐδιώχθησαν· ἐμπνε- 44
όμενοι ἀπὸ τῆς χάριτος, εἰς τὸ
πληροφορηθῆναι τοὺς ἀπειθοῦν- 45
τας, ὅτι εἷς Θεός ἐστιν ὁ παν-
τοκράτωρ, ὁ φανερώσας ἑαυτὸν
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ,
ὅς ἐστιν αὐτοῦ λόγος, οὐ ῥητὸς, ἀλλ'
οὐσιώδης. (οὐ γάρ ἐστι λαλιᾶς ἐνάρ-
θρου φώνημα, ἀλλ' ἐνεργείας
θεϊκῆς οὐσία γεννητή) ὃς πάντα 46
κατευαρέστησε τῷ πέμψαντι αὐ- 47
τόν.

Εἰ οὖν οἱ παλαιοῖς γράμ-
μασιν ἀναστραφέντες εἰς και- 48
νότητα ἐλπίδος ἦλθον, ἐκδε-
χόμενοι Χριστόν· (ὡς ὁ Κύριος
διδάσκει, λέγων· Εἰ ἐπιστεύετε "
Μωσεῖ, ἐπιστεύσατε ἂν ἐμοί. "

περὶ

“ περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψε·
“ καὶ, Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠ-
“ γαλλιάσατο, ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν
“ τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη.
“ πρὶν γὰρ Ἀβραὰμ ἐγὼ εἰμι.)
πῶς ἡμεῖς δυνησόμεθα ζῆσαι
χωρὶς αὐτοῦ; οὗ καὶ οἱ προφῆ-
49 ται ὄντες δοῦλοι τῷ πνεύματι
προεωρῶν αὐτὸν, καὶ ὡς διδά-
50 σκαλον ἀνέμενον, καὶ προσεδόκων
ὡς Κύριον καὶ σωτῆρα, λέγοντες·
“ Αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς.
51 Μηκέτι οὖν σαββατίζομεν
Ἰουδαϊκῶς, καὶ ἀργίαις χαίρον-
“ τες (ὁ μὴ ἐργαζόμενος γὰρ, μὴ
“ ἐσθιέτω. ἐν ἱδρῶτι γὰρ τοῦ προ-
“ σώπου σου φάγῃ τὸν ἄρτον σου,
52 φασὶ τὰ λόγια) ἀλλ' ἕκαστος ὑ-
μῶν σαββατιζέτω πνευματι-
53 κῶς. μελέτῃ νόμου χαίρων, οὐ
54 σώματος ἀνέσει· δημιουργίαν
55 Θεοῦ θαυμάζων, οὐκ ἕωλα
56 ἐσθίων, καὶ χλιαρὰ πίνων, καὶ με-
μετρημένα βαδίζων, καὶ ὀρχήσει καὶ
57 κρότοις νοῦν οὐκ ἔχουσι χαίρων·
58 καὶ μετὰ τὸ σαββατίσαι ἑορτα-

de me enim ille scripsit. Nam & *Abraham*, inquit, *pater vester exultavit ut videret diem meum, & vidit, & gavisus est: ante Abraham* enim, inquit, *ego sum.*) quomodo nos poterimus vivere sine ipso: cui & Prophetæ servi fuerunt spiritu prævidentes eum, & tanquam magistrum expectabant, & sperabant ut Dominum & Salvatorem, dicentes; *Ipse veniet, & salvabit nos.*

Non ergo sabbatizemus Iudaicè, ut feriis gaudentes. *Qui* enim *non operatur*, inquit, *non manducet.* Et iterùm: *In sudore vultûs tui manducabis panem tuum*; dicunt eloquia. Sed unusquisq; nostrûm sabbatizet spiritualitèr, meditationi legis congaudens, non corporis dimissione fabricationem Dei admirans, velut Iudæus. non omnia comedens, & tepidum bibens, & mensuratè ambulans, & saltationes atq; plausum manuum nunc habens. Sed pro sabbatizatione diem festum ce-

Johan. 8. 56, 58.

Esai. 35. 4.

2. Thess. 3. 10.

Genes. 3. 19.

lebret omnis Christianus Dominicam resurrectionem, regalem, eminentissimam omnium dierum: de quâ Propheta expectans dicebat; *In finem, pro octavâ.* in quâ die, & vita nostra exorta est, & mortis in Christo facta victoria. quem filii perditionis negant, inimici scilicèt Salvatoris, *quorum Deus venter est*; *qui terrena sapiunt*, *amatores voluptatū* & nō Dei, *speciem quidem pietatis habentes, virtutem autem ejus abnegantes*; Christum mercantes, verbum Dei in tabernis prædicantes & Dominum Iesum Christum vendentes, mulierū corruptores, aliena concupiscentes, & pecuniarum amatores: à quibus eruamini, misericordiâ Dei faciente, per Dominum nostrū Iesum Christum.

Inscript. Psal. 11. (al. 12.)

Phil. 3. 19.

2. Tim. 3. v. 4, 5.

Non enim sentimus utilitatem ejus, nisi nos tentaverit. Secundùm autem quod agimus, jam non erimus nisi ipse nos miseratus fuerit. *Si enim iniquitates observaverit; quis*

Psal. 129. (al. 130.) 3.

ζέτω πᾶς φιλόχριστος τὴν κυρια- 59
κὴν, τὴν ἀναστάσιμον, τὴν ὑπατὴν
πασῶν τῶν ἡμερῶν· ἣν περιμέ-
νων ὁ προφήτης ἔλεγεν, Εἰς τὸ 60
τέλος, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης· ἐν ᾗ καὶ «
ἡ ζωὴ ἡμῶν ἀνέτειλε, καὶ τοῦ θα-
νάτου γέγονε νίκη ἐν Χριστῷ·
ἣν τὰ τέκνα τῆς ἀπωλείας ἀρ- 61
νοῦνται, οἱ ἐχθροὶ τοῦ σωτῆρος·
ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία· οἱ τὰ ἐπί-
γεια φρονοῦντες, οἱ φιλήδονοι καὶ
οὐ φιλόθεοι, μόρφωσιν εὐσεβείας
ἔχοντες, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρ-
νημένοι· οἱ χριστέμποροι, οἱ τὸν
λόγον καπηλεύοντες, καὶ τὸν Ἰησοῦν 62
πωλοῦντες· οἱ τῶν γυναικῶν
φθορεῖς καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἐπι-
θυμηταὶ, οἱ χρηματολαίλα- 63
πες· ὧν ῥυσθείητε ἐλέει Θεοῦ,
διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ.

Μὴ οὖν ἀναίσθητοι ὦμεν τῆς 64
χρηστότητος αὐτοῦ· ἐὰν μιμήση-
ται ἡμᾶς, καθὰ πράσσομεν,
οὐκ ἔτι ἐσμέν· ἐὰν γὰρ ἀνομίας 65
παρατηρήσῃς, Κύριε, κύριε τίς «

66 ἀποσπήσεται. Γενώμεθα οὖν ἄ-
ξιοι τῆς ἐπωνυμίας ἧς εἰλήφα-
μεν. ὃς γὰρ ἂν ἄλλῳ ὀνόματι
καλεῖται πλεῖον τούτου, οὗτος οὐκ
ἔστι τοῦ Θεοῦ. οὐ γὰρ δέδεκται
τὴν προφητείαν τὴν λέγουσαν
" περὶ ἡμῶν, ὅτι κληθήσεται ὀνό-
" ματι καινῷ, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει
" αὐτόν, καὶ ἔσται λαὸς ἅγιος. ὅπερ
καὶ πεπλήρωται πρῶτον ἐν
Συρίᾳ· ἐν Ἀντιοχείᾳ γὰρ ἐ-
" χρημάτισαν οἱ μαθηταὶ Χρι-
67 στιανοί, Παύλου καὶ Πέτρου θεμελι-
68 ούντων τὴν ἐκκλησίαν. Ἀπόθε-
σθε οὖν τὴν κακὴν ζύμην, τὴν
παλαιωθεῖσαν, τὴν σεσηπυῖαν·
καὶ μεταβάλλεσθε εἰς νέαν ζύ-
69 μην χάριτος. ἁλίσθητε ἐν
Χριστῷ, ἵνα μὴ ὁ ἀλλότριος ὑ-
μῶν κυριεύσῃ. ἄτοπόν ἐστιν Ἰη-
70 σοῦν Χριστὸν λαλεῖν ἐπὶ γλώσ-
σης, καὶ τὸν πλανηθέντα Ἰουδαϊσμὸν
ἐπὶ διανοίας ἔχειν· οὐ γὰρ Χρι-
71 στιανισμός, οὐκ ἔστιν Ἰουδαϊσμός.
Εἷς γάρ ἐστιν ὁ Χριστός, εἰς ὃν
πᾶν ἔθνος πιστεῦσαν, καὶ πᾶσα
γλῶσσα ἐξομολογησαμένη, εἰς
72 Θεὸν συνήχθη· καὶ γεγόνασιν οἱ

quis sustinebit? Efficiamur ergo digni cognomento quod accepimus. Qui enim alio nomine præter istud vocatur, hic non est Dei. Non enim suscepit prophetiam dicentem de nobis: Quoniam *vocabitur nomine novo quo Dominus vocabit eum; & erit populus sanctus.* Esai. 62, 2, 12. Quod & completum est primò in Antiochiâ Syriæ: ubi adquisierunt discipuli nomē *Christianum*, Petro & Act. 11. 26. Paulo fundantibus Ecclesiam. Abjicite ergo malum *vetus fermentū*, quod 1. Cor. 5. 7. corrumpit & putrefacit; & percipite novum gratiæ fermentum. Exultate in Christo; ut non alienus dominetur vestri. Ineptum est enim Iesum Christum linguâ tantùm proferre; & Iudaismum in animo habere. Non enim Christianitas in Iudaismum credidit; sed Iudaismus in Christianitatem. Omnes deniq; gentiles æqualiter crediderunt, & *omnis lingua Christum confessa*, ad Dominum collecta est: & facti Phil. 2. 11.

Math. 3. 9.
Jacob. 2. 23.
Genes. 22. 18.
Gal. 3. 19.

sunt *lapidei* corde *filii amici Dei Abrahæ*; *& in semine ejus benedicti sunt omnes*, qui in vitam æternam deputati sunt in Christo.

Hæc autem, dilectissimi mihi, talitèr scribens, non agnovi aliquos ex vobis sic habere: sed sicut minimus vestrûm volo vos conservatos esse, ut non incidatis in hamos inanis gloriæ; sed ut ad plenum instructi sitis in Christo. qui ante secula genitus est à Patre, posteà autem factus ex Mariâ virgine sine collocutione viri; & inhabitans sanctè & sine querelâ, omnem infirmitatem omnemq; languorem curavit in populo, & signa atq; prodigia pro beneficiis hominum fecit, & illis qui longè erant, & eis qui propè in multitudinem, unum & solum verum Deum Patrem suum annunciavit: & passionem pertulit, & ab interfectoribus suis Iudæis sub Pontio Pilato Præside, & Herode Rege crucem su-

λιθώδεις τῇ καρδίᾳ, τέκνα τοῦ Θεοῦ, φίλοι Ἀβραάμ· καὶ ἐν τῷ σπέρματι αὐτοῦ, ἐνευλογήθησαν πάντες οἱ τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον ἐν Χριστῷ.

Ταῦτα δέ, ἀγαπητοί μου, οὐκ 73
ἐπέγνων τινὰς ἐξ ὑμῶν οὕτως ἔ-
χοντας, ἀλλ᾽ ὡς μικρότερος
ὑμῶν, θέλω προφυλάσσεσθαι
ὑμᾶς μὴ ἐμπεσεῖν εἰς τὰ ἄγ-
κιστρα τῆς κενοδοξίας· ἀλλὰ πλη-
ροφορεῖσθαι ἐν Χριστῷ, τῷ πρὸ 74
πάντων τῶν αἰώνων γεννηθέντι
παρὰ τοῦ Πατρός· γενομένῳ 75
δὲ ὕστερον ἐκ Μαρίας τῆς παρθέ-
νου, δίχα ὁμιλίας ἀνδρός· καὶ
πολιτευσαμένῳ ὁσίως, καὶ πᾶ-
σαν νόσον καὶ μαλακίαν θερα-
πεύσαντι ἐν τῷ λαῷ, καὶ σημεῖα
καὶ τέρατα ποιήσαντι, ἐπ᾽ εὐερ-
γεσίᾳ ἀνθρώπων· καὶ τοῖς ἐξο- 76
κείλασιν εἰς πολυθεΐαν, τὸν ἕνα
καὶ μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καταγγεί- 77
λαντι, τὸν ἑαυτοῦ πατέρα· καὶ
τὸ πάθος ὑποστάντι, καὶ πρὸς
τῶν χριστοκτόνων Ἰουδαίων ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου ἡγεμόνος καὶ
Ἡρώδου βασιλέως, καὶ σταυρὸν

ὑπομείναντι, καὶ ἀποθανόντι,
78 καὶ ἀναστάντι, καὶ ἀνελθόντι εἰς
τοὺς οὐρανοὺς πρὸς τὸν ἀποστεί-
λαντα, καὶ καθεσθέντι ἐν δεξιᾷ
79 αὐτοῦ, καὶ ἐρχομένῳ ἐπὶ συντελείᾳ
τῶν αἰώνων μετὰ δόξης πατρικῆς,
κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, καὶ ἀπο-
δοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ.

Ταῦτα ὁ γνοὺς ἐν πληροφο-
ρίᾳ, καὶ πιστεύσας, μακάριος· ὥ-
80 σπερ νῦν καὶ ὑμεῖς φιλόθεοι καὶ φι-
λόχριστοί ἐστε ἐν πληροφορίᾳ
81 τῆς ἐλπίδος ἡμῶν· ἧς ἐκτρα-
82 πῆναι μηδενὶ ἡμῶν γένηται. Ὀναί-
μην ὑμῶν κατὰ πάντα, ἐάνπερ
83 ἄξιος ὦ. Εἰ γὰρ καὶ δέδεμαι,
πρὸς ἕνα τῶν λελυμένων ὑμῶν
οὐκ εἰμί. Οἶδα ὅτι οὐ φυσιοῦσθε. Ἰη-
σοῦν γὰρ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς· καὶ μᾶλλον
ὅταν ἐπαινῶ ὑμᾶς, οἶδα ὅτι ἐν-
84 τρέπεσθε, ὡς γέγραπται· Δί-
" καιος ἑαυτοῦ κατήγορος· καὶ, Λέγε
" σὺ τὰς ἀνομίας σου πρῶτος, ἵνα
" δικαιωθῇς· καὶ, Ὅταν ποιήσητε
" πάντα τὰ διατεταγμένα ὑμῖν,
" λέγετε, ὅτι δοῦλοί ἐσμεν ἀχρεῖοι·

stinuit; & mortuus est, atq; resurrexit; & in cœlos ascendit ad illum qui misit eum, & sedet ad dexteram ejus, venturusque est in consummatione seculi in gloriâ paternâ judicare vivos & mortuos, & reddere unicuique secundùm opera sua.

Hæc qui in pleno cognoverit & crediderit, beatus est: quomodo & vos amici Dei, & amatores Christi estis, in plenitudine spei nostræ; à quâ nulli nostrûm averti contingat. Adquisivi vos in omnibus: siquidem dignus ero. Si enim vinctus sum, sed ad solutionem omnium vestrûm non sum vinctus. Scio enim quia non inflamini: quia Iesum habetis in vobis. Et magis cùm laudavero vos, scio quia reveremini: sicut scriptum est. quoniam *Iustus sui accusator est in primordio sermonis.* &, *Dictu*, inquit, *primus peccata tua ut iustificeris.* et, *Cùm feceritis*, inquit, *omnia quæ mandata sunt vobis, dicite, Servi inutiles*:

Prov. 18. 17. (juxta LXX)
Esai 43. 9.
Luc. 17. 10.

Luc.16.15. *les sumus.* Quoniam in ho-
minibus qui se exaltaverit,
delinquit ante Deum. Di-
Luc.18.13. cit enim Deus: *Propitius*
factus sum peccatori. Pro-
Gen.18.27. pter quod magni illi, *A-*
Iob. 30. 19. *braham* & *Iob*, terram &
cinerem semet-ipsos ante
Deum nominaverunt. et
1.Paralipom. 17. 16. *David*: *Quis sum ego*, ait,
coram te Domine? Nam &
Num.12.3. *Moyses, supra omnes homi-*
nes mansuetissimus, dicit
Exod.4.10. ad Deum: *Gracilis voce*
& tardus linguâ sum ego.
Humiles ergo estote &
vos ipsi, ut exaltemini.
Luc.14.11. & 18.14. *Qui enim se humiliaverit*
exaltabitur; & qui se ex-
altaverit, humiliabitur.

Studete itaq; confirmari in dogmatibus Domini & Apostolorum: ut ex omnibus quæ facitis dirigamini in viam rectam carne & spiritu, fide & dilectione; cum honore digno Episcopo vestro, & coronâ digno atque spirituali *Stephano* Presbytero vestro, & secundùm Deum diaconis. Subjecti estote Episcopo, & invicem, quomodo Iesus Patri: ut laus sit in vobis secundùm Deum. Vi-

ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, βδέ- "
λυγμα παρὰ Θεῷ· ὁ Θεὸς γὰρ 85
φησιν, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτω-
λῷ. Διὰ τοῦτο καὶ μεγάλοι ἐκεῖ-
νοι Ἀβραὰμ καὶ Ἰακὼβ, γῆν καὶ 86
σποδὸν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἑαυ-
τοὺς ὠνόμαζον. καὶ ὁ Δαβὶδ, τίς 87
εἰμι ἐγὼ ἐνώπιόν σου Κύριε, ὅτι "
ἐδόξασάς με ἕως τούτου; καὶ Μω- "
σῆς, ὁ παρὰ πάντας ἀνθρώπους "
πραότατος, λέγει πρὸς Θεόν· "
Ἰσχνόφωνος καὶ βραδύγλωσσός "
εἰμι ἐγώ. Ταπεινοφρονεῖτε οὖν καὶ 88
αὐτοὶ, ἵνα ὑψωθῆτε· ὁ ταπεινῶν γὰρ "
ἑαυτὸν ὑψωθήσεται, καὶ ὁ ὑψῶν "
ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται. "

Σπουδάσατε οὖν βεβαιω-
θῆναι ἐν τοῖς δόγμασι τοῦ Κυρίου καὶ
τῶν Ἀποστόλων· ἵνα πάντα, ὅσα
ποιεῖτε, κατευοδωθήσηται, σαρκί τε
καὶ πνεύματι, πίστει καὶ ἀγάπῃ, μετὰ 89
τοῦ ἀξιοπρεπεστάτου ἐπισκόπου
ὑμῶν, καὶ ἀξιοπλόκου καὶ πνευμα- 90
τικοῦ Στεφάνου τοῦ πρεσβυτέρου
ὑμῶν, καὶ τῶν κατὰ Θεὸν διακόνων.
Ὑποτάγητε τῷ ἐπισκόπῳ, καὶ 91
ἀλλήλοις, ὡς ὁ Χριστὸς τῷ Πα- 92
τρὶ, ἵνα ἕνωσις ᾖ κατὰ Θεὸν ἐν ὑμῖν.

dens

93 Εἰδὼς ὑμᾶς πεπληρωμένους
94 πάντος ἀγαθοῦ, συντόμως πα-
ρεκάλεσα ὑμᾶς ἐν ἀγάπῃ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ. μνημονεύετέ μου ἐν
ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, ἵνα Θε-
οῦ ἐπιτύχω· καὶ τῆς ἐν Συρίᾳ ἐκ-
κλησίας, ἧς οὐκ ἄξιός εἰμι κα-
λεῖσθαι ἐπίσκοπος. ἐπιδέομαι
95 γὰρ τῆς ἡνωμένης ὑμῶν ἐν Θεῷ
προσευχῆς καὶ ἀγάπης, εἰς τὸ
ἀξιωθῆναι τὴν ἐν Συρίᾳ ἐκκλη-
96 σίαν, διὰ τῆς εὐταξίας ὑμῶν,
ποιμανθῆναι ἐν Χριστῷ.

Ἀσπάζονται ὑμᾶς Ἐφέσιοι
ἀπὸ Σμύρνης (ὅθεν καὶ γράφω ὑ-
97 μῖν) παρόντες εἰς δόξαν Θεοῦ,
ὥσπερ καὶ ὑμεῖς, οἳ κατὰ πάντα με
98 ἀνεπαύσατε, ἅμα Πολυκάρ-
πῳ. Καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ ἐκκλησίαι
ἐν τιμῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀσπάζονται
99 ὑμᾶς. ἔρρωσθε ἐν ὁμονοίᾳ, πνεῦ-
μα κεκτημένοι ἀδιάκριτον, ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, διὰ θελήματος
Θεοῦ.

dens vos repletos omnibus bonis; compendiosè rogavi vos in dilectione Ieſu Chriſti. Mementote mei in orationibus veſtris, vt Deum merear adipiſci; & Eccleſiæ quæ eſt in *Syriâ*, cujus non ſum dignus vocari Epiſcopus. Indigeo enim veſtrâ illâ laudabili in Deo oratione & dilectione; ut dignus ſim illam quæ in *Syriâ* eſt Eccleſiam per bonam opinationem veſtram paſcere in Chriſto.

Salutant vos *Epheſii* de *Smyrnâ* (unde ſcribo vobis) præſentes in gloriâ Dei; quomodo in omnibus refeciſtis me, ſimul cum *Polycarpo:* & cæteræ Eccleſiæ in honore Ieſu Chriſti ſalutant vos. Incolumes eſtote, in unanimitate poſſidentes inſeparabilem ſpiritum, in Chriſto Ieſu; per voluntatem Dei.

EJUSDEM EPISTOLA AD TRALLIANOS, *ex Smyrnâ.*

IGNATIUS, qui & Theophorus, dilectæ à Deo Patre & Domino Iesu Christo Ecclesiæ sanctæ quæ est in Trallis, electæ & Deo dignæ, pacificatæ in carne & spiritu Iesu Christi
1. Tim. 1, 1. *spei nostræ*, in passione per crucem & mortem atque resurrectionem: quam & saluto in plenitudine Apostolicæ formæ, & opto plurimùm in Deo gaudere.

Mmaculatum animum & sine dolo in perseverantiâ cognovi vos habere, non in usitationem sed in possessionem: secundùm quod significavit mihi Polybius Episcopus vester, qui pervenit (voluntate Dei Patris & Iesu Christi filii ejus, cooperatione Spiritûs) ad

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΡΑΛΛΗΣΙΟΥΣ.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ ὁ καὶ Θεοφόρος,
τῇ ἠγαπημένῃ παρὰ Θεοῦ
Πατρὸς καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ-
κλησίᾳ ἁγίᾳ, τῇ οὔσῃ ἐν
Τράλλεσιν, ἐκλεκτῇ καὶ ἀξι-
οθέῳ, εἰρηνευούσῃ ἐν σαρκὶ
καὶ πνεύματι Ἰησοῦ Χριστοῦ
τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, ἐν πάθει τῷ
διὰ σταυροῦ καὶ θανάτου, καὶ ἀ-
ναστάσει· ἣν καὶ ἀσπάζομαι ἐν
τῷ πληρώματι, ἐν ἀποστολι- 1
κῷ χαρακτῆρι, καὶ εὔχομαι
πλεῖστα χαίρειν.

Μωμον διάνοιαν
καὶ ἀνυπόκριτον ἐν
ὑπομονῇ ἔγνων
ὑμᾶς ἔχοντας, οὐ 2
κατὰ χρῆσιν ἀλλὰ κατὰ κτῆσιν· κα-
θὼς ἐδήλωσε Πολύβιος ὁ ἐπί- 3
σκοπος ὑμῶν· ὃς παρεγένετο (θε-
λήματι Θεοῦ Πατρὸς καὶ κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, συνερ-
γείᾳ Πνεύματος) ἐν Σμύρνῃ. καὶ

4 οὕτως μοι συνεχάρη δεδεμένῳ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, ὥστε με τὸ πᾶν πλῆ-
θος ὑμῶν ἐν αὐτῷ θεωρῆσαι. ἀπο-
δεξάμενος οὖν τὴν κατὰ Θεὸν ὑ-
μῶν εὔνοιαν δι' αὐτοῦ, ἐδόξασα εὑρὼν
ὑμᾶς μιμητὰς ὄντας Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ τοῦ σωτῆρος.
5 Τῷ ἐπισκόπῳ ὑποτάσσε-
" σθε ὡς τῷ Κυρίῳ. αὐτὸς γὰρ ἀ-
" γρυπνεῖ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν,
" ὡς λόγον ἀποδώσων Θεῷ. διὸ καὶ
φαίνεσθέ μοι οὐ κατὰ ἄνθρωπον
ζῶντες, ἀλλὰ κατὰ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν
δι' ἡμᾶς ἀποθανόντα, ἵνα πιστεύ-
6 οντες εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ, διὰ
τοῦ βαπτίσματος κοινωνοὶ τῆς ἀνα-
στάσεως αὐτοῦ γένησθε. Ἀναγκαῖον
οὖν ἐστιν, ὅσαπερ ποιεῖτε, ἄνευ τοῦ
ἐπισκόπου μηδὲν πράττειν ὑ-
7 μᾶς· Ἀλλ' ὑποτάσσεσθε καὶ τῷ
πρεσβυτερίῳ, ὡς ἀποστόλοις Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, ἐν ᾧ
διάγοντες, ἐν αὐτῷ εὑρεθησόμε-
8 θα. Δεῖ δὲ καὶ τοὺς διακόνους ὄντας
μυστηρίων Χριστοῦ Ἰησοῦ, κατὰ

Smyrnam; & sic mihi congratulatus est vincto in Christo Iesu, ita ut omnem plenitudinem vestram in ipso conspicerem. Suscipiens ergo eum secundùm Deum, vestram benevolentiam per ipsum agnovi: inveniens vos imitatores esse Iesu Christi salvatoris nostri.

Episcopo subjecti estote, sicut Domino. *Ipse enim vigilat pro animabus vestris; tanquam rationem redditurus* Deo. Propter quod videmini mihi non secundùm hominem vivere, sed secundùm Christum Iesum: qui pro nobis mortuus est; ut credentes in morte ejus, per baptismum communicantes resurrectionis ejus efficiamur. Necessarium est enim, vos nihil præter Episcopum facere, neque aliquid agere. Sed & Presbyteris subditi estote, ut Apostolis Iesu Christi *spei nostræ*; in quo perseverantes, in ipso inveniamur. Oportet ergo & Diaconis, qui sunt in ministerium Iesu Christi, in

Heb. 13. 17.

1. Tim. 1. 1.

omni modo placere. Non enim in cibo & potu sunt ministri, sed ministri Ecclesiæ Dei. Oportet ergo præcepta eorum observare, sicut ignem ardentem.

Ipsi verò sint tales. Vos autem reveremini eos, tanquam Dominum Iesū Christum: quoniam custodes sunt loci ejus; sicut Episcopus forma est Patris omnium. Presbyteri verò sicut consessus Dei, & conjunctio Apostolorum Christi. Sine ipsis enim Ecclesia electa non est, neque collectio sanctorum, neque congregatio sancta. Confido enim & vos sic consistere. Exempla autem charitatis vestræ accepi, & habeo penès meipsum in Episcopo vestro: quoniam ipsius institutio magna doctrina est. Nam & mansuetudo ejus virtus est, quam arbitror etiam illos qui sine Deo sunt revereri.

Quia autem diligo vos, parco frequentiùs vobis scribere; ne videar aliquibus contrarius aut tædio-

πάντα τρόπον ἀρέσκειν. οὐ γὰρ βρω- 9
τῶν καὶ ποτῶν εἰσὶ διάκονοι, ἀλλ'
ἐκκλησίας Θεοῦ ὑπηρέται. δέον 10
οὖν αὐτῶν τὰ ἐγκλήματα φυ-
λάττεσθαι, ὡς πῦρ φλέγον.

Αὐτοὶ μὲν οὖν ἔστωσαν τοιοῦτοι· 11
ὑμεῖς δὲ ἐντρέπεσθε αὐτοὺς ὡς
Χριστὸν Ἰησοῦν, οὗ φύλακές εἰσι τοῦ
τόπου. ὡς καὶ ὁ ἐπίσκοπος, τοῦ πα-
τρὸς τῶν ὅλων τύπος ὑπάρχει.
οἱ δὲ πρεσβύτεροι, ὡς συνέδριον
Θεοῦ, καὶ σύνδεσμος ἀποστόλων
Χριστοῦ. χωρὶς τούτων ἐκκλησία 12
ἐκλεκτὴ οὐκ ἔστιν, οὐ συνά-
θροισμα ἁγίων, οὐ συναγωγὴ
ὁσίων. πέπεισμαι δὲ καὶ ὑμᾶς οὕ-
τω διάκεισθαι. τὸ γὰρ ἐξεμπλά- 13
ριον τῆς ἀγάπης ἔλαβον καὶ ἔχω μεθ'
ἐμαυτοῦ, ἐν τῷ ἐπισκόπῳ ὑμῶν.
οὗ αὐτὸ τὸ κατάστημα μεγάλη 14
μαθητεία, ἡ δὲ πραότης αὐτοῦ
δύναμις, ὃν λογίζομαι καὶ τοὺς ἀ- 15
θέους ἐντρέπεσθαι.

Ἀγαπῶν ὑμᾶς, φείδομαι
συντονώτερον ἐπιστέλλειν, ἵνα μὴ
δόξω τισὶν εἶναι προσάντης, ἢ ἐπι-
δεής. Δέδεμαι μὲν διὰ Χριστόν,

sus

ἀλλ' οὐδέπω Χριστοῦ ἄξιός εἰμι·
ἐὰν δὲ τελειωθῶ, τάχα γενήσομαι.
οὐχ ὡς Ἀπόστολος διατάσσομαι,
ἀλλ' ἐμαυτὸν μετρῶ, ἵνα μὴ ἐν
καυχήσει ἀπόλωμαι. καλὸν δὲ τὸ
16 ἐν Κυρίῳ καυχᾶσθαι. Κἂν ἐῤῥω-
μένος ὦ τὰ κατὰ Θεὸν, πλέον με δεῖ
φοβεῖσθαι, καὶ μὴ προσέχειν τοῖς
εἰκῆ φυσιοῦσί με. οἱ γάρ με ἐ-
17 παινοῦντες, μαστιγοῦσιν. ἀλλ' οὐκ
οἶδα εἰ ἄξιός εἰμι. ὁ γὰρ ζῆλος
τοῦ ἐχθροῦ πολλοῖς μὲν οὐ φαίνε-
18 ται, ἐμὲ δὲ πολεμεῖ. χρῄζω οὖν
19 πραότητος, ἐν ᾗ καταλύεται ὁ ἄρ-
χων τοῦ αἰῶνος τούτου ὁ διάβολος.
20 Μὴ γὰρ οὐκ ἐδυνάμην ὑμῖν
μυστικώτερα γράψαι; ἀλλὰ
φοβοῦμαι, μὴ νηπίοις οὖσιν ὑμῖν
βλάβην παραθῶμαι. καὶ συγγνω-
21 τέ μοι, μὴ οὐ δυνηθέντες χωρῆσαι
τὴν ἐνέργειαν, στραγγαλωθῆτε.
καὶ γὰρ ἐγὼ οὐ, καθότι δέδεμαι, καὶ
22 δύναμαι νοεῖν τὰ ἐπουράνια, καὶ τὰς
ἀγγελικὰς τάξεις, καὶ τὰς τῶν

ſus eſſe. Vinctus ſum e-
nim pro Chriſto: ſed non-
dum Chriſto dignus ſum.
Si autem conſummavero;
forſitàn ero. Non ſicut
Apoſtolus præcipio: ſed
metior meipſum; ne in
gloriatione meâ peream.
Bonum eſt enim *in Do-* 1.Cor.1.31.
mino gloriari. Et ſi ſalva-
tus fuero apud Deum;
plus me oportet timere,
& non attendere ad eos
qui magnificant me. Hi
verò qui me laudant, po-
tiùs flagellant. Eligo e-
nim pati: ſed neſcio ſi di-
gnus ſum. Zelus enim ini-
mici multis non videtur:
me autem impugnat. De-
beo ergo eſſe manſuetus;
ut diſſolvatur princeps
hujus ſeculi Diabolus.

Nunquid non poteram
vobis ſecretiora ſcribere?
Sed timeo ne parvulis
vobis conſtitutis læſio-
nem imponam. Et igno-
ſcite mihi: quia non vale-
tis ferre onera vinculo-
rum, quemadmodum ego
vinctus ſum. Et poſſum quidem intelligere cœleſtia:
angelorum ſcilicèt atq; archangelorum ordines, militia-

rum diversitates, virtutum & dominationum differentias, sedium atque potestatum distantias, æternorum magnificentias, Cherubin & Seraphin excellentias, Spiritûs sublimitatem, Domini regnum, & super hæc omnia omnitenentis Dei incomparabilitatem. Hæc igitur ego cognoscens, non omninò perfectus sum, aut discipulus esse possum qualis *Paulus*, aut *Petrus*. Multum enim mihi restat, ne à Deo derelinquar.

Rogo autem vos (non ego, sed dilectio Christi
1.Cor.1.10. Iesu) *ut idipsum dicatis omnes, & non sint in vobis schismata; sitis autem perfecti in eodem sensu, & in eâdem scientiâ*. Sunt enim quidam vaniloqui & mentis seductores, non Christiani sed Christum mercantes, seductione circumferentes nomen Chri-
2.Cor.2.17. sti, & *cauponantes* verbum Evangelii, & venenum erroris commiscentes dulci blandimento: sicut œno-

ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων διαλλαγάς,
δυνάμεών τε καὶ κυριοτήτων διαφοράς, θρόνων τε καὶ ἐξουσιῶν
παραλλαγάς, αἰώνων τε μεγαλό- 23
τητας, τῶν τε Χερουβεὶμ καὶ Σεραφεὶμ τὰς ὑπεροχάς, τοῦ τε Πνεύματος τὴν ὑψηλότητα, καὶ τοῦ Κυρίου τὴν βασιλείαν, καὶ ἐπὶ πᾶσι δὲ τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ ἀσύγκριτον. Ταῦτα γινώ- 24
σκων ἐγώ, οὐ πάντως ἤδη τετελείωμαι, ἢ μαθητής εἰμι οἷος Παῦλος καὶ Πέτρος· πολλὰ γάρ μοι λείπει, ἵνα Θεοῦ μὴ ἀπολειφθῶ.

Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς (οὐκ ἐγώ, ἀλλ' ἡ ἀγάπη Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ) ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, 25
καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσματα. ἦτε δὲ "
κατηρτισμένοι τῇ αὐτῇ γνώμῃ, "
καὶ τῷ αὐτῷ νοΐ. Εἰσὶ γάρ τινες μα- "
ταιολόγοι καὶ φρεναπάται, οὐ Χρι-
στιανοὶ ἀλλὰ χριστέμποροι, ἀ- 26
πάτῃ περιφέροντες τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, καὶ καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ τὸν ἰὸν προσπλέκοντες τῆς πλάνης τῇ γλυ-
κείᾳ προσηγορίᾳ, ὥσπερ οἰνομέ- 27

λιτι κώνειον κεραννύντες, ἵνα ὁ πι-
28 νὼν, τῇ γλυκυτάτῃ κλαπεὶς ποι-
ότητι, τὴν γευστικὴν αἴσθησιν ἀ-
φυλάκτως τῷ θανάτῳ περι-
πέσῃ.

Παραινεῖ τις τῶν παλαιῶν,
29 Μηδεὶς ἀγαθὸς λεγέσθω κακῷ
τὸ ἀγαθὸν κεραννύς. Λέγουσι γὰρ
Χριστὸν, οὐχ ἵνα Χριστὸν κηρύξωσιν,
30 ἀλλ᾽ ἵνα Χριστὸν ἀθετήσωσι· καὶ
οὐ νόμον συστήσωσιν, ἀλλ᾽ ἵνα ἀνομί-
αν καταγγείλωσι. Τὸν μὲν γὰρ
31 Χριστὸν ἀλλοτριοῦσι τοῦ Πατρός·
32 τὸν δὲ νόμον τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἐκ
Παρθένου γέννησιν διαβάλλου-
σιν. ἐπαισχυνόμενοι τὸν σταυρὸν,
τὸ πάθος ἀρνοῦνται, καὶ τὴν ἀνά-
στασιν οὐ πιστεύουσι· τὸν Θεὸν ἀγνώ-
στον εἰσηγοῦνται, τὸν Χριστὸν ἀγέν-
νητον νομίζουσι, τὸ δὲ Πνεῦμα,
οὐδὲ ὅτι ἐστὶν ὁμολογοῦσι. τινὲς δὲ
αὐτῶν, τὸν μὲν υἱὸν ψιλὸν ἄνθρω-
33 πον εἶναι λέγουσι· τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι πα-
34 τέρα, καὶ υἱὸν, καὶ πνεῦμα ἅγιον· καὶ
τὴν κτίσιν, ἔργον Θεοῦ οὐ διὰ
Χριστοῦ, ἀλλ᾽ ἑτέρου τινὸς ἀλλο-
τρίας δυνάμεως.

melli virus admiſcentes; ut qui biberit illius potus guſtabilem ſenſum, dulcedine captus, inobſervanter morti addicatur.

Monet autem quidam antiquorum; ut *nemo bonus dicatur, qui malum bono admiſcuerit*. Nominant enim Chriſtum; non ut Chriſtum prædicent, ſed ut Chriſtum ſpernant: & legem proferunt; non ut legem ſtatuant, ſed ut legi contraria annuncient. Chriſtum enim alienant à Patre: legem verò Chriſti, & nativitatem ex Virgine abjiciunt: crucem erubeſcentes, & paſſionem negantes, & reſurrectioni non credentes. Deum incognitum profitentur, Chriſtum ingenitum putant; & neq; quia eſt Spiritus ſanctus, confitentur. Quidam verò eorum Filium hominem purum eſſe dicunt: alii autem ipſum dicunt eſſe Patrem, ipſum Filium, ipſumque Spiritum ſanctum; & creaturam non opera Dei eſſe per Chriſtum dicunt, ſed alterius cujuſdam extraneæ virtutis.

Cavete

Cavete ergo à talibus; ne sumatis laqueos animabus vestris: & vitam vestram inexplorabilem apponite omnibus hominibus; ne *efficiamini muscipula explorationis, & sicut retia extensa*. Qui enim *sibi nō parcit in operibus suis, frater est polluentis semetipsum*. Si ergo & vos deponatis naturalem superbiam, inflatilem & tumidam extollentiã; possibile erit vobis inseparabiles esse à Deo. *Propè est* enim *Dominus* timentibus eum: &, *In quem*, inquit, *respiciam nisi in humilem, & quietum, & trementem verba mea?*

Ose. 5. 1. & Prov. 18. 9. (juxta LXX)

Psal. 84. (al. 85.) 9. Esai. 66. 2.

Veneramini autem & Episcopum vestrum, sicut Christum, secundùm quod vobis beati Apostoli præceperunt. Qui enim intra altare est constitutus, mundus est: propter quod obedite Episcopo vestro, & presbyteris. Qui verò extra altare est constitutus, extra Episcopum est & Presbyteros & Diaconos aliquid agens. Qui talis fuerit, pollutus est conscientiâ,

Ἀσφαλίζεσθε οὖν τοὺς τοιού-
τους, ἵνα μὴ λάβητε βρόχον ταῖς
ἑαυτῶν ψυχαῖς. Καὶ τὸν βίον ὑμῶν
ἀπρόσκοπον τίθεσθε πᾶσιν ἀν- 35
θρώποις· ἵνα μὴ γένησθε παγὶς 36
τῇ σκοπιᾷ, καὶ ὡς δίκτυον ἐκτετα- «
μένον. ὁ μὴ ἰώμενος γὰρ ἑαυτὸν ἐν «
τοῖς ἔργοις ἑαυτοῦ, ἀδελφός ἐστι τοῦ «
λυμαινομένου ἑαυτόν. ἐὰν οὖν καὶ «
ὑμεῖς ἀποθῆσθε φυσίωσιν, ἀλα-
ζονείαν, τῦφον, ὑπεροψίαν, δυ- 37
νατὸν ὑμῖν ἐστὶν εἶναι ἀχώριστοις Θε-
οῦ. ἐγγὺς γάρ ἐστι φοβουμένοις αὐ- «
τὸν· καὶ, Ἐπὶ τίνα, φησὶν, ἐπιβλέψω, «
ἀλλ' ἢ ἐπὶ τὸν ταπεινὸν καὶ ἡσύ- «
χιον, καὶ τρέμοντά μου τοὺς λόγους; «

Αἰδεῖσθε δὲ καὶ τὸν ἐπίσκο-
πον ὑμῶν, ὡς Χριστὸν, καθ' ὃ ὑ- 38
μῖν οἱ μακάριοι διετάξαντο ἀ-
πόστολοι. ὁ ἐντὸς τοῦ θυσιαστηρίου 39
ὢν, καθαρός ἐστι. διὸ καὶ ὑπακούει 40
τῷ ἐπισκόπῳ καὶ τοῖς πρεσβυ-
τέροις. ὁ δὲ ἐκτὸς ὢν, οὗτός ἐστιν 41
ὁ χωρὶς τοῦ ἐπισκόπου καὶ τῶν
πρεσβυτέρων καὶ τῶν διακόνων τι
πράσσων· ὁ τοιοῦτος μεμίανται

τῇ συνειδήσει, καὶ ἔστιν ἀπίστου χεί-
ρων· Τί γάρ ἐστιν ἐπίσκοπος;
ἀλλ' ἢ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας
ἐπέκεινα πάντων κρατῶν, ὡς
οἷόν τε ἄνθρωπον κρατεῖν μι-
μητὴς γινόμενον κατὰ δύναμιν
42 Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Τί δὲ πρεσ-
βυτέριον; ἀλλ' ἢ σύστημα ἱερὸν
σύμβουλοι καὶ συνεδρευταὶ τοῦ ἐπι-
43 σκόπου. Τί δὲ διάκονοι; ἀλλ' ἢ μι-
μηταὶ τῶν ἀγγελικῶν δυνάμε-
ων, λειτουργοῦντες αὐτῷ λειτουρ-
γίαν καθαρὰν καὶ ἄμωμον· ὡς
Στέφανος ὁ ἅγιος Ἰακώβῳ τῷ
μακαρίῳ, καὶ Τιμόθεος καὶ Λῖνος
44 Παύλῳ, καὶ Ἀνέγκλητος καὶ Κλή-
μης Πέτρῳ. Ὁ τοίνυν τούτων πα-
ρακούων, ἄθεος πάμπαν εἴη
ἂν, καὶ δυσσεβὴς, καὶ ἀθετῶν Χρι-
στὸν, καὶ τὴν αὐτοῦ διάταξιν σμι-
κρύνων.

Ἐγὼ δὲ ταῦτα ὑμῖν ἐπιστέλ-
λω, οὐχ ὅτι ἔγνων τοιούτους τινὰς
ἐν ὑμῖν (ἀλλὰ μὴ δὲ συγχωρή-
σειεν ποτὲ ὁ Θεὸς τοιοῦτον εἰς
ἀκοὰς ἐλθεῖν τὰς ἐμὰς ὁ μὴ
φεισάμενος οὐ τοῦ αὐτοῦ ἰδίου υἱοῦ

entiâ, *& est deterior infi-deli*. Quid est enim Episcopus, nisi omnem principatum & potestatem illorum omnium tenens; quemadmodum deceat hominem tenere imitatorem Dei factum secundùm virtutem? Quid est Presbyterium, nisi constitutio sancta, consiliarii & consessores Episcopi? Quid etiam Diaconi, nisi imitatores Christi, ministrantes Episcopo (sicut Christus Patri) & operantes illi operationem mundam & immaculatam? quomodo sanctus *Stephanus* beatissimo *Iacobo*, & *Timotheus* & *Linus Paulo*, & *Anacletus* & *Clemens Petro*. Qui igitur istis inobediens fuerit, hic sine Deo omninò erit, & impius, & cōtemnens Christum, & ordinationem ipsius minorans.

1.Tim.5.8.

Ego verò hæc vobis mando non quòd aliquos inter vos tales agnoverim (nec permittat Deus aliquando aliquid hujusmodi in auribus meis introire, *qui filio suo non pepercit*

Rom.8.32.

cit propter ſanctam Eccleſiam) ſed prævidens ſeditiones iniqui, præmonitione conforto vos, ſicut filios meos chariſſimos, & fideles in Domino: præpotans vos medicamine præmuniente contra imminentem peſtilentiam; quam etiam vos tanquam morbum fugite, beneplaciti in Chriſto Domino noſtro. Vos ergo ſuccincti manſuetudine, imitatores eſtote paſſionum Chriſti, & dilectionis ejus quâ dilexit nos, dans ſemetipſum pro nobis redemptionem; ut nos ſanguine ſuo mundaret antiquæ impietatis, & vitam nobis præſtaret, incipientibus nobis jam perire pro malitiâ quæ erat in nobis.

Nemo ergo veſtrûm adversùs proximum aliquid habeat: dicente Domino; *Dimitite, & dimittetur vobis.* Nolite occaſionem dare gentibus; ne propter aliquos paucos inſipientes *verbum Domini & doctrina blaſphemetur*: ne in vobis

Marc. 11. 25. & Luc. 6. 37.

Tit. 2. 5. & 1. Tim. 6. 1.

ἁγίαν Ἐκκλησίαν) ἀλλὰ προορῶν τὰς ἐνέδρας τοῦ πονηροῦ, τῇ παραγγελίᾳ προασφαλίζομαι ὑμᾶς, ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ καὶ πιστὰ ἐν Χριστῷ· προποτίζων ὑμᾶς τὰ φυλακτικὰ τῆς λοιμικῆς τῆς ἀνυποτάκτου νόσου· ἧς ὑμεῖς ἀποφεύγετε τὴν 45
νόσον, εὐδοκίᾳ Χριστοῦ τοῦ Κυ- 46
ρίου ἡμῶν. Ὑμεῖς οὖν ἀναλαβόντες πραότητα, γίνεσθε μιμη- 47
ταὶ παθημάτων καὶ ἀγάπης αὐτοῦ, ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, δοὺς ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν λύτρον· ἵνα τῷ αἵματι αὐτοῦ καθαρίσῃ ἡμᾶς πα- 48
λαιᾶς δυσσεβείας, καὶ ζωὴν ἡμῖν παράσχηται, μέλλοντας ὅσον οὐδέ- 49
πω ἀπόλλυσθαι ὑπὸ τῆς ἐν ἡμῖν κακίας.

Μηδεὶς οὖν ὑμῶν τι κατὰ τοῦ 50
πλησίον ἐχέτω. «ἄφετε γάρ, φησὶν ὁ Κύριος ὑμῶν, καὶ ἀφεθήσεται ὑμῖν.» μὴ ἀφορμὰς δίδοτε τοῖς ἔθνεσιν· ἵνα μὴ ὀλίγων τινῶν ἀφρόνων εἵνεκεν ὁ λόγος καὶ ἡ 51
«διδασκαλία βλασφημῆται. Οὐ-

αἱ

« αἱ γὰρ, φησὶν ὁ Προφήτης ὡς ἐκ
« προσώπου τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ τὸ ὄνο-
« μά μου βλασφημεῖται ἐν τοῖς
« ἔθνεσι.

52 Κωφώθητε οὖν, ὅταν ὑμῖν
χωρὶς Ἰησοῦ Χριστοῦ λαλῇ τις, τοῦ
53 υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ
Δαβίδ, τοῦ ἐκ Μαρίας· ὃς ἀ-
ληθῶς ἐγεννήθη καὶ ἐκ Θεοῦ καὶ ἐκ
Παρθένου, ἀλλ' οὐχ ὡσαύτως.
(οὐδὲ γὰρ ταὐτό, Θεὸς καὶ ἄν-
θρωπος) ἀληθῶς ἀνέλαβε σῶ-
μα. (ὁ Λόγος γὰρ, σὰρξ ἐγένετο)
καὶ ἐπολιτεύσατο ἄνευ ἁμαρτίας.
« (Τίς γὰρ, φησὶν, ἐξ ὑμῶν ἐλέγ-
« χει με περὶ ἁμαρτίας;) ἔφαγε
54 καὶ ἔπιεν ἀληθῶς· ἐσταυρώθη καὶ
ἀπέθανεν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου.
ἀληθῶς δὲ, καὶ οὐ δοκήσει, ἐσταυ-
ρώθη, καὶ ἀπέθανε βλεπόντων
οὐρανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ κα-
55 ταχθονίων. οὐρανίων μὲν, ὡς τῶν
ἀσωμάτων φύσεων· ἐπιγείων τε,
Ἰουδαίων καὶ Ῥωμαίων, καὶ τῶν πα-
ρόντων κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἀν-
θρώπων σταυρουμένου τοῦ Κυρίου.

compleatur quod Propheta ex personâ Dei ad hujusmodi dicit; *Quoniam per vos nomen meum blasphematur in gentibus.* Esai.52.5. & Ezech 36.23

Obturate ergo aures vestras, quando vobis quis sine *Iesu Christo* filio Dei loquitur. qui factus est ex semine *David* per *Mariam*; qui verè natus est ex Deo & ex virgine: quia hoc ipsum est quod & Deus. Suscepit enim verè corpus: *Verbum*, (inquit) *caro factũ est*; *& habitavit* sine peccato *in nobis*. Joh.1.14. *Quis* enim (inquit) *ex vobis arguet me de peccato?* John.8.46. Manducavit enim verè & bibit; & crucifixus est, & mortuus sub *Pontio Pilato*. Sed & secundùm placitum voluntatis suæ verè crucifixus est, & verè mortuus videntibus cælestibus & terrestribus & infernis. *Cælestibus* quidem, tanquam incorporalibus naturis: *terrestribus* verò, ut Iudæis, & Romanis, & cæteris hominibus, qui tunc eodem tempore præsto erant quãdo crucifixus est Dominus

minus. *Infernis* autem,ut multitudine eorum qui cum Domino resurrexerunt. *Multa,* inquit, *corpora sanctorũ dormientium resurrexerunt de monumentis patefactis.* Descendit enim in infernum solus; ascendit verò cum multitudine: & dirupit materiam, quæ erat à seculo,& medium parietem ejus dissolvit; & resurrexit tertiâ die, resuscitante eum Patre. & post dies quibus conversatus est cum Apostolis, assumptus est ad Patrem: & *sedit ad dexteram ejus*; expectans *donec ponantur omnes inimici ejus sub pedibus ipsius.*

Mat.27.52.

Heb.1,13. & 10.12,13.

Die ergo Parasceve, tertiâ horâ accepit sententiam à *Pilato*, permittente Patre; sextâ verò crucifixus est: nonâ autem emisit spiritum. Ante solis verò occasum depositus est de cruce, & sepultus in monumento novo. Sabbato verò mansit sub terrâ in sepulchro, in quo posuit eum *Ioseph* ab *Arimathiâ*. Dominicâ autem die re-

καταχθονίων δὲ, ὡς τοῦ πλήθους
τῶν συναναστάντων τῷ Κυρίῳ.
Πολλὰ γὰρ, φησὶ, σώματα τῶν
κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, τῶν
μνημείων ἀνεῳχθέντων· καὶ κατ- 56
ῆλθεν εἰς ᾅδην μόνος, ἀνῆλ-
θε δὲ μετὰ πλήθους, καὶ ἔσχισε τὸν 57
ἀπ' αἰῶνος φραγμὸν καὶ τὸ με-
σότοιχον αὐτοῦ ἔλυσε· καὶ ἀνέστη
διὰ τριῶν ἡμερῶν, ἐγείραντος αὐ-
τὸν τοῦ Πατρὸς· καὶ τεσσαράκον- 58
τα ἡμέρας συνδιατρίψας τοῖς
Ἀποστόλοις, ἀνελήφθη πρὸς τὸν
Πατέρα. καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ, περιμένων ἕως ἂν τεθῶ-
σιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑπὸ τοὺς
πόδας αὐτοῦ.

Τῇ οὖν παρασκευῇ, τρίτῃ 59
ὥρᾳ ἀπόφασιν ἐδέξατο παρὰ 60
τοῦ Πιλάτου, συγχωρήσαντος τοῦ
Πατρὸς· ἕκτῃ ὥρᾳ ἐσταυρώθη·
ἐνάτῃ ἀπέπνευσε· πρὸ ἡλίου
δύσεως ἐτάφη. τὸ Σάββατον 61
ὑπὸ γῆν μένει ἐν τῷ μνημείῳ,
ᾧ ἀπέθετο αὐτὸν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ
Ἀριμαθαίας. ἐπιφωσκούσης κυ-

ριακῆς

ριακῆς ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν, κατὰ
τὸ εἰρημένον ὑπ' αὐτοῦ· ὥ-
“ σπερ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ
“ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκ-
62 τας, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
“ θρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς
“ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. Πε-
ριέχει οὖν ἡ μὲν παρασκευὴ, τὸ
πάθος τὸ Σάββατον, τὴν ταφήν
ἡ κυριακὴ, τὴν ἀνάστασιν.

63 Εἰ γὰρ ὥσπερ τινὲς ἄθεοι ὄν-
64 τες, τουτέστιν ἄπιστοι, λέγουσι, τῷ
δοκεῖν γεγενῆσθαι αὐτὸν ἄν-
θρωπον, οὐκ ἀληθῶς ἀνειλη-
φέναι σῶμα, καὶ τῷ δοκεῖν τεθ-
νηκέναι, πεπονθέναι οὐ τῷ ὄντι.
65 τίνος ἕνεκεν ἐγὼ δέδεμαι, καὶ εὔχο-
μαι θηριομαχῆσαι; δωρεὰν οὖν
ἀποθνήσκω. ἄρα καταψεύδο-
66 μαι τοῦ σταυροῦ τοῦ Κυρίου. καὶ πε-
“ ριττῶς ὁ προφήτης, Ὄψονται εἰς
“ ὃν ἐξεκέντησαν, καὶ κόψονται ἐφ'
“ ἑαυτοῖς ὡς ἐπὶ ἀγαπητῷ. Οὐκ-
67 οῦν ἄπιστοι οὐδὲν οὐχ ἧττον τῶν
σταυρωσάντων αὐτόν. Ἐγὼ δὲ οὐ
τῷ δοκεῖν ἔχω τὰς ἐλπίδας ἐπὶ

surrexit à mortuis: secundùm quod dictum est ab eo. *Sicut fuit Ionas in ventre ceti tribus diebus & tribus noctibus; sic erit filius hominis in corde terræ tribus diebus & tribus noctibus.* Mat. 12.40. Continet ergo dies Parasceve passionem ejus, Sabbatum verò sepulturam & requiem, Dominica autem resurrectionem.

Quidam autem, tanquàm sine Deo, increduli & infideles dicunt eum putativè tantùm fuisse hominem, & non verum corpus suscepisse; atq; putativè passum & mortuum. Ego verò pro passione & morte Domini mei vinctus sum; & opto ad bestias pugnare. Si enim putativè & non verè passus est atq; mortuus: ergo ego gratis moriturus sum, mendacia de cruce Domini confingens. Sed & Propheta superfluè dixit. *Videbunt in quem compunxerunt: & plangent super seipsos, tanquàm super dilectum; & dolebunt dolore, tanquàm super primogenitum.* Zachar. 12. 10. Ergo infideles illi & increduli non minùs sunt quàm illi qui eum crucifixerunt. Ego autē, sic devovi spem habere in eum qui

pro me verè mortuus est: quia alienum est ab eo mendacium. Verè etenim peperit *Maria* corpus, Deo in eo habitante: & verè natus est Deus Verbum ex Virgine, corpus similitèr nobis passibile sine peccato induens. Verè conceptus est in utero, & factus est in vulvâ; formans & faciens sibi corpus ex Virgine, sine semine scilicèt & collocutione viri: portatusq; in utero, sicut & nos tempore portati sumus, & verè lactatus est, & nutritus sicut nos, & cibo & potu sicuti & nos usus est, &
Luc. 3. 23. *triginta annos agens* baptizatus est à *Iohanne*, in veritate & non in phantasmate; & tribus annis prædicavit evangelium, & fecit signa & prodigia coram falsis Iudæis: & à *Pilato* præside Iudex judicatus est, flagellatus est, colaphis cæsus est, consputus est, spineam coronam purpureamq; vestem portavit, condemnatus

τῷ ὑπὲρ ἐμοῦ ἀποθανόντι,
ἀλλὰ τῷ ὄντι· ἀληθείας γὰρ
ἀλλότριον τὸ ψεῦδος. Ἀληθῶς 68
τοίνυν ἐγέννησε Μαρία σῶμα,
θεὸν ἔνοικον ἔχον· καὶ ἀληθῶς
ἐγεννήθη ὁ Θεὸς Λόγος ἐκ τῆς
παρθένου, σῶμα ὁμοιοπαθὲς ἡμῖν 69
ἠμφιεσμένος. ἀληθῶς γέγονεν ἐν
μήτρᾳ, ὁ πλάττων ἀνθρώπους 70
ἐν μήτρᾳ διαπλάττων· καὶ
ἐποίησεν ἑαυτῷ σῶμα ἐκ τῶν
τῆς παρθένου σπερμάτων, πλὴν 71
ὅσον ἄνευ ὁμιλίας ἀνδρός. ἐ-
κυοφορήθη, ὡς καὶ ἡμεῖς, χρό- 72
νων περιόδοις· καὶ ἀληθῶς ἐ-
τέχθη, ὡς καὶ ἡμεῖς· καὶ ἀληθῶς
ἐγαλακτοτροφήθη, καὶ τροφῆς κοι-
νῆς καὶ ποτοῦ μετέσχεν, ὡς καὶ ἡμεῖς·
καὶ τρεῖς δεκάδας ἐτῶν πολιτευ-
σάμενος, ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰω-
άννου ἀληθῶς, καὶ οὐ δοκήσει· καὶ
τρεῖς ἐνιαυτοὺς κηρύξας τὸ εὐ-
αγγέλιον, καὶ ποιήσας σημεῖα καὶ
τέρατα, ὑπὸ τῶν ψευδοϊουδαίων καὶ
Πιλάτου τοῦ ἡγεμόνος, ὁ κριτὴς
ἐκρίθη, ἐμαστιγώθη, ἐπὶ κόρρης 73
ἐρραπίσθη, ἐνεπτύσθη, ἀκάνθι-
νον στέφανον καὶ πορφυροῦν ἱμάτιον ἐφόρησε, κατεκρίθη, ἐσταυ-
ρώθη

74 ρώθη ἀληθῶς, οὐ δοκήσει, οὐ
φαντασίᾳ, οὐκ ἀπάτῃ· ἀπέθα-
νεν ἀληθῶς, καὶ ἐτάφη, καὶ ἠγέρθη
ἐκ τῶν νεκρῶν· καθώς που
" προσηύχετο λέγων, Σὺ δὲ Κύριε
" ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐ-
" τοῖς. καὶ ὁ πάντοτε ἐπακούων αὐτοῦ
" πατὴρ, ἀποκριθεὶς λέγει· Ἀ-
" νάστα ὁ Θεὸς, κρῖνον τὴν γῆν,
" ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν
" πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Ὁ τοίνυν ἀναστήσας αὐτὸν πα-
75 τὴρ, καὶ ἡμᾶς δι' αὐτοῦ ἐγερεῖ·
οὐ χωρὶς, τοῦ ἀληθινοῦ ζῆν οὐχ
" ἕξει τις· λέγει γὰρ, ὅτι Ἐγώ εἰμι
" ἡ ζωή. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν
76 ἀποθάνῃ, ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν,
" καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀπο-
" θάνῃ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Φεύ-
γετε οὖν τὰς ἀθέους αἱρέσεις· τοῦ
διαβόλου γάρ εἰσιν ἐφευρέσεις,
τοῦ ἀρχεκάκου ὄφεως τοῦ διὰ τῆς
γυναικὸς ἀπατήσαντος Ἀδὰμ
τὸν πατέρα τοῦ γένους ἡμῶν. Φεύ-
γετε δὲ αὐτοῦ καὶ τὰς κακὰς πα-
ραφυάδας· Σίμωνα τὸν πρω-
τότοκον αὐτοῦ υἱὸν, καὶ Μένανδρον, καὶ
77 Βασιλίδην, καὶ ὅλην αὐτοῦ τὴν ὁρυγ-

est, crucifixus est verè (voluntariè complacens) non phantasticè, neq; fallaciter mortuus est, sed verè; sepultus est, & resurrexit à mortuis. Sicut ipse alicubi orans patrem dicebat: *Tu autem, Domine, resuscita me, & reddam illis*. Psal. 40 (al. 41.) 10. Et Pater, qui *semper eum exaudit*, respondens ait: Joh. 11. 42. *Exurge Deus, judica terram; quoniam tu hæreditabis in omnibus gentibus*. Psalm. 81. (al 82.) 8.

Qui ergo resuscitavit eum Pater, ipse etiam nos per eũ resuscitaturus est, non sine verâ vitâ, hoc est, non sine ipso, qui ait. *Ego sum vita: qui credit in me, licèt moriatur, vivet; & omnis qui vivit, & credit in me, non morietur in æternum.* Iohan. 11, 25. 26. Fugite autem illas sine Deo hæreses: Diaboli enim sunt adinventio, serpentis auctoris malorum, qui per mulierem seduxit *Adam* patrem generis nostri. Fugite verò & malas soboles ejus: *Simonem* dico, primogenitum generis ipsius, & *Menandrum*, & *Basilidem*, & totam collectionem

ctionē malignitatis ipsius, & illos hominis cultores *Hebionitas*; quos
Ierem. 17.5. maledictos esse *Ieremias* propheta asseruit. Fugite quoq; & illos immundissimos falsi nominis *Nicolaitas*, amatores libidinis, malos calūniatores. Non enim talis fuit Apostolorum minister *Nicolaus*. Fugite etiam ipsius nequissimi nepotes, *Theodotum* scilicèt & *Cleobolum*: qui generant fructum mortiferū; de quo si quis degustaverit, statim morietur, non morte temporali, sed æternâ.

Hi autem omnes non sunt plantatio Dei Patris; sed progenies maledicti.
Math. 15.13. *Omnis* autem *plantatio*, inquit Deus, *quam non plantavit Pater meus cælestis, eradicabitur*. Quòd si fuissent rami Patris;
Philip. 3.18. non utiq; essent *inimici crucis Christi*: sed sunt illorum qui
1. Cor. 2.8. occiderūt *Dominum gloriæ*. Nunc autem crucem negantes, & passionem erubescentes,
1. Thes. 2. 15. operiunt Iudæorum iniquitates; illorū scilicèt, qui & Deo rebelles

μαθὸν τῆς κακίας, τοὺς ἀνθρω- 79
πολάτρεις, οὓς καὶ ἐπικαταρά-
τους λέγει Ἱερεμίας ὁ προφήτης.
Φεύγετε καὶ τοὺς ἀκαθάρτους 80
Νικολαΐτας, τοὺς ψευδωνύμους,
τοὺς φιληδόνους, τοὺς συκοφάν- 81
τας. Φεύγετε καὶ τὰ τοῦ πονη- 82
ροῦ ἔκγονα, Θεόδοτον καὶ Κλεό- 83
βουλον, τὰ γεννῶντα καρπὸν θα- 84
νατηφόρον· οὗ ἐάν τις γεύσηται,
παραυτίκα ἀποθνήσκει, οὐ τὸν
πρόσκαιρον θάνατον, ἀλλὰ τὸν
αἰώνιον.

Οὗτοι οὐκ εἰσὶ φυτεία πα-
τρὸς, ἀλλ' ἔκγονα κατηραμένα. πᾶ- "
σα γὰρ, φησὶν ὁ Κύριος, φυτεία, ἣν "
οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ ἐπ- "
ουράνιος, ἐκριζωθήτω. Εἰ γὰρ 85
ἦσαν τοῦ πατρὸς κλάδοι, οὐκ ἂν 86
ἦσαν ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ,
ἀλλὰ τῶν ἀποκτεινάντων τὸν τῆς
δόξης κύριον. νῦν δὲ τὸν σταυρὸν
ἀρνούμενοι, καὶ τὸ πάθος ἐπαισχυνό- 87
μενοι, καλύπτουσι τὴν Ἰουδαίων
παρανομίαν, τῶν θεομάχων, τῶν

κυριοκτόνων· μικρὸν γὰρ εἰπεῖν,
88 προφητοκτόνων. Ὑμᾶς δὲ παρα-
καλεῖ Χριστὸς εἰς τὴν αὐτοῦ ἀ-
φθαρσίαν, διὰ τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ
τῆς ἀναστάσεως, ὄντας μέλη αὐτοῦ.

Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἀπὸ
Σμύρνης, ἅμα ταῖς συμπαρού-
σαις μοι ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ,
89 ὧν καὶ ἡγούμενοί με κατὰ πάντα ἀνέ-
παυσαν, σαρκί τε καὶ πνεύματι.
Παρακαλεῖ ὑμᾶς τὰ δεσμά μου,
ἃ ἕνεκεν Ἰησοῦ Χριστοῦ περιφέρω,
αἰτούμενος Θεοῦ ἐπιτυχεῖν· δια-
μένετε ἐν τῇ ὁμονοίᾳ τῇ πρὸς
ἀλλήλους, καὶ τῇ προσευχῇ,
πρέπει γὰρ ὑμῖν τοῖς καθ᾽ ἕνα, ἐξ-
αιρέτως καὶ τοῖς πρεσβυτέροις,
ἀναψύχειν τὸν ἐπίσκοπον, εἰς τι-
μὴν τοῦ Πατρὸς, καὶ εἰς τιμὴν
Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἀποστόλων.
Εὔχομαι ὑμᾶς ἐν ἀγάπῃ ἀ-
κοῦσαί μου, ἵνα μὴ εἰς μαρτύρι-
ον ὦ ὑμῖν γράψας. Καὶ περὶ ἐ-
μοῦ δὲ προσεύχεσθε τῆς ἀφ᾽ ὑμῶν
ἀγάπης χρήζοντος ἐν τῷ ἐλέει
τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ καταξιωθῆναί
90 με τοῦ κλήρου, οὗ περίκειμαι
ἐπιτυχεῖν, ἵνα μὴ ἀδόκιμος εὑ-
ρεθῶ.

rebelles extiterunt, & Dominum occiderunt. Parùm est enim eos dicere Prophetarum esse interfectores. Vos ergo invitat Christus ad suam incorruptionem, per passionem suam & resurrectionem, qui estis membra ejus.

Saluto vos de Smyrnâ, unà cum compræsentibus mihi Ecclesiis Dei; quæ, & præsidentes, me requieverunt in omnibus, carne & spiritu. Postulant vos vincula mea, quæ propter Iesum Christum porto; rogans Deum, ut mereamini in consensu & oratione invicem permanere. Decet enim unumquemque vestrûm bene deservire Presbyteris Episcoporum; & in honorem Dei Patris, & in honorem Iesu Christi, atque Apostolorum, venerari. Deprecor vos ex affectu audire me; ut non sit in testimonium quod vobis scripsi: & orate pro me, indigente misericordiâ Dei ac vestrâ charitate; ut merear consequi sortem cui subjaceo, ne reprobus inveniar.

Salutat vos dilectio Smyrnęorum & Ephesiorum. Memor est vestri Ecclesia quæ est in Syriâ: unde non sum dignus dici ultimus eorum, qui ibi sunt. Incolumes estote in Christo Iesu; subjecti Episcopo, similiter & Presbyteris atque Diaconis. Omnes invicem diligite corde inseparabili. Castificet vos spiritus meus, non solùm nunc, sed quando Deum meruero adipisci. Adhuc enim in periculo sum: sed fidelis est Pater Iesu Christi adimplere petitionē meam & vestram; in quâ inveniamur immaculati, & acquisiti in Domino. Amen.

Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἀγά-
πη Σμυρναίων καὶ Ἐφεσίων. Μνη-
μονεύετε ἡμῶν, τῆς ἐν Συρίᾳ ἐκ- 91
κλησίας· ὅθεν οὐκ ἄξιός εἰμι
λέγεσθαι, ὢν ἔσχατος τῶν ἐκεῖ.
Ἔρρωσθε ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Χρι-
στῷ, ὑποτασσόμενοι τῷ ἐπισκό- 92
πῳ, ὁμοίως καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, 93
καὶ τοῖς διακόνοις. Καὶ τὸ κατ᾽ ἄν-
δρα, ἀλλήλους ἀγαπᾶτε ἐν ἀ-
μερίστῳ καρδίᾳ. Ἀσπάζεται ὑ- 94
μᾶς τὸ ἐμὸν πνεῦμα· οὐ μόνον νῦν,
ἀλλὰ καὶ ὅταν Θεοῦ ἐπιτύχω.
ἔτι γὰρ ἐπικίνδυνός εἰμι· ἀλλὰ
πιστὸς ὁ πατὴρ Ἰησοῦ Χριστοῦ, 95
πληρῶσαί μου τὴν αἴτησιν, καὶ ὑ-
μῶν· ἐν ᾧ εὑρεθείημεν ἄμωμοι.
Ὀναίμην ὑμῶν ἐν Κυρίῳ.

Ejusdem

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ ὁ καὶ Θεοφό-
1 ρος, τῇ ἠλεημένῃ ἐν μεγαλει-
2 ότητι ὑψίστου Θεοῦ Πατρὸς,
καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μονογενοῦς
3 αὐτοῦ υἱοῦ, ἐκκλησίᾳ ἡγιασ-
μένῃ, καὶ πεφωτισμένῃ ἐν θε-
4 λήματι [Θεοῦ] τοῦ ποιήσαν-
τος τὰ πάντα, ἅ ἐστι κατὰ [πί-
στιν καὶ] ἀγάπην Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, τοῦ Θεοῦ [καὶ σωτῆρος] ἡ-
5 μῶν, ἥτις προκάθηται ἐν τό-
6 πῳ χωρίου Ῥωμαίων, [ἀξιό-
7 θεος, ἀξιοπρεπὴς, ἀξιομακά-
8 ριστος, ἀξιέπαινος, ἀξιοεπί-
9 τευκτος, ἀξίαγνος, καὶ προκα-
10 θημένη τῆς ἀγάπης, χριστώ-
νυμος, πατρώνυμος, πνευματο-
φόρος] ἣν καὶ ἀσπάζομαι
ἐν ὀνόματι [Θεοῦ παντοκρά-
τορος καὶ] Ἰησοῦ Χριστοῦ [τοῦ
11 υἱοῦ αὐτοῦ τοῖς] κατὰ σάρκα καὶ
πνεῦμα ἡνωμένοις πάσῃ ἐν-
12 τολῇ αὐτοῦ, πεπληρωμένοις
13 [πάσης] χάριτος Θεοῦ [ἀ-

EJUSDEM AD ROMANOS,

De Smyrnâ, per Ephesios scripta Epistola.

Quæ in Græco textu uncis [ ] inclusa sunt, ab antiquo Epistolæ huius exemplari absunt, quod Actis Ignatii insertum habetur, apud Sim. Metaphrastam, Decemb 20.

IGNATIUS qui & Theophorus, misericordiam consecutæ in magnitudine Dei altissimi, Patris Iesu Christi unigeniti ejus filii; Ecclesiæ sanctificatæ, & illuminatæ in voluntate Dei (qui fecit omnia quæ sunt secundùm fidem & dilectionem Iesu Christi, Dei & Salvatoris nostri) quæ & præsidet in loco regionis Romanorum: Deo dignæ, eminentiâ dignæ, beatitudine dignæ, laude dignæ, fide dignæ, castitate dignæ, fundatæ in dilectione, & fide Christi, paternum nomen habenti, spiritiferæ. quam & saluto in nomine Dei omnipotentis, & Iesu Christi filii ejus, qui est secundùm carnem & spiritum adunatis in mandato ejus, repletis gratiâ Dei inseparabiliter,

ſeparabiliter,& ablutis ab omni alieno colore atq; immaculatis; plurimam in Deo Patre, & Domino Ieſu Chriſto, ſalutem.

Eprecans Deum, merui videre dignos vultus veſtros; ſicuti plurimùm optabam promereri. Vinctus enim in Chriſto Ieſu, ſpero vos ſalutare; ſiquidem fuerit voluntas illius, qui dignum me faciat uſq; in finem propoſitum meum conſummare. Illa verò principia bonæ converſationis ſunt: ſiquidem per gratiam meruero ſortem meam uſque in finem ſine impedimento percipere. Timeo enim dilectionem veſtram; ne ipſa me lædat. Vobis enim facile eſt, quod vultis facere: mihi autem difficile eſt Deum promereri. Tamen potero: ſi vos peperceritis mihi, occaſione amicitiæ carnalis. Nolo igitur vos

διακρίτως, καὶ ἀποδιυλισμέ-
νοις ἀπὸ παντὸς ἀλλοτρίου
χρώματος, πλεῖστα] ἐν [Θεῷ
καὶ Πατρὶ, καὶ]Κυρίῳ [ἡμῶν] 14
Ἰησοῦ Χριστῷ [ἀμώμως]
χαίρειν.

Πευξάμενος τῷ 15
Θεῷ, ἐπέτυχον ἰ-
δεῖν ὑμῶν τὰ ἀξι- 16
όθεα πρόσωπα,
[ὡς καὶ πλέον ᾐτούμην λαβεῖν.]
δεδεμένος [γὰρ] ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
ἐλπίζω ὑμᾶς ἀσπάσασθαι, ἐάν- 17
περ θέλημα ᾖ τοῦ ἀξιωθῆναί με
εἰς τέλος εἶναι. ἡ μὲν γὰρ ἀρχὴ 18
εὐοικονόμητός ἐστιν, ἐάνπερ χάρι-
τος ἐπιτύχω, [εἰς τὸ] τὸν κλῆ-
ρόν μου [εἰς πέρας] ἀνεμποδί-
στως ἀπολαβεῖν. φοβοῦμαι γὰρ τὴν
ἀγάπην ὑμῶν, μὴ αὐτή με ἀδι-
κήσῃ. ὑμῖν γὰρ εὐχερές ἐστιν, ὃ θέ-
λετε ποιῆσαι· ἐμοὶ δὲ δύσκολόν
ἐστι τοῦ Θεοῦ ἐπιτυχεῖν, ἐάν περ
ὑμεῖς [μὴ] φείσησθέ μου [προ- 19
φάσει φιλίας σαρκικῆς.] Οὐ θέ-
λω γὰρ ὑμᾶς ἀνθρωπαρεσκῆσαι,

homini

20 ἀλλὰ Θεῷ ἀρέσαι, ὥσπερ καὶ
ἀρέσκετε. οὐ [τι] γάρ ἐγὼ ἕξω
ποτὲ καιρὸν [τοιοῦτον, ὥς τι] Θε-
οῦ ἐπιτυχεῖν· οὔτε ὑμεῖς, [ἐὰν σι-
ωπήσητε, κρείττονι ἔργῳ ἔχετε
ἐπιγραφῆναι] ἐὰν [τε γὰρ] σιω-
πήσητε ἀπ' ἐμοῦ, ἐγὼ γενήσομαι
22 Θεοῦ· ἐὰν δὲ ἐρασθῆτε τῆς σαρκός
μου, πάλιν ἔσομαι τρέχων. πλεῖον
δέ μοι παρέχεσθε τοῦ σπονδισθῆναι
Θεῷ, ὡς ἔτι θυσιαστήριον ἕτοι-
23 μόν ἐστιν· ἵνα ἐν ἀγάπῃ χορὸς
γενόμενοι, ᾄσητε τῷ Πατρὶ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, (ὅτι τὸν ἐπίσκοπον
Συρίας κατηξίωσεν ὁ Θεὸς εὑρε-
θῆναι, εἰς δύσιν ἀπὸ ἀνατολῆς
24 μεταπεμψάμενος, [καὶ τῶν ἑ-
25 αυτοῦ παθημάτων μάρτυρα]
καλὸν, τοῦ διελθεῖν αὐτὸν ἀπὸ
κόσμου εἰς Θεὸν) ἵνα εἰς αὐτὸν
ἀνατείλω.

Οὐδέποτε ἐβασκάνατε οὐδε-
νί. ἄλλους ἐδιδάξατε· ἐγὼ δὲ θέ-
λω ἵνα κἀκεῖνα βέβαια ᾖ, ἃ μα-
26 θητεύοντες ἐντέλλεσθε. μόνον δύναμιν αἰτεῖσθέ μοι] ἔσωθέν τε καὶ
27 ἔξωθεν,] ἵνα μὴ μόνον [λέγω, ἀλλὰ καὶ θέλω, ὅπως μὴ μόνον]

homini placere, sed Deo: sicuti & complacuistis. Nec enim ego habui aliquando tale tempus, ut Deum promeruissem. Ergo & si vos tacueritis, meliori operi conscribemini. Si enim tacueritis de me; ego efficior Dei. Si autem dilexeritis carnem meam; iterùm ero currens. Multum enim mihi præstatis, si me offeratis Deo, cùm jam altare paratum est: ut, in dilectione chorus effecti, cantetis Deo Patri in Christo Iesu (quoniam Episcopum Syriæ dignum fecit Deus inveniri in Occidente, ab Oriente præmittens suam passionem, martyrem bonum proficiscentem de mundo ad Deum) ut in ipso oriar.

Nunquam fascinâstis aliquem: alios docuistis. Ego autem rogo, ut secundùm illa firma quæ docti estis, ex omni virtute optetis mihi; ut non

ſolùm dicar, ſed etiam inveniar Chriſtianus. Si autem inventus fuero, & dici poſſum; & tunc eſſe fidelis, quando mundo non comparuero. Nihil enim de his quæ videntur æternum eſt. *Quæ enim videntur*, inquit, *temporalia ſunt; quæ autem non videntur, æterna ſunt:* non ſolùm in opere, ſed etiam in magnitudine. Chriſtianitas enim eſt quæ oditur à mundo, amatur à Deo: quia non eſt ab hominibus, ſed ex Deo. *Si enim eſſetis*, inquit, *de mundo, mundus quod ſuum eſt diligeret; nunc autem quia non eſtis de mundo, propterea odit vos mundus: ſed ego elegi vos; manete in me.*

2.Cor.4.18.

Ioh.15.v.19. & 4.

Ego ſcribo omnibus Eccleſiis, & omnibus mando: quia voluntariè pro Deo morior, ſi vos non præpedieritis. Rogo itaque vos, ut non fruſtrà ſit in me dilectio veſtra. Sinite me ut beſtiarum eſca ſim: per quam poſſim Deum promereri. Triticum Dei ſum: dentibus beſtiarum molar, ut

mundus

λέγωμαι Χριστιανὸς, ἀλλὰ καὶ
εὑρεθῶ· [ἐὰν γὰρ εὑρεθῶ,] καὶ λέ-
γεσθαι δύναμαι, καὶ τότε πιστὸς εἶναι, 28
ὅταν κόσμῳ μὴ φαίνωμαι. οὐδὲν 29
φαινόμενον, αἰώνιον· τὰ γὰρ βλε- 30
πόμενα, πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ “
βλεπόμενα, αἰώνια. [οὐ πεισμο- “
νῆς τὸ ἔργον, ἀλλὰ μεγέθους ἐστὶν.
Ὁ Χριστιανὸς, ὅταν μισῆται ὑπὸ
κόσμου, φιλεῖται παρὰ Θεοῦ.
Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου γὰρ, φησὶ, τούτου “
ἦτε, ὁ κόσμος ἂν ἐφίλει τὸ ἴδιον· “
νυνὶ δὲ οὐκ ἐστὲ ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' “
ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς· μείνατε “
παρ' ἐμοί.]

Ἐγὼ γράφω [πάσαις] ταῖς
ἐκκλησίαις, καὶ ἐντέλλομαι πᾶσιν, 31
ὅτι ἐγὼ ἑκὼν ὑπὲρ Θεοῦ ἀποθνή-
σκω, ἐάν περ ὑμεῖς μὴ κωλύση-
τε. Παρακαλῶ ὑμᾶς, μὴ εὔ-
νοια ἄκαιρος γένησθέ μοι· ἄφετέ
με θηρίων εἶναι βρῶμα, δι' ὧν ἐστὶ 32
Θεοῦ ἐπιτυχεῖν· σῖτός εἰμι τοῦ 33
Θεοῦ, καὶ δι' ὀδόντων θηρίων ἀλή-

θομαι, ἵνα καθαρὸς ἄρτος Θεοῦ
εὑρεθῶ· μᾶλλον κολακεύσατε τὰ
θηρία, ἵνα μοι τάφος γένωνται, καὶ
μηδὲν καταλείπωσι [τῶν] τοῦ
σώματός μου, ἵνα μὴ κοιμηθεὶς,
34 βαρύς τινι εὑρεθήσομαι· τότε [δὲ]
35 ἔσομαι μαθητὴς ἀληθὴς [Ιησοῦ]
Χριστοῦ, ὅτε οὐδὲ τὸ σῶμά μου ὁ
36 κόσμος ὄψεται. Λιτανεύσατε τὸν
37 Κύριον ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα διὰ τῶν
38 ὀργάνων τούτων [Θεῷ] θυσία εὑ-
ρεθῶ. οὐχ ὡς Πέτρος καὶ Παῦλος
διατάσσομαι ὑμῖν. ἐκεῖνοι ἀπό-
στολοι [Ιησοῦ Χριστοῦ,] ἐγὼ [δὲ]
39 ἐλάχιστος· ἐκεῖνοι ἐλεύθεροι, [ὡς
δοῦλοι Θεοῦ,] ἐγὼ δὲ μέχρι νῦν
40 δοῦλος· ἀλλ' ἐὰν πάθω, ἀπελεύ-
θερος [γενήσομαι] Ιησοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ ἀναστήσομαι ἐν αὐτῷ ἐ-
λεύθερος. Νῦν μανθάνω, [ἐν
αὐτῷ] δεδεμένος, μηδὲν ἐπιθυ-
μεῖν κοσμικὸν ἢ μάταιον.

41 Ἀπὸ Συρίας μέχρι Ῥώμης
42 θηριομαχῶ, διὰ γῆς καὶ θαλάσ-
43 σης, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐνδεδεμένος
44 δέκα λεοπάρδοις (ὅ ἐστι στρατιω-
τικὸν τάγμα) οἳ καὶ εὐεργετούμενοι
χείρους γίνονται· ἐν δὲ τοῖς ἀδική-

mundus panis Dei inveni-
ar. Magis autem blandi-
minibestiis, ut mihi sepul-
chrum sint, & nihil relin-
quant de meo corpore: ut
non obdormiens gravis
alicui inveniar. Tunc ve-
rò ero discipulus Iesu
Christi, cùm corpus me-
um mundus non videat.
Deprecamini Dominum
pro me, ut per has opera-
tiones sacrificium inveni-
ar. Non sicut Petrus &
Paulus præcipio vobis. Il-
li enim Apostoli Iesu
Christi sunt, ego autem
minimissimus; illi verò li-
beri sicut servi Dei, ego
autem usque nunc servus.
Sed si passus fuero, *liber-* 1.Cor.7.22.
tus ero Iesu Christi; & re-
surgam in eo liber. Nunc
disco, vinctus, nihil mun-
di concupiscere, aut ali-
quid vanum.

A Syriâ usque ad Ro-
mam cum bestiis depu-
gno, per terram & mare,
nocte & die; vinctus cum
decem leopardis, hoc est,
cum militari custodiâ: qui
ex beneficiis pejores fi-
unt. In injustitiis autem

corum

eorum magis edoceor: sed nec in hoc quidem justificor. Utinàm fruar bestiis quæ mihi paratæ sunt: de quibus opto compendium mihi inveniri; & illiciam ut celeriùs me comedant (ne, sicut in aliis territæ sunt, & non eos tetigerunt) & si ipsæ noluerint, ego eis vim faciam. Ignoscite mihi: ego scio quod mihi expediat. Nunc incipio esse discipulus. Nulli æmulor visibilium & invisibilium, ut Iesum Christum merear adipisci. Ignis, crux, bestiarumque constantia, abscissio, separatio, confractio ossium, dissipatio membrorum, interitus totius corporis, & damnatio Diaboli; omnia in me veniant, ut Iesum Christum merear adipisci.

Nihil me juvant quæ sunt mundi hujus: neque regnum temporale. Bonum est mihi mori in Iesu Christo, quàm regnare in finibus terræ. *Quid enim prodest homini, si totum mundum lucretur, a-*

Mat. 16.26. & Luc. 9.25.

μασιν αὐτῶν, μᾶλλον μαθητεύο-
μαι, [ἀλλ' οὐ παρὰ τοῦτο δεδικαί- 45
ωμαι.] Ὀναίμην τῶν θηρίων τῶν 46
ἐμοὶ ἡτοιμασμένων· [ἃ] καὶ εὔ- 47
χομαι σύντομά μοι εὑρεθῆναι· ἃ 48
καὶ κολακεύσω, συντόμως με κα-
ταφαγεῖν, (οὐχ ὥσπερ τινῶν δει-
λαινόμενα οὐχ ἥψαντο·) κἂν αὐ- 49
τὰ δὲ ἑκόντα μὴ θέλῃ, ἐγὼ προσ- 50
βιάσομαι. Συγγνώμην μοι ἔχε- 51
τε· τί μοι συμφέρει, ἐγὼ γινώσκω·
νῦν ἄρχομαι μαθητὴς εἶναι, [μη- 52
δέν με ζηλῶσαι τῶν ὁρατῶν καὶ τῶν
ἀοράτων] ἵνα Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπι-
τύχω· πῦρ, καὶ σταυρὸς, θηρίων τε 53
συστάσεις, ἀνατομαί, διαιρέσεις, 54
σκορπισμοὶ ὀστέων, συγκοπαὶ με- 55
λῶν, ἀλυσμοὶ ὅλου τοῦ σώματος, 56
καὶ κόλασις τοῦ διαβόλου, ἐπ' 57
ἐμὲ ἐρχέσθω, μόνον, ἵνα Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ ἐπιτύχω.

Οὐδέν με ὠφελήσει τὰ πέ- 58
ρατα τοῦ κόσμου, οὐδὲ αἱ βασι-
λεῖαι τοῦ αἰῶνος τούτου. καλόν ἐ- 59
μοὶ ἀποθανεῖν διὰ Ἰησοῦν Χρι-
στόν, ἢ βασιλεύειν τῶν περάτων τῆς
γῆς· Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρω-
πος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερ-

60 δώσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέ-
'c σῃ; [τὸν Κύριον ποθῶ, τὸν υἱὸν
61 τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, Ἰη-
σοῦν τὸν Χριστόν.] ἐκεῖνον ζητῶ,
τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόντα [καὶ
62 ἀναστάντα.] Συγγνωμονεῖτέ μοι
63 ἀδελφοὶ, μὴ ἐμποδίσητέ μοι
εἰς ζωὴν φθάσαι· [Ἰησοῦς γάρ
64 ἐστιν ἡ ζωὴ τῶν πιστῶν.] μὴ θε-
65 λήσητέ με ἀποθανεῖν· [θάνατος
γάρ ἐστιν, ἡ ἄνευ Χριστοῦ ζωή.
66 τοῦ Θεοῦ θέλοντά με εἶναι, κόσμῳ
μὴ χαρίσησθε.] Ἄφετέ με κα-
67 θαρὸν φῶς λαβεῖν· ἐκεῖ παραγε-
νόμενος, ἄνθρωπος Θεοῦ ἔσο-
68 μαι. ἐπιτρέψατέ μοι μιμητὴν
εἶναι πάθους Χριστοῦ [τοῦ Θεοῦ
69 μου.] Εἴ τις αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ
70 ἔχει, νοησάτω ὃ θέλω, καὶ συμ-
παθείτω μοι, εἰδὼς τὰ συνέ-
χοντά με.

Ὁ ἄρχων τοῦ αἰῶνος τούτου δι-
αρπάσαι με βούλεται, καὶ τὴν
εἰς [τὸν] Θεόν μου γνώμην
διαφθεῖραι· μηδεὶς οὖν τῶν πα-
ρόντων [ὑμῶν [βοηθείτω αὐτῷ·
71 μᾶλλον δὲ ἐμοὶ γένεσθε, τουτ' ἐστι,
72 τῷ Θεῷ. μὴ λαλῆτε Ἰησοῦν Χριστὸν, κόσμον δὲ παρατιμᾶτε.
73

nimam verò suam perdat? Dominum namquè desidero filium veri Dei, & Patrem Iesu Christi. Ipsum utiq; quæro, & illũ qui pro nobis mortuus est & resurrexit. Ignoscite mihi, fratres, ne mihi impediatis ad vitam. Iesus enim est vita fidelium. Et ne velitis me mori. Mors enim est, vita sine Christo. Dei volens esse, mundo non placeam. Sinite me puram lucem percipere. Illuc perveniens, homo Dei ero. Concedite mihi, ut sim imitator passionis Dei mei. Qui eum vult in seipso habere, intelligat quod volo; & compatiatur mihi, sciens quid sit in me.

Princeps mundi hujus diripere me vult, & in judicio Dei mei dirumpere. Nemo ergo de præsentibus vobis auxilietur ei: magis autem mei adjutores estote, hoc est, Dei. Nolite dicere Iesũ Christum, mundum honoran-

tes. Fascinus in vobis non habitet: neq; si vos præsens rogavero, consentiatis mihi. His autem magis consentite quæ scribo vobis. Vivus enim vobis scribo: desiderans mori pro Christo. Meus enim amor crucifixus est, & non est in me: aqua autem alia viva manet in me, intrinsecùs mihi dicens; *Veni ad Patrem.* Non comedo escam corruptionis; neq; voluptates vitæ hujus desidero. Panem Dei volo, panem cœlestem, panem vitæ; quæ est caro Iesu Christi filii Dei, qui natus est in novissimo ex semine David & Abrahæ: & potum volo sanguinem ejus, qui est dilectio incorruptibilis & vita æterna.

Iam nolo secundùm homines vivere: hoc autem erit, si vos volueritis.
Gal, 2, 20. *Christo crucifigor: quia jam ego non vivo; vivit verò in me Christus.* Per modica scripta rogo vos; ne mihi obsistatis. Credi-

βασκανία ἐν ὑμῖν μὴ κατοικεί- 74
τω· μηδὲ ἐὰν ἐγὼ [ὑμᾶς] παρὼν 75
παρακαλῶ, πείθητε· τούτοις δὲ
μᾶλλον πιστεύσατε, οἷς γράφω 76
ὑμῖν· ζῶν γὰρ γράφω ὑμῖν, 77
ἐρῶν τοῦ [διὰ Χριστὸν] ἀπο-
θανεῖν. ὁ ἐμὸς ἔρως ἐσταύρωται, 78
καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλοῦν 79
τι· ὕδωρ δὲ ζῶν, ἀλλόμενόν ἐστιν ἐν
ἐμοὶ, ἔσωθέν μοι λέγει, Δεῦρο
πρὸς τὸν πατέρα. οὐχ ἥδομαι 80
τροφῇ φθορᾶς, οὐδὲ ἡδοναῖς τοῦ 81
βίου τούτου· ἄρτον [τοῦ] Θεοῦ
θέλω, ἄρτον οὐράνιον, ἄρτον
ζωῆς, ὅ ἐστι σὰρξ Ἰησοῦ Χριστοῦ 82
τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ γενομένου ἐν ὑ-
στέρῳ ἐκ σπέρματος Δαβὶδ καὶ Α-
βραάμ· καὶ πόμα θέλω τὸ αἷ- 83
μα αὐτοῦ, ὅ ἐστιν ἀγάπη ἄ- 84
φθαρτος, καὶ ἀέναος ζωή.

Οὐκ ἔτι θέλω κατὰ ἀνθρώπους ζῆν· τοῦτο δὲ ἔσται, ἐὰν ὑ-
μεῖς θέλητε. [Χριστῷ συνε- 85
σταύρωμαι· ζῶ δὲ, οὐκ ἔτι ἐγὼ, "
ἐπειδήπερ ζῇ ἐν ἐμοὶ ὁ Χρι- "
στός.] Δι' ὀλίγων γραμμάτων
αἰτοῦμαι ὑμᾶς, [μὴ παραιτή- 86
σασθέ με] πιστεύσατέ μοι, [ὅτι

dite

τὸν Ἰησοῦν φιλῶ τὸν ὑπὲρ ἐμοῦ
" παραδοθέντα· Τί ἀνταποδώσω
" τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν
" ἀνταπέδωκέ μοι; αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς
87 καὶ Πατὴρ, καὶ ὁ κύριος] Ἰησοῦς
88 ὁ Χριστὸς, φανερώσει ὑμῖν ταῦ-
89 τα, ὅτι ἀληθῶς λέγω· καὶ ὑμεῖς
συνεύξασθέ μοι, ἵνα [τοῦ σκοποῦ]
τύχω, [ἐν πνεύματι ἁγίῳ·] οὐ
κατὰ σάρκα ὑμῖν ἔγραψα, ἀλλὰ
κατὰ γνώμην Θεοῦ· ἐὰν πάθω,
90 [ἠγαπήσατε· ἐὰν ἀποδοκιμα-
σθῶ, ἐμισήσατε.]
91 Μνημονεύετε ἐν τῇ εὐχῇ ὑ-
μῶν τῆς ἐν Συρίᾳ ἐκκλησίας·
92 ἥτις ἀντ᾽ ἐμοῦ ποιμένι χρῆται τῷ
" Κυρίῳ, [τῷ εἰπόντι, Ἐγώ εἰ-
" μι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· καὶ] μό-
93 νος αὐτὴν ἐπισκοπήσει, καὶ ἡ ὑ-
μῶν εἰς αὐτὸν ἀγάπη· [ἐγὼ
δὲ καὶ αἰσχύνομαι ἐξ αὐτῶν λέγε-
σθαι· οὐ γὰρ εἰμὶ ἄξιος, ὢν ἔσχα-
94 τος αὐτῶν, καὶ ἔκτρωμα. ἀλλ᾽
ἠλέημαί τις εἶναι, ἐὰν Θεοῦ ἐπι-
τύχω.] Ἀσπάζεται ὑμᾶς τὸ ἐμὸν
πνεῦμα, καὶ ἡ ἀγάπη τῶν ἐκ-

te mihi quia Iesum diligo: quoniam & ipse *dilexit me, & seipsum tradidit pro me. Quid retribuam ei, pro omnibus quæ retribuit mihi?* Ipse autem Deus Pater & Dominus Iesus Christus manifestabit vobis hæc omnia; quia verum dico. Et vos simul condeprecamini mecum, ut laborem consequar in Spiritu sancto. Non secundùm carnem vobis scripsi; sed secundùm dispositionem Dei. Si autem passus fuero, dilexistis me: sed si reprobatus fuero, odio me habuistis.

Mementote in orationibus vestris illius qui pro me recturus est Ecclesiam quæ est in Syriâ. Credite Domino dicenti: *Ego sum pastor bonus*; & solus eam visitabit: & sit vestra in eo dilectio. Ego autem & erubesco ex ipsis dici. Non enim sum dignus esse ultimus eorum, aut purgamentum: sed miserabilis sum nunc, donec Deum merear adipisci. Salutat vos spiritus meus, & dilectio Ecclesiarum

Ibid. Psal. 115. (al. 116.) 12.

Iohan. 10. 11.

clesiarum quæ me susceperunt, sicut nomen Iesu Christi. Habentes enim me, non quasi transeuntem aspiciebant viam meam; & per civitatem me deducebant.

Hæc igitur scribo vobis de *Smyrnâ*, per *Ephesios* beatitudine dignos. Est autem mecum simul cum aliis *Crocus*, desiderabile mihi nomen: ex his qui advenerunt de *Syriâ* ad *Romam* in gloriâ Dei. Credo vos agnoscere quæ mihi mandâstis, adhuc proximè constituto. Omnes enim digni sunt Deo: & apud vos me oportet in omnibus requiescere. Scripsi vobis hæc, nono Calendas Septembris. Incolumes estote usquè in finem, in patientiâ Iesu Christi. Amen.

κλησιῶν τῶν δεξαμένων με εἰς 95
ὄνομα Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὐχ ὡς πα-
ροδεύοντα· καὶ γὰρ αἱ μὴ προ-
σήκουσαί μοι, τῇ ὁδῷ κατὰ πόλιν 96
με προῆγαγον. 97

Γράφω δὲ ὑμῖν ταῦτα ἀπὸ
Σμύρνης, διὰ Ἐφεσίων τῶν ἀξι-
ομακαρίστων· ἔστι δὲ ἅμα ἐμοὶ 98
σὺν πολλοῖς καὶ ἄλλοις, Κρό-
κος τὸ ποθητόν ὄνομα [περὶ] τῶν
προελθόντων ἀπὸ Συρίας [εἰς 99
Ῥώμην] εἰς δόξαν Θεοῦ, [πι-
στεύω ὑμᾶς ἐπεγνωκέναι· οἷς καὶ
δηλώσετε, ἐγγύς με ὄντα· πάν-
τες γὰρ εἰσὶν ἄξιοι Θεοῦ καὶ ὑ-
μῶν· οὓς πρέπον ἐστὶν ὑμῖν κατὰ 100
πάντα ἀναπαῦσαι.] Ἔγραψα
δὲ ὑμῖν ταῦτα, τῇ πρὸ ἐννέα 101
καλανδῶν Σεπτεμβρίων. Ἔρρω-
σθε εἰς τέλος, ἐν ὑπομονῇ 102
Ἰησοῦ Χριστοῦ. 103

Ejusdem

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΣ.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ ὁ καὶ Θεοφό-
ρος, ἐκκλησίᾳ Θεοῦ Πατρὸς
καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῇ
1 οὔσῃ ἐν Φιλαδελφίᾳ, ἐν ἀ-
γάπῃ ἠλεημένῃ, καὶ ἡδρα-
σμένῃ ἐν ὁμονοίᾳ Θεοῦ, καὶ
ἀγαλλομένῃ ἐν τῷ πάθει τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἀδιακρί-
2 τως, καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ
πεπληροφορημένῃ, ἐν παντὶ
ἐλέει (ἣν ἀσπάζομαι ἐν αἵ-
ματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτις ἐστὶ
3 χαρὰ αἰώνιος καὶ παράμονος)
μάλιστα ἐν ἑνὶ οὖσι σὺν τῷ ἐ-
πισκόπῳ καὶ τοῖς πρεσβυτέ-
ροις καὶ διακόνοις, ἀποδεδει-
γμένοις ἐν θελήματι Θεοῦ
Πατρὸς, διὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὃς κατὰ τὸ ἴδιον βού-
4 λημα ἐστήριξεν αὐτοῦ βεβαί-
ως τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ τῇ
5 πέτρᾳ οἰκοδομῇ πνευματικῇ

EJUSDEM EPISTOLA AD *PHILADELPHIENSES*, *ex Troiâ*.

IGNATIUS, qui & Theophorus, Ecclesiæ Dei Patris & Domini nostri Iesu Christi, quæ est in Philadelphiâ, misericordiam consecutæ in dilectione, & confirmatæ in concordiâ, & exultatione Dei in passione Domini nostri indiscretè, & in resurrectione ejus repletæ in omni misericordiâ: (quã & saluto in sanguine Iesu Christi, quod est gaudium sempiternum & singulare) maximè iis qui sunt in unum cum Episcopo, & cum Presbyteris, & cum Diaconis; probatis in voluntate Dei Patris, per Dominum Iesum Christum, qui secundùm suam voluntatem *solidavit firmitèr Ecclesiam ejus super petram*, ædificio spiritu- Matt. 16.18.

ali non manu facto: quam flumina inundantia & flantes venti non valuerunt subvertere; nec valeant aliquando spiritus nequitiæ, sed debilitentur virtute Domini nostri Iesu Christi.

IDENS autem Episcopum vestrum, cognovi quia non à semetipso, neq; ab hominibus promotus est in ministerium ad communionem pertinens, neque per inanem gloriam; sed in dilectione Iesu Christi, & Dei Patris, qui resuscitavit eum à mortuis. Cujus expavesco mansuetudinem, quomodo tacens amplius potest à loquente. Aptus est enim mandatis Domini & justitiæ ejus, sicut chordæ citharæ; & est irreprehen-
Luc. 1.5,6. sibilis, non minus à *Zacharia* sacerdote. Propter quod beatificat anima mea illius secundum Deum dispositionem: co-

ἀχειροποιήτῳ, ἣν συγκλύ- 6
σαντες οἱ ἄνεμοι καὶ οἱ πο-
ταμοὶ οὐκ ἴσχυσαν αὐτὴν ἀ-
νατρέψαι, ἀλλὰ μηδὲ ἰσχύ-
σειέν ποτε τὰ πνευματικὰ
τῆς πονηρίας, ἀλλ' ἐξασθενή-
σειεν δυνάμει Ιησοῦ Χριστοῦ
τοῦ κυρίου ἡμῶν.

Θεασάμενος ὑμῶν τὸν 7
ἐπίσκοπον, ἔγνων
ὅτι οὐκ ἀφ' ἑαυ-
τοῦ, οὐδὲ δι' ἀνθρώ-
πων ἠξιώθη τὴν διακονίαν τὴν
εἰς τὸ κοινὸν ἀνήκουσαν ἐγχει-
ρισθῆναι, οὐδὲ κατὰ κενοδοξίαν,
ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ Ιησοῦ Χριστοῦ, 8
καὶ Θεοῦ Πατρὸς, τοῦ ἐγείραντος
αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· οὗ καταπέ-
πληγμαι τὴν ἐπιείκειαν, ὃς σι-
γῶν πλέον δύναται τῶν πλέον 9
λαλούντων· συνήρμοσται γὰρ ταῖς
ἐντολαῖς Κυρίου, καὶ τοῖς δικαιώ-
μασιν, ὡς χορδαὶ τῇ κιθάρᾳ.
καὶ ἔστιν ἄμεμπτος, οὐχ ἧττον Ζα-
χαρίου τοῦ ἱερέως· διὸ μακαρίζει
μου ἡ ψυχὴ τὴν εἰς Θεὸν αὐτοῦ

γνώμην,

γνώμην, ἐπιγνοὺς ἐνάρετον καὶ
τελείαν οὖσαν· τὸ ἀκίνητον αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἀόργητον ἐν πάσῃ ἐπιει-
κείᾳ Θεοῦ ζῶντος. Ὡς τέκνα
10 οὖν φωτὸς, ἀληθείας, φεύγετε
τὸν μερισμὸν τῆς ἑνότητος, καὶ τὴν
11 κακοδιδασκαλίαν τῶν αἱρεσιω-
12 τῶν, ἐξ ὧν μολυσμὸς ἐξῆλθεν
" εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Ὅπου δὲ
ὁ ποιμήν ἐστιν, ἐκεῖ ὡς πρό-
βατα ἀκολουθεῖτε. πολλοὶ γὰρ
λύκοι κωδίοις ἠμφιεσμένοι, ἡδο-
νῇ κακῇ αἰχμαλωτίζουσι τοὺς θεο-
δρόμους· ἀλλ' ἐν τῇ ἑνότητι ὑ-
μῶν οὐχ ἕξουσι τόπον.

Ἀπέχεσθε οὖν τῶν κακῶν
13 βοτανῶν, ἅς τινας Ἰησοῦς Χριστὸς
οὐ γεωργεῖ, ἀλλ' ὁ ἀνθρωπο-
κτόνος θὴρ, διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτὰς
φυτείαν Πατρὸς, ἀλλὰ σπέρμα
τοῦ πονηροῦ. οὐχ ὅτι παρ' ὑμῖν με-
ρισμὸν εὗρον, ταῦτα γράφω,
14 ἀλλὰ προασφαλίζομαι ὑμᾶς
15 ὡς τέκνα Θεοῦ· ὅσοι γὰρ Χρι-
στοῦ εἰσίν, οὗτοι μετὰ τοῦ ἐπισκό-
που εἰσίν· ὅσοι δ' ἂν ἐκκλί-
νωσιν αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν ἀ-
σπάσωνται μετὰ τῶν κατηρα-

gnoſcens innocentem & perfectam, & immobilem, & ſine irâ circa omnes ejus manſuetudinem, tanquàm Dei vivi. Sicut ergo filii lucis, verè fugite diviſionem unitatis, & malam doctrinam hæreticorum, ex quibus *exivit coinquinatio in omnem terram.* Jerem. 23. 15. Vbi ergo Paſtor eſt, illuc ſicut oves congregemini. Multi enim *lupi pellibus ovium induti* Mat. 7. 15. voluntate malâ captivant decurrentes ad Deum: ſed in unitate veſtrâ non inveniunt locum.

Abſtinete itaq; vos à verbis malis, quæ Ieſus Chriſtus non ſeminavit, ſed hominum interfectrix beſtia: propter quod non ſunt plantatio Patris, ſed ſeminarium nequiſſimi. Non ergo ſeparationem inveniens apud vos, hæc ſcribo: ſed inveniens vos ut filios Dei: Quotquot enim ſunt Chriſti, ipſi ſunt cum Epiſcopo. Qui autem declinant eum, vel communionem ejus, & ſociant ſe maledicis, ipſi

cum

cum illis simul abscin-
dentur. Non enim sunt
agricolæ Christi, sed ini-
mici seminarium. A qui-
bus eruamini semper pre-
cibus assidentis Pastoris
vestri fidelissimi & mitis-
simi. Rogo itaq; vos in
Domino; quicunq; pœni-
tentes venerint ad unita-
tem Ecclesiæ, suscipite e-
os cum omni mansuetu-
dine: ut per utilitatem &
bonam demonstrationem
2.Tim.2.26. de luto & muscipulâ Dia-
boli eruti, & digni Iesu
Christo effecti, sempiter-
nam salutem percipiant in
regno Christi.

Nolite ergo errare fra-
tres. Quicunque enim se-
paratum à veritate fuerit
secutus, regnum Dei non
hæreditabit: & qui non
discesserit à falsiloquo
prædicatore, in gehennam
damnabitur. Vnde nec à
justis discedere, neq; in-
justis appropinquare o-
portet. Quicunq; enim
in alienâ sententiâ ambu-
laverit: ipse non est Chri-
sti, nec passionis ejus par-
ticeps; sed est fraudator
Cant.2.15. & corruptor vineæ Chri-

μένων, οὗτοι σὺν αὐτοῖς ἐκκοπή-
σονται· οὐ γάρ εἰσι γεώργιον Χρι-
στοῦ, ἀλλ' ἐχθροῦ σπορά· οὗ 16
ῥυσθείητε πάντοτε εὐχαῖς τοῦ
προκαθεζομένου ὑμῶν ποιμένος,
τοῦ πιστοτάτου καὶ πρᾳοτάτου. Πα-
ρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ,
ὅσοι ἂν μετανοήσαντες ἔλθωσιν 17
ἐπὶ τὴν ἑνότητα τῆς ἐκκλησίας,
προσδέχεσθε αὐτοὺς μετὰ πάσης
πρᾳότητος, ἵνα διὰ τῆς χρηστότη-
τος καὶ τῆς ἀνεξικακίας ἀνανή-
ψαντες ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγί-
δος, ἄξιοι Ἰησοῦ Χριστοῦ γενόμε- 18
νοι, σωτηρίας αἰωνίου τύχωσιν ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ.

Ἀδελφοὶ, μὴ πλανᾶσθε· εἴ
τις σχίζοντι ἀπὸ τῆς ἀληθείας 19
ἀκολουθεῖ, βασιλείαν Θεοῦ οὐ
κληρονομήσει· καὶ εἴ τις οὐκ ἀ-
φίσταται τοῦ ψευδολόγου κήρυκος,
εἰς γέενναν κατακριθήσεται·
οὔτε γὰρ εὐσεβῶν ἀφίστασθαι χρὴ,
οὔτε δὲ δυσσεβέσι συγκαθῆσθαι δεῖ.
εἴ τις ἐν ἀλλοτρίᾳ γνώμῃ περι- 20
πατεῖ, οὗτος οὐκ ἔστι Χριστοῦ,
οὔτε τοῦ πάθους αὐτοῦ κοινωνός· ἀλλ'
ἔστιν ἀλώπηξ, φθορεὺς ἀμπε- 21

λῶνος Χριστοῦ. τῷ τοιούτῳ μὴ
συναναμίγνυσθε, ἵνα μὴ συναπό-
λησθε αὐτῷ· κἂν πατὴρ ᾖ, κἂν υἱὸς,
" κἂν ἀδελφὸς, κἂν οἰκεῖος. Οὐ φεί-
" σεται γάρ σε, φησὶν, ὁ ὀφθαλμός ἐπ'
" αὐτῷ. Τοὺς μισοῦντας οὖν τὸν Θε-
ὸν, μισεῖν χρὴ καὶ ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τοῖς
22 ἐχθροῖς αὐτοῦ ἐκτήκεσθαι. οὐ
μὴν καὶ τύπτειν αὐτοὺς ἢ διώκειν,
καθὼς τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα
τὸν Κύριον καὶ Θεόν· ἀλλ' ἐχ-
θροὺς μὲν ἡγεῖσθαι, καὶ χωρίζε-
σθαι ἀπ' αὐτῶν· νουθετεῖν δὲ αὐ-
τοὺς, καὶ ἐπὶ μετάνοιαν παρα-
καλεῖν, ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν, ἐὰν
23 ἄρα ἐνδῶσι. Φιλάνθρωπος
γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάν-
" τας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι,
" καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλ-
24 θεῖν. διὸ τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνα-
" τέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς,
" καὶ βρέχει τὸν ὑετὸν ἐπὶ δικαίους
" καὶ ἀδίκους. οὗ τῆς χρηστότητος θέ-
λων καὶ ὑμᾶς εἶναι μιμητὰς ὁ
" Κύριος, λέγει, Γίνεσθε τέλειοι,
" καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐρά-
" νιος τέλειός ἐστιν.

Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς

sti. Tali ne commisceamini, ne simul cum eo pereatis: nec si pater sit vel filius, aut frater aut domesticus. *Non enim*, inquit, *parcat, oculus tuus super eum.* Qui ergo *odio habent Deum*, oportet etiam vos *eos odire, & super inimicos ejus tabescere.* Non quidem nos persequi eos aut percutere oportet, secundùm *Gentes, quæ non noverunt Deum:* sed inimicos arbitrari, & separari ab eis, & monere eos, & ad pœnitentiam provocare; si fortè audiant & adquiescant. Amator enim hominum est Deus noster; & *vult omnes homines salvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire.* Propter quod & *Solem suum oriri facit super bonos & malos, & pluit super justos & injustos.* Cujus utilitatis etiam nos Dominus volens esse imitatores, dicit: *Estote perfecti, sicut & Pater vester cælestis perfectus est.*

Deut. 13. 6, 8.
Psal. 138. (al. 139. 21.)
1. Thes. 4. 5.
1. Tim. 2. 4.
Mat. 5. 45.
Mat. 5. 48.

Ego confido de vobis

in Domino, quia nihil aliud ſapietis. Propterea fiducialiter ſcribo Deo dignæ dilectioni veſtræ: rogans vos ut inſtetis uni fidei, uni prædicationi; unâ gratiarum actione utentes. Vna enim eſt caro Domini Ieſu, & unus ejus ſanguis qui pro nobis effuſus eſt, unus etiam Panis pro omnibus confractus, & unus calix totius Eccleſiæ: & unus Epiſcopus, ſimul cum omni Presbyterio, & Diaconis conſervis meis. Quia & unus eſt ingenitus Deus Pater, & unus unigenitus filius Deus Verbum & homo, & unus Paracletus ſpiritus veritatis. Vna etiam prædicatio, & *fides* Ephes. 4. 5.
una, & unum Baptiſma, & una Eccleſia; quam fundaverunt ſancti Apoſtoli, à finibus uſq; ad fines, in ſanguine Chriſti propriis ſudoribus, & laboribus. Et vos ergo oportet, ſicut *populum ſacerdotalem*, 2. Pet. 2. 9.
& gentem ſanctam, in concordiam omnes in Chriſto conſummari.

ἐν Κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρο-
νήσετε· διὸ καὶ θαῤῥῶν γράφω
τῇ ἀξιοθέῳ ἀγάπῃ ὑμῶν. παρα-
καλῶν ὑμᾶς, μιᾷ πίστει, καὶ ἑνὶ 25
κηρύγματι, καὶ μιᾷ εὐχαριστίᾳ
χρῆσθαι· μία γάρ ἐστιν ἡ σὰρξ
τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἓν αὐτοῦ τὸ αἷμα
τὸ ὑπὲρ ἡμῶν ἐκχυθέν· εἷς καὶ
ἄρτος τοῖς πᾶσιν ἐθρύφθη, καὶ ἓν
ποτήριον τοῖς ὅλοις διενεμήθη· 26
ἓν θυσιαστήριον πάσῃ τῇ ἐκκλη- 27
σίᾳ, καὶ εἷς ἐπίσκοπος ἅμα τῷ
πρεσβυτερίῳ, καὶ τοῖς διακόνοις
τοῖς συνδούλοις μου· ἐπείπερ καὶ 28
εἷς ἀγέννητος, ὁ θεὸς καὶ πατήρ·
καὶ εἷς μονογενὴς υἱός, θεὸς λό-
γος καὶ ἄνθρωπος· καὶ εἷς ὁ
παράκλητος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀ-
ληθείας· ἓν δὲ καὶ τὸ κήρυγμα, καὶ
ἡ πίστις μία, καὶ τὸ βάπτισμα ἕν, 30
καὶ μία ἡ ἐκκλησία, ἣν ἱδρύ-
σαντο οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι ἀπὸ
περάτων ἕως περάτων, ἐν τῷ
αἵματι τοῦ Χριστοῦ, οἰκείοις ἱδρῶ-
σι καὶ πόνοις. Καὶ ὑμᾶς οὖν χρή,
ὡς λαὸν περιούσιον, καὶ ἔθνος ἅγιον, 29
ἐν ὁμονοίᾳ πάντα ἐν Χριστῷ
ἐπιτελεῖν.

Mulieres

Αἱ γυναῖκες, τοῖς ἀνδράσιν
ὑποτάγητε ἐν φόβῳ Θεοῦ·
αἱ παρθένοι, τῷ Χριστῷ ἐν ἀφ-
θαρσίᾳ, οὐ βδελυσσόμεναι γάμον,
ἀλλὰ τοῦ κρείττονος ἐφιέμεναι,
οὐκ ἐπὶ διαβολῇ συναφείας
30 ἀλλ᾽ ἕνεκα τῆς τοῦ νόμου μελέτης.
Τὰ τέκνα, πειθαρχεῖτε τοῖς γο-
νεῦσιν ὑμῶν, καὶ στέργετε αὐτοὺς
ὡς συνεργοὺς Θεοῦ εἰς τὴν ὑμε-
τέραν γέννησιν. Οἱ δοῦλοι, ὑπο-
τάγητε τοῖς κυρίοις ἐν Θεῷ, ἵνα
Χριστοῦ ἀπελεύθεροι γένησθε.
Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖ-
κας ὑμῶν, ὡς ὁμοδούλους Θεοῦ,
ὡς οἰκεῖον σῶμα, ὡς κοινωνοὺς βίου,
καὶ συνεργοὺς τεκνογονίας.

Αἱ παρθένοι, μόνον τὸν Χρι-
στὸν πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχετε, καὶ
31 τὸν αὐτοῦ πατέρα ἐν ταῖς εὐχαῖς,
φωτιζόμεναι ὑπὸ τοῦ πνεύμα-
τος. Ὀναίμην ὑμῶν τῆς ἁγνω-
σύνης, ὡς Ἠλία, ὡς Ἰησοῦ τοῦ
Ναυῆ, ὡς Μελχισεδὲκ, ὡς Ἐ-
λισσαίου, ὡς Ἱερεμίου, ὡς τοῦ βα-
πτιστοῦ Ἰωάννου, ὡς τοῦ ἠγαπημένου
μαθητοῦ, ὡς Τιμοθέου, ὡς Τίτου, ὡς

Mulieres verò viris vestris subditæ estote in timore Dei: Virgines Christo in incorruptione, non execrantes nuptias sed meliora diligentes; non in criminatione contagii, sed propter legis meditationem. Filii, subditi estote parentibus vestris: & diligite eos, tanquam cooperarios Dei ad vestram generationem. Servi, subditi estote Dominis vestris in Deo; ut Christi liberti efficiamini. Viri, diligite uxores vestras, sicut conservas in Deo, ut proprium corpus; sicut socias vitæ, & cooperatrices ad filiorum procreationem.

Virgines, solum Christum præ oculis habete, & ejus Patrem in animabus vestris, illuminatæ à spiritu sancto. Memor sum sanctitatis vestræ, sicut *Heliæ*, sicut *Iesu Nave*, sicut *Melchisedech*, sicut *Helisæi*, sicut *Hieremiæ*, sicut *Iohannis Baptistæ*, sicut dilectissimi discipuli, sicut *Timothei*, sicut *Titi*, sicut *Euodii*, si-

cut *Clementis*; vel eorum qui in castitate de vitâ exierunt. Non detraho autem cæteris beatis qui nuptiis copulati fuerunt; quorum nunc memini. Opto enim Deo dignus ad vestigia eorum in regno ipsius inveniri; sicut *Abraham* & *Isaac* & *Iacob*, sicut *Ioseph* & *Isaias* & cæteri Prophetæ, sicut *Petrus* & *Paulus*, & reliqui Apostoli, qui nuptiis fuerunt sociati: qui non libidinis causâ, sed posteritatis subrogandæ gratiâ conjuges habuerunt.

Ephes. 6. 4. *Patres nutrite filios vestros in eruditione & disciplinâ Domini*: & docete eos sacras litteras, & artes honestas; ut non otio

Prov. 23. 24. gaudeant. *Bene enim*, inquit, *nutrit pater justus; in filio autem sapientiæ lætabitur cor ejus*. Domini, benignè domesticos vestros intendite; sicut sanctus *Iob* docuit. Vna enim

Iob. 31. 13, 15. est natura, & unum genus hominum. In Christo au-

Gal. 3. 28. tem *neq; servus est, neq; li-*

Εὐοδίου, ὡς Κλήμεντος, τῶν ἐν
ἁγνείᾳ ἐξελθόντων τὸν βίον. οὐ 32
ψέγω δὲ τοὺς λοιποὺς μακαρί-
ους, ὅτι γάμοις προσωμίλησαν,
ὧν ἐμνήσθην ἄρτι· εὔχομαι γὰρ 33
ἄξιος Θεοῦ εὑρεθεὶς πρὸς τοῖς
ἴχνεσιν αὐτῶν εὑρεθῆναι ἐν τῇ
βασιλείᾳ, ὡς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσα-
άκ, καὶ Ἰακώβ, ὡς Ἰωσήφ, καὶ Ἰ-
σαΐου, καὶ τῶν ἄλλων προφητῶν·
ὡς Πέτρου, καὶ Παύλου, καὶ τῶν
ἄλλων ἀποστόλων, τῶν γάμοις
προσομιλησάντων· οὐχ ὑπὸ 34
προθυμίας τῆς περὶ τὸ πρᾶγ-
μα, ἀλλ' ἐπ' ἐννοίας ἑαυτῶν τοῦ
γένους ἔργον ἐκείνους.

Οἱ πατέρες, ἐκτρέφετε τοὺς « ἑαυτῶν παῖδας ἐν παιδείᾳ καὶ « νουθεσίᾳ Κυρίου· καὶ διδάσκετε αὐ- « τοὺς τὰ ἱερὰ γράμματα, καὶ τέχνας πρὸς τὸ μὴ ἀργίᾳ χαίρειν· Καλῶς δὲ, φησὶν, ἐκτρέφει πα- « τὴρ δίκαιος, ὅτι υἱῷ συνετῷ εὐ- « φρανθήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ. Οἱ « κύριοι, εὐμενῶς τοῖς οἰκέταις προσέχετε, ὡς ὁ ἅγιος Ἰὼβ ἐδίδαξε· μία γὰρ φύσις, καὶ ἓν τὸ γένος τῆς ἀνθρωπότητος· ἐν γὰρ Χριστῷ, οὔτε δοῦ-

λοι, οὔτε ἐλεύθεροι. Οἱ ἄρχον-
τες, πειθαρχείτωσαν τῷ Καίσαρι·
οἱ στρατιῶται, τοῖς ἄρχουσιν· οἱ
διάκονοι, τοῖς πρεσβυτέροις, ἀρ-
35 χιερεῦσιν· οἱ πρεσβύτεροι, καὶ οἱ
διάκονοι, καὶ ὁ λοιπὸς κλῆρος, ἅμα
παντὶ τῷ λαῷ, καὶ τοῖς στρατιώ-
ταις, καὶ τοῖς ἄρχουσι, καὶ τῷ Καίσαρι,
τῷ ἐπισκόπῳ· ὁ ἐπίσκοπος, τῷ
Χριστῷ, ὡς ὁ Χριστὸς τῷ πατρί·
καὶ οὕτως ἡ ἑνότης διὰ πάντων σώ-
36 ζεται. Ἔστωσαν δὲ καὶ αἱ χῆραι, μὴ
ῥεμβοί, μὴ λίχναι, μὴ περιτρο-
χάδες, ἀλλ' ὡς Ἰουδὶθ ἡ σεμνοτά-
τη, ὡς ἡ Ἄννα ἡ σωφρονεστάτη.
37 Ταῦτα οὐχ ὡς ἀπόστολος δια-
τάσσομαι (τίς γάρ εἰμι ἐγώ; ἢ τίς
ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου; ἵνα ἰσότι-
μον ἐμαυτὸν ἐκείνων εἴπω) ἀλλ'
ὡς συστρατιώτης ὑμῶν, ὑπο-
38 φωνητοῦ τάξιν ἐπέχων.

Ἀδελφοί μου, λίαν ἐκκέχυ-
μαι ἀγαπῶν ὑμᾶς, καὶ ὑπερα-
γαλλόμενος, ἀσφαλίζομαι ὑ-
μᾶς· οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλὰ δι' ἐμοῦ ὁ
κύριος Ἰησοῦς, ἐν ᾧ δεδεμένος, φο-
βοῦμαι μᾶλλον. Ἔτι γάρ εἰμι
ἀναπάρτιστος· ἀλλ' ἡ προσευχὴ

ber. Principes, ſubditi eſtote Cæſari; milites Principibus: Diaconi, Presbyteris & ſacerdotibus. Presbyteri verò & Diaconi atq; omnis clerus, ſimul cum omni populo & militibus atque principibus, ſed & Cæſare, obediant Epiſcopo. Epiſcopus verò Chriſto; ſicut Chriſtus Patri: & ita unitas per omnia ſervatur. Sint autem viduæ non vagæ, neque guloſæ, neq; protervæ; ſed pudicæ & ſobriæ, ſicut *Iudith* & *Anna*. Iudith.8.4.6. Hæc autem non ſicut Apoſtolus præcipio Luc.2.36.37 1 Sam.18. 18 cum 2.Sam.7. 18. (*Quis enim ſum ego? aut quæ domus patris mei?* ut æqualem me illis dicam) ſed ſicut *commilito* veſter, obedientiæ ordinem continens. Philip. 2.25.

Fratres mei, valdè pronus ſum ad dilectionem veſtram, ſuperexultans de unanimitate veſtrâ. Moneo enim vos, non Ego; ſed Dominus Ieſus pro me, in quo vinctus ſum. Adhuc magis timeo, quia nondum perfectus ſum: ſed oratio veſtra faciet me perfectum apud Deum, ut eum

eum in quo vocatus sum merear adipisci; confugiens ad Evangelium tanquam ad corpus Iesu Christi, & ad Apostolos tanquam ad Presbyterium Ecclesiæ. Et Prophetas quidem diligo, ut Christum prænunciantes; continentes ejus spiritum, sicùt & Apostoli. Sicuti enim Pseudo-prophetæ, & pseudo-apostoli unum eundemq; malignum, & seductorem, & populum errare facientem spiritum assumpserunt: sic iterùm veri prophetæ & veri Apostoli unum eundemque sanctum, bonum, *principalem* & *verum atq; doctorem* per Christum acceperunt spiritum. Vnus enim Deus veteris & novi Testamenti; *Vnus & Mediator Dei & hominum*; ad facturam intelligibilium & sensibilium, & providentiam gerens omnium. Vnus quoque & Paracletus, qui operabatur in Moyse & Prophetis & Apostolis. Omnes enim sancti in Christo salvati sunt, in ipsũ sperantes, atq;

Psal 50. (al. 51.) 12. Ioh. 16. 13. cum 1. Ioh. 2. 27. 1. Tim. 2. 5.

ὑμῶν εἰς Θεόν με ἀπαρτίζει
ἵνα ἐν ᾧ ἐκλήθην ἐπιτύχω, 39
προσφυγὼν τῷ εὐαγγελίῳ ὡς
σαρκὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῖς ἀπο- 40
στόλοις ὡς πρεσβυτερίῳ ἐκκλη- 41
σίας. καὶ τοὺς προφήτας δὲ ἀγα-
πῶ, ὡς Χριστὸν καταγγείλαντας, 42
ὡς τοῦ αὐτοῦ πνεύματος μετασχόν-
τας, οὗ καὶ οἱ ἀπόστολοι. Ὡς γὰρ
οἱ ψευδοπροφῆται καὶ οἱ ψευ-
δαπόστολοι, ἓν καὶ τὸ αὐτὸ εἵλκυ- 43
σαν πονηρὸν καὶ ἀπατηλὸν καὶ λα-
οπλάνον πνεῦμα· οὕτω καὶ οἱ 44
προφῆται καὶ οἱ ἀπόστολοι, ἓν καὶ τὸ
αὐτὸ ἅγιον πνεῦμα, ἀγαθὸν, καὶ ἡ-
γεμονικὸν, ἀληθές τε καὶ διδασκα- 45
λικὸν ἔλαβον παρὰ Θεοῦ διὰ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ. Εἷς γὰρ ὁ Θεὸς πα- 46
λαιᾶς καὶ καινῆς διαθήκης· Εἷς ὁ
μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, εἴς
τε δημιουργίαν νοητῶν καὶ αἰσθητῶν,
καὶ πρόνοιαν πρόσφορον καὶ συ-
μφέρουσαν. Εἷς δὲ καὶ ὁ παράκλη-
τος ὁ ἐνεργήσας ἐν Μωσῇ, καὶ
προφήταις, καὶ ἀποστόλοις. Πάν-
τες οὖν οἱ ἅγιοι ἐν Χριστῷ ἐσώ-
θησαν, ἐλπίζοντες εἰς αὐτὸν, καὶ

αὐτὸν ἀναμείναντες· καὶ δι' αὐτοῦ
47 σωτηρίας ἔτυχον, ὄντες ἀξιαγά-
πητοι, καὶ ἀξιοθαύμαστοι ἅγιοι,
ὑπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ μεμαρτυρη-
48 μένοι ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τῆς κοινῆς
ἐλπίδος.

49 Ἐάν τις Θεὸν νόμου καὶ προφη-
τῶν κηρύττῃ ἕνα, Χριστὸν δὲ ἀρνῆται
υἱὸν εἶναι Θεοῦ, ψεύστης ἐστὶν, ὡς καὶ
ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὁ διάβολος· καὶ ἔστιν
ὁ τοιοῦτος τῆς κάτω περιτομῆς
ψευδοϊουδαῖος. Ἐάν τις ὁμολογῇ
Χριστὸν Ἰησοῦν κύριον, ἀρνῆται δὲ τὸν
Θεὸν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν,
οὐκ εἶναι λέγων τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς
ποιητὴν πατέρα τοῦ Χριστοῦ, ὁ τοι-
οῦτος ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἕστηκεν,
ὡς καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὁ διάβολος·
καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος Σίμωνος τοῦ μά-
γου, ἀλλ' οὐ τοῦ ἁγίου πνεύματος,
μαθητής. Ἐάν τις λέγῃ μὲν ἕνα
Θεὸν, ὁμολογῇ δὲ καὶ Χριστὸν Ἰη-
σοῦν, ψιλὸν δὲ ἄνθρωπον εἶναι νο-
μίζῃ τὸν κύριον, οὐχὶ Θεὸν μονο-
γενῆ, καὶ σοφίαν, καὶ λόγον Θεοῦ,
ἀλλ' ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος αὐτὸν
μόνον εἶναι νομίζῃ, ὁ τοιοῦτος ὄφις

ipsum expectantes: & per ipsum salutē adepti sunt. Qui erant digni dilectione, & digni laude, sanctificati à Christo Iesu, testificantes in Evangelio spei communi.

Si quis Deum legis & Prophetarum unum prædicaverit, Christum autem negaverit filium esse Dei: *mendax* est, quomodo & *Pater ejus Diabolus*; Ioh. 8. 44. & est hujusmodi inferioris circumcisionis Pseudo-judæus. Si autem quis confitetur Christum Iesum Dominum, negat autem Deum Legis & Prophetarum patrem esse Christi: hic *in veritate non stat*, Ibid. quomodo nec pater ejus *Diabolus*; & est hujusmodi *Simonis Magi*, & non Spiritus sancti, discipulus. Si quis autem dicit unum Deum, confiteturq; Christum Iesum; hominem verò purum putans Dominum, & non Deum unigenitum, & sapientiam & Verbum Dei, sed ex animâ & corpore eum solum esse existimans: hujusmodi serpens est

est seductor, errorem prædicans ad perditionem hominum; hujusmodi pauper est sensu, sicuti vocatur & adinventor ipsius erroris *Ebion*.

Si quis enim hæc confitetur, corruptionem verò & coinquinationem vocat legitimam mixtionem & filiorum procreationem, aut aliquam escam execrabilem putat: hujusmodi cohabitatorem habet Draconem apostatam. Si quis enim Patrem & Filium & Spiritum sanctum confitetur, & creaturam laudat; simulationem verò dicit incarnationem, & passionem erubescit confiteri: hujusmodi fidem abnegat nihilominùs quàm interfectores Christi Iudæi. Si quis autem hæc confessus fuerit, & quia Deus Verbum in humano corpore habitavit, sicut & anima in corpore (propter quod inhabitare dicimus Deum in corpore, sed non in humanâ animâ) dicit autem quasdam iniquas mixtiones aliquid boni esse, & finem beatitudinis voluptatem ponit; qualis ille falso nomine *Nicolaïta*: hic neq; Dei amicus, neq; Christi amator esse potest,

ἐστιν, ἀπατεὼν καὶ πλάνος κηρύττων ἐπ' ἀπωλείᾳ ἀνθρώπων·
καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος πένης τὴν διάνοιαν, ὡς ἐπικέκληται Ἐβιών. 50

Ἐάν τις ταῦτα μὲν ὁμολογῇ,
φθορὰν δὲ καὶ μολυσμὸν καλῇ τὴν 51
νόμιμον μίξιν, καὶ τὴν τῶν παίδων γένεσιν, ἢ τινὰ τῶν βρωμάτων βδελυκτά, ὁ τοιοῦτος ἔνοικον ἔχει τὸν δράκοντα τὸν ἀποστάτην. Ἐάν τις πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα ὁμολογῇ, καὶ τὴν κτίσιν ἐπαινῇ, δόκησιν δὲ λέγῃ τὴν ἐνσωμάτωσιν, καὶ τὸ πάθος ἐπαισχύνηται, ὁ τοιοῦτος ἤρνηται τὴν πίστιν, οὐχ ἧττον τῶν χριστοφόνων Ἰουδαίων. Ἐάν τις ταῦτα μὲν ὁμολογῇ, καὶ ὅτι θεὸς λόγος ἐν ἀνθρωπίνῳ σώματι κατῴκει, ὢν ἐν αὐτῷ ὁ λόγος, ὥσπερ καὶ ψυχὴ ἐν σώματι
(διὰ τὸ ἔνοικον εἶναι θεόν, ἀλλ' οὐχ 52
ἀνθρωπίνην ψυχήν) λέγῃ δὲ τὰς παρανόμους μίξεις ἀγαθόν τι
εἶναι, καὶ τέλος εὐδαιμονίας ἡδονὴν 53
τίθηται, οἷος ὁ ψευδώνυμος Νικολαΐτης, οὗτος οὔτε φιλόθεος, οὔτε

φιλόχειστος εἶναι δύναται, ἀλλὰ
φθορεὺς τῆς οἰκείας σαρκὸς, καὶ διὰ
τοῦτο τοῦ ἁγίου πνεύματος κενὸς, καὶ
τοῦ Χριστοῦ ἀλλότριος.

Οἱ τοιοῦτοι πάντες, στῆλαι
εἰσὶ καὶ τάφοι νεκρῶν, ἐφ᾽ οἷς γέ-
54 γραπται μόνον ὀνόματα νεκρῶν
ἀνθρώπων. Φεύγετε οὖν τὰς κα-
55 κοτεχνίας καὶ ἐνέδρας τοῦ πνεύ-
ματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱ-
οῖς τοῦ αἰῶνος τούτου, μή ποτε ἐ
θλιβέντες ἐξασθενήσητε ἐν τῇ ἀ-
γάπῃ· ἀλλὰ πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ
γίνεσθε ἐν ἀμερίστῳ καρδίᾳ, καὶ
ψυχῇ θελούσῃ, σύμψυχοι, τὸ ἓν
φρονοῦντες, πάντοτε τὰ αὐτὰ περὶ
τῶν αὐτῶν δοξάζοντες, ἔν τε ἀνέσει
καὶ κινδύνοις, καὶ ἐν λύπαις, καὶ ἐν
χαρμοναῖς. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ,
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι εὐσυνεί-
δητός εἰμι ἐν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἔχει
τις καυχήσασθαι, οὔτε λάθρα, οὔτε
φανερῶς, ὅτι ἐβάρησά τινα, ἢ ἐν
μικρῷ ἢ ἐν μεγάλῳ. Καὶ πᾶσιν ἐν
οἷς ἐλάλησα, εὔχομαι, ἵνα μὴ
εἰς μαρτύριον αὐτὸ κτήσωνται.

Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα με ἤθελη-

test, sed corruptor propriæ carnis; & propterea à Spiritu sancto desertus est, & à Christo alienus.

Hujusmodi omnes statuæ sunt exanimes, & sepulchra mortuorum; in quibus scripta sunt tantummodò nomina hominum defunctorum. Fugite ergo malas artes, & insidias *spiritus, qui operatur in filiis* seculi hujus: Ephes. 2. 2.
ne quando tribulati infirmemini in dilectione: sed omnes in idipsum estote inseparabiles corde: & in unanimitate unũ semper sentientes in idipsum: de hoc ipso glorificantes in requie, & in periculis, & in tristitiis, & in gaudiis. Gratias ago Deo per Iesum Christum: quia benè mihi conscius sum in vobis, & non habet quis unde gloriari, neq; absconsè neque publicè, quòd gravaverim aliquem aut in modico aut in magno. Et omnes quibus locutus sum deprecor, ut non in testimonium illud possideant.

Si enim secundùm carnem

nem me voluerunt quidã oberrare: sed spiritus meus non oberrat. à Deo etenim eum accepi: novit enim
Ioh.3.8. *unde venerit & quò eat*, & occulta arguet. Clamavi enim voce magnâ inter eos quibus loquebar: non meum sermonem, sed Dei proferens: Episcopo intendente, & Presbyteris & Diaconis. Hi verò despexerunt me, tanquam prohibentem divisionem quorundam fieri. Hæc autem dicenti testis est mihi propter quem vinctus sum, quia de ore humano hoc non cognovi: sed spiritus mihi præconisavit, dicens hæc: *Præter Episcopum ne feceritis. Carnem vestram, sicut*
1.Cor.11.1. *templum Dei, servate. Unitatem diligite: divisionem fugite. Imitatores estote Pauli & cæterorum Apostolorum; quomodo & ipsi Christi.*

Ego quidem quod meum fuit feci, ut homo in unitate perfectus: adjiciens etiam hoc, quia ubi dissensio mentis & iracundia & odium, illic Deus non habitat. Omnibus

σάν τινες πλανῆσαι, ἀλλὰ τὸ
πνεῦμά μου οὐ πλανᾶται· παρὰ
γὰρ Θεοῦ αὐτὸ εἴληφα· οἶδε γὰρ 56
πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει,
καὶ τὰ κρυπτὰ ἐλέγχει. ἐκραύγα- 57
σα γὰρ μεταξὺ ὧν ἐλάλουν μεγά-
λῃ φωνῇ, οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος, ἀλλὰ
Θεοῦ. Τῷ ἐπισκόπῳ προσέχε- 58
τε, καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ, καὶ τοῖς δια-
κόνοις. Εἰ δὲ ὑποπτεύετέ με, ὡς 59
προμαθόντα τὸν μερισμόν τι-
νῶν, λέγειν ταῦτα, μάρτυς μοι δι᾽
ὃν δέδεμαι, ὅτι ἀπὸ στόματος ἀν- 60
θρώπου οὐκ ἔγνων· τὸ δὲ πνεῦμα
ἐκήρυξέ μοι λέγον τάδε· χωρὶς 61
ἐπισκόπου μηδὲν ποιεῖτε· τὴν
σάρκα ὑμῶν ὡς ναὸν Θεοῦ τηρεῖ-
τε· τὴν ἕνωσιν ἀγαπᾶτε, τοὺς με-
ρισμοὺς φεύγετε. Μιμηταὶ γίνε-
σθε Παύλου καὶ τῶν ἄλλων ἀπο- 62
στόλων, ὡς καὶ αὐτοὶ τοῦ Χριστοῦ.

Ἐγὼ μὲν οὖν τὸ ἴδιον ἐποίουν,
ὡς ἄνθρωπος εἰς ἕνωσιν κατηρ-
τισμένος· ἐπιλέγων καὶ τοῦτο, ὅτι
οὗ διάστασις γνώμης, καὶ ὀργὴ, καὶ
μῖσος, ἐκεῖ Θεὸς οὐ κατοικεῖ. Πᾶ-

σιν οὖν τοῖς μετανοοῦσιν ἀφίησιν ὁ
63 Θεός, ἐὰν συνδράμωσιν εἰς ἑνό-
τητα Χριστοῦ, καὶ συνέδριον τοῦ
ἐπισκόπου. πιστεύω τῇ χάριτι Ἰη-
64 σοῦ Χριστοῦ, ὅτι λύσει ἀφ' ἡμῶν
πάντα σύνδεσμον ἀδικίας. Πα-
ρακαλῶ οὖν ὑμᾶς· μηδὲν κατ'
ἐριθείαν πράσσετε, ἀλλὰ κατὰ
65 χριστομαθίαν· ἤκουσα γάρ τινων
66 λεγόντων, ὅτι ἐὰν μὴ ἐν τοῖς ἀρ-
χείοις εὕρω τὸ εὐαγγέλιον, οὐ πι-
67 στεύω· τοῖς δὲ τοιούτοις ἐγὼ λέγω,
ὅτι ἐμοὶ ἀρχεῖά ἐστιν Ἰησοῦς ὁ
Χριστός, οὗ παρακοῦσαι, πρόδη-
68 λος ὄλεθρος. αὐθεντικόν μοι ἐστὶν
ἀρχεῖον ὁ σταυρὸς αὐτοῦ καὶ ὁ θά-
νατος, καὶ ἡ ἀνάστασις αὐτοῦ, καὶ ἡ πί-
69 στις ἡ περὶ τούτων· ἐν οἷς θέλω ἐν
70 τῇ προσευχῇ ὑμῶν δικαιω-
θῆναι. Ὁ ἀπιστῶν τῷ εὐαγγελίῳ,
71 πᾶσιν ὁμοῦ ἀπιστεῖ· οὐ γὰρ προ-
κρίνεται τὰ ἀρχεῖα τοῦ πνεύμα-
72 τος. σκληρὸν τὸ πρὸς κέντρα
“ λακτίζειν, σκληρὸν τὸ Χριστῷ ἀ-
πιστεῖν, σκληρὸν τὸ ἀθετεῖν τὸ κή-
ρυγμα τῶν ἀποστόλων.

igitur pœnitentibus dimittit Deus, si ad unitatem Christi concurrerint, & ad consensum Episcopi. Credo gratiæ Iesu Christi, quia solvit à nobis omne vinculum injustitiæ. Rogo autem vos, ut nihil secundùm irritationem agatis; sed secundùm Christi dimicationẽ. Audivi enim quosdam dicentes: Si non invenero Evangelium in antiquis, non credam. Talibus autem ego dico: quia mihi antiquitas Iesus Christus est: cui non obedire, manifestus & irremissibilis interitus est. Principatus ejus est crux & mors ipsius, & resurrectio, & fides in omnibus his: in quibus volo vos in orationibus vestris justificari. Qui non credit Evangelio, omnibus simul non credit: quia non præjudicatur antiquitati spiritus. *Durum est enim contra stimulum calcitrare*: durum etiam Christo non credere; durum quoque prædicationem Apostolorum spernere.

Act.9.5.& 26.14.

Boni enim sunt sacerdotes, & sermonis ministri: melior autem est Pontifex, cui credita sunt sancta sanctorum; cui soli commissa sunt secreta Dei. Bona sunt etiam officia virtutis Dei: bonus quoque Spiritus sanctus; qui est super omnia sancta sanctissimus, & verbi minister. Sed [super omnes sanctos sanctissimus est summus Pontifex, & Princeps Pontificum; qui est legatus & minister Patris, & princeps legionum militiæ cœlestis:] *per quem Pater omnia fecit*, atq; omnem providentiam gerit. Ipse est *via quæ ducit ad Patrem*; ipse petra, maceria, clavis, *pastor*, sacerdotium, *Ianua* scientiæ & agnitionis: per quam introiit *Abraham* & *Isaac* & *Iacob*, Moyses quoq; & omnis chorus Prophetarum, & columnæ mundi Apostoli, & sponsa Domini Ecclesia; pro quâ sanguinem suum fudit, ut eam redimeret. Omnia igitur hæc in unitate unius, & unigeniti veri Dei. Quid autem præcipuum habet Evangelium? Præsentiam

[ ] *Inclusa non habentur in Græco.*

Heb. 1. 2.

Ioh. 14. 6.

Ioh. 10 vers. 11, & 9.

Καλοὶ μὲν καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ τοῦ
λόγου διάκονοι· κρείσσων δὲ ὁ ἀρ-
χιερεὺς, ὁ πεπιστευμένος τὰ ἅγια
τῶν ἁγίων, ὃς μόνος πεπίστευται τὰ
κρυπτὰ τοῦ Θεοῦ· καλαὶ αἱ λει- 73
τουργικαὶ τοῦ Θεοῦ δυνάμεις. Ἅγι-
ος δὲ ὁ Παράκλητος, καὶ ἅγιος ὁ Λό- 74
γος, ὁ τοῦ Πατρὸς υἱὸς, δι' οὗ ὁ πατὴρ 75
τὰ πάντα πεποίηκε, καὶ τῶν ὅλων
προνοεῖ· οὗτός ἐστιν ἡ πρὸς τὸν
Πατέρα ἄγουσα ὁδὸς, ἡ πέτρα,
ὁ φραγμὸς, ἡ κλεὶς, ὁ ποιμὴν, τὸ
ἱερεῖον, ἡ θύρα τῆς γνώσεως, δι' ἧς
εἰσῆλθον Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ
Ἰακὼβ, Μωσῆς, καὶ ὁ σύμπας τῶν
προφητῶν χορὸς, καὶ οἱ στύ-
λοι τοῦ κόσμου οἱ ἀπόστολοι,
καὶ ἡ νύμφη τοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ
ἧς (φερνῆς λόγῳ) ἐξέχεε τὸ οἰκεῖ-
ον αἷμα, ἵνα αὐτὴν ἐξαγοράσῃ.
Πάντα ταῦτα εἰς ἑνότητα τοῦ
ἑνὸς, καὶ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ. ἐξαί- 76

ρετον δέ τι ἔχει τὸ εὐαγγέλιον, τὴν
παρουσίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
77 Χριστοῦ, τὸ πάθος, αὐτὴν τὴν ἀ-
78 νάστασιν· ἃ γὰρ οἱ προφῆται
79 κατήγγελον, λέγοντες, Ἕως ἂν ἔλ-
" θῃ ᾧ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς προσ-
" δοκία ἐθνῶν, ταῦτα ἐν τῷ εὐαγ-
" γελίῳ πεπλήρωται· Πορευθέντες
" μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη,
" βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα
" τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου
" πνεύματος. Πάντα ὁμοῦ κα-
λά, ὁ νόμος, οἱ προφῆται, οἱ
ἀπόστολοι, τὸ πᾶν συνάθροισ-
80 μα τὸ δι' αὐτῶν πιστεῦσαν· μόνον ἐὰν
ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν προσευ-
81 χὴν ὑμῶν, καὶ τὰ σπλάγχνα ἃ
ἔχετε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἀπηγγέλη
82 μοι εἰρηνεύειν τὴν ἐκκλησίαν τὴν
ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας. πρέπον
ἐστὶν ὑμῖν, ὡς ἐκκλησίᾳ Θεοῦ, χει-
83 ροτονῆσαι ἐπίσκοπον, εἰς τὸ
πρεσβεῦσαι ἐκεῖ Θεοῦ πρεσβείαν,
84 εἰς τὸ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς ἐπὶ
85 τὸ αὐτὸ γινομένοις καὶ δοξάσαι τὸ
ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Μακάριος ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς κατηξιώθη τῆς

ſentiam adventus Salvatoris noſtri Ieſu Chriſti, paſſionem, ſed & ipſam reſurrectionem. Quæ enim Prophetæ annunciaverunt, dicentes; *Donec veniat cui repoſitum eſt, & ipſe erit expectatio gentium*: hæc in Evangelio completa ſunt, dicente Domino; *Pergite & docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris & Filii & Spiritûs ſancti.* Omnia ergo ſimul bona ſunt: Lex, Prophetæ, Apoſtoli, omnis congregatio quæ per ipſos credidit. Solùm autem reſtat, ut nos invicèm diligamus.

Gen. 49. 10.

Mat. 28. 19.

Quoniam ſecundùm orationem veſtram & viſcera quæ habetis in Domino Ieſu, annunciatum eſt mihi pacificare Eccleſiam quæ eſt in *Antiochiâ Syriæ*: decet vos, tanquàm Eccleſiam Dei, ordinare Epiſcopum *ad mittendũ illuc viſitationem Dei; concedere eis in idipſum conſtitutis glorificare nomen Dei. Beatus eſt in Chriſto Ieſu, qui dignus effectus

* *al. viſitandum illic.*

effectus fuerit tali ministerio, & vos quidem festinantes, glorificamini in Christo. Volunt autem vobis (quod non est omnibus impossibile) pro nomine Dei (quomodo & semper vicinæ Ecclesiæ consueverunt) mittere nobis Episcopos, Præsbyteros & Diaconos.

De *Philone* verò Diacono viro religioso à *Ciliciâ*, qui nunc mihi in verbo Dei ministrat unà cum *Gaio* & *Agathopo* viro electo (qui à *Syria* me sequitur) testificor vobis: quia renunciaverunt seculo, & martyrium perpetrare assumpserunt. Et ego gratias ago Deo pro vobis: rogans ut suscipiatis eos in Domino; ut & vos suscipiat Iesus Christus. Qui enim eos diffamaverunt, redempti sunt in gratiâ
Ezech.33.10. 2.Pet.3.9. Iesu Christi; qui *non vult mortem peccatoris, sed pænitentiam.* Salutat vos dilectio fratrum qui sunt in *Troiâ:* unde scribo vobis per *Burgum*, qui missus est simul ab *Ephesiis* & *Smyrnæis* ad verbum ho-

τοιαύτης διακονίας. καὶ ὑμεῖς
δὲ σπουδάσαντες, ἐν Χριστῷ
δοξασθήσεσθε. θέλουσι δὲ ὑμῖν, οὐ
πᾶσιν ἀδύνατον, ὑπὲρ ὀνόματος 86
Θεοῦ, ὡς καὶ ἀεὶ αἱ ἔγγιστα ἐκκλη- 87
σίαι, ἔπεμψαν ἐπισκόπους· αἱ δὲ, 88
πρεσβυτέρους καὶ διακόνους.

Περὶ δὲ Φίλωνος τοῦ διακό-
νου, ἀνδρὸς ἀπὸ Κιλικίας μεμαρ- 89
τυρημένου, ὃς καὶ νῦν ἐν λόγῳ
ὑπηρετεῖ μοι, ἅμα Γαΐῳ καὶ 90
Ἀγαθόποδι, ἀνδρὶ ἐκλεκτῷ, ὃς 91
ἀπὸ Συρίας μοι ἀκολουθεῖ, ἀπο-
ταξάμενοι τῷ βίῳ, οἳ καὶ μαρ- 92
τυροῦσιν ὑμῖν· κἀγὼ τῷ Θεῷ εὐ- 93
χαριστῶ περὶ ὑμῶν, ὑπὲρ ὧν
ἐδέξασθε αὐτούς· προσδέξεται
καὶ ὑμᾶς ὁ Κύριος. οἱ δὲ ἀτιμά- 94
σαντες αὐτοὺς, λυτρωθείησαν ἐν
τῇ χάριτι Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μὴ «
βουλομένου τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρ- «
τωλοῦ, ἀλλὰ τὴν μετάνοιαν. «
Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἀγάπη τῶν 95
ἀδελφῶν τῶν ἐν Τρωάδι· ὅθεν καὶ
γράφω ὑμῖν διὰ Βούρρου, πεμ- 96
φθέντος ἅμα ἀπὸ Ἐφεσίων καὶ
Σμυρναίων εἰς λόγον τιμῆς· οὓς

noris

ἀμείψειαι ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστός,
εἰς ὃν ἐλπίζουσι, σαρκί, ψυχῇ,
πνεύματι, πίστει, ἀγάπῃ, ὁμο-
νοίᾳ. Ἔρρωσθε ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ
97 Χριστῷ, τῇ κοινῇ ἐλπίδι ἡμῶν,
ἐν ἁγίῳ πνεύματι.

noris: quos redimet Dominus Ieſus Chriſtus, in quem ſperant carne & animâ, ſpiritu & fide, dilectione & concordiâ. Incolumes eſtote in Domino Ieſu Chriſto, communi ſpe noſtrâ, in Spiritu Sancto.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥΣ.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ ὁ καὶ Θεοφόρος, ἐκκλησίᾳ Θεοῦ πατρὸς ὑψίστου καὶ τοῦ ἠγαπημένου υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἠλεημένῃ ἐν παντὶ χαρίσματι, πεπλη-
1 ροφορημένῃ ἐν πίστει καὶ ἀγά-
2 πῃ, ἀνυστερήτῳ οὔσῃ παντὸς
χαρίσματος, θεοπρεπεστάτῃ καὶ ἁγιοφόρῳ, τῇ οὔσῃ ἐν Σμύρνῃ τῆς Ἀσίας, ἐν ἀμώμῳ πνεύματι καὶ λόγῳ Θεοῦ, πλεῖστα χαίρειν.

EJUSDEM EPISTOLA AD *SMYRNENSES*, *ex Troiâ.*

IGNATIUS, qui & Theophorus, Eccleſiæ Dei Patris altiſſimi & dilectiſſimi filii ejus Ieſu Chriſti, miſericordiam conſecutę, & gratiâ repletæ, in fide & dilectione fundatæ, & totius gratiæ Deo decentiſſimæ, ſanctificatæ, quæ eſt in *Smyrnâ*, immaculatæ ſpiritu & verbo Dei; plurimam ſalutem.

Glorifico

LORIFICO Deum, & Patrem Domini nostri
Iesu Christi:
qui per seipsum vos tantùm illuminavit. Agnovi
enim vos perfectos esse in
fide immobili; tanquam
clavis affixos cruci Domini Iesu Christi, carne
& spiritu: & confirmatos
in charitate in sanguine
Christi: & verè ad plenum instructos in Domino nostro Iesu Christo fi-
Coloss. 1. 15. lio Dei, *primogenito totius creaturæ:* Deo verbo:
Rom 1.3. unigenito filio, *qui est ex genere David secundùm carnem,* & ex *Mariâ* vir-
Mat. 3. 15. gine: baptizatus à *Iohanne, ut adimpleretur in eo omnis justitia.* Qui conversatus sanctè sine peccato, sub *Pontio Pilato* & *Herode* Tetrarchâ verè
clavis confixus est pro
nobis in carne: à quo &
nos sumus, à divinâ & beatâ ejus passione; ut tollat
secum sibi conjunctos in
secula ad sanctos & fide-

Οξάζω τὸν θεὸν 3
καὶ πατέρα τοῦ κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, τὸν δι' αὐ-
τοῦ οὕτως ὑμᾶς σοφίσαντα· ἐνόη- 4
σα γὰρ ὑμᾶς κατηρτισμένους ἐν
ἀκινήτῳ πίστει, ὥσπερ καθηλω-
μένους ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, σαρκί τε καὶ
πνεύματι, καὶ ἐδρασμένους ἐν ἀ- 5
γάπῃ ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ·
πεπληροφορημένους, ὡς ἀληθῶς 6
εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστόν, τὸν τοῦ Θεοῦ υἱόν, τὸν πρω- 7
τότοκον πάσης κτίσεως, τὸν θεὸν
Λόγον, τὸν μονογενῆ υἱόν, ὄντα τε
ἐκ γένους Δαβὶδ κατὰ σάρκα,
ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, βε- 8
βαπτισμένον ὑπὸ Ἰωάννου, ἵνα
πληρωθῇ πᾶσα δικαιοσύνη ὑπ'
αὐτοῦ· πολιτευσάμενόν τε ὁσίως ἄ-
νευ ἁμαρτίας, καὶ ἐπὶ Ποντίου
Πιλάτου, καὶ Ἡρώδου τοῦ τετράρ-
χου, καθηλωμένον ὑπὲρ ἡμῶν ἐν
σαρκὶ ἀληθῶς· ἀφ' οὗ καὶ ἡμεῖς 9
ἐσμέν, ἀπὸ τοῦ θεομακαρίστου 10
αὐτοῦ πάθους, ἵνα ἄρῃ σύσσημον 11
εἰς τοὺς αἰῶνας, διὰ τῆς ἀναστάσεως, εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πι-

στοὺς

στοὺς αὐτοῦ, εἴτε ἐν Ἰουδαίοις, εἴ-
τε ἐν ἔθνεσιν, ἐν ἑνὶ σώματι τῆς
ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Ταῦτα γὰρ πάντα ἔπαθε δι'
12 ἡμᾶς· καὶ ἀληθῶς ἔπαθε, καὶ οὐ
13 δοκήσει, ὡς καὶ ἀληθῶς ἀνέστη·
ἀλλ' οὐχ ὥσπερ τινὲς τῶν ἀπι-
14 στων (ἐπαισχυνόμενοι τὴν τοῦ ἀν-
θρώπου πλάσιν, καὶ τὸν σταυρὸν,
καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον) λέγουσιν,
15 ὅτι δοκήσει, καὶ οὐκ ἀληθείᾳ
ἀνείληφε τὸ ἐκ τῆς παρθένου
σῶμα, καὶ τῷ δοκεῖν πέπονθεν·
ἐπιλαθόμενοι τοῦ εἰπόντος, ὁ
16 Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ, Λύσατε
“ τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ διὰ τριῶν ἡμε-
“ ρῶν ἐγερῶ αὐτόν· καὶ, Ἐὰν ὑ-
“ ψωθῶ ἀπὸ τῆς γῆς, πάντας
“ ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. Οὐκοῦν
ὁ Λόγος ἐν σαρκὶ ᾤκησεν· ἡ
17 σοφία γὰρ ἑαυτῇ ᾠκοδόμησεν οἶ-
18 κον. Ὁ Λόγος τὸν ἑαυτοῦ ναὸν, λυ-
“ θέντα ὑπὸ τῶν χριστομάχων
“ Ἰουδαίων, ἀνέστησε τῇ τρίτῃ ἡ-
“ μέρᾳ. Ὁ Λόγος, ὑψωθείσης αὐ-
“ τοῦ τῆς σαρκὸς, κατὰ τὸν ἐν τῇ ἐ-
“ ρήμῳ χαλκοῦν ὄφιν, πάντας εἵλ-
“ κυσε πρὸς ἑαυτὸν εἰς σωτηρίαν αἰώνιον.

les ſuos, ſive ad Iudæos ſive ad Gentes, in unum corpus Eccleſiæ ſuæ.

Hæc enim omnia paſſus eſt pro nobis. Et verè paſſus eſt (non putativè, ſed verè) ſicuti & reſurrexit. Sed non ſicut quidam infidelium (erubeſcentes plaſmationem hominis, & crucem, & ipſam mortem) dicunt; quaſi putativè & non verè ſuſcepit corpus ex virgine, & putativè paſſus eſt: immemores illius qui dixit; *Verbum caro factum eſt, & habitavit in nobis.* Iohan. 1. 14. Et iterum; *Solvite templum hoc, & ego in triduo reſuſcitabo illud.* Iohan. 2. 19. Et in alio loco; *Cùm exaltatus fuero à terrâ, omnia traham ad meipſum.* Iohan. 12. 32. Ergo Verbum in carne habitavit. *Sapiẽtia enim ædificavit ſibi domũ.* Prov. 9. 1. Verbum ergo templum ſuiipſius, ab adverſariis reſolutũ, reſuſcitavit tertiâ die. Verbum utiq; exaltatâ carne ſuâ, velut illo *æneo ſerpente in eremo*, omnes attraxit ad ſe ad ſalutem æternam. Num. 21. 9. cum Iohan. 3. 14.

Ego autem non solùm natum eum & crucifixum in corpore factum scio: sed etiã post resurrectionem in carne eum novi, & credo esse. Et quando ad eos qui cum *Petro* erant venit, ait illis; *Palpate me, & videte, quia non sum dæmonium incorporeum.*
Luc. 24.39. *Spiritus enim carnem & ossa non habet, sicut me vi-*
Iohan. 20.27 *detis habere.* Et *Thomæ* dicit: *Injice digitum tuum in fixuram clavorum, & affer manum tuam, & mitte in latus meum; & noli esse incredulus, sed fidelis.* Et statim crediderunt, quia ipse erat Christus. Propter quod & *Thomas*
Johan. 20.28. ait illi: *Deus meus, & Dominus meus.* Propterea ergo mortem contempserunt: parùm dicentes esse, injurias & plagas & alia nonnulla propter ipsum sustinere.

Nam. & postquam *ostendit se eis*, quia verè & non putativè resurrexisset: *manducavit cum eis*
Act. 1.3. & 10.41. *& bibit per dies quadraginta*; & sic, videntibus

Ἐγὼ δὲ οὐκ ἐν τῇ γεννήσει 19
καὶ σταυρῶσθαι γινώσκω αὐτὸν ἐν
σώματι γεγονέναι μόνον, ἀλλὰ
καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐν σαρκὶ
αὐτὸν οἶδα, καὶ πιστεύω ὄντα. καὶ 20
ὅτε πρὸς τοὺς περὶ Πέτρον ἦλ- 21
θεν, ἔφη αὐτοῖς· Λάβετε, ψη- “
λαφήσατέ με, καὶ ἴδετε, ὅτι οὐκ “
εἰμὶ δαιμόνιον ἀσώματον· 22
πνεῦμα γὰρ σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ 23
ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα.
καὶ τῷ Θωμᾷ λέγει· Φέρε τὸν 24
δάκτυλόν σου ὧδε εἰς τὸν τύ- “
πον τῶν ἥλων, καὶ φέρε τὴν χεῖ- “
ρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευ- 25
ράν μου· καὶ εὐθὺς ἐπίστευσαν, ὡς 26
αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός. Διὸ καὶ “
Θωμᾶς φησὶν αὐτῷ· Ὁ κύριός “
μου, καὶ ὁ θεός μου. διὰ γὰρ τοῦτο
καὶ θανάτου κατεφρόνησαν· μι- 27
κρὸν γὰρ εἰπεῖν, ὕβρεων καὶ πλη-
γῶν.

Οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ 28
ἐπιδεῖξαι ἑαυτὸν αὐτοῖς, ὅτι ἀ-
ληθῶς ἀλλ᾽ οὐ τῷ δοκεῖν ἐγήγερ-
ται, καὶ συνέφαγεν αὐτοῖς, καὶ
συνέπιεν, ἄχρις ἡμερῶν ὅλων 29
τεσσαράκοντα· καὶ οὕτω σὺν τῇ

eis

σαρκὶ, βλεπόντων αὐτῶν, ἀνε-
λήφθη πρὸς τὸν ἀποστείλαντα
αὐτὸν, σὺν αὐτῇ πάλιν ἐρχόμε-
30 νος μετὰ δόξης καὶ δυνάμεως. Φα-
« σὶ γὰρ τὰ λόγια, Οὗτος ὁ Ἰησοῦς,
« ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς
« τὸν οὐρανὸν, οὕτως ἐλεύσεται, ὃν τρό-
« πον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον
« εἰς τὸν οὐρανόν. Εἰ δὲ ἄνευ σώ-
« ματος φασὶν ἔρχεσθαι ἐπὶ συντε-
« λείᾳ τοῦ αἰῶνος, πῶς αὐτὸν καὶ ὄ-
« ψονται οἱ ἐκκεντήσαντες, καὶ
« ἐπιγνόντες κόψονται ἐφ' ἑαυτοῖς;
ἀσωμάτων γὰρ οὔτε εἶδος, οὔτε
31 χαρακτήρ ἐστιν, ἢ σῆμα ζώου
32 μορφὴν ἔχοντος, διὰ τὸ ἁπλοῦν
τῆς φύσεως.

Ταῦτα δὲ παραινῶ ὑμῖν ἀγα-
πητοὶ, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑμεῖς οὕ-
τως ἔχετε. προφυλάσσω δὲ ὑ-
μᾶς ἀπὸ τῶν θηρίων τῶν ἀν-
33 θρωπομόρφων, ἃ οὐ μόνον ἀπο-
34 τρέφεσθαι χρὴ, ἀλλὰ καὶ φεύ-
35 γειν· μόνον δὲ, προσεύχεσθε ὑ-
36 πὲρ αὐτῶν, ἐάν πως μετανοήσω-
37 σιν· εἰ γὰρ τὸ δοκεῖν ἐν σώματι

cis, assumptus est cum carne ad eum qui miserat illum. In quâ & iterùm venturus est cum gloriâ & virtute: secundùm quod dictum est ab Angelis ad Apostolos. *Hic Iesus, qui assumptus est à vobis in cœlum, sic veniet, quemadmodum vidistis eum ascendentem in cœlum.* (Act. 1. 11.) Si ergo sine corpore dicunt eum venturum esse in consummatione seculi: quomodo *visuri sunt eum illi qui compunxerunt in eum*; & cognoscentes, *plangent* inter se? (Zachar. 12.10 & Apocal. 1.7) Nam incorporalium neq; species neq; figura, sed neq; effigies quidem aliqua animalis formæ haberi poterit, in quâ fixura clavorum vel lanceæ foramen appareat, propter simplicitatem naturæ.

Hæc autem moneo vos, charissimi, sciens quia vos sic habetis. Præcustodio autem vos à bestiis hominum figuras habentibus: quas non solùm devitare, sed & jam fugere vos oportet. Tantùm orate pro illis; ut fortè pœniteant. Si enim putativè in corpore

pore fuit Dominus, & putativè crucifixus est: ergo & ego putativè ei vinctus sum. Quare autem & meipsum tradidi ad mortem, ad ignem, ad gladium, ad bestias? Sed non putativè, sed verè omnia sustineo propter Christum, ad compatiendum ei; ipso me confortante: quia non est mihi tanta virtus. Quem profectò quidam ignorantes, negaverint; & consentiunt magis mēdacio quàm veritati. Quos non persuaserunt Prophetæ, neq; lex Moysi; sed nec nunc usq; Evangelium, nec nostræ speciales passiones. Nam & de nobis hoc ipsum sentiunt. Quid enim me juvat, si me quis laudaverit, Dominum autem meum blasphemaverit; si non eum confessus fuerit incarnatum esse Deum? Hoc autem qui non dixerit, perfectè eum negat, sicut mortuum bajulans. Nomina verò eorum infidelia non est mihi nunc visum scribere: sed neq;

γεγένηκεν ὁ Κύριος, καὶ τῷ δοκεῖν
ἐσταυρώθη, κἀγὼ τῷ δοκεῖν δέ-
δεμαι· τί δὲ καὶ ἐμαυτὸν ἔκδοτον
δέδωκα τῷ θανάτῳ, πρὸς πῦρ,
πρὸς μάχαιραν, πρὸς θηρία;
ἀλλ᾽ οὐ τῷ δοκεῖν, ἀλλὰ τῷ ὄντι 38
πάντα ὑπομένω διὰ Χριστὸν,
εἰς τὸ συμπαθεῖν αὐτῷ, αὐτοῦ με
ἐνδυναμοῦντος· οὐ γάρ μοι τοσοῦ-
τον ἀθέιος· ὃν τινὲς ἀγνοοῦντες,
ἠρνήσαντο, καὶ συνηγοροῦσι τῷ ψεύ- 39
δει μᾶλλον ἢ τῇ ἀληθείᾳ. οὓς οὐκ
ἔπεισαν αἱ προφητεῖαι, οὐδ᾽ ὁ νό-
μος ὁ Μωσέως, ἀλλ᾽ οὐδὲ μέχρι
νῦν τὸ εὐαγγέλιον, ἀλλ᾽ οὐδὲ τὰ
ἡμέτερα τὰ κατ᾽ ἄνδρα πα- 40
θήματα· καὶ γὰρ περὶ ὑμῶν τὸ
αὐτὸ φρονοῦσι· τί γάρ ὠφελεῖ, 41
εἴ ἐμὲ ἐπαινεῖ τις, τὸν δὲ Κύριον
μου βλασφημεῖ, μὴ ὁμολογῶν
αὐτὸν σαρκοφόρον θεόν; ὁ δὲ τοῦτο
μὴ λέγων, τελείως αὐτὸν ἀπήρ-
νηται, ὢν νεκροφόρος. Τὰ δὲ ὀνό- 42
ματα αὐτῶν ὄντα ἄπιστα, νῦν
οὐκ ἔδοξέ μοι ἐγγράψαι· μηδὲ

γένοιτό μοι αὐτῶν μνημονεύειν, μέ-
43 χρις οὗ μετανοήσωσιν.
Μηδεὶς πλανάσθω· ἐὰν μὴ
44 πιστεύσῃ Χριστὸν Ἰησοῦν ἐν σαρ-
45 κὶ πεπολιτεῦσθαι, καὶ ὁμολογή-
σῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ τὸ πά-
θος, καὶ τὸ αἷμα ὃ ἐξέχεεν ὑπὲρ
46 τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας, οὐ τῆς
ζωῆς αἰωνίου τεύξεται, κἂν βασι-
λεὺς ᾖ, κἂν ἱερεύς, κἂν ἄρχων,
κἂν ἰδιώτης, κἂν δεσπότης ἢ δοῦ-
47 λος, ἢ γυνή. Ὁ χωρῶν χωρείτω,
ὁ ἀκούων ἀκουέτω.
48 Τόπος, καὶ ἀξίωμα, καὶ πλοῦτος,
μηδένα φυσιούτω· ἀδοξία, καὶ πε-
νία, μηδένα ταπεινούτω· τὸ γὰρ
ὅλον ἐστί, πίστις ἡ εἰς Θεόν, καὶ
ἡ εἰς Χριστὸν ἐλπίς, ἡ τῶν
προσδοκωμένων ἀγαθῶν ἀπο-
49 λαύσις, ἀγάπη τε ἡ εἰς τὸν Θε-
" ὸν καὶ τὸ ὁμόφυλον· ἀγαπήσεις Κύ-
" ριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς
" καρδίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου
" ὡς σεαυτόν· καὶ ὁ Κύριος φησίν·
" αὕτη ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωή, τὸ γινώ-
" σκειν τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ

contingat mihi ut mentionem eorum faciam, donec pœniteant.

Nemo seipsum seducat. Si enim non crediderit Iesum Christum in carne fuisse conversatum; & confessus fuerit crucem ejus, & passionem, & sanguinem quem effudit pro mundi salute: vitam æternam non consequetur; sive Rex fuerit sive sacerdos, seu Princeps seu privatus, seu Dominus sive servus, seu vir sive mulier. *Qui capit capiat*, & *qui audit audiat*. Matth.19.12. & 13.43.

Locus ergo, & dignitas, atq; divitiæ neminem inflent: ignobilitas & paupertas nullum humiliet: sed cum his omnibus fides sit in Deum & in Christum, & spes fruitionis futurorum bonorum, cum dilectione quæ est circa Deum & circa proximum. *Diliges* enim *Dominum Deum tuum ex toto corde tuo*; & *proximum tuum sicut teipsum*. Sed & Dominus dicit. *Hæc est vita æterna, ut cognoscant te solum verum Deum* Luc.10.27. Johan.17.3.

um, & quem misisti Iesum Christum. & illud Iohannis: *Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem. In his* enim *duobus mandatis tota lex pendet, & Prophetæ.*

Iohan. 22. 40.

Matth. 22. 40.

Discite ergo eos qui talitèr docent, quomodo legem ponunt, incognitum esse Patrem Christi prædicantes; quomodo etiam infidelem inimicitiam cum invicem habent. Dilectionem enim futurorum negligunt, præsentia dissimulant, quæ ventura sunt tanquàm præsentia esse putant, & tanquam somnium & phantasiam existimant: mandata contemnunt, viduam & orphanum despiciunt, tribulatum respuunt, vinctum derident; *** crucem erubescunt, passionem deludunt, resurrectionem frustrant. Hujusmodi omnes, nepotes sunt illius inveterati malorum spiritus: qui & *Adam* per mulierem mandatum transgredi persuasit: qui & *Abel* per *Cain* occidit: qui & *Iob* decipere conatus est: qui & *Iesu* filio Iose-

Vide lacunam hanc de abnegatâ ab istis Eucharistiâ in Notis suppletam.

Zachar. 3. 1.

Luc. 22. 31

ὃν ἀπέστειλεν Ἰησοῦν Χριστόν· καὶ, «
ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα «
ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· ἐν ταύ- «
ταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς, ὅλος «
ὁ νόμος, καὶ οἱ προφῆται κρέμαν- «
ται.

Καταμάθετε οὖν τοὺς ἑτερο- 50
δοξοῦντας, πῶς νομοθετοῦσιν ἄγνω- 51
στον εἶναι τὸν πατέρα τοῦ Χριστοῦ·
πῶς ἄπιστον ἔχθραν μετ' ἀλλή-
λων ἔχουσιν. ἀγάπης αὐτοῖς οὐ
μέλει, τῶν προσδοκωμένων ἀ-
λογοῦσι, τὰ παρόντα ὡς ἑστῶτα 52
λογίζονται, τὰς ἐντολὰς παρο-
ρῶσι, χήραν καὶ ὀρφανὸν περιορῶ-
σι, θλιβόμενον διαπτύουσι, δεδε- 53
μένον γελῶσι, **** τὸν σταυ- 54
ρὸν ἐπαισχύνονται, τὸ πάθος
χλευάζουσι, τὴν ἀνάστασιν κω-
μῳδοῦσιν· ἔκγονοί εἰσι, τοῦ ἀρχε- 55
κάκου πνεύματος, τοῦ τὸν Ἀδὰμ 56
διὰ τῆς γυναικὸς τῆς ἐντολῆς
ἐξώσαντος, τοῦ τὸν Ἄβελ διὰ
τοῦ Κάϊν ἀποκτείναντος, τοῦ τῷ
Ἰὼβ ἐπιστρατεύσαντος, τοῦ κα-
τηγοροῦντος Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ Ἰωσε- 57

δὲκ, τοῦ ἐξαρτησαμένου σινιασθῆναι τὴν τῶν ἀποστόλων πίστιν, τοῦ δὲ Ἰουδαϊκὸν πλῆθος ἐπεγείραντος τῷ Κυρίῳ, τοῦ καὶ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας·
58 ὧν ῥύσαιτο ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ δεηθεὶς μὴ ἐκλείπειν τὴν πίστιν τῶν ἀποστόλων, οὐχ ὡς μὴ αὐταρκῶν φυλάξαι αὐτήν, ἀλλ' ὡς χαίρων τῇ τοῦ Πατρὸς ὑπεροχῇ. Πρέπον οὖν ἐστιν ἀπέχεσθαι τῶν τοιούτων, καὶ μήτε
59 κατ' ἰδίαν μετ' αὐτῶν λαλεῖν, μήτε κοινῇ· προσέχειν δὲ νόμῳ,
60 καὶ προφήταις, καὶ τοῖς εὐαγγελισαμένοις ὑμῖν τὸν σωτήριον λόγον· τὰς δὲ δυσωνύμους αἱρέσεις, καὶ τοὺς τὰ σχίσματα ποιοῦντας, φεύγετε, ὡς ἀρχὴν κακῶν.

61 Πάντες τῷ ἐπισκόπῳ ἀκολουθεῖτε, ὡς ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς τῷ Πατρί· καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ δέ, ὡς τοῖς ἀποστόλοις· τοὺς δὲ δια-
62 κόνους ἐντρέπεσθε, ὡς Θεοῦ ἐντο-
63 λὴν διακονοῦντας. Μηδεὶς χωρὶς ἐπισκόπου τι πρασσέτω τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Iosedech resistere tentavit: qui & *Apostolorum* fidem subvertere voluit, & *Iudæorum* multitudinem adversùs Dominum suscitavit; qui & *nunc operatur in filiis diffidentiæ*: à quibus eruat nos Dominus Iesus Christus; qui patrem deprecatus est, *ut non deficeret fides* Apostolorum: non quòd non sufficeret custodire eam; sed tanquàm gaudens de Patris eminentiá, ipsum pro eis deprecatus est. Dignum est ergo à talibus abstinere, & neq; proprium cum his, neq; commune habere colloquium; sed intendere Legi & Prophetis, & evangelizantibus vobis salutare verbum. Nefandas verò hæreses & schismata facientes fugite; sicut principatum malorum.

Ephes. 2. 2.
Luc. 22. 32.

Omnes Episcopum sequimini, sicut Iesus Christus Patrem; Presbyteros sicut Apostolos: Diaconos autem veneramini, sicut mandato Dei ministrantes. Nemo præter Episcopum aliquid agat eorum quæ ad Ecclesiam

Perti-

pertinent. Firma Eucharistia reputetur, quæ ab Episcopo concessa fuerit. Vbi Episcopus præsens fuerit, illuc & plebs congregetur: sicuti & ubi Christus est, omnis militia cœlestis adest tanquam principi militiæ virtutis Domini, & ipse est dispensator totius intelligibilis naturæ. Propterea non licet sine Episcopo neq; offerre, neq; sacrificium immolare, neq; missas celebrare: sed si ei visum fuerit secundùm beneplacitum Dei, tunc demum tutum & firmum erit.

Ergo omnia quæcunq; agitis & facitis jam, mutabilia sunt: ut corrigamus nos in Deo, cùm tempus habemus pœnitẽdi. Quod enim incertum est, non

Psal. 6. 5.

habet confessionem. *Ecce* enim *homo*, inquit, *& opera ejus coràm eo*. Sicut

Esai 62. 11.

Prov. 24. 21.

scriptum est: *Honora*, inquit, *fili Deum & Regem*. Ego autem dico, honorare quidem Deum, ut auctorem omnium & Dominum; Episcopum au-

ἐκείνη βεβαία εὐχαριστία ἡγεί- 64
σθω, ἡ ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον οὖ-
σα, ἢ ᾧ ἂν αὐτὸς ἐπιτρέψῃ.
Ὅπου ἂν φανῇ ὁ ἐπίσκοπος, 65
ἐκεῖ τὸ πλῆθος ἔστω, ὥσπερ ὅ-
που ὁ Χριστὸς, πᾶσα ἡ οὐράνιος 66
στρατιὰ παρέστηκεν, ὡς ἀρ-
χιστρατήγῳ τῆς δυνάμεως Κυ-
ρίου, καὶ διανομεῖ πάσης νοητῆς
φύσεως. Οὐκ ἐξόν ἐστι χωρὶς τοῦ 67
ἐπισκόπου, οὔτε βαπτίζειν, οὔτε
προσφέρειν, οὔτε θυσίαν προσ-
κομίζειν, οὔτε δοχὴν ἐπιτελεῖν· 68
ἀλλ᾽ ὃ ἂν ἐκείνῳ δοκῇ κατ᾽ εὐα-
ρέστησιν Θεοῦ, ἵνα ἀσφαλὲς ᾖ καὶ
βέβαιον πᾶν ὃ ἂν πράττητε.

Εὔλογόν ἐστι λοιπὸν ἀνανή- 69
ψαι ἡμᾶς, ὡς ἔτι καιρὸν ἔχομεν
εἰς Θεὸν μετανοεῖν· ἐν γὰρ 70
τῷ ᾅδῃ οὐκ ἔστιν ὁ ἐξομολο- “
γούμενος. ἰδοὺ γὰρ ἄνθρωπος, καὶ “
τὸ ἔργον αὐτοῦ πρὸ προσώπου “
αὐτοῦ. Τίμα, φησὶν, υἱὲ, τὸν Θε- 71
ὸν, καὶ βασιλέα· ἐγὼ δέ φημι, τί- 72
μα μὲν τὸν Θεὸν, ὡς αἴτιον τῶν ὅ-
λων καὶ κύριον· ἐπίσκοπον δὲ, ὡς

73 ἀρχιερέα, Θεοῦ εἰκόνα φοροῦν-
74 τα· κατὰ μὲν τὸ ἄρχειν, Θεοῦ, κατὰ
δὲ τὸ ἱερατεύειν, Χριστοῦ. καὶ μετὰ
τοῦτον, τιμᾶν χρὴ καὶ βασιλέα·
75 οὔτε γὰρ Θεοῦ τις κρείττων, ἢ
παραπλήσιος ἐν πᾶσι τοῖς οὖσιν·
οὔτε δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ ἐπισκόπου
τι μεῖζον ἱερωμένου Θεῷ ὑπὲρ
τῆς τοῦ κόσμου παντὸς σωτηρίας·
οὔτε βασιλέως τις παραπλή-
σιος ἐν ἄρχουσιν, εἰρήνην καὶ
εὐνομίαν τοῖς ἀρχομένοις πρυ-
τανεύοντος.
76 Ὁ τιμῶν ἐπίσκοπον, ὑπὸ
Θεοῦ τιμηθήσεται. ὥσπερ οὖν
ὁ ἀτιμάζων αὐτὸν, ὑπὸ Θεοῦ
77 κολασθήσεται· εἰ γὰρ ὁ βασι-
λεῦσιν ἐπεγειρόμενος, κολάσεως
ἄξιος δικαίως γενήσεται, ὡς γε
παραλύων τὴν κοινὴν εὐνομί-
αν· πόσῳ δοκεῖτε χείρονος ἀ-
ξιωθήσεται τιμωρίας, ὁ ἄνευ
ἐπισκόπου τι ποιεῖν προαιρούμε-
78 νος, καὶ τὴν ὁμόνοιαν διασπῶν,
καὶ τὴν εὐταξίαν συγχέων; ἱε-
ρωσύνη γάρ ἐστι, τὸ πάντων ἀ-
γαθῶν ἐν ἀνθρώποις ἀναβε-
βηκός· ἧς ὁ καταμανεὶς, οὐκ ἀνθρώπον ἀτιμάζει, ἀλλὰ Θε-

tem tanquam principem sacerdotum, imaginem Dei ferentem: principatum quidem secundùm Deum; sacerdotium verò secundùm Christum. Et post hunc honorare oportet etiam Regem. Nemo enim potior est Deo, neq; similis ei: neq; Episcopo in Ecclesiâ honorabilior, sacerdotium Deo gerenti pro mundi salute. Neq; regi quis similis est in exercitu, pacem & benevolentiam omnibus principibus cogitanti.

Qui enim honoraverit Episcopum, à Deo honorabitur: & qui dehonoraverit eum, à Deo damnabitur. Si enim quis contra Regem insurgens dãnatione dignus est: quomodo ille evadere ultionem poterit, qui præter Episcopum aliquid egerit? Sacerdotium enim summa est omnium bonorum quæ in hominibus constant: quod si quis dehonoraverit, Deum de-

honorat, & Dominum Iesum Christum *primogenitum totius creaturæ*, & solum naturâ principem sacerdotum Dei. Omnia benè vobis ordinate, quæ mandata sunt in Christo. Laici Diaconis subditi sint, Diaconi Presbyteris: Presbyteri Episcopo, Episcopus Christo, sicut ipse Patri.

Coloss. 1. 15.

Secundùm quod vos me refecistis, fratres, & vos Dominus Iesus Christus. Absentem me & præsentem dilexistis: retribuet vobis Deus, propter quem tanta in vincto ejus ostendistis. Et si quidem non sum sufficiens: sed tamen devotio vestra grandis est. *Si quis enim honoraverit Prophetam in nomine Prophetæ; mercedem Prophetæ accipiet.* Manifestè & qui honorat vinctum Christi Iesu; mercedem martyrum accipiet. *Philonem* & *Gaium* & *Agathopum*, qui me sequuntur in verbo Dei, qui sunt Ministri Christi, benè fecistis suscipere eos si-

Mat. 10. 41.

ὃν, καὶ Χριστὸν Ἰησοῦν (ν) πρω-
τότοκον καὶ μόνον τῇ φύσει τοῦ Πα- 79
τρὸς ἀρχιερέα. Πάντα οὖν ὑ- 80
μῖν μετ' εὐταξίας ἐπιτελείσθω
ἐν Χριστῷ. (ι) λαϊκοὶ, τοῖς δι- 81
ακόνοις ὑποτασσέσθωσαν· (ι)
διάκονοι, τοῖς πρεσβυτέροις· (ι)
πρεσβύτεροι, τῷ ἐπισκόπῳ· ὁ
ἐπίσκοπος, τῷ Χριστῷ, ὡς αὐ-
τὸς τῷ Πατρί.

Καθό με ἀνεπαύσατε, 82
ἀδελφοὶ, καὶ ὑμᾶς Ἰησοῦς ὁ Χρι-
στός. ἀπόντα με καὶ παρόντα ἠ-
γαπήσατε· ἀμείψεται ὑμᾶς ὁ
Θεὸς, δι' ὃν ταῦτα εἰς (ν) δέ- 83
σμιον αὐτοῦ ἐνεδείξασθε· εἰ
γὰρ καὶ μὴ εἰμὶ ἱκανὸς, ἀλλὰ τὸ
τῆς προθυμίας ὑμῶν μέγα· ὁ τι- 84
μῶν γὰρ προφήτην εἰς ὄνομα
προφήτου, μισθὸν προφήτου λή-
ψεται· δῆλον, ὅτι καὶ ὁ τιμῶν δέ-
σμιον Ἰησοῦ Χριστοῦ, μαρτύρων
λήψεται μισθόν. Φίλωνα, καὶ
Γάϊον, καὶ Ἀγαθόποδα, οἱ ἐπηκο-
λούθησάν μοι εἰς λόγον Θεοῦ,
διάκονοι Χριστοῦ ὄντες, καλῶς ἐ-
ποιήσατε ὑποδεξάμενοι, ὡς

cut

διακόνους Χριστοῦ· οἳ καὶ σφόδρα
εὐχαριστοῦσι τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ
ὑμῶν, ὅτι αὐτοὺς ἀνεπαύσατε
85 κατὰ πάντα τρόπον. οὐδὲν ὑμῖν
παραλογισθήσεται ὧν εἰς αὐ-
τοὺς ἐποιήσατε. δῴη ὑμῖν ὁ Κύ-
ριος εὑρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν
86 ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. ἀντίψυχον
ὑμῶν τὸ πνεῦμά μου, καὶ τὰ δεσ-
μά μου, ἃ οὐχ ὑπερηφανήσατε,
οὐδὲ ἐπῃσχύνθητε· διὸ οὐδὲ ὑ-
μᾶς ἐπαισχυνθήσεται ἡ τελεία
ἐλπὶς, Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

Αἱ προσευχαὶ ὑμῶν ἤγγισαν
εἰς τὴν Ἀντιοχέων ἐκκλησίαν,
87 καὶ εἰρηνεύεται· ὅθεν δεδεμένος,
πάντας ἀσπάζομαι, οὐκ ὢν ἄξ-
88 ιος, ἐκεῖθεν ἔσχατος αὐτῶν ὤν. κατὰ
δὲ θέλημα τοῦ Θεοῦ κατηξιώθην,
οὐκ ἐκ συνειδήσεως ἐμῆς, ἀλλ'
ἐκ χάριτος Θεοῦ. ἣν εὔχομαι
τελείαν μοι δοθῆναι, ἵνα ἐν ταῖς
προσευχαῖς ὑμῶν Θεοῦ ἐπι-
τύχω. Ὅπως οὖν ὑμῶν τὸ ἔργον
τέλειον γένηται ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ
οὐρανῷ, πρέπει εἰς θεοῦ τιμὴν,
χειροτονῆσαι τὴν ἐκκλησίαν ὑ-
89 μῶν θεοπρεσβύτην, εἰς τὸ,

cut ministros Dei: qui & maximas gratias agunt Domino pro vobis; quia refecistis eos omnibus modis. Nihil vobis reputabitur ad peccatum, de his quæ eis impendistis. *Det vobis Dominus invenire misericordiam apud Dominum in illâ die.* (2. Tim. 1. 18.) Pro animabus vestris spiritus meus & vincula mea sint: quæ non sprevistis, & non erubuistis. Hæc est perfecta spes in Christo Iesu.

Orationes vestræ appropinquârunt ad Antiochenam Ecclesiam: cui & pacifici estis. Vnde & vinctus omnes saluto. Vnde & non sum dignus esse ultimus eorum: sed secundùm Dei voluntatem dignus effectus sum; non ex meâ providentiâ, sed ex gratiâ Dei. Quam opto perfectam mihi tribui; ut per vestras orationes Deum merear adipisci: ut opus meum perfectum sit in cœlo & in terrâ. Decet ergo vos in honorem Dei curam gerere Deo dignæ

Ecclesiæ quæ est in *Syriâ*: & congratulari eis quia pacifici sunt, & perceperunt suam magnificentiam, & restituta est eis in corpore eorum. Sed mihi visum est mittere aliquem vestrum illuc cum Epistolâ: ut glorificent tranquillitatem quæ eis secundùm Deum contigit & quietem. Ego verò merui portum tutissimum in Christo orationibus vestris. Cùm sitis perfecti; perfecta cogitate, sapite, sentite. Volentibus enim vobis benè agere, etiam Deus paratus est vobis præstare.

Salutat vos dilectio fratrum vestrorum quæ est in *Troiâ*. Vnde & scribo vobis, per *Burgum*, quem misistis mecum unà cum *Ephesiis* fratribus vestris: qui me refecit in omnibus. Et debuerant quidem omnes eum imitari: quia exemplum est ministerii Dei. Retribuetur ei gratia Domini in omnibus. Saluto Deo dignum Episcopum vestrum *Polycarpum*, & Deo decentissimum Præsby-

γενομένην ἐν Συρίᾳ συγχαρῆναι αὐτοῖς, ὅτι εἰρηνεύουσι, καὶ ἀπέλαβον τὸ ἴδιον μέγεθος, καὶ ἀπεκατεστάθη αὐτοῖς τὸ ἴδιον σωμάτιον. ὃ ἐφάνη μοι ἄξιον, τοῦτο ἐστίν,
ὥστε πέμψαι τινὰ τῶν ὑμετέρων 90
μετ' ἐπιστολῆς, ἵνα συνδοξάσῃ τὴν κατὰ Θεὸν αὐτοῖς γενομένην εὐδίαν καὶ ὅτι λιμένος εὐόρμου τετύχηκα, Χριστοῦ, διὰ τῶν προσευχῶν
ὑμῶν. τέλειοι ὄντες, τέλεια καὶ φρο- 91
νεῖτε. θέλουσι γὰρ ὑμῖν εὖ πράτ- 92
τειν, καὶ ὁ Θεὸς ἕτοιμός ἐστιν εἰς τὸ παρέχειν.

Ἀσπάζεταί ὑμᾶς ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν ἐν Τρωάδι· ὅθεν καὶ γράφω ὑμῖν διὰ
Βύρρου, ὃν ἀπεστείλατε μετ' ἐμοῦ, 93
ἅμα Ἐφεσίοις τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν· ὃς κατὰ πάντα με ἀνέπαυ-
σε. καὶ ὄφελον πάντες αὐτὸν ἐμι- 94
μοῦντο, ὄντα ἐξεμπλάριον Θεοῦ
διακονίας· ἀμείψεται αὐτὸν ἡ 95
χάρις τοῦ Κυρίου κατὰ πάντα.
Ἀσπάζομαι τὸν ἀξιόθεον ἐπίσκοπον ὑμῶν Πολύκαρπον, καὶ τὸ θεοπρεπὲς πρεσβυτέριον, καὶ τοὺς

terium

96 χριστοφόρους διακόνους τοὺς συν-
δούλους μου, καὶ τοὺς κατ' ἄνδρα καὶ
κοινῇ πάντας, ἐν ὀνόματι Χριστοῦ
Ἰησοῦ καὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ τῷ αἵ-
ματι, πάθει τε καὶ ἀναστάσει σαρ-
97 κικῇ τε καὶ πνευματικῇ ἑνότητι
Θεοῦ καὶ ὑμῶν. χάρις ὑμῖν, ἔλεος,
εἰρήνη, ὑπομονὴ, διὰ παντὸς
ἐν Χριστῷ.

Ἀσπάζομαι τοὺς οἴκους τῶν
ἀδελφῶν μου, σὺν γυναιξὶ καὶ
98 τέκνοις, καὶ ἀειπαρθένους καὶ τὰς χή-
ρας. ἔρρωσθέ μοι ἐν δυνάμει
πνεύματος. Ἀσπάζεται ὑμᾶς
Φίλων ὁ συνδιάκονος, ὁ ὢν σὺν
99 ἐμοί. Ἀσπάζομαι τὸν οἶκον Γαουΐ-
ας, ἣν εὔχομαι ἡδρᾶσθαι πίστει
100 καὶ ἀγάπῃ σαρκικῇ τε καὶ πνευ-
ματικῇ. Ἀσπάζομαι Ἄλκην τὸ
ποθητόν μοι ὄνομα, καὶ Δάφνον τὸν
101 ἀσύγκριτον, καὶ Εὔτεκνον, καὶ πάν-
102 τας κατ' ὄνομα. ἔρρωσθε ἐν χά-
ριτι Θεοῦ καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, πεπληρωμένοι πνεύματος
103 ἁγίου, καὶ σοφίας θείας καὶ ἱερᾶς.

terium, & Christophoros Diaconos conservos meos: & specialitèr & generalitèr omnes in nomine Iesu Christi, & in carne ejus, & in sanguine ipsius, & in passione, & in resurrectione carnali & spiritali, in unitate Dei, & vestrâ. Gratia vobis & misericordia, pax & patientia in omnibus in Christo.

Saluto domos fratrum meorum, cum uxoribus & filijs; sed & virgines & viduas. Incolumes estote in virtute Dei Patris. Salutat vos *Philon* condiaconus qui est mecum. Saluto domum *Gaviæ*; quam opto firmari in fide & dilectione carnali & spirituali. Saluto *Alcen* desiderabile mihi nomen, & *Daphnum* incomparabilem & bonum filium, & omnes nominatim. Incolumes estote in gratiâ Dei & Domini nostri Iesu Christi; repleti Spiritu sancto, & sapientiâ sanctâ atq; Divinâ. *Amen*.

FINIS.

EPISTOLÆ
B. IGNATIO
ADSCRIPTÆ,

A

MEDIÆ ÆTATIS GRÆCIS, SEX:

Quæ,

SIMVL CVM VETERE VULGATA
VERSIONE LATINA, HIC
HABENTUR EDITÆ.

I. Ad *Mariam Caſſobolitam.*
II. Ad *Polycarpum, Smyrnæ Epiſcopum.*
III. Ad *Tarſenſes.*
IV. Ad *Antiochenos.*
V. Ad *Heronem, Antiochenum Diaconum.*
VI. Ad *Philippenſes.*

A

RECENTIORIBVS LATINIS ADDITÆ,
ALIÆ TRES: NEMPE,

AD S. IOHANNEM APOSTOLUM, DUÆ;

AD BEATISSIMAM VIRGINEM,
MATREM DOMINI, VNA.

Prioribus præmiſſa eſt *Mariæ Caſſobolitæ*, poſterioribus ſubjuncta *B. Mariæ Deiparæ* nomine ad *Ignatium* edita Epiſtola; unâ cum *Ignatij* Elogio, ipſius in ſede Antiochenâ ſucceſſoris *Heronis* titulum præferente.

MARIÆ PROSELYTÆ *CHASSAOBOLORUM,

** Castabalorum,*

AD IGNATIUM EPISCOPUM ANTIOCHIÆ, Epiſtola; ex MSS. Latinis nunc primùm edita.

MARIA, proſelyta Ieſu Chriſti, *Ignatio Theophoro*, beatiſſimo Epiſcopo Eccleſiæ Apoſtolicæ ejus quæ ſecundùm *Antiochiam*, in Deo Patre & Jeſu dilecto, gaudere & valere.

Emper tibi oramus, ſecundùm illud quod in ipſo, gaudium & ſanitatem. Quia miraculis & apud nos Chriſtus cognitus eſt filius eſſe Dei viventis, & in poſterioribus temporibus inhumanatum eſſe per Virginem Mariam *ex ſemine* David *&* Abraham; *ſecundùm eas quæ de ipſo ab ipſo prædictæ ſunt voces à Prophetarum choro: hujus gratiâ deprecamur, dignificantes mitti nobis à tuo intellectu* Marim *amicum noſtrum, epiſcopum* Emelapes Neapoleos *ejus quæ ad* Zarbo, *&* Eulogium, *&* Sobelum *presbyterum; ut non ſimus deſolati præpoſitis divini verbi. quemadmodum &* Moyſes *dicit*: Provideat Dominus Deus hominem qui ducat populum hunc; & Num. 27. 16, 17.

R non

non erit Synagoga Domini ut oves quibus non est pastor.

*Pro eo autem quòd juvenes sunt præscripti, formides nihil, ô Beata. Cognoscere enim te volo, quòd sapiunt super carnem, & ipsius passiones non sentiunt ipsi in seipsis; recenti juventute sacerdotii refulgentes canitie. Perscrutare autem * cogitationem tuam per datum tibi à Deo per Christum spiritum ipsius: & cognosces quòd*

* al cognitionem.

1. Sam. 3. 20. cam 9. 9, 19. Samuel *parvus puerulus* Videns *vocatus est: & choro Prophetarum connumeratus, presbyterum* Eli *transgressionis redarguit; quoniam insanientes filios Deo omnium causæ præhonoravit, & ludentes in sacerdotium & in populum luxuriantes dimisit impunitos.*

Ὁ Σαμουὴλ παιδάριον ὤν, ὁ βλέπων ἐκλήθη, καὶ τῷ χορῷ τῶν προφητῶν ἐγκατελέχθη.

Dan. 13. Daniel *autem, sapiens juvenis existens, judicavit crudeles senes quosdam: ostendens adulteros ipsos & non seniores esse, & genere Iudæos existentes * modo Chananæos existere. Et* Ieremias, *propter juventutem renuens tributam ipsi à Deo prophetiam, audit.* Non dicas, quoniam junior sum: quia ad omnes quoscunq; mittam te ibis, & secundùm omnia quæcunque mando tibi loquéris; quia tecum ego sum.

* τῷ προσώπῳ

Ierem. 1. 7.

Δανιὴλ νέος ὢν ἔκρινεν ὁμογέροντάς τινας, δείξας ἐξώλεις αὐτοὺς καὶ οὐ πρεσβυτέρους εἶναι.

Ἱερεμίας, διὰ τὸ νέον παραιτούμενος τὴν ἐγχειριζομένην αὐτῷ παρὰ τοῦ Θεοῦ προφητείαν, ἀκούει. Μὴ λέγε, νεώτερος εἰμί· διότι πρὸς πάντας οὓς ἐὰν ἐξαποστείλω σε πορεύσῃ.

Σολομὼν δὲ ὁ σοφὸς, δυοκαίδεκα τυγχάνων ἐτῶν, συνῆκε τὸ μέγα τῆς ἀγνωσίας τῶν γυναικῶν ἐπὶ τοῖς σφετέροις τέκνοις ζήτημα.

sum. Salomon *autem sapiens, duodecim existens* 3. Reg. 3. & 10.
annorum, intellexit magnam ignorantiæ mulierum de suis filiis quæstionem: ut omnis populus obstupesceret de tantâ pueri sapientiâ; & timeret non ut puerum, sed ut perfectum virum. Ænigmata autem Æthiopum reginæ, lationem habentia quemadmodum Nili fluentia, sic solvit; ut extra seipsam fieret ipsa sic sapiens.

Iosias *autem Dei amator, inarticulatè ferè adhuc lo-* 2. Paralip. 34.
quens, redarguit malo spiritu detentos, quòd falsiloqui & populi seductores existerent: dæmonumque revelat deceptionem, & eos non existentes Deos demonstrat, & sacratos ipsis (puer existens) interficit, delubraque ipsorum evertit, & altaria mortuis reliquiis inquinat, templaque delet & saltus succidit & columnas conterit, & impiorum sepulchra suffodit; ut neque signum ampliùs malorum existat. Sic quidem zelotes erat religionis & impiorum punitor, adhuc balbutiens linguâ.

Δαβὶδ, ὁ προφήτης ὁμοῦ καὶ βασιλεὺς, μειράκιον χρίεται ὑπὸ Σαμουὴλ εἰς βασιλέα.

David *autem,* 1. Sam. 16.
Propheta simul & Rex, salvatoris secundùm carnem radix, puer ungitur à Samuele *in regem. Ait*
enim alicubi ipse: Quum parvus eram inter fratres meos, Psal. 151. 1.
& junior in domo patris mei.

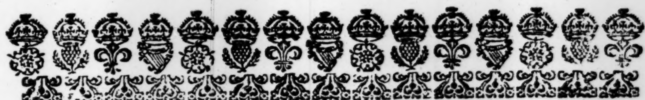
Et deficiet mihi tempus, si omnes investigare voluero, qui in juventute bene placuerunt Deo, prophetiâ & sacerdotio & regno à Deo donati. Rememorationis autem gratiâ sufficiunt & hæc dicta. Sed te deprecor, ne tibi quædam superba esse videar & ostentatrix.

Οὐ γὰρ διδάσκουσά σε, ἀλλ' ὑπομιμνήσκουσα τὸν ἐμὸν ἐν Θεῷ πατέρα, τούτους παρεθέ-

Non enim docens te, sed submemorans meum in Deo patrem, hos

appoſui ſermones. Cognoſco enim mei ipſius mẽſuras, & non coextendo meipſam tantis vobis. Saluto tuum ſanctum Clerum, ſub tuâ curâ paſtum. Omnes apud nos fideles ſalutant te. Sanam me eſſe ſecundùm Deum ora, beate Paſtor.

μην τοὺς λόγους· γινώσκω γὰρ τὰ ἑαυτῆς μέτρα, καὶ οὐ συμπαρεκτείνω ἐμαυτὴν τοῖς τηλικούτοις ὑμῖν. Ἀσπάζομαί σου τὸν ἅγιον κλῆρον, καὶ τὸν φιλόχριστόν σου λαὸν, τὸν ὑπὸ τὴν σὴν κηδεμονίαν ποιμαινόμενον. Πάντες οἱ παρ' ἡμῖν πιστοὶ προσαγορεύουσί σε. Ὑγιαίνειν με κατὰ Θεὸν προσεύχου, μακάριε ποιμήν.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΥ, Αρχιεπισκόπου Θεουπόλεως Αντιοχείας, Ἐπιστολὴ

ΠΡΟΣ ΜΑΡΙΑΝ ΚΑΣΣΟΒΟΛΙΤΗΝ.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ ὁ καὶ Θεοφόρος, τῇ ἠλεημένῃ ὑπὸ Θεοῦ Πατρὸς ὑψίστου, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόντος, πιστοτάτῃ, ἀξιοθέῳ, χριστοφόρῳ θυγατρὶ Μαρίᾳ, πλεῖστα ἐν Θεῷ χαίρειν.

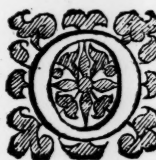

Ρεῖττον μὲν γράμματος ὄψις, ὥσπερ μέρος οὖσα τοῦ χοροῦ τῶν αἰσθήσεων, οὐ μόνον οἷς μεταδίδωσι τὰ φιλικὰ τιμᾷ τὸν λαμβάνοντα, ἀλλὰ καὶ οἷς ἀντιδέχεται ἑαυτὴν ἐπὶ τοῖς κρείττοσι πόθον πλουτεῖ.

B. IGNATII ANTIOCHENÆ ECclesiæ Episcopi & Martyris, Epistola

AD MARIAM CASsobolitam; quâ præcedentibus literis respondetur.

IGNATIVS qui & Theophorus, misericordiam consequutus & gratiam Dei Patris altissimi, & Domini nostri Iesu Christi qui pro nobis mortuus est; fidelissimæ, Deo dignæ, Christiferæ filiæ Mariæ, plurimam in Deo Salutem.

Ptima quidem figuratio literæ; velut pars chori sensus continens; non solùm his quibus impertit affectum, honorat accipientem, sed & in ipsis qui suscipiunt amplius auget desiderium

desiderium. Et quomodo navigantibus in tempestate gratus est portus; ita & nobis literarum tuarum acceptabilis est modus. quem tanquam tutissimum solatium à tuâ fidelissimâ mente de longinquo suscepimus; conspicientes in eo illud quod in te est bonum. Omnium namq; bonorum (ô sapientissima mulierum) tuam animam purissimis fontibus assimilamus: illis videlicèt, qui transeuntes etiam non sitientes visione suâ attrahunt potum haurire. Ita & tuæ prudentiæ pollicitatio constringit nos, jubens de illis sanctis liquoribus, qui in animâ tuâ redundant, haustum sumere.

Ego autem, ô beata, non meis tantum nunc, quantum aliorum plurimorum contrariis sententiis exagitor: quæ quidem sunt, fugæ, & carceres, ac vincula. Sed nihil horum declino. In injustitiis autem eorum magis edoceor, ut Iesũ merear adipisci. Lucror enim periculis mihi præparatis. quia

πλὴν δεύτερος, φασὶ, λιμὴν καὶ ὁ τῶν γραμμάτων τρόπος, ὃν ὥσπερ ἀγαθὸν ὅρμον δεδέγμεθα παρὰ τῆς σῆς πίστεως πόρρωθεν, ὥσπερ δι' ἑαυτῶν εἰδότες τὸ ἐν σοὶ καλόν. αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν, ὦ πάνσοφε γύναι, ψυχαὶ ταῖς καθαρωτάταις ἐοίκασι πηγαῖς. ἐκεῖναί τε γὰρ τοὺς παριόντας, κἂν μὴ διψῶσι, τῷ εἴδει ἐφέλκονται αὐτοὺς ἀρύσασθαι τοῦ πότου. ἥ, τε σύνεσις προεγγυᾷ, μεταχεῖν ἡμᾶς παρακελευομένη τῶν ἐν τῇ ψυχῇ σου βλυζόντων θείων ναμάτων.

Ἐγὼ δὲ, ὦ μακαρία, οὐκ ἐμαυτοῦ νῦν τοσοῦτον, ὅσον ἄλλων γενόμενος, ταῖς πολλῶν τῶν ἐναντίων γνώμαις ἐλαύνομαι, τὰ μὲν φυγαῖς, τὰ δὲ φρουραῖς, τὰ δὲ δεσμοῖς· ἀλλ' οὐδενὸς τούτων ἐπιστρέφομαι. ἐν δὲ τοῖς ἀδικήμασιν αὐτῶν μᾶλλον μαθητεύομαι, ἵνα Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτύχω. Ὀναίμην τῶν δεινῶν τῶν ἐμοὶ ἡτοιμασμένων· ἐπειδὴ οὐκ ἄξια "

" τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ,
" πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀπο-
" καλύπτεσθαι.

Τὰ δὲ ὑπὸ σοῦ διὰ τῆς ἐπιστολῆς κελευσθέντα, ἀσμένως ἐπλήρωσα· ἐν οὐδενὶ ἀμφιβάλλων, ὧν αὐτὴ καλῶς ἔχειν δεδοκίμακας. Ἔγνων γάρ σε κρίσει Θεοῦ τὴν μαρτυρίαν τοῖς ἀνδράσι πεποιῆσθαι, ἀλλ' οὐ χάριτι σαρκικῇ. πολὺ δέ με ἦσαν καὶ συνεχεῖς σου τῶν γραφικῶν χωρίων μνῆμαι· ἃς ἀναγνοὺς, οὐδὲ μέχρις ἐννοίας ἐνεδοίασα περὶ τὸ πρᾶγμα· οὐ γὰρ εἶχον πρὶν ὀφθαλμοῖς ἐκδραμεῖν, ὧν εἶχον ἀναντίρρητον ὑπὸ σοῦ τὴν ἀπόδειξιν. Ἀντίψυχός σου γενοίμην ἐγὼ, ὅτι φιλεῖς Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. διὸ καὶ αὐτὸς ἐρεῖ
" σοι· ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγα-
" πῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρή-
" σουσιν εἰρήνην.

Ἐπέρχεται δέ μοι λέγειν, ὅτι ἀληθινὸς ὁ λόγος, ὃν ἤκουον περὶ σοῦ, ἔτι οὔσης σου ἐν τῇ Ῥώμῃ παρὰ τῷ μακαρείῳ πάπα

non ſunt condignæ paſſiones hujus temporis ad futuram gloriam quæ revelabitur in nobis. Rom. 8. 18.

Quæ autem per Epiſtolam à te intimata ſunt, promptè adimplevi: de nullo eorum dubitans, quos tu bene habere probâſti. Agnovi enim te judicio Dei teſtimonium memoratis viris perhibuiſſe, & non gratiâ carnali. Non valde autem aſſidua fuerunt ſpatia, in quibus tua ſcripta perlegerem; neq; adhuc negotium mente perceperam. nec enim habui quomodo oculis percurrerem illam ineffabilem tuæ ſententię relationem. Pro animâ tuâ ego efficiar: quoniam diligis dominum Ieſum filium Dei vivi. Propter quod & ipſe tibi dixit. *Ego eos, qui me diligunt, diligo; & qui quærunt me invenient pacem.* Proverb. 8, 17

Obvenit itaq; mihi dicere, quia verus eſt ſermo quem audivi de te, cauſante *Romæ* apud beatum Papam *Anacletum*,

cui

cui successit beatitudine dignus *Clemens*, *Petri* & *Pauli* auditor. & nunc adjecisti super eum centupliciter & adhuc adjicies tu ipsa. Valdè enim desiderabam venire ad vos, & conrequiescere vobiscum: sed non mihi fuit opportunum: Præpediebat enim propositum meum, non sinens illò pergere, militaris custodia: quia nullus talia perfecit vel passus est, qualia ego. Quapropter secunda consolatio est inter amicos, conscriptis se invicem relevare. Saluto sacratissimam animam tuam, rogans superadjicere ad propositum tuum. Præsens enim labor parvus est; merces verò quæ speratur multa est.

Ierem. 10. 23.

Fuge eos qui negant passionem Christi, & nativitatem ejus secundùm carnem. Multi verò sunt modò, qui hanc sanitatem infirmare conantur. Sed tu contra hujusmodi consuesce etiam alios monere: quia in omni opere & verbo bono per-

Ἀνεγκλήτως· ὃν διεδέξατο τανῦν ὁ ἀξιομακάριστος Κλήμης, ὁ Πέτρου καὶ Παύλου ἀκουστής. καὶ νῦν προσέθηκας ἐπ' αὐτῷ ἑκατονταπλασίως. καὶ προσθήσεις γε ἔτι, ὦ αὕτη. Σφόδρα ἐπεθύμουν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ συναναπαύσασθαι ὑμῖν. Ἀλλ' οὐκ ἐν ἀνθρώπῳ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ. “ Ἐπέχει γάρ μου τὴν πρόθεσιν, οὐ συγχωροῦσα εἰς πέρας ἐλθεῖν, ἡ στρατιωτικὴ φρουρά. Ἀλλ' οὔτε ἐν οἷς εἰμὶ δρᾶν τι, ἢ παθεῖν οἷός τε ἐγώ. Διὸ δεύτερον τῆς ἐν φίλοις παραμυθίας τὸ γράμμα λογιζόμενος, κατασπάζομαι τὴν ἱερὰν σου ψυχήν, παρακαλῶ προσθῆναι τῷ πόνῳ. ὁ γὰρ παρὼν πόνος ὀλίγος, ὁ δὲ προσδοκώμενος μισθὸς πολύς.

Φεῦγε τοὺς ἀρνουμένους τὸ πάθος Χριστοῦ, καὶ τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν. πολλοὶ δὲ εἰσὶν ἄρτι τὴν ταύτην νοσοῦντες τὴν ἀρρωστίαν. Τὰ δὲ ἄλλα σοὶ παραινεῖν εὐήθες· κατηρτισμένη μετὰ παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀγαθῷ, δυνα-

fecta

μένη δὲ καὶ ἄλλους νουθετεῖν ἐν Χριστῷ. Ἄσπασαι πάντας τοὺς ὁμοίους σοι, ἀντεχομένους τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας ἐν Χριστῷ. Ἀσπάζονταί σε οἱ πρεσβύτεροι, καὶ οἱ διάκονοι, καὶ πρὸ πάντων ὁ ἱερὸς Ἔιρων. Ἀσπάζεταί σε Κασσιανὸς ὁ ξένος μου, καὶ ἡ ἀδελφή μου ἡ γαμετὴ αὐτοῦ, καὶ τὰ φίλτατα αὐτῶν τέκνα. Ἐρρωμένην σε σαρκὶ καὶ πνεύματι, ὁ Κύριος ἁγιάσοι. Καὶ ἴδοιμί σε ἐν Χριστῷ τυχοῦσαν τοῦ στεφάνου.

fecta es; potens etiam alios erudire in Domino. Salutant te presbyteri & diaconi: præ omnibus verò ſanctus *Hyron*. Salutant te *Caſſianus* hoſpes meus, & ſoror mea conjux ejus, & dulciſſimi filii eorum. Incolumem te carnali & ſpirituali ſalute Dominus ſanctificet ſemper: & videam te in Domino conſecutam coronam.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΝ

ἐπίσκοπον Σμύρνης.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας, ὁ καὶ μάρτυς Ἰησοῦ Χριστοῦ, Πολυκάρπῳ ἐπισκόπῳ ἐκκλησίας Σμυρναίων, μᾶλλον ἐπεσκοπημένῳ ὑπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πλεῖστα χαίρειν.

EJUSDEM EPIſtola ad *Polycarpum* Epiſcopum *Smyrnenſium, de illuminatis.*

IGNATIUS Epiſcopus Antiochiæ, qui & martyr Ieſu Chriſti, Polycarpo Epiſcopo Smyrnenſium.

Vscipiens in Deo sententiam tuã tanquam supra immobilem petram firmatam; quoniam desidero promereri faciem tuam immaculatam, quam adquisivi in Domino. Rogo te in gratiâ Dei quâ indutus es, adjicere ad cursum tuum, & rogare ut omnes salventur in *Christo*. Defende locum tuum in omni diligentiâ spirituali. Vnitatis curam habeto: quâ nihil melius est. Omnes bajula; quomodo & te Dominus. Omnes suffer in dilectione. Orationibus indesinentèr vaca: ampliorem prudentiam, quàm habes, postula. Vigila, inobdormibilem spiritum possidens: secundùm adjutorium Dei loquere. Omnium infirmitates bajula, ut perfectus athleta: quomodo & Dominus omnium. *Ipse* enim, inquit, *infirmitates nostras portavit, & languores nostros abstulit*. Vbi enim magnus fuerit labor; ibi etiam majus

Esai 53. 4. Matth. 8. 17.

Ποδεχόμενός σου τὴν ἐν Θεῷ γνώμην ἡδρασμένην, ὡς ἐπὶ πέτραν ἀκίνητον, ὑπερδοξάζω, καταξιωθεὶς τοῦ προσώπου σου τοῦ ἀμώμου, οὗ ὀναίμην ἐν Θεῷ. Παρακαλῶ σε ἐν χάριτι ᾗ ἐνδέδυσαι, προσθεῖναι τῷ δρόμῳ σου, καὶ πάντας παρακαλεῖν ἵνα σώζωνται. Ἐκδίκει σου τὸν τόπον, ἐν πάσῃ ἐπιμελείᾳ σαρκικῇ τε καὶ πνευματικῇ. Τῆς ἑνώσεως φρόντιζε, ἧς οὐδὲν ἄμεινον· πάντας βάσταζε, ὡς καί σε ὁ Κύριος· πάντων ἀνέχου ἐν ἀγάπῃ, ὥσπερ καὶ ποιεῖς. Προσευχαῖς σχόλαζε ἀδιαλείπτοις. Αἰτοῦ σύνεσιν πλείονα ἧς ἔχεις. Γρηγόρει, ἀκοίμητον πνεῦμα κεκτημένος. Τοῖς κατ' ἄνδρα κατὰ ὁμοήθειαν λάλει Θεοῦ. Πάντων τὰς νόσους βάσταζε, ὡς τέλειος ἀθλητής, ὡς καὶ ὁ Κύριος πάντων. Αὐτὸς γὰρ, φησὶ, τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἡμῶν ἐβάστασεν. Ὅπου πλεί-

lucrum

ων κόπος, πολὺ κέρδος.

Καλοὺς μαθητὰς ἐὰν φιλῇς, χάρις σοι οὐκ ἔστι, μᾶλλον δὲ τοὺς λοιμοτέρους ἐν πραότητι ὑπότασσε. οὐ πᾶν τραῦμα τῇ αὐτῇ ἐμπλάστρῳ θεραπεύεται· τοὺς παροξυσμοὺς ἐμβροχαῖς παῦε. Φρόνιμος γίνου, ὡς ὁ ὄφις, ἐν πᾶσι· καὶ ἀκέραιος εἰσαεὶ, ὡς ἡ περιστερά. διὰ τοῦτο ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος εἶ, σαρκικὸς καὶ πνευματικὸς, ἵνα τὰ φαινόμενά σοι εἰς πρόσωπον ἐπανορθώσῃς, τὰ δὲ ἀόρατα αἰτῇς, ἵνα σοι φανερωθείη· ἵνα μηδέν σοι λείπῃ, καὶ παντὸς χαρίσματος περισσεύῃς. Ὁ καιρὸς ἀπαιτεῖ σε εὔχεσθαι· ὥσπερ γὰρ κυβερνήτῃ ἄνεμος συμβάλλεται, καὶ ὡς νηῒ χειμαζομένῃ λιμένες εὔθετοι εἰς σωτηρίαν· οὕτω καὶ σοὶ ἡ εὐχὴ πρὸς τὸ ἐπιτυχεῖν Θεοῦ· νῆφε, ὡς Θεοῦ ἀθλητὴς, οὗ τὸ θέλημα, ἀφθαρσία, καὶ ζωὴ αἰώνιος· περὶ ἧς καὶ σὺ πέπεισαι κατὰ πάντα. σοῦ ἀντίψυχος ἐγὼ, καὶ τὰ δεσμά μου ἃ ἠγάπησας.

lucrum eſt.

Si bonos diſcipulos amaveris, non eſt tibi gratia: magis autem peſtiferos ſubjuga in manſuetudine. Non omne vulnus uno emplaſtro curatur. Acredines enbroche compeſce. *Aſtutus eſto ut ſerpens, & ſimplex ut columba.* (Matth. 10. 16.) Propterea enim, ex animâ & corpore, carnaliter & ſpiritualiter extas: ut omnia quæ tibi oſtenſa fuerint in facie corrigas: quæ autem inviſibilia fuerint pete ut manifeſtentur tibi; ut nihil tibi reſtet, ſed totius gratiæ abundans ſis. Tempus depoſcit te, tanquam gubernatorem, proſperum ventum petere; & ſicut navem periclitantem portum aptum ad ſalutem requirere. Sic & te, Dei athleta, ut nubem incorruptionis & vitam æternam percipias: pro quâ & tu confidis in omnibus. Pro animâ tuâ ego efficiar, & vincula mea quæ dilexiſti.

Qui se arbitrantur fide dignos esse & aliter docent, non te circumveniant: sed sta firmus, sicut incus quæ percutitur. Magni enim athletæ est, vapulare & vincere. Maximè autem pro Deo oportet nos omnia sustinere: ut & ipse sustineat nos in regno. Plurimùm adde ad festinationem; continuanter curre: tempora cognosce, ut in ipsis semper vincas. Hîc enim est stadium, illic corona. Expecta *Christum* filium Dei, intemporalem in tempore, invisibilem naturâ, visibilem in carne. impalpabilem & intactum, ut incorporeum; corporeum verò propter nos & contrectabilem: impassibilem, ut Deum; passibilem verò propter nos, ut Hominem, * *secundùm omnem modum propter nos sustinentem.*

* *Sequentia omnia, usq; ad finem Epistolæ, ab editione vulgatâ Latinâ aberant: quæ ex altero vetere Interprete, hucusq; inedito, supplevimus.*

Viduæ non negligantur: post Dominum tu ipsarum curator esto. Nihil sine sententiâ tuâ fiat; neq; tu sine Deo quid operare: quod autem operaris, sit

Οἱ δοκοῦντες ἀξιόπιστοι εἶναι, καὶ ἑτεροδιδασκαλοῦντες, μή σε καταπλησσέτωσαν. στῆθι δὲ ἑδραῖος, ὡς ἄκμων τυπτόμενος. μεγάλου ἐστὶν ἀθλητοῦ, δέρεσθαι, καὶ νικᾷν· μάλιστα δὲ ἕνεκεν Θεοῦ πάντα ὑπομένειν ἡμᾶς δεῖ, ἵνα καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ἀναμείνῃ εἰς τὴν βασιλείαν. πλεῖον προσέθες τῇ σπουδῇ οὗ εἶ· συντονώτερον δράμε, τοὺς καιροὺς καταμάνθανε· ὡς ἐνταῦθα εἶ, νίκησον· ὧδε γάρ ἐστι τὸ στάδιον, ἐκεῖ δὲ οἱ στέφανοι. προσδόκα Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν ἄχρονον ἐν χρόνῳ, τὸν ἀόρατον τῇ φύσει, ὁρατὸν ἐν σαρκί· τὸν ἀψηλάφητον καὶ ἀναφῆ, ὡς ἀσώματον· δι' ἡμᾶς δὲ ἁπτὸν καὶ ψηλαφητὸν ἐν σώματι· τὸν ἀπαθῆ, ὡς Θεὸν· δι' ἡμᾶς δὲ παθητὸν, ὡς ἄνθρωπον, τὸν κατὰ πάντα τρόπον δι' ἡμᾶς ὑπομείναντα.

Αἱ χῆραι μὴ ἀμελείσθωσαν. μετὰ τὸν Κύριον, σὺ αὐτῶν φροντιστὴς ἔσο· μηδὲν ἄνευ τῆς γνώμης σου γινέσθω, μηδὲ σὺ ἄνευ Θεοῦ γνώμης τι πρᾶττε, ὅπερ οὐδὲ πράττεις. εὐστάθει.

benè

πυκνότερον συναγωγαὶ γινέσθωσαν· ἐξ ὀνόματος πάντας ζήτει. Δούλους καὶ δούλας μὴ ὑπερηφάνει· ἀλλὰ μηδὲ αὐτοὶ φυσιούσθωσαν, ἀλλ' εἰς δόξαν Θεοῦ πλεῖον δουλευέτωσαν, ἵνα κρείττονος ἐλευθερίας τύχωσιν ἀπὸ Θεοῦ. μὴ αἱρέτωσαν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἐλευθεροῦσθαι, ἵνα μὴ δοῦλοι εὑρεθῶσιν ἐπιθυμίας.

Τὰς κακοτεχνίας φεῦγε, μᾶλλον δὲ περὶ τούτων ὁμιλίαν μὴ ποιοῦ. Ταῖς ἀδελφαῖς μου προσλάλει ἀγαπᾷν τὸν Κύριον, καὶ τοῖς συμβίοις ἀρκεῖσθαι, σαρκὶ καὶ πνεύματι· ὁμοίως καὶ τοῖς ἀδελφοῖς μου παράγγελλε, ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀγαπᾷν τὰς συμβίους, ὡς ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν. Εἴ τις δύναται ἐν ἁγνείᾳ μένειν, εἰς τιμὴν τῆς σαρκὸς τοῦ Κυρίου, ἐν ἀκαυχησίᾳ μενέτω· ἐὰν καυχήσηται, ἀπώλετο· καὶ ἐὰν γνωσθῇ πλέον τοῦ ἐπισκόπου, ἔφθαρται. Πρέπει δὲ τοῖς γαμοῦσι καὶ ταῖς γαμούσαις, μετὰ γνώμης τοῦ ἐπισκόπου τὴν ἕνωσιν ποιεῖσθαι, ἵνα ὁ γάμος ᾖ κατὰ Κύριον, καὶ μὴ

benè stabile. Sapè congregationes fiant: ex nomine omnes quære. Servos & ancillas ne despicias: sed neq; ipsi inflentur; sed in gloriam Dei plus serviant, ut meliori libertate à Deo potiantur. Non desiderent à communi liberi fieri; ne servi inveniantur concupiscentiæ.

Malas artes fuge: magis autem de his homeliam fac. Sorores meas alloquere, diligere Dominum, & viris sufficere carne & spiritu. Similiter & fratribus meis annuncia, in nomine Iesu Christi, *diligere uxores*, ut Dominus Ecclesiam. *Si quis potest in castitate manere, in honorem carnis Domini, in ingloriatione Domini maneat. Si glorietur, perditur: & si videri velit plus Episcopo, corruptus est. Decet autem ducentes & ductas, cum sententiâ Episcopi unionem facere; ut sit secundùm Dominum, et non secun-*

Ephes. 5. 25.

dùm concupiscentiam. Omnia in honorē Dei fiant.

Episcopo attendite, ut & Deus vobis. Vnanimis ego cum subjectis Episcopo, Presbyteris, Diaconis: & cum ipsis mihi pars fiat capere in Deo. Collaborate adinvicem, concertate, concurrite, cõpatimini, condormite, consurgite, ut Dei dispensatores & assessores & ministri. Placete cui militatis; à quo & stipendia fertis. Nullus vestrûm otiosus inveniatur. Baptisma vestrum maneat ut scutum, fides ut galea, charitas ut lancea, sustinentia ut omnis armatura. Deposita vestra, opera; ut accepta vestra digna feratis. Longanimiter ferte igitur vos adinvicem in mansuetudine, ut Deus vos. Fruar vobis semper.

Quia Ecclesia quæ in Antiochiâ Syriæ *pacem habet, ut ostensum est mihi, per orationem ve-*

κατ' ἐπιθυμίαν. πάντα εἰς τιμὴν Θεοῦ γινέσθω.

Τῷ ἐπισκόπῳ προσέχετε, ἵνα καὶ ὁ Θεὸς ὑμῖν. ἀντίψυχον ἐγὼ τῶν ὑποτασσομένων ἐπισκόπῳ, πρεσβυτερίῳ, διακόνοις· μετ' αὐτῶν μοι τὸ μέρος γένοιτο ἔχειν παρὰ Θεοῦ. Συγκοπιᾶτε ἀλλήλοις, συναθλεῖτε, συντρέχετε, συμπάσχετε, συγκοιμᾶσθε, συνεγείρεσθε, ὡς Θεοῦ οἰκονόμοι, καὶ πάρεδροι, καὶ ὑπηρέται. ἀρέσκετε ᾧ στρατεύεσθε, ἀφ' οὗ καὶ τὰ ὀψώνια κομίσεσθε. μήτις ὑμῶν δεσέρτωρ εὑρεθῇ. τὸ βάπτισμα ὑμῶν μενέτω, ὡς ὅπλα· ἡ πίστις, ὡς περικεφαλαία· ἡ ἀγάπη, ὡς δόρυ· ἡ ὑπομονὴ, ὡς πανοπλία· τὰ δεπόσιτα ὑμῶν, τὰ ἔργα ὑμῶν· ἵνα τὰ ἄκκεπτα ὑμῶν, ἄξια Θεοῦ κομίσησθε. Μακροθυμεῖτε οὖν μετ' ἀλλήλων ἐν πραΰτητι, καὶ ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν. Ὀναίμην ὑμῶν διὰ παντός.

Ἐπειδὴ ἡ ἐκκλησία ἡ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας εἰρηνεύει, ὡς ἐδηλώθη μοι, διὰ τῆς προσευχῆς ὑμῶν· κἀγὼ εὐ-

stram:

θυμότερος ἐγενόμην ἐν ἀμεριμνίᾳ Θεοῦ, ἐάν περ διὰ τοῦ παθεῖν Θεοῦ ἐπιτύχω, εἰς τὸ εὑρεθῆναί με ἐν τῇ αἰτήσει ὑμῶν μαθητήν. Πρέπει, Πολύκαρπε θεομακαριστότατε, συμβούλιον ἀγαγεῖν θεοπρεπέστατον, καὶ χειροτονῆσαι εἴ τινα ἀγαπητὸν λίαν ἔχετε καὶ ἄοκνον, ὃς δυνήσεται θεόδρομος καλεῖσθαι· τοῦτον καταξιῶσαι πορευθῆναι εἰς Συρίαν, ἵνα πορευθεὶς εἰς Συρίαν, δοξάσῃ ὑμῶν τὴν ἄοκνον ἀγάπην εἰς δόξαν Θεοῦ. Ὁ Χριστιανὸς, ἐξουσίαν ἑαυτοῦ οὐκ ἔχει, ἀλλὰ Θεῷ σχολάζει. τοῦτο δὲ ἔργον Θεοῦ ἐστὶ καὶ ὑμῶν, ὅταν αὐτὸ ἀπαρτίσητε· πιστεύω γὰρ τῇ χάριτι, ὅτι ἕτοιμοί ἐστε εἰς εὐποιΐαν Θεῷ ἀνήκουσαν. Εἰδὼς ὑμῶν δὲ σύντομον τῆς ἀληθείας, δι' ὀλίγων ὑμᾶς γραμμάτων παρεκάλεσα.

Ἐπεὶ οὖν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις οὐκ ἠδυνήθην γράψαι, διὰ τὸ ἐξαίφνης πλεῖν με ἀπὸ Τρωάδος εἰς Νεάπολιν, ὡς τὸ θέλημα προστάσσει, γράψεις ταῖς ἔμπροσθεν ἐκκλη-

ſtram: & ego lætior factus ſum in ſollicitudine Dei; ſiquidem, per pati, Deo potiar, in inveniri me in oratione veſtri diſcipulum. *Decet*, Polycarpe *Deo beatiſſime, Concilium congregare Deo decentiſſimum, & ordinare aliquem quem dilectum valdè habetis & impigrum, qui poterit Dei curſor vocari: et hunc dignificari, ut vadens in* Syriam, *glorificet veſtram impigram charitatem in gloriam Dei. Chriſtianus ſui ipſius poteſtatem non habet, ſed Deo vacat. Hoc opus Dei eſt et veſtrî, quoniam ipſi perfecti eſtis. Credo enim gratiæ, quoniam parati eſtis ad beneficentiam Deo decentem. Sciens veſtrũ compendium veritatis, per paucas vos literas conſolatus ſum.*

Quia igitur omnibus Eccleſiis non potui ſcribere, propter repentè navigare me à Troade *in* Neapolim, *ut voluntas præcipit: ſcribes aliis Eccleſi-*

is,

*is, ut Dei sententiam possidens, * idem & ipsos facere; hi quidem potentes pedites mittere, hi autem Epistolas per à te missos, ut glorificeris æterno opere. Vt dignus existens, saluto omnes ex nomine; & eam quæ* Epitropi, *cum domo totâ ipsius & filiorum. Saluto* Attalum *dilectum meum. Saluto futurum dignificari ad eundum in* Syriam: *erit gratia cum ipso semper, & mittente ipsum* Polycarpo. *Valere vos semper in Deo nostro* Iesu Christo *oro; in quo permaneatis in unitate Dei & visitatione. Saluto* Alken, *desideratum mihi nomen. Valete in Domino.*

* al. *in*

κλησίαις, ὡς Θεοῦ γνώμην κεκτημένος· εἰς τὸ καὶ αὐτοὺς τοῦτο ποιῆσαι· οἱ μὲν δυνάμενοι, πεζοὺς πέμψαι· οἱ δὲ, ἐπιστολὰς, διὰ τῶν ὑπὸ σοῦ πεμπομένων, ἵνα δοξασθῆτε ἐν αἰωνίῳ ἔργῳ. Ὡς ἄξιος ὤν, ἀσπάζομαι πάντας ἐξ ὀνόματος, καὶ τὴν τοῦ Ἐπιτρόπου σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτῆς, καὶ τῶν τέκνων. Ἀσπάζομαι Ἄτταλον τὸν ἀγαπητόν μου· Ἀσπάζομαι τὸν μέλλοντα καταξιοῦσθαι εἰς Συρίαν πορεύεσθαι· ἔσται ἡ χάρις μετ' αὐτοῦ διὰ παντὸς, καὶ τοῦ πέμποντος αὐτὸν Πολυκάρπου. Ἐρρῶσθαι ὑμᾶς διὰ παντὸς ἐν θεῷ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ εὔχομαι, ἐν ᾧ διαμείνατε ἐν ἑνότητι Θεοῦ καὶ ἐπισκοπῇ. Ἀσπάζομαι Ἄλκην τὸ ποθητόν μοι ὄνομα. Ἀμήν. ἡ χάρις. ἔρρωσθε ἐν Κυρίῳ.

EIVSDEM

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΤΑΡΣΩ.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ, ὁ καὶ Θεοφόρος, τῇ σεσωσμένῃ ἐν Χριστῷ ἐκκλησίᾳ, ἀξιεπαινέτῳ, καὶ ἀξιομνημονεύτῳ, ἀξιαγαπήτῳ, τῇ οὔσῃ ἐν Ταρσῷ, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, πληθυνθείη διὰ παντός.

Ἀπὸ Συρίας μέχρι Ῥώμης θηριομαχῶ, οὐχ ὑπὸ ἀλόγων θηρίων βιβρωσκόμενος (ταῦτα γὰρ, ὡς ἴστε, Θεοῦ θελήσαντος, ἐφείσαντο τοῦ Δανιήλ) ἀλλ' ὑπὸ ἀνθρωπομόρφων, οἷς ὁ ἀνήμερος θὴρ ἐμφωλεύει, ὃς νύττει με
« ὁσημέραι καὶ τιτρώσκει· ἀλλ' οὐ-
« δενὸς λόγον ποιοῦμαι τῶν δεινῶν,
« οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχὴν τιμίαν
« ἐμαυτῷ, ὡς ἀγαπᾶν αὐτὴν

honorabilem mihi; ut plus

EJUSDEM EPIstola ad TARSENSES, scripta ex *Philippis*.

IGNATIVS, qui & Theophorus, salutem consecutæ in *Christo* Ecclesiæ, laude dignæ & memoriâ dignæ, & dilectione dignæ, quæ est in *Tharso*, Misericordia & pax à Deo Patre & Domino *Iesu Christo*.

SATIATUS sum in omnibus, à *Syriâ* usq; ad *Romam* cum bestiis depugnans; non ab irrationalibus scilicèt bestiis comestus (illæ enim, voluntate Dei, pepercerunt *Danieli*) sed humanam figuram habentibus, quæ sunt immanes bestiæ. Obsident enim me nocte ac die, ac devorant. *Sed nulli* iniquorum istorum *facio sermonem, neq; habeo animam meam tam* eam quàm Dominum diligam.

Dan. 6.

Act. 20. 24.

diligam. Propter quod paratus sum ad ignem, ad bestias, ad gladios, ad crucem: tantùm ut *Christum* videam salvatorem meum, & Deum, qui pro me mortuus est. Rogo ergo vos ego vinctus *Christi*, qui per terram
1.Cor.16.13. & mare exagitor: *state in fide* confirmati: quoni-
Abacuc.2.4. Gal.3.11. am *justus ex fide vivit*. Estote indeclinabiles, & unanimes in fide: quoni-
Psalm. 67. (al.68.) 6. am *Dominus habitare facit unanimes in domo*.

Agnovi enim quoniam quidam ex ministris Sathanæ voluerunt vos conturbare: quorũ [1] quidam dicunt, quia *Iesus* putativè natus est & putativè crucifixus; [2] quidã verò, quia non est filius ejus qui fecit mundum; [3] alii autem quia ipse est ille qui est super omnia Deus; [4] alii quoq;, quia homo est purus; [5] quidã verò quia caro ejus non resurrexit, & quia oportet fruibilem vitam habere, atq; hanc esse finem bonorum, qui non post multum corrumpitur.

μᾶλλον ἢ τὸν Κύριον. διὸ ἕτοιμός εἰμι πρὸς πῦρ, πρὸς θηρία, πρὸς ξίφος, πρὸς σταυρόν· μόνον, ἵνα Χριστὸν ἴδω τὸν σωτῆρά μου καὶ θεὸν, τὸν ὑπὲρ ἐμοῦ ἀποθανόντα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος Χριστοῦ, ὁ διὰ γῆς καὶ θαλάττης ἐλαυνόμενος· στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἑδραῖοι γίνεσθε (ὅτι δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται·) γίνεσθε ἀκλινεῖς, ὅτι Κύριος κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ.

Ἔγνων, ὅτι τινὲς τῶν τοῦ Σατανᾶ ὑπηρετῶν ἐβουλήθησαν ὑμᾶς ταράξαι· τῶν μὲν, ὅτι Ἰησοῦς δοκήσει ἐγεννήθη, καὶ δοκήσει ἐσταυρώθη· τῶν δὲ, ὅτι οὐκ ἔστιν υἱὸς τοῦ δημιουργοῦ· οἱ δὲ, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ἐπὶ πάντων Θεός· ἄλλοι δὲ, ὅτι ψιλὸς ἄνθρωπός ἐστιν· ἕτεροι δὲ, ὅτι ἡ σάρξ αὕτη οὐκ ἐγείρεται, καὶ δεῖ τὸν ἀπολαυστικὸν βίον μετιέναι. τοῦτο γὰρ εἶναι πέρας τῶν ἀγαθῶν τοῖς μετ' οὐ πολὺ φθαρησομένοις. Τοσούτων κακῶν ἑσμὸς εἰσεκώμασεν. Ἀλλ'

Qui quidem illis multorum malorum ager cumulatus est.

Sed

ὑμεῖς δὲ μὴ πρὸς ὥραν εἴξατε
τῇ ὑποταγῇ αὐτῶν. Παύλου
γάρ ἐστε πολῖται καὶ μαθηταὶ,
« τοῦ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καὶ κύκλῳ
« μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρω-
« κότος τὸ εὐαγγέλιον, καὶ τὰ στίγ-
« ματα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκὶ
« περιφέροντος.

Οὗ μεμνημένοι, πάντως γι-
νώσκετε ὅτι Ἰησοῦς ὁ Κύριος ἀ-
ληθῶς ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας,
γενόμενος ἐκ γυναικός, καὶ ἀλη-
« θείᾳ ἐσταυρώθη (ἐμοὶ γάρ, φησι,
« μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ
« ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου τοῦ Ἰη-
σοῦ) καὶ ἀληθείᾳ ἔπαθε, καὶ ἀπέ-
« θανε, καὶ ἀνέστη· εἰ παθητὸς
« γάρ, φησιν, ὁ Χριστὸς, εἰ πρῶ-
« τος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν. καὶ, ὃ ἀ-
« πέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν
« ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ, τῷ Θεῷ ζῇ· Ἐ-
πεὶ τίς χρεία δεσμῶν, Χριστοῦ
μὴ ἀποθανόντος; τίς χρεία ὑπο-
μονῆς, τίς χρεία μαστίγων, τί δή-
ποτε, Πέτρος μὲν ἐσταυροῦτο·
Παῦλος δὲ καὶ Ἰάκωβος μαχαί-
ρᾳ ἐτέμνοντο· Ἰωάννης δὲ ἐφυγα-

Sed vos non intendatis eorum. *Pauli* enim estis Gal. 2. 5.
cives & discipuli, qui *ab* Rom. 15. 19.
Hierosolymis & in circuitu usque ad Illyricum replevit Evangelio; & *stigma-* Gal. 6. 17.
ta Christi in corpore suo portavit.

I. Cujus memores estote omnimodis: & cognoscite, quia Dominus *Iesus Christus* verè natus est de *Mariâ*, factus ex muliere, & verè crucifixus est; in quâ cruce gloriatur *Paulus*, dicens.
Mihi autem absit glori- Gal. 6. 14.
ari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi. Et verè passus est & mortuus,
& resurrexit. *Si* enim Act. 26. 23.
paßibilis, inquit, *Christus*, *si primus ex mortuis resurrexit*. Et, *Qui mortuus* Rom. 6. 10.
est peccato, mortuus est semel; quòd autem vivit, vivit Deo. Insuper, quæ necessitas vinculorum, *Christo* non mortuo? Quæ necessitas tolerantiæ, aut quæ necessitas flagellorum? Quid, quòd *Petrus* crucifixus est;
Paulus & Iacobus gladiis Act. 12. 2.
obtruncati sunt, *Iohannes*

in

Apocal.1.9. in *Pathmos* relegatus est; Act.7.59. sed & *Stephanus* à Domini interfectoribus *Iudæis* lapidibus extinctus est? Sed nec in hoc quidem est victoria. Verè enim crucifixus est Dominus ab impiis.

II. Et quia iste qui natus est ex muliere, filius est Dei; & qui crucifixus est, primogenitus est omnis creaturæ & Deus Verbum; & ipse fecit omnia jussione Patris: Apostolus corroborat, dicens. 1.Cor.8.6. *Vnus Deus Pater, ex quo omnia; & unus Dominus Iesus Christus, per quem omnia.* 1.Tim.2.5. & iterùm; *Vnus enim Deus, unus & mediator Dei & hominum homo Iesus Christus.* Coloss.1.15, 16, 17. Qui *est imago Dei invisibilis, primogenitus universæ creaturæ: quoniam in ipso creata sunt omnia quæ sunt in cœlo & quæ sunt in terrâ, visibilia & invisibilia; & ipse est ante omnes, & omnia in ipso constant.*

III. Et quia non est ipse, ille qui est super omnia Deus, sed filius ipsius: qui & ascendere se ad eum profitetur, Iohan.20.17. dicens *Ascendo ad Patrem meum & ad Patrem vestrum,*

δεύετο ἐν Πάτμῳ· Στέφανος δὲ ἐν λίθοις ἀνῃρεῖτο πρὸς τῶν κυριοκτόνων Ἰουδαίων; ἀλλ' οὐδὲν τούτων εἰκῆ· ἀληθείᾳ γὰρ ἐσταυρώθη ὁ Κύριος ὑπὸ τῶν δυσσεβῶν.

Καὶ ὅτι οὗτος ὁ γεννηθεὶς ἐκ γυναικὸς, υἱός ἐστι τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ σταυρωθεὶς, πρωτότοκος πάσης κτίσεως, καὶ Θεὸς Λόγος· καὶ αὐτὸς ἐποίησε τὰ πάντα· λέγει γὰρ ὁ ἀπόστολος· Εἷς θεὸς ὁ Πατὴρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα· καὶ εἷς κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, δι' οὗ τὰ πάντα. Εἷς γὰρ Θεὸς, καὶ εἷς μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός· καὶ ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, ὁρατὰ καὶ ἀόρατα· καὶ αὐτός ἐστι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε.

Καὶ ὅτι οὐκ αὐτός ἐστιν ὁ ἐπὶ πάντων θεὸς καὶ Πατὴρ, ἀλλ' υἱὸς ἐκείνου, λέγει· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα

ad

" ὑμῶν, καὶ θεὸν μου καὶ θεὸν ὑμῶν· καὶ,
" Ὅταν ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα,
" τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται
" τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάν-
" τα, ἵνα ᾖ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν
" πᾶσιν. Οὐκοῦν ἕτερός ἐστιν ὁ ὑ-
ποτάξας, καὶ ὢν τὰ πάντα ἐν
πᾶσι· καὶ ἕτερος, ᾧ ὑπετάγη, ὃς
καὶ μετὰ πάντων ὑποτάσσεται.

Καὶ οὔτε ψιλὸς ἄνθρωπος
ὁ δι' οὗ, καὶ ἐν ᾧ γέγονε τὰ πάν-
" τα· πάντα γὰρ δι' αὐτοῦ ἐγένετο·
" Ἡνίκα ἐποίει τὸν οὐρανὸν, συμ-
" παρήμην αὐτῷ, καὶ ἐκεῖ ἤ-
" μην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα, καὶ
" προσέχαιρέ μοι καθ' ἡμέραν.
Πῶς δ' ἂν ὁ ψιλὸς ἄνθρω-
" πος ἤκουσε, Κάθου ἐκ δεξιῶν
" μου; πῶς δὲ καὶ ἔλεγε, Πρὶν Α-
" βραὰμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι; καὶ,
" Δόξασόν με τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον
" πρὸ τοῦ τὸν κόσμον γενέσθαι;
" ποῖος δὲ ἄνθρωπος ἐρεῖ, Κα-
" ταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ
" ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν,

ad Deum meum & ad Deum vestrum. Et, *quando ei fuerint omnia subjecta, tunc & ipse subjectus erit illi qui ei subdidit omnia; ut sit Deus omnia in omnibus.* Ergo alius est ille qui subjecit filio omnia, & qui est omnia in omnibus; & alius filius cui subjecta sunt omnia, qui & post hæc omnia subjectus erit illi qui ei subdidit omnia. 1.Cor.15.28.

IV. Et non est homo purus ille, per quem & in quo facta sunt omnia. *Omnia* enim, inquit, *per ipsum facta sunt*: sicut & in libro *Sapientiæ* ipse de seipso refert, dicens: *Cùm faceret cælum, aderam illi.* & iterùm: *Ego eram apud eum componens; & congaudebat mihi quotidie.* Quomodo autem homo purus audiret; *Sede ad dexterã meam?* Aut quomodo diceret; *Antequàm Abraham fieret, ego sum?* Vel illud quod ait; *Glorifica me illâ gloriâ, quam habui apud te prius quàm mundus fieret?* Quis autem homo posset dicere; *Descendi de cælo, non ut facerem voluntatem meam, sed voluntatem ejus qui misit me?*

Johan.1.3. Prov.8.27, 30. Hebr.1.13. Iohan.8.58. Iohan.17.5. Iohan.6.38.

Vel de quo homine dicetur? *Erat lumen verum, quod illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In hoc mundo erat, & mundus per ipsum factus est; & mundus eum non cognovit. In sua venit, & sui eum non receperunt.* Quomodo ergo hujusmodi homo est purus, ex *Mariâ* demùm habens initium ut esset; & non potiùs Deus Verbum, & filius unigenitus? de quo dictum est: *In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil.* Et paulo pòst: *Vidimus gloriam ejus, gloriā tanquàm unigeniti à Patre, plenum gratiâ & veritate.* & iterùm: *Unigenitus qui est in sinu Patris, ipse enarravit.* Qui & per *Salomonem* refert dicens. *Dominus creavit me principium viarum suarum in opera sua: ante secula fundavit me; ante omnes autem colles genuit me.*

Iohan. 1. 9, 10, 11. — Iohan. 1. 1, 3, 14, 18. — Prov. 8. 22, 23, 25.

ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με; περὶ ποίου δὲ ἀνθρώπου ἐλέγετο; Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον· ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω· εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον· πῶς οὖν ὁ τοιοῦτος, ψιλὸς ἄνθρωπος, καὶ ἐκ Μαρίας ἔχων τὴν ἀρχὴν τοῦ εἶναι, ἀλλ' οὐχὶ θεὸς Λόγος, καὶ μονογενὴς υἱός; Ἐν ἀρχῇ γὰρ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος· καὶ ἐν ἄλλοις, Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ· πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με· πρὸ δὲ πάντων βουνῶν γεννᾷ με.

Ὅτι δὲ καὶ ἀνίσαται τὰ σώματα ἡμῶν, λέγει· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις

V. Et quoniam resuscitaturus est corpora nostra, dicit. *Amen dico vobis, quoniam venit hora, in quâ, omnes qui in monumentis*

Iohan. 5. 25, 28.

« ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ
« Θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσον-
« ται. Καὶ ὁ ἀπόστολος, Δεῖ γὰρ
« τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι
« ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο
« ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. καὶ ὅτι
δεῖ σωφρόνως ζῆν καὶ δικαίως, κα-
« θὼς Παῦλος πάλιν λέγει. Μὴ
« πλανᾶσθε, οὔτε μοιχοὶ, οὔτε ἀρ-
« σενοκοῖται, οὔτε λοίδοροι, οὔτε μέ-
« θυσοι, οὔτε κλέπται, βασιλείαν
« Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι· καὶ, Εἰ
« νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ
« Χριστὸς ἐγήγερται· κενὸν ἄρα τὸ
« κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πί-
« στις ὑμῶν. ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέν-
« τες ἐν Χριστῷ ἀπώλοντο. Εἰ
« ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες
« ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλεεινό-
« τεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν.
« Εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, Φάγω-
« μεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀ-
« ποθνήσκομεν. Οὕτω δὲ διακεί-
μενοι, τί διοίσομεν ὄνων καὶ κυνῶν,
οἱ μηδὲν τοῦ μέλλοντος φροντί-
ζοντες, μόνον δὲ τοῦ φαγεῖν εἰσὶν ὀ-
ρεκτικοὶ, καὶ τὴν μετὰ τὸ φα-

monumentis sunt audient
vocem filii Dei, & qui au-
dierint vivent. Quod e-
tiam Apostolus confir-
mat dicens : *Oportet cor-* 1.Cor.15.53.
ruptibile hoc induere in-
corruptionem, & mortale
hoc induere immortalita-
tem. Et quia oportet ca-
stè ac justè vivere, iterùm
dicit. *Nolite errare : neq;* 1.Cor.6.9, 10.
fornicarii, neq; molles,
neq; masculorum concubi-
tores, neq; maledici, neq;
ebriosi, neq; fures, neq;
rapaces, regnum Dei pos-
sidebunt. Et, *Si mortui* 1.Cor.15. 13, 14, 17, 18, 19, 32.
non resurgunt: neq; Chri-
stus resurrexit. Vacua est
ergo prædicatio nostra, va-
cua & fides nostra; & ad-
huc estis in peccatis ve-
stris. Ergo & qui dormi-
erunt in Christo, perie-
runt. Si in hâc vitâ tan-
tùm sperantes sumus in
Christo; miserabiliores su-
mus omnibus hominibus.
Si mortui non resurgunt:
manducemus et bibamus;
crastinâ enim moriemur.
Si autem sic confidimus:
quæ est differentia ho-
minum & canum vel
asinorum, qui nihil de futuro cogitant; qui co-
mestionis tantummodò appetitores sunt, & post co-
mestionem

mestionem inscii sunt quid interiùs moveatur?

Adquisivi vos in Domino. Elaborate unusquisq; omnem malitiam deponere, & ferocem animum, & maliloquium, & calumniam, & turpiloquium, malam conversationem, susurrationem, inflationem malignam, avaritiam, inanem gloriam, invidiam, & omnia quæ his similia

Rom. 13. 14. sunt. *Induite autem Dominum nostrum Iesum Christum; et carnis curam ne feceritis in concupiscentiis.* Presbyteri subditi estote Episcopo, Diaconi Presbyteris, populus Diaconis. Pro animabus hanc ordinationem custodientibus ego efficiar: & Dominus sit cum eis indesinenter.

Commendo vobis, ô viri, diligite conjuges vestras: & vos mulieres, diligite compares vestros. Filii, honorate parentes:

Ephes. 6. 4. & vos parentes, filios *nutrite in eruditione et disciplinâ Domini.* Eas quæ in virginitate sunt honorate, sicut sacras Christi:

γεῖν; ἀνεπίστητοι γάρ εἰσι τοῦ νοσεῖν, τοῦ κινοῦντος ἔνδοθεν.

Ὀναίμην ὑμῶν ἐν Κυρίῳ. νήφετε· πᾶσαν ἕκαστος κακίαν ἀπόθεσθε, καὶ τὸν θηριώδη θυμόν, καταλαλιάν, συκοφαντίαν, αἰσχρολογίαν, εὐτραπελίαν, ψιθυρισμόν, φυσίωσιν, μέθην, λαγνείαν, φιλαργυρίαν, φιλοδοξίαν, φθόνον, καὶ πᾶν τὸ τούτοις συνῳδόν. Ἐνδύσασθε δὲ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Οἱ πρεσβύτεροι, ὑποτάσσεσθε τῷ ἐπισκόπῳ· οἱ διάκονοι, τοῖς πρεσβυτέροις· ὁ λαός, τοῖς πρεσβυτέροις καὶ τοῖς διακόνοις. Ἀντίψυχος ἐγὼ τῶν φυλαττόντων ταύτην τὴν εὐταξίαν· καὶ ὁ Κύριος εἴη μετ' αὐτῶν διηνεκῶς.

Οἱ ἄνδρες, στέργετε τὰς γαμετὰς ὑμῶν· αἱ γυναῖκες, τοὺς ὁμοζύγους. οἱ παῖδες, τοὺς γονεῖς αἰδεῖσθε· οἱ γονεῖς, τὰ τέκνα ἐκτρέφετε ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου. τὰς ἐν παρθενίᾳ τιμᾶτε, ὡς ἱερείας Χριστοῦ· τὰς ἐν

viduas

σεμνότητι χήρας, ὡς θυσιαστήριον Θεοῦ. Οἱ δοῦλοι, μετὰ φόβου τοῖς κυρίοις ἐξυπηρετεῖτε· οἱ κύριοι, μετὰ φειδοῦς τοῖς δούλοις ἐπιτάσσετε. Μηδεὶς ἐν ὑμῖν ἀργὸς ἔστω· μήτηρ γὰρ τῆς ἐνδείας ἡ ἀργία. Ταῦτα οὐκ ἐπιτάττω, ὡς ὤν τι, εἰ καὶ δέδεμαι, ἀλλ' ὡς ἀδελφὸς ὑπομιμνήσκω. Εἴη Κύριος μεθ' ὑμῶν.

Ὀναίμην ὑμῶν τῶν προσευχῶν· προσεύχεσθε, ἵνα Ἰησοῦ ἐπιτύχω. Παρατίθεμαι ὑμῖν τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίαν. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι Φιλιππησίων, ὅθεν καὶ γράφω ὑμῖν. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Φίλων ὁ διάκονος ὑμῶν, ᾧ καὶ ἐγὼ εὐχαριστῶ, σπουδαίως ὑπηρετοῦντί μοι ἐν πᾶσιν. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀγαθόπους ὁ διάκονος, ὁ ἐκ Συρίας, ὃς ἀκολουθεῖ μοι ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἁγίῳ φιλήματι. Ἀσπάζομαι πάντας καὶ πάσας, τοὺς ἐν Χριστῷ. Ἔρρωσθε σώματι καὶ ψυχῇ καὶ

viduas pudicas, ut ſacrarium Dei, veneramini. Domini cum parcitate eſtote. Servi cum timore Dominis deſervite. Nemo otioſus in vobis ſit. Mater enim egeſtatis eſt vacuitas. Hæc autem dicens, non impero quantum oportet: & ſi quidem vinctus ſum, tanquam fratres commemoro: & ſi Dominus eſt vobiſcum.

Adquiſivi vos. Orationibus veſtris incumbite, ut *Ieſum* merear adipiſci. Commendo vobis Eccleſiam, quæ eſt in *Antiochiâ*. Salutant vos electæ Eccleſiæ *Philippenſium*: unde & ſcribo vobis. Salutat vos *Philon* diaconus veſter: cui & ego gratias ago, benè mihi ſervienti in omnibus. Salutat vos *Agathopus* diaconus de *Syriâ*: qui me ſequitur in *Chriſto*. *Salutate invicem in oſculo ſancto.* (2. Cor. 13. 12.) Saluto univerſos & univerſas qui ſunt in *Chriſto*. Incolumes eſtote corpore & animo, & ſpiritu:

& mei ne obliviscamini. Et sit Deus vobiscum.

πνεύματι ἑνὶ, καὶ ἐμοῦ μὴ ἐπιλάθησθε. Ὁ Κύριος μεθ' ὑμῶν.

EJUSDEM EPIstola ad *Antiochenses*, *scripta ex* Philippis.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΣ.

IGNATIUS qui & Theophorus, Ecclesiæ *Antiochensi* misericordiam à Christo consecutæ, habitanti
Act. 11. 26. in *Syriâ*, quæ prima *Christi* cognomen accepit, quæ est in *Antiochiâ*; in Deo Patre, & Domino *Iesu Christo*, Salutem.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ ὁ καὶ Θεοφόρος, ἐκκλησίᾳ ἠλεημένῃ ὑπὸ Θεοῦ, ἐκλελεγμένῃ ὑπὸ Χριστοῦ, παροικούσῃ ἐν Συρίᾳ, καὶ πρώτῃ Χριστοῦ ἐπωνυμίαν λαβούσῃ, τῇ ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Θεῷ Πατρὶ, καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, χαίρειν.

Evia mihi & inonerosa vincula fecit Dominus, cùm didicissem vos pacificos esse, & in omni concordiâ carnali & spirituali vos transigere. Rogo igitur vos ego vinctus in Do-

Λαφρά μοι καὶ κοῦφα τὰ δεσμὰ ὁ Κύριος πεποίηκε, μαθόντα εἰρηνεύειν ὑμᾶς, καὶ ἐν πάσῃ ὁμονοίᾳ σαρκικῇ τε καὶ πνευματικῇ διάγειν. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυ-

mino

« εἰῷ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς
« κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, φυλαττόμενοι τὰς εἰσκωμαζούσας αἱρέσεις τοῦ Πονηροῦ, ἐπ' ἀπάτῃ καὶ ἀπωλείᾳ τῶν πειθομένων αὐτῷ· προσέχειν δὲ τῇ τῶν Ἀποστόλων διδαχῇ καὶ νόμῳ, καὶ προφήταις πιστεύειν· πᾶσαν Ἰουδαϊκὴν καὶ Ἑλληνικὴν ἀπορρίψαι πλάνην· καὶ μήτε πλῆθος θεῶν ἐπεισάγειν, μήτε τὸν Χριστὸν ἀρνεῖσθαι προφάσει τοῦ ἑνὸς Θεοῦ.

Μωσῆς τε γὰρ ὁ πιστὸς θε-
« ράπων τοῦ Θεοῦ εἰπών, Κύριος
« ὁ Θεός σου, Κύριος εἷς ἐστί· καὶ τὸν ἕνα καὶ μόνον κηρύξας Θεόν, ὡμολόγησεν εὐθέως καὶ τὸν Κύ-
« ριον ἡμῶν, λέγων, Κύριος ἔβρε-
« ξεν ἐπὶ Σόδομα καὶ Γόμορρα
« παρὰ Κυρίου πῦρ καὶ θεῖον· καὶ
« πάλιν, Εἶπεν ὁ Θεός, ποιήσω-
« μεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡ-
« μετέραν· καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς
« τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα
« Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν· καὶ ἑξῆς, Ἐν
« εἰκόνι Θεοῦ ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον.

mino, *dignè ambulare vocatione quâ vocati estis*: custodientes vos ab introeuntibus hæresibus malignis, ad seductionem & perditionem consentientium eis. Intendere autem *Apostolorum* doctrinæ, & *Legi* atq; *Prophetis* credere: omnem Iudaicum atq; Paganicum errorem abjicere; & neq; multitudinem Deorum admittere, neq; *Christum* ad excusationem unius Dei negare.

Moyse fideli famulo Dei ad populum dicente: *Dominus deus tuus Deus unus est*. Et unum atq; solum prædicans Deum, confessus est statim etiam Dominum nostrum, dicens. *Pluit Dominus super Sodomam & Gomorram ignem & sulphur à Domino de cælo*. & iterùm: *Et dixit Deus; faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram*. Et rursùm: *Et fecit Deus hominem; ad imaginem Dei fecit illum*. Et paulò post: *Ad imaginem Dei fecit hominem*.

Colos. 4. 1.
Deut. 6. 4. cum Marc. 12. 29.
Gen. 19. 24.
Gen. 1. 26. 27
Gen. 5. 1. & 9. 6.

Et quia nasciturus erat homo, sic ait: *Prophetam suscitabit vobis Dominus Deus vester de fratribus vestris sicut me.* (Deut. 18. 15. cum Act. 3. 22. & 7. 37.)

Nam & *Prophetæ* ex personâ Dei dixerunt. *Ego Deus primus, & ego post hæc; & præter me non est Deus.* (Esai 44.6.) Hoc autem de Patre omnium dixerunt. De Domino verò nostro *Iesu Christo* rursùm Prophetæ proclamaverunt, dicentes. *Ecce puer natus est nobis, et filius datus est nobis, cujus initium est desuper: et vocabitur* (inquiunt) *nomen ejus Magni consilii Angelus, admirabilis, consiliarius, Deus fortis, potestatem habens, Princeps pacis.* (Esai 9. 6.) Nam & de Incarnatione ejus ex Virgine dicunt: *Ecce Virgo in utero concipiet, et pariet filium, et vocabitur nomen ejus Emmanuel.* (Esai 7. 14. cum Mat. 1. 23.) Et de passione ejus nihilominùs adjecerunt, dicentes: *Sicut ovis ad occisionem ductus est, et sicut agnus coram tondente se sine voce.* (Esai 53. 7. cum Act. 8. 32.) Et iterùm, ipse de se ipso referens, dicit: *Ego autem, sicut agnus innocens, ductus sum ad immolandum.* (Ierem. 11. 19.)

που. Καὶ ὅτι γεννήσεται ἄνθρωπος, φησί· Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ.

Οἱ δὲ Προφῆται εἰπόντες, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Θεοῦ, Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, καὶ ἐγὼ μετὰ ταῦτα, καὶ πλὴν ἐμοῦ οὐκ ἔστι Θεός, περὶ τοῦ πατρὸς τῶν ὅλων λέγουσι. καὶ περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· υἱός, φασὶν, ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ ἐστὶν ἄνωθεν, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, θαυμαστός, σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής. Καὶ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως αὐτοῦ· Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐμμανουήλ. Καὶ περὶ τοῦ πάθους. Ὡς πρόβατον, ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείραντος αὐτὸν ἄφωνος· Κἀγὼ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι.

Nam

Οἵ τε Εὐαγγελισταὶ εἰπόντες
« τὸν ἕνα πατέρα μόνον ἀληθι-
« νὸν θεὸν, καὶ τὰ κατὰ τὸν Κύριον ἡ-
« μῶν οὐ παρέλιπον, ἀλλ' ἔγρα-
« ψαν. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καὶ
« ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ
« Θεὸς ἦν ὁ Λόγος· οὗτος ἦν ἐν
« ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. πάντα δι'
« αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο
« οὐδὲ ἓν ὃ γέγονε. Καὶ περὶ τῆς
« ἐνανθρωπήσεως· Ὁ λόγος,
« φησὶ, σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν
« ἐν ἡμῖν· καὶ Βίβλος γενέσεως
« Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Δαβὶδ, υἱοῦ
« Ἀβραάμ. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι εἰ-
« πόντες, ὅτι Θεὸς εἷς ἐστὶν, εἶ-
« πον καὶ αὐτοὶ ὅτι εἷς καὶ μεσί-
« της Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων· καὶ τὴν
ἐνσωμάτωσιν καὶ τὸ πάθος οὐκ
« ἐπῃσχύνθησαν· τί γάρ φησιν; ἄν-
« θρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ δοὺς ἑ-
« αυτὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς
« καὶ σωτηρίας.

Πᾶς οὖν ὅστις ἕνα καὶ μόνον κα-
ταγγέλλει Θεὸν, ἐπ' ἀναιρέσει
τῆς τοῦ Χριστοῦ θεότητος, ἐστὶ

Nam & *Evangelistæ*
dicentes, *unum solum ve-* Iohan 17. 2.
rum Deum esse Patrem;
etiam quæ ad Dominum
nostrum *Jesum Christum*
pertinent non prætermi-
serunt, sed potiùs per-
scripserunt, dicentes. *In* Iohan 1. 1, 2, 3.
principio erat Verbum, &
Verbum erat apud Deum,
& Deus erat Verbum.
Hoc erat in principio apud
Deum. Omnia per ipsum
facta sunt, & sine ipso fa-
ctum est nihil. Sed & de
incarnatione ejus sub-
junxerunt, dicentes: *Et* Iohan. 1. 14.
verbum caro factum est, et
habitavit in nobis. Et ite-
rùm: *Liber*, inquiunt, *ge-* Math. 1. 1.
nerationis Iesu Christi, fi-
lii David, filii Abraham.
Apostoli quoq; *Christi,*
asserentes quia *Deus u-* 1. Cor. 8. 4. 6.
nus est, adjecerunt dicen- Gal. 3. 20.
tes: *Vnus Deus, unus et* Ephes. 4. 5, 6
Mediator Dei et homi-
num. Et de incarnatione 1. Tim. 2. 5, 6.
ejus ac passione non eru-
buerunt; sed potiùs fidu-
cialiter subjunxerunt, di-
centes: *Homo Christus*
Iesus; qui dedit semeti-
psum pro seculi vitâ.

Omnis ergo qui unum Deum annunciat, inter-
cipit autem *Christi* divinitatem; filius est Diabo-

 li,

li, & inimicus omnis justitiæ. Qui autem non confitetur *Christum* filium esse ejus qui fecit mundum, sed alterius cujusdam incogniti, præter eum quem prædicat Lex & Prophetæ; hic organum est ipsius Diaboli. Quicunq; autem incarnationem *Christi* recusat, & crucem ejus erubescit, propter quam ego vinctus sum; hic est Antichristus. Quicunq; verò purum hominem dicit esse *Christum*, *maledictus* est, secundùm dictum Prophetæ, *non in Deum fidens*, sed *in hominem* tantùm. Proptereà & infructuosus est, *quemadmodum Tamariscus qua est in deserto.*

Ierem. 17.5, 6.

Hæc scribo vobis, cùm sim *Christi* novellum olivæ; non ignorans vos talitèr sapere: sed præcustodio vos, sicut Pater filios suos. Videte ergo malignos operarios: *inimicos crucis Christi; quorum finis interitus, quorum Deus venter est, quorum gloria in confusione eorum.* Videte canes ra-

Philip. 3.18, 19.

διάβολος, καὶ ἐχθρὸς πάσης δικαιοσύνης· ὅ, τε ὁμολογῶν Χριστὸν, οὐ τοῦ ποιήσαντος τὸν κόσμον υἱὸν, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς ἀγνώστου, παρ' ὃν ἐκήρυξεν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται, οὗτος ὄργανόν ἐστιν αὐτοῦ τοῦ διαβόλου· ὅ, τε τὴν ἐνανθρώπησιν παραιτούμενος, καὶ τὸν σταυρὸν ἐπαισχυνόμενος, δι' ὃν δέδεμαι, οὗτός ἐστιν ἀντίχριστος· ὅ, τε ψιλὸν ἄνθρωπον λέγων τὸν Χριστὸν, ἐπάρατός ἐστι κατὰ τὸν Προφήτην, οὐκ ἐπὶ Θεῷ πεποιθὼς, ἀλλ' ἐπὶ ἀνθρώπῳ· διὸ καὶ ἄκαρπός ἐστι, παραπλησίως τῇ ἀγριομυρίκῃ.

Ταῦτα γράφω ὑμῖν, ὢν τοῦ Χριστοῦ νεελαία, οὐ συνειδὼς ὑμῖν τὸ τοιοῦτο φρόνημα, ἀλλὰ προφυλαττόμενος ὑμᾶς, ὡς πατὴρ τὰ ἑαυτοῦ τέκνα. Βλέπετε οὖν τοὺς κακεντρεχεῖς ἐργάτας, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν. Βλέπετε τοὺς κύ-

bidos

νας τοὺς ἐνεοὺς, τοὺς ὄφεις τοὺς συρομένους, τὰ φιλόδοξα δρακόντια, τὰς ἀσπίδας, τοὺς βασιλίσκους, τοὺς σκορπίους· οὗτοι γάρ εἰσι θῶες ἀλωποὶ, ἀνθρωπόμιμοι πίθηκοι.

Παύλου καὶ Πέτρου γεγόνατε μαθηταί· μὴ ἀπολέσητε τὴν παραθήκην· μνημονεύσατε Εὐοδίου τοῦ ἀξιομακαρίστου ποιμένος ὑμῶν, ὃς πρῶτος ἐνεχειρίσθη παρὰ τῶν Ἀποστόλων τὴν ὑμετέραν προστασίαν. Μὴ καταισχύνωμεν τὸν πατέρα· γενώμεθα γνήσιοι παῖδες, ἀλλὰ μὴ νόθοι. Οἴδατε ὅπως συνανεστράφην μεθ' ὑμῶν. ἃ παρὼν ἔλεγον ὑμῖν, ταῦτα καὶ ἀπὼν γράφω· Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν, ἤτω ἀνάθεμα. μιμηταί μου γίνεσθε· ἀντίψυχον ὑμῶν γενοίμην, ὅταν Ἰησοῦ ἐπιτύχω. μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν.

Οἱ πρεσβύτεροι, ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον, ἕως ἀναδείξῃ ὁ Θεὸς τὸν μέλλοντα ἄρχειν ὑμῶν· ἐγὼ γὰρ ἤδη

bidos, ſerpentes ſuper pectus repentes, dracones ſquamoſos, aſpides, baſiliſcos, ſcorpios. Hi enim ſunt thöes vulpes; ſed & ſimiæ humana imitantes.

Pauli & *Petri* facti eſtis diſcipuli : nolite perdere depoſitum quod vobis commendaverunt. Mementote dignè beatiſſimi *Evodii* Paſtoris veſtri; qui primus vobis ab Apoſtolis antiſtes ordinatus eſt. Non confundamus patrem : ſed efficiamur certi filii, & non adulterini. Scitis qualitèr converſatus ſum inter vos. Quæ ergo præſens dicebam vobis, hæc nunc & abſens ſcribo. *Si quis* 1.Cor.16.22.
non diligit Dominum Ieſum, ſit anathema. Imitatores mei eſtote. Pro animabus veſtris ego efficiar, quando *Chriſtum* meruero adipiſci. *Mementote* Coloſſ.4.18.
vinculorum meorum.

Presbyteri, *paſcite gre-* 1. Pet.5.2.
gem qui in vobis eſt: donec oſtendat Deus eum qui futurus eſt in vobis rector. Ego autem nunc

feſtino

2. Tim. 4. 6. Philip. 3. 8. festino: *ut Christum lucrifaciam.* Diaconi agnoscāt cujus sint dignitatis: & studeant esse inculpabiles, ut sint *Christi* imitatores. Populus subditus sit Presbyteris & Diaconis. Virgines cognoscant cui se consecraverunt.

Malac. 2. 15. Matth. 19. 4, 5. Viri diligant conjuges suas: memores quia una uni, & non multæ uni, in principio creaturæ datæ sunt in possessionem. Mulieres honorificent viros suos, ut carnem suam: & non audeant proprio nomine eos vocare. Sciant autem solos viros suos compares esse; quibus & conjunctæ sunt secundùm ordinationem Dei. Parentes, erudite filios eruditione sanctâ. Filii, honorate parentes: *ut* Ephes. 6. 3. *bene sit vobis, & sitis longævi super terram.*

Domini, nolite superbè servis uti: imitantes patientissimum *Iob*, di- Iob. 31. 13, 14. centem. *Si pravè judica-*

σπεύδομαι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω. Οἱ διάκονοι γινωσκέτωσαν οἵου εἰσὶν ἀξιώματος, καὶ σπουδαζέτωσαν ἄμεμπτοι εἶναι, ἵνα ὦσι μιμηταὶ Χριστοῦ. ὁ λαὸς ὑποτασσέσθω τοῖς πρεσβυτέροις καὶ τοῖς διακόνοις. Αἱ παρθένοι, γινωσκέτωσαν τίνι καθιέρωσαν ἑαυτάς.

Οἱ ἄνδρες στεργέτωσαν τὰς ὁμοζύγους, μνημονεύοντες, ὅτι μία ἑνὶ, οὐ πολλαὶ ἑνὶ ἐδόθησαν ἐν τῇ κτίσει. Αἱ γυναῖκες τιμάτωσαν τοὺς ἄνδρας, ὡς σάρκα ἰδίαν· μηδὲ ἐξ ὀνόματος αὐτοὺς τολμάτωσαν καλεῖν· σωφρονιζέτωσαν δὲ, μόνους ἄνδρας τοὺς ὁμοζύγους εἶναι νομίζουσαι, οἷς καὶ ἡνώθησαν κατὰ γνώμην Θεοῦ. Οἱ γονεῖς, τὰ τέκνα παιδεύετε παιδείαν ἱεράν. Τὰ τέκνα, τιμᾶτε τοὺς γονεῖς, ἵνα εὖ ὑμῖν ᾖ.

Οἱ δεσπόται, μὴ ὑπερηφάνως τοῖς δούλοις προσέχετε, μιμούμενοι τὸν τλητικὸν Ἰὼβ εἰπόντα. Εἰ δὲ καὶ ἐφαυλισα

vi

"κεῖμα θεράποντός μου ἢ θερα-
"παίνης μου, κεινομένων αὐτῶν
"πρός με· τί γὰρ ποιήσω, ἐὰν ἐ-
"τασίν μου ὁ Κύριος ποιήσηται;
καὶ τὰ ἑξῆς ἐπίςασθε. Οἱ δοῦ-
λοι, μὴ παροργίζετε τοὺς δε-
σπότας ἐν μηδενὶ, ἵνα μὴ κα-
κῶν ἀνηκέςων ἑαυτοῖς αἴτιοι γέ-
νησθε.

Μηδεὶς ἀργὸς ἐσθιέτω, ἵνα
μὴ ῥεμβὸς γένηται, καὶ πορνοσκό-
πος. Μέθη, ὀργὴ, φθόνος, λοι-
δορία, κραυγὴ, βλασφημία,
μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν. Αἱ
χῆραι, μὴ σπαταλάτωσαν, ἵνα
μὴ καταςρηνιάσωσι τοῦ λόγου.
Τῷ Καίσαρι ὑποτάγητε, ἐν
οἷς ἀκίνδυνος ἡ ὑποταγή· τοὺς
ἄρχοντας μὴ ἐρεθίζετε εἰς παρο-
ξυσμοὺς ἵνα μὴ δῶτε ἀφορμὴν
τοῖς ζητοῦσι καθ᾽ ὑμῶν. Περὶ δὲ
γοητείας, ἢ παιδεραςίας, ἢ φόνου,
περιττὸν τὸ γράφειν, ὁπότε ταῦ-
τα καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπηγόρευται
πράττειν. Ταῦτα, οὐχ ὡς ἀπό-

vi servum meum, aut ancillam meam; judicer ego ab eis. quid enim faciam, si interrogationem Dominus fecerit de me? & cætera, quæ sequuntur, benè nostis. Servi, nolite ad iracundiam in aliquo provocare Dominos: ne fortè aliquid mali fiat vobis; & vos ipsi vobis eritis rei.

Nemo otiosus manducet; ne vagus & fornicarius efficiatur. Ebrietas, iracundia, invidia, maliloquium, clamor, blasphemia, *non nominetur in vobis.* Ephes. 5.3. Viduæ non in deliciis agant; ne per luxuriam abjiciant verbum. *Cæsari* subditi estote in his in quibus sine periculo est ipsa subjectio. Principes nolite exasperare: ne detis occasiones adversùm vos quærentibus eas. De maleficiis autem & veneficiis, vel homicidio, ex abundanti est scribere vobis: quando hæc etiam in Gentibus abominabile sit agere. Hæc autem non sicut

Apostolus præcipio; sed sicut conservus vester, commemorans vos.

Saluto sanctum Presbyterium. Saluto sacrosanctos Diaconos, & desiderabile mihi nomen ejus quem reservavi pro me in Spiritu sancto, cùm *Christum* meruero adipisci: pro cujus animâ ego efficiar. Saluto subdiaconos, lectores, cantores, ostiarios, laborantes, exorcistas, atq; confessores. Saluto custodes sanctarum portarum, Diaconissas, quæ sunt in *Christo.* Saluto suscepttrices *Christi* virgines; quas ego nutrivi in Domino *Iesu.* Saluto pudicissimas viduas. Saluto plebem Domini, à minimo usq; ad maximum, & omnes sorores meas in Domino.

Saluto *Cassianum* hospitem meum, & conjugem ejus, & amabiles natos ejus. Salutat vos *Polycarpus* dignè decentissimus Episcopus; qui

στολος διακελεύομαι, ἀλλ' ὡς σύνδουλος ὑμῶν ὑπομιμνήσκω ὑμᾶς.

Ἀσπάζομαι τὸ ἅγιον πρεσβυτέριον. Ἀσπάζομαι τοὺς ἱεροὺς διακόνους, καὶ τὸ ποθεινόν μοι ὄνομα, ὃν ἐπιδοίμι ἀντὶ ἐμοῦ ἐν πνεύματι ἁγίῳ, ὅταν Χριστοῦ ἐπιτύχω· οὗ ἀντίψυχον γενοίμην. Ἀσπάζομαι ὑποδιακόνους, ἀναγνώστας, ψάλτας, πυλωρούς, τοὺς κοπιῶντας, ἐπορκιστάς, ὁμολογητάς. Ἀσπάζομαι τοὺς φρουροὺς τῶν ἁγίων πυλώνων, τὰς ἐν Χριστῷ διακόνους. Ἀσπάζομαι τὰς χριστολήπτους παρθένους, ὧν ὀναίμην ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ. Ἀσπάζομαι τὸν λαὸν Κυρίου ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ πάσας τὰς ἀδελφάς μου ἐν Κυρίῳ.

Ἀσπάζομαι Κασσιανὸν καὶ τὴν ὁμόζυγον αὐτοῦ, καὶ τὰ φίλτατα αὐτοῦ τέκνα. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Πολύκαρπος, ὁ ἀξιοπρεπὴς ἐπίσκοπος, ᾧ καὶ με-

&

λῃ περὶ ὑμῶν· ᾧ καὶ παρεθέμην ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ. καὶ πᾶσα δὲ ἡ ἐκκλησία Σμυρναίων μνημονεύει ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ὀνήσιμος, ὁ Ἐφεσίων ποιμήν. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Δημᾶς, ὁ Μαγνησίας ἐπίσκοπος. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Πολύβιος, ὁ Τραλλαίων. Ἀσπάζονται ὑμᾶς Φίλων καὶ Ἀγαθόπους, οἱ διάκο-
“ νοι, οἱ συνακόλουθοί μου. Ἀσπά-
“ σασθε ἀλλήλους ἐν ἁγίῳ φι-
“ λήματι.

Ταῦτα ἀπὸ Φιλίππων γράφω ὑμῖν. ἐρρωμένους ὑμᾶς ὁ ὢν μόνος ἀγέννητος, διὰ τοῦ πρὸ αἰώνων γεγεννημένου, διαφυλάξει πνεύματι καὶ σαρκί. καὶ ἴδοιμι ὑμᾶς ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ βασιλείᾳ. Ἀσπάζομαι τὸν ἀντ᾽ ἐμοῦ μέλλοντα ἄρχειν ὑμῶν· οὗ καὶ ὀναίμην ἐν Χριστῷ. ἔρρωσθε Θεῷ καὶ Χριστῷ, πεφωτισμένοι τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

& curam vestri gerit: cui & commendavi vos in Domino. Et omnis Ecclesia *Smyrnensium* memor est vestri in orationibus apud Deum. Salutat vos *Onesimus*, *Ephesiorum* Pastor. Salutat vos *Damas*, *Magnesiæ* Episcopus. Salutat vos *Polybius*, *Trallianorum* antistes. Salutat vos *Philon* & *Agathopus* diaconi; qui me sequuntur. *Salutate invicem in osculo sancto.* 2.Cor.13,12.

Hæc autem à *Philippis* scribo vobis. Incolumes vos ille qui est solus ingenitus, per illum qui est ante secula natus, spiritu & carne custodiat: & videam vos in regno *Christi*. Saluto eum qui post me futurus est princeps vester: quem & adquisivi in *Christo*. Incolumes estote *Deo* & *Christo*, illuminati *Spiritu sancto*.

EJUSDEM AD HERONEM, Ecclesiae *Antiochenae Diaconum (quem ei Dominus ostendit sessurum in sede ipsius)* *ex* Philippis.

IGNATIUS qui & Theophorus, à Deo honorabili, desiderabili, pudico, Christifero, spiritifero, in fide & dilectione, *Heroni* diacono *Christi*, ministro Dei, gratia & misericordia & pax ab omnipotente Deo, & *Christo Iesu* Domino nostro, unigenito filio
Gal. 1. 4. ejus; *qui dedit semetipsum pro peccatis nostris, ut redimeret nos de hoc praesenti seculo maligno*, & salvos faceret in regnum suum cœleste.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΗΡΩΝΑ ΔΙΑΚΟΝΟΝ Ἀντιοχείας.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ, ὁ καὶ Θεοφόρος, τῷ θεοτιμήτῳ καὶ ποθεινοτάτῳ, σεμνοτάτῳ, χριστοφόρῳ, πνευματοφόρῳ, γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ, Ἥρωνι διακόνῳ Χριστοῦ, ὑπηρέτῃ Θεοῦ, χάρις, ἔλεος, καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν, τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ, τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν « ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐ- « ξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶ- « τος αἰῶνος πονηροῦ, καὶ σώσῃ « εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον.

Rogo

ΠΑρακαλῶ σε ἐν Θεῷ προσθεῖναι τῷ δρόμῳ σου, καὶ ἐκδικεῖν σου τὸ ἀξίωμα. τῆς συμφωνίας τῆς πρὸς τοὺς ἁγίους φρόντιζε. τοὺς ἀσθενεστέρους βάσταζε, ἵνα πληρώσῃς τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ. νηστείαις καὶ δεήσεσι σχόλαζε, ἀλλὰ μὴ ἀμέτρως, ἵνα μὴ σαυτὸν καταβάλῃς. οἴνου δὲ κρεῶν μὴ παντῇ ἀπέχου· οὐ γάρ ἐστι βδελυκτά· (Τὰ γὰρ ἀγαθὰ τῆς γῆς, φησὶ, φάγεσθε· καὶ, Ἔδεσθε κρέα ὡς λάχανα. καὶ, Οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου, καὶ ἔλαιον ἱλαρύνει, καὶ ἄρτος στηρίζει) ἀλλὰ μεμετρημένως καὶ εὐτάκτως, ὡς Θεοῦ χορηγοῦντος. Τίς γὰρ φάγεται, ἢ τίς πίεται παρὲξ αὐτοῦ; ὅτι εἴ τι καλὸν, αὐτοῦ· καὶ εἴ τι ἀγαθὸν, αὐτοῦ. Τῇ ἀναγνώσει πρόσεχε, ἵνα μὴ μόνον αὐτὸς εἰδῇς τοὺς νόμους, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις αὐτοὺς ἐξηγῇ, ὡς Θεοῦ ἀθλητής. Οὐδεὶς στρατευό-

ROGO te in Domino adjicere ad cursum tuum, & defendere dignitatem tuam; consonantiæ quæ est ad Sanctos curam gerere. Infirmiores suffer; ut *adimpleas legem Christi.* (Gal. 6. 2.) Iejuniis & orationibus vaca: sed non ultra mensuram, ne teipsum dejicias. Vino & carnibus non ex toto abstineas: non enim sunt abominabiles. (*Bona*, inquit, *terræ comedetis.* &, *Carnes ut olera manducabitis.* (Esai. 1. 19. Genes. 9. 3.) Sed & *Vinum lætificat cor hominis, & oleum exhilarat, & panis confirmat.*) (Psalm. 103. (al. 104.) 15.) sed & mensuratè & ordinatè, tanquàm Deo concedente. *Quis enim manducat, aut quis bibit, præter eum?* (Eccles. 2. 25.) quoniam *quicquid bonum est ejus, & quicquid optimum ipsius.* (Zachar. 9. 17. (juxta LXX)) Lectioni intende: ut non solùm ipse scias leges, sed etiam aliis eas exponas, ut Dei athleta. *Nemo mi-* (2. Tim. 2. 4, 5.)

litans Christo implicat se negotiis secularibus : ut placeat ei cui se probavit. Sed nec vir athleta coronabitur, nisi legitimè certaverit.* Pro animâ tuâ ego vinctus sum.

(* al. vi,)

Omnis igitur qui dixerit præter illa quæ tradita sunt; tametsi fide dignus sit, tametsi jejunet, tametsi virginitatem servet, tametsi signa faciat, tametsi prophetet: *Lupus* tibi * pareat, in grege ovium corruptionem operans. Si quis crucem negaverit, & passionem erubuerit; sit tibi tanquàm Adversarius: *tametsi substantiam suam pauperibus tribuat, tametsi montes transferat, tametsi corpus suum combustioni tradat*; sit tibi execrabilis & abominabilis. Si quis infalsaverit Legem & Prophetas, quos *Christus* præsens adimplevit; sit tibi tanquàm *Antichristus*. Si quis hominem tantùm dixerit Dominum; *Judaus* est *Christi* interfector.

(Mat. 7. 15.)
(* appareat,)
(1. Cor. 13. 2, 3.)

μενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ· ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Ἀντίψυχόν σου ἐγὼ ὁ δέσμιος.

Πᾶς ὁ λέγων παρὰ τὰ διατεταγμένα, κἂν ἀξιόπιστος ᾖ, κἂν νηστεύῃ, κἂν παρθενεύῃ, κἂν σημεῖα ποιῇ, κἂν προφητεύῃ, λύκος σοι φαινέσθω, ἐν προβάτου δορᾷ, προβάτων φθορὰν κατεργαζόμενος. Εἴ τις ἀρνεῖται τὸν σταυρὸν, καὶ τὸ πάθος ἐπαισχύνεται, ἔστω σοι ὡς αὐτὸς ὁ Ἀντικείμενος. κἂν ψωμίζῃ τὰ ὑπάρχοντα πτωχοῖς, κἂν ὄρη μεθιστᾷ, κἂν παραδῷ τὸ σῶμα εἰς καῦσιν, ἔστω σοι βδελυκτός. Εἴ τις φαυλίζει τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφήτας, οὓς ὁ Χριστὸς παρὼν ἐπλήρωσεν, ἔστω σοι ὡς Ἀντίχριστος. Εἴ τις ἄνθρωπον [ψιλὸν] λέγῃ τὸν Κύριον, Ἰουδαῖός ἐστι χριστοκτόνος.

Viduas

“ Χήρας τίμα, τὰς ὄντως χή-
ρας. ὀρφανῶν προΐστασο· ὁ
“ Θεὸς γάρ ἐστι πατὴρ τῶν ὀρ-
“ φανῶν, καὶ κριτὴς τῶν χηρῶν.
Μηδὲν ἄνευ τῶν ἐπισκόπων πράττε· ἱερεῖς γάρ εἰσι, σὺ δὲ διάκονος τῶν ἱερέων. ἐκεῖνοι βαπτίζουσιν, ἱερουργοῦσι, χειροτονοῦσι, χειροθετοῦσι· σὺ δὲ αὐτοῖς διακονεῖς, ὡς Στέφανος ὁ ἅγιος ἐν Ἱεροσολύμοις Ἰακώβῳ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις. Τῶν συνάξεων μὴ ἀμέλει· ἐξ ὀνόματος πάντας ἐπιζήτει. Μη-
“ δείς σου τῆς νεότητος καταφρο-
“ νείτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν
“ πιστῶν ἐν λόγῳ ἐν ἀναστρο-
“ φῇ.

Οἰκέτας μὴ ἐπαισχύνου· κοινωνεῖ γὰρ ἡμῖν καὶ αὐτοῖς ἡ φύσις. Γυναῖκας μὴ βδελύττου· αὐταί σε γὰρ γεγεννήκασι, καὶ ἐξέρεψαν· ἀγαπᾷν οὖν χρὴ τὰς αἰτίας τῆς γεννήσεως, μόνον δὲ ἐν Κυρίῳ. ἄνευ δὲ γυναικὸς ἀνὴρ οὐ παιδοποιήσει. τιμᾷν οὖν χρὴ τὰς συνεργοὺς τῆς γεννήσε-

Viduas honora, quæ verè viduæ sunt. 1.Tim.5.3.
Pupillos tuere. Deus enim *pater est pupillorum, & judex viduarum.* Psal.67.(al.68.)5.
Nihil sine Episcopis agas. Sacerdotes enim sunt; tu verò minister sacerdotum. Illi enim baptizant, sacerdotium agunt, ordinant, manus imponunt: tu verò eis ministras, sicùt sanctus *Stephanus Iacobo* & Presbyteris in *Hierosolymis*. Congregationem noli negligere: nominatim omnes require. *Nemo adolescentiam tuam contemnat: sed forma esto fidelium in verbo & conversatione.* 1.Tim.4.12.

Domesticos ne confundas: communis est enim nobis & ipsis natura. Mulieres noli execrari: ipsæ enim pariunt & nutriunt. Diligi ergo oportet eas generationis causâ; tantùm in Domino: quia sine muliere vir omninò generare non potest. Honorare ergo oportet eas, ut cooperarias gene-

rationis:

1.Cor.11.11. rationis: quia *neq; vir sine muliere, neq; mulier sine viro*, aliquando originem sortiri potuit nisi in solis illis protoplastis. quia corpus *Adæ* ex quatuor elementis factum
Genes.2. est: *Eva* verò de latere *Adæ*. Gloriosum verò habitaculum Domini ex solâ Virgine. Execrabilis quidem non videtur legitima commixtio: sed Deo condecens est, ipsius generationis ordinatio. Decebat enim Opificem, non secundùm humanam consuetudinem nativitate uti; sed gloriosè & novè, ut decebat, nasci Factorem.

Jacob.4.6. & 1.Pet.5.5. Superbiam fuge: *superbis enim Deus resistit.* Falsiloquium execrare.
Psalm.5.6. *Perdes enim (ait) omnes qui loquuntur mendacium.* Invidiam cave. Author enim ejus Diabolus;
Genes. 4. & successor ipsius *Cain* fratri invidens, & de invidiâ homicidium perpetrans. Sorores meas mone Deum diligere, & solis viris suis sufficere

ὡς· οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικός, οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρός· « εἰ μὴ ἐπὶ τῶν πρώτων πρωτοπλάστων· τοῦ γὰρ Ἀδὰμ τὸ σῶμα, ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων· τὸ δὲ Εὔας, ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἀδάμ. ἐ ὁ παράδοξος δὲ τοκετὸς τοῦ Κυρίου, ἐκ μόνης τῆς παρθένου, οὐ βδελυκτῆς οὔσης τῆς νομίμου μίξεως, ἀλλὰ θεοπρεποῦς τῆς γεννήσεως· ἔπρεπε γὰρ τῷ δημιουργῷ, μὴ τῇ συνήθει ἀποχρήσασθαι γεννήσει, ἀλλὰ τῇ παραδόξῳ καὶ ξένῃ, ὡς δημιουργῷ.

Ὑπερηφανίαν φεῦγε· ὑπερηφάνοις γὰρ ἀντιτάσσεται Κύριος· « Ψευδολογίαν βδελύττου· Ἀπολεῖς γὰρ, φησί, πάντας « τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. « Φθόνον φυλάττου· ἀρχηγὸς γὰρ αὐτοῦ ἐστὶν ὁ διάβολος, καὶ διάδοχος ὁ Κάϊν, ἀδελφῷ βασκάνας, καὶ ἐκ φθόνου φόνον κατεργασάμενος. Ταῖς ἀδελφαῖς μου παραίνει ἀγαπᾷν τὸν Θεόν, καὶ μόνοις ἀρκεῖσθαι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσι.

debere.

σιν· ὁμοίως καὶ τοῖς ἀδελφοῖς μου παραίνει ἀρκεῖσθαι ταῖς ὁμοζύγοις. Παρθένους φύλαττε, ὡς Χριστοῦ κειμήλια. Μακρόθυμος ἔσο, ἵνα ᾖς πολὺς ἐν φρονήσει. Τῶν πενήτων μὴ ἀμέλει ἐν οἷς ἂν εὐπορῇς· Ἐλεημοσύναις γὰρ καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἁμαρτίαι.

Σεαυτὸν ἁγνὸν τήρει, ὡς Θεοῦ οἰκητήριον· ναὸς Χριστοῦ ὑπάρχεις, ὄργανον εἶ τοῦ πνεύματος. οἶδας ὅπως σε ἀνέθρεψα. Εἰ καὶ ἐλάχιστός εἰμι, ζηλωτής μου γενοῦ, μίμησαί μου τὴν ἀναστροφήν· οὐ καυχῶμαι ἐν κόσμῳ, ἀλλ' ἐν Κυρίῳ. Ἥρωνι τῷ ἐμῷ τέκνῳ παραινῶ· ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. Ὀναίμην σου, παιδίον ποθεινόν· οὗ φύλαξ γένηται ὁ μόνος ἀγέννητος Θεὸς καὶ ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστός. Μὴ πᾶσι πίστευε, μὴ πᾶσι θάῤῥει, μηδὲ δή τις ὑποκρίζηταί σε· πολλοὶ γάρ εἰσιν ὑπηρέται τοῦ

debere. Similiter & fratres meos mone, suis conjugibus debere sufficere. Virgines custodi, tanquàm *Christi* sacramenta. Longanimis esto, ut sis multus prudentiâ. Pauperibus, secundùm quod habueris, benefacere ne neglexeris. *Eleemosynâ* enim *& fide purgantur peccata.* Tobi. 12. 9. cum 14. 11.

Teipsum castum custodi, tanquàm Dei habitaculum: templum *Christi* constitutus, & organum Spiritûs sancti existens; scito quomodo te enutrierim. Et si minimus quidem sum, æmulator meus esto; & imitare conversationem meam. Non enim glorior in mundo, sed in Domino. *Heronem* filium meum moneo; ut *qui gloriatur, in Domino glorietur*: cujus & memini filii desiderabilis: cui custos fiat ille solus ingenitus Deus, & Dominus *Iesus Christus*. Noli omnibus credere, néq; de omnibus præsumere: nequis te subintret. Multi enim sunt ministri *Sathanæ*; 1. Cor. 1. 31. 2. Cor. 10. 17.

Ecclesiastic. 19.4. *na: & qui citò credit, levis est corde.*

Memento Dei, & nunquàm peccabis. Noli esse *duplex animo* in oratione tuâ. (Iacob. 1. 6, 8.) Beatus est enim qui non dubitaverit. Credo ergo in patrem Domini nostri *Iesu Christi*, & in unigenitum ejus Filium; quia ostendet mihi Deus *Heronem* in sede meâ. Ergo adde ad cursum tuum. Præcipio tibi coràm Deo qui est super omnia, & coràm *Christo* præsente & sancto Spiritu, & coràm ministrantibns legionibus, *custodi depositum* (1. Tim. 6. 20.) meum, quod ego, & Dominus *Iesus Christus* commendavimus tibi. & ne indignum te judicaveris eorum quæ ostensa sunt mihi de te à Domino. Commendo ergo tibi Ecclesiam *Antiochensium*. Commendavi vos *Polycarpo* in Domino *Iesu Christo*.

Salutant te Episcopi, *Onesimus*, *Vitus*, *Damas*, *Polybius*, & omnes à *Phi-*

Σατανᾶ· καὶ ὁ ταχὺ ἐμπιστεύων, κοῦφος τῇ καρδίᾳ. "

Μέμνησο τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐχ ἁμαρτήσεις ποτέ. Μὴ γίνου δίψυχος ἐν προσευχῇ σου· μακάριος γὰρ ὁ μὴ διστάσας. πιστεύω γὰρ εἰς τὸν πατέρα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὸν μονογενῆ υἱόν, ὅτι δείξει μοι ὁ Θεὸς Ἥρωνα ἐπὶ τοῦ θρόνου μου. πρόσθες οὖν ἐπὶ τῷ δρόμῳ. Παραγγέλλω σοι ἐπὶ τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων, καὶ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ, παρόντος καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ τῶν λειτουργικῶν ταγμάτων. φύλαξόν μου τὴν παραθήκην, ἣν ἐγὼ καὶ ὁ Χριστὸς παρεθέμεθά σοι, καὶ μὴ ἑαυτὸν ἀνάξιον κρίνῃς τῶν δειχθέντων περὶ σοῦ τῷ Θεῷ. Παρατίθημί σοι τὴν ἐκκλησίαν Ἀντιοχέων. Πολυκάρπῳ παρεθέμην ὑμᾶς ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ.

Ἀσπάζονταί σε οἱ ἐπίσκοποι, Ὀνήσιμος, Βίτος, Δάμας, Πολύβιος, καὶ πάντες οἱ ἀπὸ

Φιλίππων ἐν Χριστῷ, ὅθεν καὶ ἐπέστειλά σοι. Ἄσπασαι τὸ θεοπρεπὲς πρεσβυτέριον. Ἄσπασαι τοὺς ἁγίους συνδιακόνους σου, ὧν ἐγὼ ὀναίμην ἐν Χριστῷ, σαρκί τε καὶ πνεύματι. Ἄσπασαι τὸν λαὸν Κυρίου, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου κατ' ὄνομα· οὓς παρατίθημί σοι, ὡς Μωσῆς Ἰησοῦ τῷ μετ' αὐτὸν στρατηγῷ· καὶ μή σοι φανῇ βαρὺ τὸ λεχθέν· Εἰ γὰρ καὶ μὴ ἐσμὲν τοιοῦτοι οἷοι ἐκεῖνοι, ἀλλ' οὖν γε εὐχόμεθα γενέσθαι, ἐπειδὴ καὶ τοῦ Ἀβραὰμ ἐσμὲν παῖδες. Ἴσχυε οὖν, ὦ Ἥρων, ἡρωϊκῶς καὶ ἀν-
“ δρικῶς· σὺ γὰρ εἰσάξεις ἀπὸ
“ τοῦ νῦν, καὶ ἐξάξεις τὸν λαὸν
“ Κυρίου τὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ οὐκ
“ ἔσται ἡ συναγωγὴ Κυρίου ὡς
“ πρόβατα οἷς οὐκ ἔστι ποι-
“ μήν.

Ἄσπασαι Κασσιανὸν τὸν ξένον μου, καὶ τὴν σεμνοτάτην αὐτοῦ ὁμόζυγον, καὶ τὰ φίλτατα
“ αὐτῶν παιδία· οἷς δῴη ὁ Θεὸς
“ εὑρεῖν ἔλεον παρὰ Κυρίου, ἐν

lippis in *Christo*, unde scripsi tibi. Saluta Deo decens Presbyterium. Saluta sanctos condiaconos tuos: quos ego nutrivi in Domino, in carne & spiritu. Saluta populum Domini, * à pusillo usq; ad magnum, secundùm * nomina quæ tibi commendo; sicut *Moyses Iesu* Duci exercitus. Et non tibi videatur onerosum, quod dictum est de te. Et si tales non sumus, quales illi fuerunt; sed tamen oramus ut tales efficiamur: quia & *Abrahæ* filii sumus. Confortare ergo Hero potenter, & viriliter age. Tu enim *introduces, & educes* ex hoc nunc populum Domini, qui est in *Antiochiâ: & non erit Synagoga Domini sicut oves non habentes pastorem.*

* *al.* à minimo usq; ad maximum,
* *al.* omnia
Deut. 31.
Num. 27. 17.

Saluta *Cassianum* hospitem meum, & illam pudicissimam ejus conjugem, & dilectissimos filios eorum: quibus *det Deus invenire misericordiam apud Dominum in* 2. Tim. 1. 18.

illâ die ministrationis, quæ est ad nos: quos & commendo tibi in *Christo*. Saluta eos qui sunt in *Laodiceâ* fideles omnes, secundùm nomina, in *Christo*. Eos qui sunt in *Tharso* noli negligere: sed assiduè eis intende, confirmans eos in Evangelio. *Marium* Episcopum, qui est in *Neapoli* secùs *Zarbo*, saluto in Domino. Intende etiam pudicissimæ *Mariæ* filiæ meæ, quæ est multùm doctissimæ; & ei *quæ in domo ejus Ecclesiæ*, quæ facta est mihi pro animâ mea exemplum piissimarum mulierum. Sanum te & in omnibus probabilem, Pater *Christi* ævo longiore, per ipsum unigenitum suum custodiat ad utilitatem Ecclesiæ. Incolumis in Domino, ora pro me, ut consummer.

Colos. 4. 15.

ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, τῆς εἰς ἡμᾶς « διακονίας· οὓς καὶ παρατίθημί σοι ἐν Χριστῷ. Ἄσπασαι τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ πιστοὺς ἀπάντας κατ' ὄνομα ἐν Χριστῷ. Τῶν ἐν Ταρσῷ μὴ ἀμέλει, ἀλλὰ συνεχέστερον αὐτοὺς ἐπίβλεπε, ἐπιστηρίζων αὐτοὺς εἰς τὸ εὐαγγέλιον. Μάριν τὸν ἐν Νεαπόλει τῇ πρὸς Ἀναζαρβῷ ἐπίσκοπον, προσαγορεύω ἐν Κυρίῳ. Πρόσεχε δὲ καὶ τὴν σεμνοτάτην Μαρίαν, τὴν θυγατέρα μου τὴν πολυμαθεστάτην, (καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῆς ἐκκλησίαν, ἧς ἀντίψυχον γενοίμην,) τὸ ἐξεμπλάριον τῶν εὐσεβῶν γυναικῶν. Ὑγιαίνοντά σε καὶ ἐν πᾶσιν εὐδοκιμοῦντα, ὁ πατὴρ τοῦ Χριστοῦ δι' αὐτοῦ τοῦ μονογενοῦς φυλάττοι ἐπὶ μήκιστον βίου χρόνον, εἰς ὠφέλειαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας. Ἔρρωσο ἐν Κυρίῳ, καὶ προσεύχου ἵνα τελειωθῶ.

EIUS-

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ, ΠΕΡΙ Βαπτίσματος.

Ἰγνάτιος ὁ καὶ Θεοφόρος, ἐκκλησίᾳ Θεοῦ ἠλεημένῃ, ἐν πίστει καὶ ὑπομονῇ, καὶ ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, τῇ οὔσῃ ἐν Φιλίπποις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.

Μεμνημένοι τῆς ἀγάπης ὑμῶν, καὶ τῆς ἐν Χριστῷ σπουδῆς, ἧς ἐνεδείξασθε εἰς ἡμᾶς, πρέπον ἡγησάμεθα γράψαι πρὸς τὴν φιλάδελφον ὑμῶν κατὰ Θεὸν ψυχικὴν ἀγάπην, ὑπομιμνήσκειν ὑμᾶς τοῦ ἐν Χριστῷ ὑμῶν δρόμου, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε

EJUSDEM Epistola ad PHILIPPENSES, *de Baptismo*; per EUPHANIUM lectorem, *navim jam ascensurum*.

IGNATIVS, qui & Theophorus, ex imperio Dei Patris misericordiam consecutæ, in fide & patientiâ & dilectione sine dolo, Ecclesiæ quæ est *Philippis*; misericordia & pax à Deo Patre, & Domino *Iesu Christo*, qui *est salvator omni-* 1.Tim. 4.10.
um hominum, maximè fidelium.

MEmores charitatis vestræ, & sollicitudinis quæ est in *Christo*, quam ostendistis in nobis: decentèr arbitrati sumus scribere ad fraternam in Domino unanimitatis vestræ dilectionem. commemorans vos cursûs vestri in *Christo*, ut idipsum dicatis omnes

nes, unum sentientes; in hoc ipso fidei canone fixi: sicuti & *Paulus* erudiens vos dicit.
1.Cor.8.6. *Vnus est omnium Deus Pater Christi, ex quo omnia; & unus Dominus* noster *Iesus Christus* (filius Dei unigenitus, dominator universorum) *per quem omnia.* Vnus autem etiam *Spiritus sanctus*, qui operabatur in *Moyse* & Prophetis, & Apostolis. Vnum quoq; & baptisma, quod datur in morte *Christi.* Vna itaq; *Ecclesia* etiam esse debet, & una fides quæ est in *Christo*: secundùm dictum ejusdem Apostoli,
Ephes.4.5,6. dicentis. *Vnus Dominus, una fides, unum baptisma: unus Deus & Pater omnium: qui est super omnes, & per omnes, & in omnibus.*

Vnus ergò est Deus & Pater; & non duo vel tres: unus scilicet qui est (& non præter eum) so-
Deuter.6.4. lus verus. *Dominus* enim (inquit) *Deus tuus, Dominus unus est.* Et iterum

πάντες, σύμψυχοι, τὸ ἓν φρονοῦντες, τῷ αὐτῷ κανόνι τῆς πίστεως στοιχοῦντες, ὡς Παῦλος ὑμᾶς ἐνθέτει· Εἰ γὰρ Εἷς ἐστὶν ὁ τῶν ὅλων Θεός, ὁ πατὴρ τοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ τὰ πάντα· Εἷς δὲ καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς, ὁ τῶν ὅλων κύριος, δι' οὗ τὰ πάντα. ἓν δὲ καὶ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἐνεργῆσαν ἐν Μωσῇ καὶ προφήταις καὶ ἀποστόλοις. ἓν δὲ καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ εἰς τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου διδόμενον· μία δὲ καὶ ἡ ἐκλεκτὴ Ἐκκλησία· μία ὀφείλει εἶναι καὶ ἡ κατὰ Χριστὸν πίστις. Εἷς γὰρ Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα, Εἷς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν.

Εἷς οὖν θεὸς καὶ Πατὴρ, καὶ οὐ δύο, οὐδὲ τρεῖς· Εἷς ὁ ὢν (καὶ οὐκ ἔστι πλὴν αὐτοῦ) ὁ μόνος ἀληθινός· Κύριος γάρ φησιν, ὁ Θεός σου, Κύριος Εἷς ἐστί· καὶ

rum

" πάλιν, Οὐχ Εἷς Θεὸς ἔκτι-
" σεν ἡμᾶς; οὐχ Εἷς πατὴρ πάν-
" των ἡμῶν; Εἷς δὲ καὶ υἱὸς, λόγος
" θεός· ὁ μονογενὴς γάρ φησιν,
" ὁ ὢν εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Πα-
" τρός. καὶ πάλιν, Εἷς κύριος Ἰη-
" σοῦς Χριστός· καὶ ἐν ἄλλῳ, Τί
" ὄνομα αὐτῷ, ἢ τί ὄνομα τῷ υἱῷ,
" ἵνα γνῶμεν; Εἷς δὲ καὶ ὁ παρά-
" κλητος· Ἓν γάρ, φησι, καὶ πνεῦ-
" μα, ἐπειδὴ ἐκλήθημεν ἐν μιᾷ
" ἐλπίδι τῆς κλήσεως ἡμῶν· καὶ
" πάλιν, Ἓν πνεῦμα ἐποτίσθη-
" μεν. καὶ τὰ ἑξῆς. Πάντα δὲ ταῦ-
τα τὰ χαρίσματα δῆλον ὅτι
" ἐνεργεῖ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα.
Οὔτε οὖν τρεῖς πατέρες, οὔτε
τρεῖς υἱοί, οὔτε τρεῖς παράκλητοι·
ἀλλ' Εἷς πατήρ, καὶ Εἷς υἱός,
καὶ Εἷς παράκλητος. Διὸ καὶ
Κύριος ἀποστέλλων τοὺς ἀπο-
στόλους μαθητεῦσαι πάντα τὰ
" ἔθνη, ἐνετείλατο αὐτοῖς βαπτί-
" ζειν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρός, καὶ
" τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος·
οὔτε εἰς ἕνα τριώνυμον, οὔτε εἰς
τρεῖς ἐνανθρωπήσαντας, ἀλλ'
εἰς τρεῖς ὁμοτίμους.

rùm: *Nonne unus Deus creavit nos; & unus pater est omnium nostrum?* Malach.2.10. Vnus quoq; & filius, Deus Verbum. *Vnigenitus*, inquit, *qui est in sinu* Iohan 1.18. *Patris*. & rursum: *unus Dominus Iesus Christus*. 1.Cor.8.6. & alibi: *Quod est nomen ejus; aut quod est nomen filii ejus?* Prov.30.4. Scitote autem, quia unus est etiam Spiritus sanctus Paracletus; sicut idem *Paulus* ait: *Vnus spiritus, sicut vocati estis in unâ spe vocationis vestræ*. Ephes.4.4. & iterum: *Omnes*, inquit, *in uno spiritu potati sumus*. 1.Cor.12.13. Manifestè autē dona gratiarum ipse *unus atq; idem Spiritus operatur*. 1.Cor.12.11. Ergò neq; tres sunt Patres, neq; tres Filii; sed neq; tres Paracleti: sed unus Pater, & unus Filius, & unus Paracletus. Propter quod & Dominus, mittens Apostolos docere omnes gentes, præcepit eis; *baptizare eas in nomine Patris, & Filii, & Spiritûs sancti*, Matth.28.19. non in unum quendam trinomium; neq; in tres unius ejusdemq; honoris.

Quia

Quia unus est tantùm, qui homo factus est; non pater scilicèt neq; paracletus, sed solus filius: non putativè neq; in phantasmate, sed certissimâ veritate.
Iohan.1.14. *Verbum* enim *caro factum est*, & *habitavit* in eâ.
Proverb.9.1. *Sapientia* namq; *ædificavit sibi domum*. & factus est sicut homo Deus Verbum, cum corpore quod suscepit ex virgine: non ex collocutione scilicet, aut semine viri.
Esai.7.14. *Virgo* enim, inquit, *in utero concipiet, & pariet filium*. Verè ergò natus est, & verè crevit; verè manducavit, & bibit; verè crucifixus est & mortuus, & resurrexit. Qui hæc credit, sicut habet, quomodo natus est, beatus est. Qui autem hæc non credit, non minùs est ab eis qui eum crucifixerunt. Princeps enim mundi in hoc gaudet, quando quis crucem negaverit. Interitum enim sibiipsi esse cognoscit confessionem crucis. Hoc est enim trophæum contra ejus

Εἷς γὰρ ὁ ἐνανθρωπήσας, οὔτε ὁ πατὴρ, οὔτε ὁ παράκλητος, ἀλλὰ μόνος ὁ υἱός, οὐ δοκήσει, οὐ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ· ὁ Λόγος γὰρ σὰρξ ἐγένετο· ἡ γὰρ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον· καὶ ἐγεννήθη ὡς ἄνθρωπος, ὁ θεὸς Λόγος, μετὰ σώματος ἐκ τῆς παρθένου, ἄνευ ὁμιλίας ἀνδρός· " ἡ παρθένος γὰρ ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ " τέξεται υἱόν. Ἀληθῶς οὖν ἐγεννήθη, ἀληθῶς ηὐξήθη, ἀληθῶς ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ἀληθῶς ἐσταυρώθη, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἀνέστη. ὁ ταῦτα πιστεύσας, ὡς ἔχει, ὡς γεγένηται, μακάριος· ὁ ταῦτα μὴ πιστεύων, ἐναγής, οὐχ ἧττον τῶν τὸν Κύριον σταυρωσάντων· ὁ γὰρ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου, χαίρει ὅταν τις ἀρνῆται τὸν σταυρόν· ὄλεθρον γὰρ ἑαυτοῦ γινώσκει τὴν ὁμολογίαν τοῦ σταυροῦ· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ τρόπαιον κατὰ τῆς

virtu-

αὐτοῦ δυνάμεως· ὅπερ ὁρῶν φρίττει, καὶ ἀκούων φοβεῖται.

Καὶ πρὶν μὲν γένηται ὁ σταυρὸς, ἔσπευδε γενέσθαι τοῦτον· καὶ ἐνήργει ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας, ἐνήργει ἐν Ἰούδᾳ, ἐν Φαρισαίοις, ἐν Σαδδουκαίοις, ἐν πρεσβύταις, ἐν νέοις, ἐν ἱερεῦσι· Μέλλοντος δὲ γίνεσθαι, θορυβεῖται, καὶ μετάμελον ἐμβάλλει τῷ προδότῃ, καὶ βρόχον αὐτῷ δείκνυσι, καὶ ἀγχόνην διδάσκει. Φοβεῖ δὲ καὶ τὸ γύναιον, ἐν ὀνείροις αὐτὸ καταταράττων, καὶ παύειν πειρᾶται τὰ κατὰ τὸν σταυρὸν, ὁ πάντα κάλων κινῶν εἰς τὴν αὐτοῦ κατασκευὴν· οὐ μεταγινώσκων ἐπὶ τῷ τοσούτῳ κακῷ· ἦ γὰρ ἂν οὐ πάντα ἦν πονηρός· ἀλλ᾽ ἐπῄσθετο τῆς ἑαυτοῦ ἀπωλείας. ἀρχὴ γὰρ αὐτῷ καταδίκης, ὁ τοῦ Χριστοῦ σταυρὸς, ἀρχὴ θανάτου, ἀρχὴ ἀπωλείας· διὸ καὶ ἐνίοις ποιεῖ ἐνεργεῖ ἀρνεῖσθαι τὸν σταυρὸν, τὸ πάθος ἐπαισχύνεσθαι:

virtutem: quod videns expavescit, & audiens timet.

Nam & antequàm facta esset crux, festinabat facere hoc, & *operavit in filiis diffidentiæ.* Ephes. 2. 2. Operatus est autem in *Iuda*, in Pharisæis, in Sadducæis, in senioribus, in juvenibus, & in Sacerdotibus. Cùm autem properaret ut fieret, conturbatur. & posteà immisit proditori, & laqueum ei ostendit, & suspendium eum docuit: Math. 27. 3, 5, 19. & mulieri immisit timorem in somnio; ipse conturbans, & compescere tentans patibulum crucis. Ipse omnia evocans & movens in suam præparationem; non recognoscens: in tantum enim mala erant, non omnia. Malignus autem sentiebat suam perditionem. Initium enim illi fuit ad damnationem crux *Christi*, principium mortis, initium perditionis. Propter quod in aliquibus quidem operatur negare crucem, passionem erubescere: qui

qui mortem putant vocare Virginis generationem, circuncidere ipſam naturam, & diffamare quaſi odioſam. *Iudæorum* auxiliatores ad negationem crucis, Paganorum ad calumniam magiæ, Hæreticorum ad phantaſiam. Multiformis enim eſt malitiæ princeps, furans ſenſus, contrarius ſibimet ipſi; & alia quidem immittens, alia verò oſtentans. Ierem. 4. 22. Sapiens eſt enim ad malefaciendum; quod bonum eſt autem neſcit aliquando. Ignorantiâ enim repletus eſt per inobedientiam. Quomodo enim non ſit talis, qui non ſibi proponit ſuum ſermonem?

Si enim homo purus eſt Dominus, ex animâ & corpore: quid circuncidis nativitatem communem naturæ hominum? Quid, tanquàm parvam gloriam in homine factam, paſſionem ſimulationem vocas; & mortem mortalis glori-

ϑαι, τὸν θάνατον δόκησιν καλεῖν, τὴν ἐκ παρθένου γέννησιν περιτέμνειν, τὴν φύσιν αὐτὴν διαβάλλειν ὡς μυσαράν. Ἰουδαίοις συμμαχεῖ εἰς ἄρνησιν τοῦ σταυροῦ, Ἕλλησιν εἰς συκοφαντίαν μαγείας, αἱρετικοῖς εἰς φαντασίαν· ποικίλος γάρ ἐστιν ὁ τῆς κακίας στρατηγός, κλεψίνους, ἄστατος, ἑαυτῷ ἐναντίος· καὶ ἄλλα μὲν προβαλλόμενος, ἕτερα δὲ δεικνύς. σοφὸς γάρ ἐστι τοῦ κακοποιῆσαι, τὸ δὲ καλὸν ὅ, τι ποτέ ἐστιν ἀγνοεῖ. ἀγνοίας γὰρ πεπλήρωται, δι' ἑκούσιον παράνοιαν· πῶς γὰρ οὐκ ἔστι τοιοῦτος, ὃς μηδὲ περὶ ποδῶν τῶν ἑαυτοῦ λόγων βλέπει;

Εἰ γὰρ ψιλὸς ἄνθρωπος ὁ Κύριος, ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος μόνον, τί περικόπτεις τὴν γέννησιν τῆς κοινῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως; τί δὲ, ὡς παράδοξόν τι ἐπ' ἀνθρώπου γινόμενον, τὸ πάθος, δόκησιν καλεῖς; καὶ τὸν θάνατον, τοῦ θνη-

am

τὴν δόξαν νομίζεις; Εἰ δὲ θεὸς καὶ ἄνθρωπος, τί παράνομον καλεῖς τὸν τῆς δόξης κύριον, τὸν τῇ φύσει ἄτρεπτον; τί παράνομον λέγεις τὸν νομοθέτην, τὸν ἀνθρωπείαν ψυχὴν ἔχοντα; “ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ τέλειος ἄνθρωπος, οὐκ ἐν ἀνθρώπῳ κατοικήσας. Πῶς δὲ καὶ μάγος οὗτος, ὁ πάλαι μὲν πᾶσαν αἰσθητὴν καὶ νοητὴν φύσιν κατασκευάσας γνώμῃ πατρός· ἐν δὲ τῇ ἐνανθρωπήσει, πᾶσαν νόσον καὶ μαλακίαν θεραπεύσας;

Πῶς δὲ οὐχ οὗτος θεός, ὁ νεκροὺς ἀνιστῶν, χωλοὺς ἀρτίους ἀποτέλλων, λεπροὺς καθαρίζων, τυφλοὺς ὀμματῶν, τὰ ὄντα ἢ αὔξων, ἢ μεταβάλλων, (ὡς τοὺς πέντε ἄρτους, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον) τὸν δὲ σὸν στρατὸν ῥήματι μόνον φυγαδεύων; τί δὲ κακίζεις τὴν φύσιν τῆς παρθένου, καὶ τὰ μόρια ἀποκαλεῖς αἰσχρά; πάλαι ταῦτα πομπεύων, καὶ γυ-

am existimas? Si Deus est & homo: quid iniquum vocas *Dominum* 1. Cor. 2. 8.
gloriæ; illum videlicèt naturâ immutabilem? Quid sine lege dicis legislatorem, qui non humanam animam habuit?
Verbum caro factum est: Iohan. 1. 14.
Verbum homo; sed non in homine. Quomodò igitur Magus est ille; qui in principio omnem sensibilem, & intelligibilem naturam voluntate Patris præparavit? qui, cùm esset in carne; omnem infirmitatem atq; languorem curavit?

Quomodò autem non Mat. 11. 5.
est Deus ille; qui mortuos resuscitavit, claudos sanavit, leprosos mundavit, cæcos illuminavit,
de quinq; panibus & du- Iohn. 6. 9, 10.
obus piscibus tot millia
hominum saturavit, a- Iohan. 2. 9.
quam in vinum conver-
tit; tuumq; exercitum Luc. 8. 30.
verbo tantùm fugavit? Quid ergò pessimas naturam Virginis, & membra turpia vocas? hæc olim præseminans, & nudari

dari jubens masculos in facie fæminarum, fæminas verò in illicitum desiderium masculorum. Nunc omnia tibi turpia videntur; & pudicum teipsum facis, cùm tu sis fornicationis spiritus. Ignoras quia tunc fit aliquid turpe, quando illicitè perficitur? Cæterùm nihil turpe est, quod sine peccato geritur, nihil pravum: sed omnia bona valdè: & tu, non videns, pessimas ea?

Quomodò rursùm non tibi videtur esse *Christus* ex virgine; sed ille qui est super omnia Deus, ille scilicèt omnia potens? Quis ergò est, qui hunc misit, dicito; quísve, qui huic dominatur; vel cujus sententiæ subjectus fuit, aut cujus legem adimplevit? Tu qui, nullius sententiam vel potestatem habens, *Christum* separas à generatione; & Legislatorem ingenitum esse pronuncias, & cruci affixum illum qui est sine principio. Cujus ergò

μυσάττῃ κελεύων, ἄῤῥενας μὲν εἰς στάσιν θηλειῶν, θηλείας δὲ εἰς ἀκόλαστον ἐπιθυμίαν ἀῤῥένων. νῦν αἰσχρά σοι ταῦτα νενόμισται, καὶ σεμνὸς εἶναι προσποιῇ, σὺ ὁ τῆς πορνείας πνεῦμα, ἀγνοῶν ὅτι τότε γίνεταί τι αἰσχρὸν, ὅταν παρανομίᾳ ῥυπωθῇ· ἁμαρτίας δὲ ἀπούσης, οὐδὲν τῶν γινομένων αἰσχρὸν, οὐδὲν φαῦλον, ἀλλὰ πάντα καλὰ λίαν. καὶ σὺ μὴ βλέπων, κακίζεις αὐτά;

Πῶς δὲ πάλιν οὐκ ἔτι σοι δοκεῖ ὁ Χριστὸς εἶναι ἐκ τῆς παρθένου, ἀλλ' ὁ ἐπὶ πάντων Θεὸς, ὁ ὢν ὁ παντοκράτωρ; τίς οὖν ὁ τοῦτον ἀποστείλας, εἰπέ· τίς ὁ τούτου κυριεύων; γνώμῃ δὲ τίνος οὗτος ἐπειθάρχησε; νόμων δὲ ποίων πληρωτὴς γέγονεν, ὁ μήτε γνώμῃ τινὸς μήτε ἐξουσίᾳ εἴκων; καὶ τὸν Χριστὸν ἐξαιρῶν τῆς γεννήσεως, τὸν ἀγέννητον νομοθετεῖς γεγεννῆσθαι, καὶ σταυρῷ προσηλῶσθαι τὸν ἄναρχον. τίνος συγχωρήσαντος,

permissu

οὐκ ἔχω εἰπεῖν· ἀλλὰ γὰρ οὐ λέληθάς με τοῦ παλιμβόλου· οὐδ' ἀγνοῶ, ὅτι διὰ λοξὰ καὶ δίδυμα βαίνεις. ἀγνοεῖς δὲ σὺ τίς ὁ γεννηθεὶς, ὁ πᾶν εἰδέναι προσποιούμενος.

Πολλὰ γάρ σε λανθάνει· ἡ παρθενία Μαρίας, ὁ παράδοξος τοκετὸς, ὅς τις ὁ ἐν τῷ σώματι, ὁ ἡγούμενος ἀστὴρ τῶν ἐν ἀνατολῇ, τῶν τὰ δῶρα κομιζόντων μάγων, ἀρχαγγέλου ἀσπασμὸς πρὸς παρθένον, παρθένου παράδοξος σύλληψις μεμνηστευμένης, παιδὸς προδρόμου κηρυκία ἐπὶ τῷ ἐκ τῆς παρθένου, καὶ ἐν κοιλίᾳ σκίρτησις ἐκ τοῦ προθεωρουμένου, ἀγγέλων ὕμνοι ἐπὶ τῷ τεχθέντι, ποιμένων εὐαγγελία, Ἡρώδου φόβος ἐπὶ ἀφαιρέσει βασιλείας, νηπιοκτόνων πρόσταγμα, εἰς Αἴγυπτον μετανάστασις, ἐκεῖθεν ἐπὶ τὰ τῇδε ἐπάνοδος, σπάργανα παιδικὰ, ἀπογραφὴ ἀνθρωπίνη, γαλακτοτροφία, ὄνομα πατρὸς οὐ σπείραντος· φά-

permissu hoc factum est, non habeo dicere. Non enim me latuisti tuo antiquo consilio; neq; ignoro, quoniam curvè & lubricè incedis. Tu autem ignoras, quis est qui natus est, qui omnia scire te fingis.

Multa enim te latent: virginitas scilicèt *Mariæ*, gloriosus partus, de cujus corpore Deus processit; stella Orientis quæ apparuit munera ferentibus Magis; Archangeli salutatio ad Virginem facta; Virginis gloriosa conceptio, & desponsatæ puellæ prædicatio, & in utero Virginis gestientis infantis prævisio, Angelorum hymnus gloriam agentium, & pastorum annunciatio; *Herodis* timor in excellentiâ regni, præceptio ad parvulorum necem, in *Ægyptum* transmigratio, atq; exinde reversio, cunabula infantilia, descriptio humana, lactis nutritio, nomen patris non seminantis, præsepe ubi

ubi positus est (eo quòd non fuerat locus) nulla humana præparatio, provectus ætatis, crementum corporis, humana loquela: sed & quòd esuriit, sitivit, iter ambulavit, laboravit; sacrificiorum oblatio, circumcisio, baptismum, vox Dei desuper ad baptizatum, quid vel undè fuerit testificatio Spiritûs & Dei vox; *Iohannis* prophetia significans passionem per agni appellationem, diversorum signorum operatio, variæ curationes, imperium Domini, quo mari imperavit, & ventos sedavit, & spiritus iniquos fugavit; seipsum torquens, & de manifestatione virtutis suæ affligens.

Hæc omnia videns, non habes quid facias, nisi tenebrosas vertigines. Et quia virgo peperit ignoras: sed confundit te Angelorum laudatio, Magorum adoratio, stellæ apparitio. Ignorantiam igitur olim

τιναι, διὰ τὸ μὴ εἶναι τόπον, οὐδεμία παρασκευὴ ἀνθρωπίνη, αὐξήσεως προκοπή, ἀνθρώπινα ῥήματα, πεῖνα, δίψα, ὁδοιπορία, κόπος, θυσιῶν προσκομιδαί· ἔπειτα καὶ περιτομή, βάπτισμα, φωνὴ Θεοῦ ἐπὶ τῷ βαπτιζομένῳ· ὅστις καὶ πόθεν μαρτυρία Πνεύματος καὶ Πατρὸς ἀπ᾽ οὐρανόθεν· φωνὴ Ἰωάννου προφήτου, σημαίνουσα πάθος διὰ τῆς τοῦ ἀμνοῦ προσηγορίας· σημείων διαφόρων ἐνέργειαι, ἰάσεις ποικίλαι, ἐπιτίμησις δεσποτική, προστάττουσα θαλάττῃ καὶ ἀνέμοις· πνεύματα πονηρὰ φυγαδευόμενα, σεαυτὸν στρεβλούμενον, ἐκ τῆς τοῦ φαινομένου δυνάμεως αἰκιζόμενον, οὐκ ἔχοντα ὅ, τι ποιήσῃς.

Ταῦθ᾽ ὁρῶν, ἰλιγγιᾷς. καὶ ὅτι παρθένος ἡ τίκτουσα, ἠγνόεις. ἀλλ᾽ ἐξέπληττέ σε ἡ τῶν ἀγγέλων ὑμνολογία, ἡ τῶν μάγων προσκύνησις, ἡ τοῦ ἀστέρος ἐπιτολή. Εἰς ἄγνοιαν σὺ

incurristi

παλινδρομεῖς, διὰ τὰ εὐτελῆ· μικρὰ γάρ σοι δοκεῖ σπάργανα, . πάθη, περιτομὴ, γαλακτοτροφία· ἀνάξιά σοι ταῦτα κατὰ Θεοῦ κατεφαίνετο. Πάλιν εἶδες ἄνθρωπον, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ νύκτας ἄγευστον μείναντα τροφῆς ἀνθρωπίνης, ἀγγέλους διακονοῦντας, (οὓς καὶ ἔφριττες,) ἰδὼν πρῶτον, ὡς κοινὸν ἄνθρωπον, βαπτιζόμενον, καὶ τὴν αἰτίαν ἀγνοῶν· μετὰ δὲ τὴν νηστείαν πεινῶντα κατεθάρσεις πάλιν, καὶ ἐπείραζες ὡς κοινὸν ἄνθρωπον, ἀγνοῶν ὅστις εἴη· ἔλεγες γὰρ, « Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, « εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρ« τοι γένωνται· τὸ γὰρ, Εἰ υἱὸς εἶ, ἀγνοίας ἐστίν· εἰ γὰρ ὄντως ἐγίνωσκες, ἠπίστω ὅτι δημιουργῷ καὶ τὸ μὴ ὂν ποιῆσαι, καὶ τὸ ὂν μεταβαλεῖν, ἐπ' ἴσης δυνατόν. καὶ διὰ γαστρὸς πειράζεις τὸν τρέφοντα πάντας τοὺς τροφῆς δεομένους· καὶ πειράζεις τὸν τῆς δόξης κύριον, ἐπιλα-

incurristi per contumaciam. Parva tibi videntur cunabula, passiones, circumcisio, lactis nutritio. Indigna tibi hæc Deo esse videntur. Iterùm ne vidisti hominem quadraginta diebus, & quadraginta noctibus ingustabilem existentem cibo humano, & Angelos ei ministrantes; quos & tu timebas? videns primò, quasi communem hominem baptizatum, & causam ignorans. Post jejunium verò esurienti insidiabaris; & tentabas quasi communem hominem; ignorans quis esset, dicebas enim: *si filius Dei es*. Ignorantiæ id est. Nam si verè cognosceres: scires sine dubio, quia quæ impossibilia videntur ad faciendum, & difficilia ad convertendum, factori omnia possibilia sunt. Et propter ventrem tentas eum qui pascit omnes esca indigentes, & audes tentare Dominum glo- Matth. 4.3.

riæ:

riæ: oblitus per tuam
Mat. 4. 4. malitiam, quia *non in pane solo vivit homo, sed in omni verbo quod procedit ex ore Dei.* Si scires quia filius Dei erat: cognosceres utiq;, quia in quadraginta diebus, & quadraginta noctibus in- indigens faciens corruptibile corpus, & in continuatione hoc facere poterat. Sed idcircò esuriit, ut ostenderet quià verè suscepit corpus passibile, simile hominibus. Propterea & primò ostendit, quia Deus erat; & in secundo, quia homo fuit.

Luc. 10. 18. Tu ergò, qui *tanquàm fulgur* de sublimi gloriâ cecidisti, audes dicere Domino; *Mitte te hinc deorsùm*, (cui ea quæ sunt æstimantur quasi quæ non sint) & ad inanem gloriam provocas eum, qui non extollitur? Et fingis te Scripturas de eo
Matth. 4. 6. legere, dicens: *Scriptum est enim, quoniam Ange-*

θόμενος ἐκ κακονοίας, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ. Εἰ γὰρ ἐγίνωσκες ὅτι υἱὸς Θεοῦ ἦν, ἐγίνωσκες ὅτι ὁ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις καὶ ἰσαρίθμοις νυξὶν ἀνενδεὲς ποιήσας τὸ σῶμα, καὶ εἰς τὸ διηνεκὲς ἐδύνατο τοῦτο ποιῆσαι. Διὰ τί οὖν πεινᾷ; ἵνα δείξῃ, ὅτι κατ' ἀλήθειαν ἀνέλαβε σῶμα ὁμοιοπαθὲς ἀνθρώποις. Διὰ μὲν τοῦ πρώτου, ἔδειξεν ὅτι θεός· διὰ δὲ τοῦ δευτέρου, ὅτι καὶ ἄνθρωπος.

Σὺ οὖν ὁ ἐκπεσὼν ἐκ τῆς ὑψηλοτάτης δόξης, ὡς ἀστραπή, τολμᾷς λέγειν τῷ Κυρίῳ, Βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω (ᾧ τὰ ὄντα λελόγισται ὡς μὴ ὄντα) καὶ εἰς κενοδοξίαν προσκαλέσαι τὸν οὐκ ἐπιδεικτιῶντα; καὶ προσποιῇ τὴν γραφὴν ἀναγινώσκειν περὶ αὐτοῦ, ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ,

lis

“ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ
“ χειρῶν ἀροῦσί σε, τοῦ μὴ προσ-
“ κόψαι πρὸς λίθον τὸν πό-
“ δα σου· καὶ τὰ λοιπὰ παρασιωπῇ
ἀγνοεῖν, κλέπτων ἃ περὶ σοῦ καὶ
τῶν σῶν περιπόλων προεφή-
“ τευσεν. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασι-
“ λίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατή-
“ σεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Εἰ τοίνυν σὺ πάτημα τῶν
ποδῶν τοῦ Κυρίου, πῶς πει-
ράζεις τὸν ἀπείραστον; ἐπι-
λαθόμενος τοῦ νομοθέτου παρα-
“ κελευομένου, ὅτι οὐκ ἐκπει-
“ ράσεις Κύριον τὸν θεόν σου·
ἀλλὰ καὶ τολμᾷς, ἀναιδέστατε,
τὰ τοῦ Θεοῦ ἔργα ἐκδῦσαι,
“ καὶ σοὶ παραδεδόσθαι λέγειν
“ τὴν τούτων ἀρχήν· καὶ τὴν σὴν
πτῶσιν προτείνεις τῷ Κυρίῳ,
καὶ διδόναι τὰ αὐτοῦ αὐτῷ ἐπαγ-
“ γέλλῃ, ἐὰν πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς
“ προσκυνήσῃ σοι· καὶ πῶς οὐκ
ἔφριξας τοιαύτην φωνὴν κατὰ
τοῦ δεσπότου προήκασθαι, ὁ
πάντων πονηρῶν πνευμάτων

lis suis mandavit de te, ut in manibus tollant te, ne quando offendas ad lapidem pedem tuum. & fingis te sequentia ignorare; furans ea quæ de te ac tuis ministris prophetavit dicens: *Super aspidē & basiliscum ambulabis, & conculcabis leonem & draconem.* Psal 90. (al. 91.) 13.

Si ergò conculcatio es pedum Domini: quomodo tentas intentabilem? immemor legislatoris, qui dixit: *Non tentabis Dominum Deum tuum.* Deut. 6. 16. Et audes, impudentissime, opera Dei assumere, & dicere; quia *tibi traditus est principatus eorum:* & casum tuum extendis contra Dominum, & promittis te dare ei quæ sunt ipsius, dicens; *Hæc omnia tibi dabo, si cadens in terram adoraveris me.* Luc. 4. 6, 7. Quomodo non timuisti talem vocem contra Dominum emittere, tu qui omnium spirituum malignorum

malignissimus es: & pro
Genes. 3. 14. malitiâ, *ventre & pectore in terrâ repere* jussus es, & per inanem gloriam inhonoratus es; qui per avaritiam & arrogantiam ad impietatem deductus es. Tu incensor, draco, apostata, serpens perplexus, à Deo discedens, à *Christo* separatus, à Sancto spiritu alienatus, & à choro Angelorum exulatus; injuriator legis Dei, & legitimorum inimicus; qui super Protoplastos insurrexisti, & à mandato Dei eos avertisti, qui nihil te læserunt; qui adversùs *Abel*, *Cain* parricidam excitâsti, qui in *Iob* mala exercuisti: tu ergò hujusmodi dicis Domino; *Si cadens adoraveris me?* O audacia! O puniende serve fugitive, serve flagellande, exterminator bonorum! Domino dominorum, perfecto Deo omnium intelligibilium atq; sensibilium dicis? *Si*

πονηρότερον ἐκ κακονοίας πνεῦμα; Διὰ γαστέρος ἐτλήθης, καὶ διὰ κενοδοξίας ἠτιμάσθης· διὰ φιλοχρηματίας καὶ φιλαρχίας εἰς ἀσέβειαν ἐφέλκῃ· σὺ ὁ Βελίαρ, ὁ δράκων, ὁ ἀποστάτης, ὁ σκολιὸς ὄφις, ὁ τοῦ Θεοῦ ἀποστάς, ὁ τοῦ Χριστοῦ χωρισθείς, ὁ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀλλοτριωθεὶς, ὁ τοῦ χοροῦ τῶν ἀγγέλων ἐξωσθεὶς, ὁ τῶν νόμων τοῦ Θεοῦ ὑβριστὴς, ὁ τῶν νομίμων ἐχθρὸς, ὁ τοῖς πρωτοπλάστοις ἐπαναστὰς καὶ τῆς ἐντολῆς ἐξώσας τοὺς οὐδὲν ἀδικήσαντάς σε, ὁ τῷ Ἄβελ ἐπιμαστήσας τὸν ἀνθρωποκτόνον Καΐν, ὁ τῷ Ἰὼβ ἐπιστρατεύσας, λέγεις τῷ Κυρίῳ, Ἐὰν πεσὼν προσ-„ κυνήσῃς μοι; Ὢ τῆς τόλ-„ μης, ὢ τῆς παραπληξίας. δοῦλος δραπέτης, δοῦλος μαστιγίας, ἀφηνιᾷς τοῦ καλοῦ δεσπότου; δεσπότῃ τηλικούτῳ, θεῷ πάντων τῶν νοητῶν καὶ αἰσθητῶν λέγεις, Ἐὰν πε-„

cadens

" σῶν προσκυνήσῃς μοι;

Ὁ δὲ Κύριος μακροθυμεῖ, καὶ οὐκ εἰς τὸ μὴ ὂν ἀναιρεῖ τὸν ἀπὸ ἀγνοίας τοιαῦτα θρασυνόμενον, ἀλλὰ πρᾴως ἀπο-
" κρίνεται, Ὕπαγε Σατανᾶ. οὐκ εἶπεν, ὕπαγε ὀπίσω μου (οὐ γὰρ ὑποστρέψαι οἷός τε) ἀλλ' ὕπαγε Σατανᾶ, ἐν οἷς ἐπελέξω. ὕπαγε ἐν οἷς ἠρεθίσθης ἐκ κακονοίας· ἐγὼ γὰρ ὅστις εἰμὶ γινώσκω, καὶ ὑπὸ τίνος ἀπέσταλμαι, καὶ ὃν χρὴ προσ-
" κυνεῖν ἐπίσταμαι· Κύριον
" γὰρ τὸν Θεόν σου προσκυνή-
" σεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύ-
" σεις. Οἶδα τὸν ἕνα, ἐπίσταμαι τὸν μόνον, οὗ σὺ ἀποστάτης γέγονας. οὐκ εἰμὶ ἀντίθεος, ὁμολογῶ τὴν ὑπεροχὴν, ἐπίσταμαι τὸν τῆς ἐμῆς γεννήσεως αἴτιον, τὸν Πατέρα.

Ταῦτα, ἀδελφοί, ἀπὸ διαθέσεως τῆς πρὸς ὑμᾶς, ἠναγκάσθην ἐπιστεῖλαι, εἰς δόξαν

cadens adoraveris me.

Dominus autem longanimis, non in præsenti interfecit eum qui per ignorantiam & audaciam talia dicit: sed mansuetè respondet, dicens; *Vade* Mat.4.10.cum
Satana. Non dixit; *Re-* 16.23.
vertere post me (non enim est reversurus aliquando:) sed, *Vade*, inquit, *Satana*, in ea quæ tibi elegisti; vade in quibus provocatus es à tuâ malitiâ. Ego autem scio quis sum, & à quo sum missus; & scio quem debeo adorare. *Domi-* Mat.4.10.
num enim, inquit, *De-* Deut.6.13.
um tuum adorabis, & illi soli servies. Scio enim & novi unum solum, cui non denego servire: à quo tu apostata factus es. Non enim sum antitheus (hoc est, contrarius Deo) sed confiteor eminentiam: & non recuso adorare eum, quem novi nativitatis meæ auctorem & dominum, atq; meæ perseverantiæ custodem. *Ego* enim, inquit, *vivo propter Patrem.* Iohan.6.57.

Hæc autem, fratres, per dispositionem Dei coactus sum mittere ad vos: monens vos ad gloriam

malignissimus es? & pro malitiâ, *ventre & pectore in terrâ repere* jussus es, (Genes. 3. 14.) & per inanem gloriam inhonoratus es; qui per avaritiam & arrogantiam ad impietatem deductus es. Tu incensor, draco, apostata, serpens perplexus, à Deo discedens, à *Christo* separatus, à Sancto spiritu alienatus, & à choro Angelorum exulatus; injuriator legis Dei, & legitimorum inimicus; qui super Protoplastos insurrexisti, & à mandato Dei eos avertisti, qui nihil te læserunt; qui adversùs *Abel*, *Cain* parricidam excitâsti, qui in *Iob* mala exercuisti: tu ergò hujusmodi dicis Domino; *Si cadens adoraveris me?* O audacia! O puniende serve fugitive, serve flagellande, exterminator bonorum! Domino dominorum, perfecto Deo omnium intelligibilium atq; sensibilium dicis? *Si*

πονηρότερον ἐκ κακονοίας πνεῦμα; Διὰ γαστέρος ἐτλίθης, καὶ διὰ κενοδοξίας ἠτιμάσθης· διὰ φιλοχρηματίας καὶ φιλαρχίας εἰς ἀσέβειαν ἐφέλκῃ· σὺ ὁ Βελίαρ, ὁ δράκων, ὁ ἀποστάτης, ὁ σκολιὸς ὄφις, ὁ τοῦ Θεοῦ ἀποστάς, ὁ τοῦ Χριστοῦ χωρισθείς, ὁ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀλλοτριωθείς, ὁ τοῦ χοροῦ τῶν ἀγγέλων ἐξωσθείς, ὁ τῶν νόμων τοῦ Θεοῦ ὑβριστής, ὁ τῶν νομίμων ἐχθρός, ὁ τοῖς πρωτοπλάστοις ἐπαναστὰς καὶ τῆς ἐντολῆς ἐξώσας τοὺς οὐδὲν ἀδικήσαντάς σε, ὁ τῷ Ἄβελ ἐπαναστήσας τὸν ἀνδροφονικώτατον Κάϊν, ὁ τῷ Ἰὼβ ἐπιστρατεύσας, λέγεις τῷ Κυρίῳ, Ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι; Ὢ τῆς τόλμης, ὢ τῆς παραπληξίας. δοῦλος δραπέτης, δοῦλος μαστιγίας, ἀφηνιὰς τοῦ καλοῦ δεσπότου; δεσπότῃ τηλικούτῳ, θεῷ πάντων τῶν νοητῶν καὶ αἰσθητῶν λέγεις, Ἐὰν πε-

cadens

" σῶν προσκυνήσῃς μοι;

Ὁ δὲ Κύριος μακροθυμεῖ, καὶ οὐκ εἰς τὸ μὴ ὂν ἀναιρεῖ τὸν ἀπὸ ἀγνοίας τοιαῦτα θρασυνόμενον, ἀλλὰ πράως ἀπο-
" κρίνεται, Ὕπαγε Σατανᾶ. Οὐκ εἶπεν, ὕπαγε ὀπίσω μου (οὐ γὰρ ὑποστρέψαι οἷός τε) ἀλλ' ὕπαγε Σατανᾶ, ἐν οἷς ἐπελέξω. ὕπαγε ἐν οἷς ἠρεθίσθης ἐκ κακονοίας· ἐγὼ γὰρ ὅστις εἰμὶ γινώσκω, καὶ ὑπὸ τίνος ἀπέσταλμαι, καὶ ὃν χρὴ προσ-
" κυνεῖν ἐπίσταμαι· Κύριον
" γὰρ τὸν θεόν σου προσκυνή-
" σεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύ-
" σεις. Οἶδα τὸν ἕνα, ἐπίσταμαι τὸν μόνον, οὗ σὺ ἀποστάτης γέγονας. οὐκ εἰμὶ ἀντίθεος, ὁμολογῶ τὴν ὑπεροχήν, ἐπίσταμαι τὸν τῆς ἐμῆς γεννήσεως αἴτιον, τὸν Πατέρα.

Ταῦτα, ἀδελφοί, ἀπὸ διαθέσεως τῆς πρὸς ὑμᾶς, ἠναγκάσθην ἐπιστεῖλαι, εἰς δόξαν

cadens adoraveris me.

Dominus autem longanimis, non in præsenti interfecit eum qui per ignorantiam & audaciam talia dicit: sed mansuetè respondet, dicens; *Vade Satana.* Non dixit; *Revertere post me* (non enim est reversurus aliquando:) sed, *Vade*, inquit, *Satana*, in ea quæ tibi elegisti; vade in quibus provocatus es à tuâ malitiâ. Ego autem scio quis sum, & à quo sum missus; & scio quem debeo adorare. *Dominum* enim, inquit, *Deum tuum adorabis, & illi soli servies.* Scio enim & novi unum solum, cui non denego servire: à quo tu apostata factus es. Non enim sum antitheus (hoc est, contrarius Deo) sed confiteor eminentiam: & non recuso adorare eum, quem novi nativitatis meæ auctorem & dominum, atq; meæ perseverantiæ custodem. *Ego* enim, inquit, *vivo propter Patrem.*

Mat.4.10. cum 16.23.
Mat.4.10. Deut.6.13.
Iohan.6.57.

Hæc autem, fratres, per dispositionem Dei coactus sum mittere ad vos: monens vos ad gloriam

 Dei,

Dei, non quasi extraneus, sed sicut frater. Subjecti estote Episcopo & Presbyteris & Diaconis. Diligite invicem in Domino, sicut Dei simulachra. Videte ergò viri; diligite uxores vestras, sicut propria membra. Mulieres verò, sicut unitatis tactu vestros viros amate. Qui castus est vel continens, non extollatur; ne perdat mercedem suam. Dies festos nolite dehonorare. Quadragesimam verò nolite pro nihilo habere: imitationem enim continet Domini conversationis. Hebdomadam etiã passionis nolite despicere. Quartâ feriâ & sextâ jejunate: pauperibus reliquias porrigentes. Quicunq; Dominicam aut Sabbatum jejunaverit (præter unum Sabbatum Paschæ) ipse est *Christi* interfector.

Orationes vestræ protendantur ad Ecclesiam

Θεοῦ παραμείναν, οὐχ ὡς ὤν τι, ἀλλ' ὡς ἀδελφός. Ὑποτάσσεσθε τῷ ἐπισκόπῳ, τοῖς πρεσβυτέροις, τοῖς διακόνοις. ἀγαπᾶτε ἀλλήλους ἐν Κυρίῳ, ὡς Θεοῦ ἀγάλματα. ὁρᾶτε οἱ ἄνδρες, ὡς ἴδια μέλη τὰς γαμετὰς στέργετε· αἱ γυναῖκες, ὡς ἓν οὖσαι τῇ συναφείᾳ, στέργετε τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας. Εἴ τις ἁγνεύει ἢ ἐγκρατεύεται, μὴ ἐπαιρέσθω, ἵνα μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθόν. Τὰς ἑορτὰς μὴ ἀτιμάζετε, τὴν τεσσαρακοστὴν μὴ ἐξουθενεῖτε· μίμησιν γὰρ περιέχει τῆς τοῦ Κυρίου πολιτείας. Μετὰ τὴν τοῦ πάθους ἑβδομάδα μὴ παρορᾶτε, τετράδα καὶ παρασκευὴν νηστεύοντες, πένησιν ἐπιχορηγοῦντες τὴν περισσείαν. Εἴ τις κυριακὴν ἢ σάββατον νηστεύει (πλὴν ἑνὸς σαββάτου τοῦ Πάσχα) οὗτος χριστοκτόνος ἐστίν.

Αἱ προσευχαὶ ὑμῶν ἐκταθείησαν εἰς τὴν Ἀντιοχεί-

Antiochia:

ας ἐκκλησίαι, ὅθεν καὶ δέσμιος ἀπάγομαι εἰς Ῥώμην. Ἀσπάζομαι τὸν ἅγιον ἐπίσκοπον Πολύκαρπον· ἀσπάζομαι τὸν ἅγιον ἐπίσκοπον Βιτάλιον, καὶ τὸ ἱερὸν πρεσβυτέριον, καὶ τοὺς συνδούλους μου τοὺς διακόνους, ὧν ἐγὼ ἀντίψυχος γενοίμην. Ἔτι συντάσσομαι τῷ ἐπισκόπῳ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις ἐν Κυρίῳ· Εἴ τις μετὰ Ἰουδαίων ἐπιτελεῖ τὸ πάσχα, ἢ τὰ σύμβολα τῆς ἑορτῆς αὐτῶν δέχεται, κοινωνός ἐστι τῶν ἀποκτεινάντων τὸν Κύριον καὶ τοὺς ἀποστόλους αὐτοῦ.

Ἀσπάζονται ὑμᾶς Φίλων καὶ Ἀγαθόπους οἱ διάκονοι. Ἀσπάζομαι τὸ σύστημα τῶν παρθένων, τὸ τάγμα τῶν χηρῶν, ὧν καὶ ὀναίμην. Ἀσπάζομαι τὸν λαὸν Κυρίου, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. Ἀπέστειλα ὑμῖν ταῦτά μου τὰ γράμματα διὰ Εὐφανίου τοῦ ἀναγνώστου, ἀνδρὸς θεοτιμήτου καὶ πιστοτάτου, συντυχὼν περὶ Ῥη-

Antiochia: undè & vinctus ducor ad *Romam*. Saluto sanctum Episcopum *Polycarpum*. Saluto sanctum Episcopum *Vitalem*, & sacrosanctum Presbyterium, & conservos meos Diaconos: pro quorum animabus ego efficiar. Adhuc dico Episcopis & Presbyteris in Domino: Quicunq; cum *Iudæis* Pascha egerit, aut solennia dierum festorum eorum susceperit; communis est eis, qui Dominum & Apostolos ejus occiderunt.

Salutant vos *Philon* & *Agathopus* diaconi. Saluto congregationem virginum; legionem viduarum, à quibus & adjutus sum. Saluto populum Domini, à minimo usq; ad maximum. Transmisi vobis hæc mea scripta per *Euphanium* lectorem, virum Deo honorabilem & fidelissimum: qui mihi occurrit

in regionem jam navem aſcenſuro. Mementote vinculorum meorum; ut conſummer in *Chriſto*. Incolumes eſtote carne, & animâ, & ſpiritu; perfecta ſentientes, devitantes operarios iniquitatis & corruptores verbi veritatis, confortati in gratiâ Domini noſtri *Ieſu Chriſti*.

γειόνα, ἀναγομένου ἐν πλοίῳ. Μέμνησθέ μου τῶν δεσμῶν, ἵνα τελειωθῶ ἐν Χριστῷ. Ἔρρωσθε σαρκί, ψυχῇ, πνεύματι, τέλεια φρονοῦντες, ἀποστρεφόμενοι τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας, καὶ τοὺς λόγου τῆς ἀληθείας φθορεῖς, ἐνδυναμούμενοι ἐν τῇ χάριτι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

B. IGNATIO, AD S. IOHANNEM Apoſtolum & Evangeliſtam, *adſcripta Epiſtola.*

IOHANNI *Sancto Seniori, Ignatius & qui cum eo ſunt Fratres.*

DE tuâ morâ dolemus graviter, allocutionibus & conſolationibus tuis roborandi. Si tua abſentia protendatur; multos de noſtris deſtituet. Properes igitur venire: quia credimus expedire. Sunt & hîc multæ de noſtris mulieribus *Mariam Ieſu* videre cupientes, & quotidiè à nobis diſcurrere volentes; ut eam contingant, & ubera ejus tractent, quæ Dominum *Ieſum* aluerunt, & quædam ſecretiora ejus percunctentur. Ipſam enim & *Salome* quam diligis, filia *Anna*, *Hieroſolymis* quinq; menſibus apud eam commorans, & quidam alii noti referunt

ferunt eam omnium gratiarum abundam, & omnium virtutum, [more virginis, virtutis & gratiæ] fœcundam. Et, ut dicunt, in persecutionibus & afflictionibus est hilaris; in penuriis & indigentiis non querula. Injuriantibus grata, ad molesta lætatur: miseris & afflictis coafflicta condolet, & subvenire non pigrescit. Contra vitiorum [autem] pestiferos [conflictus] in pugnâ fidei disceptans enitescit.

[ ] Inclusa absunt à nostris MSS.

Nostræ novæ religionis, & pœnitentiæ est magistra; & apud fideles omnium operum pietatis ministra. Humilibus quidem est devota, & devotis devotiùs humiliatur: & mirùm ab omnibus magnificatur; cùm à Scribis & Pharisæis ei detrahatur. Præthereà multi multa referunt de eâdem: tamen omnibus per omnia non audemus fidem concedere, nec tibi referre. Sed, sicut nobis à fide dignis narratur, in *Mariâ matre Iesu* humanæ naturæ, natura sanctitatis angelicæ sociatur. Et hæc talia excitaverunt viscera nostra: & cogunt valdè desiderare aspectum hujus (si fas sit fari) cœlestis prodigii, & sacratissimi monstri. Tu autem diligenti modo disponas, cum desiderio nostro; & Valeas. AMEN.

AD EUNDEM, ALTERA.

IOHANNI *Sancto* Seniori, *suus*
IGNATIUS.

SI licitum est mihi apud te, ad *Hierosolymæ* partes volo ascendere, & videre fideles Sanctos qui ibi sunt: præcipuè *Mariam* matrem *Iesu*: quam dicunt universis admirandam, & cunctis desiderabilem. Quem enim non delectet videre eam & alloqui, quæ verum Deum de se peperit, si nostræ sit fidei

dei & religionis amicus? Similiter & illum venerabilem *Iacobum*, qui cognominatur *Iustus*: quem referunt *Christo Iesu* simillimum facie, vitâ & modo conversationis, ac si ejusdem uteri frater esset gemellus. Quem dicunt si videro, video & ipsum *Iesum* secundùm omnia corporis ejus lineamenta. Præterea cæteros sanctos, & sanctas. Heu, quid moror? quid detineor? Bone præceptor, properare me jubeas, & Valeas. AMEN.

B. IGNATIO AD S. MARIAM VIRGINEM, Matrem Domini nostri *Iesu Christi, adscripta Epistola.*

Christiferæ MARIÆ, *suus* IGNATIUS.

ME neophytum, *Iohannisq;* tui discipulum confortare & consolari debueras. De *Iesu* enim tuo percepi mira dictu, & stupefactus sum ex auditu. A te autem, quæ semper ei fuisti familiaris & conjuncta, & secretorum ejus conscia, desidero ex animo fieri certior de auditis. Scripsi tibi etiam aliàs, & rogavi de eisdem. Valeas: & neophyti qui mecum sunt, ex te, & per te, & in te confortentur. AMEN.

BEATIS-

BEATISSIMÆ VIRGINI,
ad hanc Epistolam, attributa Responsio.

IGNATIO *dilecto condiscipulo, humilis ancilla* CHRISTI IESU.

DE *Iesu* quæ à *Iohanne* audîsti & didicisti, vera sunt. Illa credas, illis inhæreas: & Christianitatis votum firmiter teneas, & mores & vitam voto conformes. Veniam autem, unâ cum *Iohanne*, te, & qui tecum sunt, visere. *Sta in fide, & viriliter age:* nec te commoveat persecutionis austeritas; 1. Cor. 16. 14.
sed valeat & *exultet spiritus tuus in Deo salutari tuo.* Luc. 1. 47.
AMEN.

IGNATII ELOGIUM,
ipsius in sede ANTIOCHENA *successori*, HERONI *attributum.*

SACERDOS, & assertor sapientissimi Dei, Ignati, immaculatâ stolâ indute; perenni fonte saturate; cum Angelis laudem canens; primogeniti certè amice, à peccatis liberate; à Diabolo separate; agonista constitutus in stadio veritatis: adquisîsti pretiosam salutem. Confudisti *Trajanum*, & Senatum *Romæ* prudentiam nunc non habentem. Domesticus factus es Christo, in dilectione, & fide, & vitâ. Memor esto mei, filii

tui *Heronis :* ut & ego de hâc vitâ exiens ſanctè, ſanctis connumerer; & dignum nomen merear adipiſci, & de injuſtâ ſtatione atq; à Deo alienâ extraneus inveniar.
4.Reg.13.14. Térq; quatérq; beate, qui ad talia pervenisti, Pater *Ignati:* *currus Iſräel & auriga ejus.* Evaſiſti mortem * fugiendo, & de terris ad cæleſtia evolâſti. Coronam Deificam & magnam meruiſti: & in amabili Dei agone viciſti. Memento ejus quem nutrîſti, beate Martyr : & præſta mihi colloquium, ſicuti priùs faciebas.

* cupiendo.

FINIS.

EPISTOLARUM IGNATII VETUS LATINA VERSIO;

ex duobus Manuſcriptis, in ANGLIA *repertis, nunc primùm in lucem edita.*

UBI,

Vt in Græcâ editione præcedente minio ſignata cernuntur quæ ab hâc verſione aberant, ita hîc ſignis [ ] incluſa ſunt quæ in Græcis noſtris non leguntur: numeris etiam ad marginem appoſitis, quibus Græci contextûs paginæ, huic interpretationi reſpondentes, indicantur.

OXONIÆ,
Excudebat LEONARDUS LICHFIELD
Anno Dom. 1642.

IGNATII EPISTOLA AD EPHESIOS.

IGNATIUS, *qui & Theophorus, benedictæ in mag-* 25.
nitudine Dei Patris *& plenitudine, prædestinatæ ante*
secula esse semper in gloriam permanentem, invertibi-
lem, unitam, & electam in passione verâ, in voluntate
Patris *&* Iesu Christi *Dei nostri; Ecclesiæ dignè bea-*
tæ existenti in Epheso Asiæ, *plurimùm in* Iesu Chri-
sto *& in immaculatâ gratiâ gaudere.*

ACceptans in Deo multùm dilectum
tuum nomen, quod possedistis na-
turâ justâ, secundùm fidem & chari-
tatem in *Christo Iesu* salvatore no- 26.
stro, [glorificato *Iesum Christum*
Deum:] quia imitatores existen-
tes Dei, & reaccendentes in sangui-
ne *Christi* [Dei,] cognatum opus
integrè perfecistis. Audientes enim ligatum à *Syriâ* pro
communi [nomine &] spe, sperantem oratione vestrâ
potiri, in *Româ* cum bestiis pugnare, [videre festinâstis.]
Plurimam enim multitudinem vestram in nomine Dei
suscepi in *Onesimo*, qui in charitate inenarrabilis est, ve-
stre autem [in carne] Episcopus: quem oro secundùm
Iesum Christum vos diligere, & omnes vos ipsi in simi-

litudine esse. Benedictus enim qui tribuit vobis dignis existentibus talem Episcopum possidere.

De conservo autem meo *Borro*, secundùm Deum dia-
27 cono nostro in omnibus benedicto: oro permanere ipsum in honorem vestri & Episcopi. Sed & *Crocus* Deo dignus & vobis, quem exemplarium ejus quæ à vobis charitatis suscepi, secundùm omnia me quiescere fecit; ut & ipsum pater *Iesu Christi* refrigeret: cum *Onesimo*, & *Borro*, & *Euplo*, & *Frontone*; per quos vos omnes secundùm charitatem vidi. Fruar vobis semper: siquidem dignus existam. Decens igitur est secundùm omnem modum glorificare *Iesum Christum*, qui glorificavit vos: ut in unâ subjectione perfecti, subjecti Episcopo & Presbyterio, secundùm omnia sitis, sanctificati.

Non dispono vobis, ut existens aliquis. Si enim & ligor in nomine [*Christi*;] nequaquàm perfectus sum
28 in *Iesu Christo*. Nunc autem principium habeo addiscendi; & alloquor vos, ut doctores mei. Me enim oportuit à vobis suscipi, fide, admonitione, sustinentiâ, longanimitate. Sed quia charitas non sinit me silere pro vobis; propter hoc præoccupavi rogare vos, ut concurratis sententiæ Dei. Etenim *Iesus Christus*, [incomparabile nostrum vivere Patris sententiâ, ut & ipsi secundùm terræ fines determinati *Iesu Christi* sententiâ sunt.]

Vnde decet vos concurrere Episcopi sententiæ: quod & facitis. Dignè nominabile enim [vestrum] Presbyterium, Deo dignum, sic concordatum est Episcopo, ut chordæ citharæ. Propter hoc in consensu vestro &
29 consonâ charitate *Iesus Christus* canitur. Sed & singuli chorus facti estis: ut consoni existentes in consensu, melos Dei accipientes in unitate, cantetis in voce unâ per *Iesum Christum* Patri; [ut & vos audiat, & cognoscat per quem bonum operamini,] membra existentes filii ipsius. Vtile igitur est vos in immaculatâ unitate esse; ut & Deo semper participetis.

Si

Si enim ego in parvo tempore talem consuetudinem
tenui ad Episcopum vestrum, non humanam existentem
sed spiritualem: quanto magis vos beatifico, conjunctos
sic ut Ecclesia *Iesu Christo*, & ut *Iesus Christus* Patri; ut
omnia in unitate consonæ sint? Nullus erret. Si quis
non sit intra altare, privatur pane Dei. Si enim unius &
alterius oratio tantam vim habet: quanto magis illa quæ 30
Episcopi & omnis Ecclesiæ? [Qui igitur nō venit in idem
sic, jam superbit & seipsum condemnavit.] Scriptum
" est enim: *Superbis Deus resistit*. Festinemus igitur non Iacob.4.6.
resistere Episcopo; [ut simus Deo subjecti] 1.Pet.5.5.

Et quantum videt quis tacentem Episcopum, plus ip- 31
sum timeat. Omnem enim quem mittit Dominus do-
mûs in propriam dispensationem, sic oportet nos ipsum
recipere, ut ipsum mittentem. Episcopum igitur mani-
festum quoniam ut ipsum Dominum oportet respicere.
Ipse igitur quidem *Onesimus* superlaudat vestram divi-
nam ordinationem: quoniam omnes secundùm verita-
tem vivitis, & quoniam in vobis neq; una hæresis habi-
tat; sed neq; auditis aliquem ampliùs quàm *Iesum Chri-
stum* loquentem in veritate.

Consueverunt enim quidam dolo malo nomen cir- 32
cumferre, sed quædam operantes indigna Deo: quos o-
portet vos ut bestias declinare. Sunt enim canes rabidi,
latenter mordentes: quos oportet vos observare, exi-
stentes difficilè curabiles. Vnus medicus est, carnalis & 33
spiritualis, genitus & ingenitus, in carne factus Deus, in
immortali vita vera, & ex *Mariâ* & ex Deo, primò
passibilis & tunc impassibilis, Dominus *Christus* no-
ster.

Non igitur quis vos seducat; quemadmodum neq; se-
ducemini, toti existentes Dei. Quum enim neq; una lis
complexa est in vobis, potens vos torquere; tunc secun-
dùm Deum vivitis. Peripsima vestri & castificetur à ve-
strâ *Ephesiorum* Ecclesiâ, formosâ in seculis. Carnales
spiritu-

ſpiritualia operari non poſſunt, neq; ſpirituales carnalia:
34 quemadmodum neq; fides quæ infidelitatis, neq; infidelitas quæ fidelitatis & fidei. Quæ autem & ſecundùm
carnem operata ſunt, [hæc ſpiritualia ſunt: in *Ieſu* enim *Chriſto* omnia operata ſunt.]

[ ] *Incluſa abſunt à Manuſcriptorum altero.*

Cognovi autem tranſeuntes quoſdam inde, habentes malam doctrinam. Quos non dimiſiſtis ſeminare in vos: obſtruentes aures, ad non recipere ſeminata ab ipſis;
35 ut exiſtentes lapides templi Patris, parati in ædificatione Dei Patris, relati in excelſa per machinam *Ieſu Chriſti*, quæ eſt crux, fune utentes Spiritu ſancto. Fides autem
36 veſtra dux veſter, charitas verò via referens in Deum. Eſtis igitur conviatores, deiferi & templiferi & [Chriſtiferi,] ſanctiferi ſecundùm omnia ornati in mandatis *Ieſu Chriſti*. quibus & exultans dignificatus ſum per quæ ſcribo alloqui vobis, & congaudere, quoniam ſecundùm aliam vitam nihil diligitis niſi ſolum Deum.

Sed & pro aliis hominibus indeſinenter Deum oratis.
37 Eſt enim in ipſis ſpes pœnitentiæ, ut Deo potiantur. Monete igitur ipſos, [ſaltem ex operibus] à vobis erudiri. Ad iras ipſorum vos manſueti, ad magniloquia eorum vos humilia ſapientes: ad blaſphemias ipſorum vos orationes, ad errorem ipſorum vos firmi fide, ad agreſte ipſo-
38 rum vos manſueti. [Non feſtinantes imitari ipſos; fratres ipſorum inveniamur in manſuetudine: imitatores autem Dei ſtudeamus eſſe.] quis plus injuſtum patiatur, quis fraudetur, quis contemnatur. ut non Diaboli herba quis inveniatur in vobis: ſed in omni caſtitate & temperantiâ maneatis, in *Ieſu Chriſto*, [carnaliter & ſpiritualiter.]

Extrema tempora de cetero. Verecundemur & timeamus longanimitatem Dei; [ut non nobis in judicium
39 fiat.] Vel enim futuram iram timeamus, vel præſentem gratiam diligamus. Vnum duorum ſolùm in *Chriſto Ieſu* invenitur, in verum vivere. Sine ipſo nihil vos decear:

at: in quo vincula circumfero, spirituales margaritas; in quibus fiat mihi resurgere, oratione vestrâ. quâ fiat mihi semper participem esse: ut in sorte *Ephesiorum* inveniar Christianorum; qui & Apostolis semper consenserunt, in virtute *Iesu Christi*.

Novi quis sum, & quibus scribo. Ego condemnatus, 40
vos propitiationem habentes; ego sub periculo, vos firmati. Transitus estis eorum qui in Deum interficiuntur: *Pauli* condiscipuli (sanctificati, martyrizati, dignè beati) cujus fiat mihi sub vestigiis inveniri, quando Deo fruar; qui in omni Epistolâ memoriam facit vestri in *Iesu Christo*.

Festinate igitur crebriùs convenire in gratiarum actionem Dei, & in gloriam. Quum enim crebrò in idipsum convenitis, destruuntur potentiæ *Sathanæ*; & solvitur proditio ipsius in concordiâ vestræ fidei. Nihil est melius pace; in quâ omne bellum evacuatur cœlestium & 41
terrestrium.

Quorum nullum latet vos: si perfectè in *Iesum Christum* habeatis fidem & charitatem; quæ sunt principium vitæ & finis. Principium quidem fides; finis autem charitas. Hæc autem duo, in unitate facta, Deus est: alia autem omnia in bonitate sequenda sunt. Nullus fidem repromittens peccat, neq; charitatem possidens odit.
Manifesta est arbor à fructu ipsius: sic repromittentes 42
Christiani esse per quæ operantur manifesti erunt. Non enim nunc repromissionis opus, sed in virtute fidei, si quis inveniatur in finem.

Melius est silere & esse; quàm loquentem non esse. Bonum docere; si dicens facit. Vnus igitur Doctor, qui dixit & factum est: [sed & quæ silens fecit digna Patre sunt. Qui verbum *Iesu* possidet, verè potest & silentium ipsius audire, ut perfectus sit: ut per quæ loquitur operetur, & per quæ silet cognoscatur.] Nihil latet Domi-

num: ſed & abſcondita noſtra propè ipſum ſunt. Omnia igitur faciamus, ſic ipſo in nobis habitante: ut ſimus ipſius templa, & ipſe in nobis Deus [noſter: quomodo & eſt, & apparebit ante faciem noſtram; ex quibus juſtè diligimus ipſum.]

Non erretis, fratres mei. Domûs corruptores reg-
43 num Dei non hæreditabunt. Si igitur qui ſecundùm carnem hæc operantur mortui ſunt: quantò magis, ſi quis fidem Dei in malâ doctrinâ corrumpat, pro quâ *Ieſus Chriſtus* crucifixus eſt? Talis, inquinatus factus, in ignem inextinguibilem ibit: ſimiliter & qui audit ipſum.

44 Propter hoc, unguentum in capite ſuo recepit Dominus; ut ſpiret Eccleſiæ incorruptionem. Non ungamini fœtore doctrinæ principis ſeculi hujus: non captivet vos ex præſenti * unire. Propter quod autem non [omnes] prudentes ſumus; accipientes *Dei* cognitionem, qui eſt *Ieſus Chriſtus*? Quid fatuè perdimur; ignorantes chariſma, quod verè miſit Dominus?

* unione:

Peripſima meus ſpiritus Crucis; quæ eſt ſcandalum non credentibus, nobis autem ſalus & vita æterna. *Vbi ſapiens, ubi conquiſitor, ubi gloriatio dictorum ſapientum?*
45 Deus enim noſter *Ieſus Chriſtus* conceptus eſt ex *Mariâ*, ſecundùm diſpenſationem Dei, ex ſemine quidem *David*, Spiritu autem ſancto. Qui natus eſt; & baptizatus eſt, ut paſſione aquam purificaret.

Et latuit principem ſeculi hujus virginitas *Mariæ*, & partus ipſius; ſimiliter & mors Domini. Tria myſteria clamoris; quæ in ſilentio [Dei] operata ſunt. [Qualiter igitur manifeſtatus eſt ſeculis?] Aſtrum in cœlo reſplenduit ſuper omnia aſtra, & lumen ipſius ineffabile erat: & ſtuporem tribuit novitas ipſius. Reliqua verò omnia aſtra, ſimul cum Sole & Lunâ, chorus facta ſunt illi aſtro: ipſum autem erat ſuperferens lumen ipſi-

us

us super omnia. Turbatio autem erat, unde novitas,
quæ dissimilis ipsis. ex quâ solvebatur omnis magica,
& omne vinculum disparuit malitiæ, ignorantia omnis 46
ablata est, vetus regnum corruptum est; Deo humanitùs
apparente, in novitatem vitæ æternæ. Principium autem assumpsit, quod apud Deum perfectum. Inde omnia commota erant, propter meditari mortis dissolutionem.

[Si me dignificet *Iesus Christus* in oratione vestrâ, & voluntas sit, in secundo libello quem scripturus sum vobis, manifestabo vobis quam inceperam dispensationem in novum hominem] *Iesum Christum*, in ipsius fide & in ipsius dilectione, in passione ipsius & resurrectione: [maxime, si Dominus revelet mihi.] Quoniam qui [secundùm virum] communiter omnes in gratiâ ex nomine convenitis in unâ fide, & in *Iesu Christo* (secundùm carnem ex genere *David*, filio hominis & filio Dei) in obedire vos Episcopo & Presbyterio indiscerptâ mente: unum panem frangentes; quod est pharmacum immortalitatis, antidotum ejus quod est non mori sed vivere in *Iesu Christo* semper. 47

Vnanimis vobiscum ego, & * quos misistis in Dei ho- *al. quem
norem in *Smyrnam*: unde & scribo vobis, gratias agens Domino, diligens *Polycarpum*, ut & vos. Mementote mei, ut vestri *Iesus Christus*. Orate pro Ecclesiâ quæ in *Syriâ*: unde ligatus in *Romam* abducor, extremus existens eorum qui ibi fidelium; quemadmodum dignificatus sum in honorem Dei inveniri. Valete in Deo Patre, & in *Iesu Christo* communi spe nostrâ. AMEN.

48 # EJUSDEM EPISTOLA
AD MAGNESIOS.

IGNATIUS, *qui & Theophorus, benedictæ in gratiâ Dei* Patris *in Christo* Iesu *salvatore nostro; in quo saluto Ecclesiam existentem in* Magnesiâ *eâ quæ juxta* Mœandrum, *& oro in Deo Patre &* Iesu Christo *plurimùm gaudere.*

COgnoscens vestram multibonam ordinationem ejus quæ secundùm Deum charitatis; exultans præelegi in fide *Iesu Christi* alloqui vos. Dignificatus enim nomine deo-decentissimo in quibus circumfero vinculis, canto Ecclesias, in quibus unionem oro carnis & spiritûs *Iesu Christi*; ad nos semper vivere fidei (quod & charitatis, cui nihil præfertur) principaliùs autem *Iesu*
49 & Patris, in quo sustinentes omne nocumentum principis seculi hujus & perfugientes Deo potimur.

Quia igitur dignificatus sum videre vos per *Dama* dignum Deo vestrum Episcopum, & Presbyteros dignos *Bassum* & *Apollonium*, & conservum meum Diaconum *Zononem*, quo ego fruar; quoniam subjectus est Episcopo [ut] gratiæ Dei, [& Presbyterio ut] legi *Iesu Christi.* [glorificato Deum patrem Domini *Iesu Christi.*]

Sed & vos decet non concuti ætate Episcopi, sed secundùm virtutem Dei Patris omnem reverentiam ei tribuere (sicut agnovi & sanctos Presbyteros) non assumentes apparentem juniorem ordinem, sed ut prudentes in Deo concedentes ipsi; [non ipsi autem, sed Patri *Iesu Christi*

Christi omnium Episcopo. In honorem igitur illius volentis,] nos decens est obedire, secundùm nullam hy- 51
pocrisim: quia nequaquàm [Episcopum] hunc conspectum seducit quis, sed invisibilem paralogizat. Tale autem non ad carnem sermo, sed ad Deum [abscondita scientem.]

Decens igitur est, non solùm vocari Christianos, sed 52
& esse: quemadmodum quidam Episcopum quidem
vocant, sine ipso autem omnia operantur. Tales autem 53
non bonæ conscientiæ mihi esse videntur, propter non firmitèr secundùm præceptum congregari.

Quia igitur finem res habent, & proponuntur [duo simul,] mors & vita; & unusquisq; in proprium locum iturus est. Quemadmodum enim sunt numismata duo, hoc quidem Dei, hoc autem Mundi : & unumquodq; ipsorum proprium characterem superpositum
habet, infideles Mundi hujus, fideles [autem in chari- 54
tate] characterem Dei Patris per *Iesum Christum*; per quem nisi voluntariè habeamus mori in ipsius passionem, vivere ipsius non est in nobis.

Quia igitur in præscriptis personis omnem multitudinem speculatus sum, in fide & dilectione, moneo, in concordiâ Dei studete omnia operari: præsidente Episcopo in loco Dei, & Presbyteris in loco confessionis Apostolorum, & Diaconis mihi dulcissimis habentibus creditam ministrationem *Iesu Christi*; qui ante secula a-
pud Patrem erat, & in fine apparuit. Omnes igitur 55
eandem consuetudinem Dei accipientes, veneremur adinvicem; & nullus secundùm carnem aspiciat proximum, sed in *Iesu Christo* [adinvicem semper diligite.] Nihil sit in vobis quod possit vos partiri; sed uniamini Episcopo [& præsidentibus, in typum & doctrinam incorruptionis.]

Quemadmodum igitur Dominus sine Patre nihil fe-

cit, [unitus existens, neq; per seipsum neq; per Apostolos:] sic neq; vos sine Episcopo & Presbyteris aliquid operemini. Neq; tentetis rationabile aliquid apparere propriè vobis; sed in idipsum una oratio, una deprecatio, unus intellectus, una spes, in charitate, in gaudio incoinquinato; quod est *Christus Iesus*, quo melius nihil est. Omnes ut in unum templum concurrite Dei, ut in unum altare; in unum *Iesum Christum*, [ab uno Patre exeuntem, & in unum existentem & revertentem.]

56 Non erretis extraneis opinionibus, neq; fabulis veteribus, [inutilibus existentibus.] Si enim usq; nunc secundùm *Iudaismum* vivimus: confitemur gratiam non recepisse. Divinissimi enim Prophetæ secundùm *Christum Iesum* vixerunt. Propter hoc & persecutionem passi sunt, inspirati à gratiâ [ipsius,] ad certificare impersuasos, quoniam unus Deus est, qui manifestavit seipsum per *Iesum Christum* filium ipsius: qui est ipsius Verbum æternum, non à silentio progrediens; qui secundùm omnia beneplacuit mittenti ipsum.

Si igitur in veteribus rebus conversati, in novitatem
57.58 spei venerunt: non ampliùs sabbatizantes, sed secundùm Dominicam viventes, in quâ & vita nostra orta est per ipsum & mortem ipsius, quod quidam negant; per
* *al.* quem * quod mysterium accepimus credere, & propter hoc sustinemus, ut inveniamur discipuli *Iesu Christi* solius
57 Doctoris nostri. quomodo nos poterimus vivere sine ipso? cujus & Prophetæ discipuli existentes, spiritu ipsum ut Doctorem expectabant; & propter hoc quòd
Matth. 27. 52. justè expectabant, præsens suscitavit ipsos ex mortuis.

58 Non igitur non sentiamus benignitatem ipsius. Si enim nos persequatur secundùm quod operamur; non ampliùs sumus. Propter hoc, discipuli ejus effecti,
59 discamus secundùm Christianismum vivere. Qui enim

alio

alio nomine vocatur ampliùs ab hoc, non est Dei. Deponite igitur malum fermentum inveteratum & exacuens; & transponite in novum fermentum, qui est *Iesus Christus*. Salvificemini in ipso: ut non corrumpatur aliquis in vobis, qui ab odore redarguemini. Inconveniens est *Iesum Christum* perfari, & Iudaizare. Christianismus enim non in Iudaismum credidit, sed Iudaismus in Christianismum : ut omnis lingua credens in Deum congregaretur.

Hæc autem, dilecti mei, non [quia] cognovi ali- 60
quos ex vobis sic habentes; sed, ut minor vobis, volo præservari vos, ut non incidatis in hamos vanæ gloriæ: sed certificemini in nativitate & passione & resurrectione, factâ in tempore ducatûs *Pontii Pilati* ; quæ facta
sunt verè & firmiter à *Iesu Christo* spe nostrâ, à quâ aver- 61
ti nulli vestrûm fiat.

Fruar vobis secundùm omnia: siquidem dignus sim. Etsi enim ligatus sum; ad unum solutorum de vobis non sum. Novi quoniam non inflamini: *Iesum* enim [*Christum*] habetis in vobismetipsis. Et magis quando utiq; laudo vos, novi quoniam verecundamini : sicut scriptum est; quoniam *justus suiipsius accusator*.

Studete igitur firmari in dogmatibus Domini & Apo- 62
stolorum: & omnia quæcunq; facitis prosperentur, carne & spiritu, fide & charitate, [in Filio & Patre & Spiritu sancto, in principio & in fine;] cum dignè decentissimo Episcopo vestro, & dignè complexâ spirituali coronâ Presbyterii vestri, & eorum qui secundùm Deum Diaconorum. Subjicimini Episcopo & adinvicem, ut *Christus* Patri [secundùm carnem, & Apostoli *Christo* & Patri & Spiritui:] ut unio sit carnalis & spiritua-
lis. Sciens quoniam Deo pleni estis, compendiosè de- 63
precatus sum vos. Mementote mei in orationibus vestris, ut Deo fruar; & ejus quæ in *Syriâ* Ecclesiæ, unde

non

non dignus ſum vocari. Superindigeo enim unitâ veſtrâ in Deo oratione & charitate; in dignificari eam quæ in *Syriâ* Eccleſiam per Eccleſiam veſtram irrorari.

Salutant vos *Epheſii* à *Smyrnâ* (unde & ſcribo vobis) præſentes in gloriam Dei, quemadmodum vos: qui ſecundùm omnia me quieſcere fecerunt, ſimul cum *Polycarpo* [Epiſcopo *Smyrnæorum*.] Sed & reliquæ Eccleſiæ in honore *Ieſu Chriſti* ſalutant vos. Valete in concordiâ [Dei;] poſſidentes inſeparabilem ſpiritum, qui eſt *Ieſus Chriſtus*.

---

64 EJUSDEM EPISTOLA
AD TRALLESIOS.

IGNATIUS, *qui & Theophorus, dilectæ Deo Patri* Ieſu Chriſti *Eccleſiæ ſanctæ, exiſtenti in* Tralleſiis [Aſiæ,] *electæ & Deo dignæ, pacem habenti in carne & ſanguine & paßione* Ieſu Chriſti, ſpei noſtræ, *in eâ quæ in ipſum reſurrectione: quam & ſaluto in plenitudine, in Apoſtolico charactere, & oro plurimùm gaudere.*

Ncoinquinatam mentem & inſeparabilẽ in ſuſtinentiâ cognovi vos habentes, non ſecundùm uſum ſed ſecundùm naturam: quemadmodum oſtendit mihi *Polybius* Epiſcopus veſter, qui advenit (voluntate Dei & *Ieſu Chriſti*) in *Smyrnâ*; & ſic mihi
65 congaviſus eſt vincto in *Chriſto Ieſu*, ut ego omnem multitudinem veſtram in ipſo ſpecularer. Recipiens igitur eam quæ ſecundùm Deum æquani-

quanimitatem per ipsum, gloriatus sum inveniens vos ut cognovi imitatores Dei.

Quum enim Episcopo subjecti estis ut *Iesu Christo*, videmini mihi non secundùm homines viventes, sed secundùm *Iesum Christum*; propter vos mortuum, ut credentes in mortem ipsius, mori effugiatis. Necessarium igitur est, quemadmodum facitis, sine Episcopo nihil operari vos: sed subjici & Presbyterio ut Apostolis *Iesu Christi spei nostræ*; in quo conversantes inveniamur. Oportet autem & Diaconos, ministros existentes mysteriorum *Iesu Christi*, secundùm omnem modum omnibus 66
placere. Non enim ciborum & potuum sunt ministri; sed Ecclesiæ Dei ministri. Oportunum igitur vos observare accusationes, ut ignem.

Similiter & omnes revereantur Diaconos, ut mandatum *Iesu Christi*; & Episcopum, ut *Iesum Christum*, [existentem filium Patris:] Presbyteros autem, ut concilium Dei & conjunctionem Apostolorum. Sine his Ecclesia non vocatur. De quibus suadeo vos sic habere. Exemplarium enim charitatis vestræ accepi & habeo cum meipso in Episcopo vestro; cujus ipsa compositio magna est disciplinatio, mansuetudo autem ipsius potentia: quem existimo & impios revereri. Diligentes quòd non parco ipsum aliqualem, [potens scribere pro illo;] in hoc existimer, ut existens condemnatus, velùt Apo- 67
stolus vobis præcipiam.

Multa sapio in Deo: sed meipsum mensuro, ut non in gloriatione perdar. Nunc enim me oportet plùs timere, & non attendere inflantibus me. Dicentes enim mihi, flagellant me. [Diligo quidem enim pati:] sed non novi si dignus sum. Zelus enim multis quidem non apparet, me autem plùs oppugnat. Indigeo igitur mansuetudine, in quâ dissolvitur princeps seculi hujus.

Nonne possum vobis supercœlestia scribere? Sed timeo

meo ne parvulis exiſtentibus vobis damnum apponam. Et condonate mihi : ne fortè, non potentes capere, ſtrangulemini. Etenim ego, non ſecundùm quodcunq; ligatus ſum, ſed potens ſcire cœleſtia, & loci poſitiones Angelicas, & conſtitutiones, principationes, [viſibiliaq; &
68 inviſibilia:] præter hoc, jam & diſcipulus ſum. Multa enim vobis deficiunt, ut Deo non deficiamus.

Deprecor igitur vos (non ego, ſed charitas *Ieſu Chriſti*) ſolo Chriſtiano alimento utamini; ab alienâ autem herbâ recedite, quæ eſt hæreſis, quæ & inquinatis implicat *Ieſum Chriſtum* : quemadmodum mortiferum pharma-
69 cum dantes cum vino mellito; quod qui ignorat, delectabilitèr accipit & in delectatione malâ mori.

70 Obſervemini igitur à talibus. Hoc autem erit à vobis non inflatis, & exiſtentibus inſeperabilibus à Deo *Ieſu Chriſto*, & Epiſcopo, & ordinibus Apoſtolorum. Qui intra altare eſt, mundus eſt : qui verò extra altare eſt, [non mundus eſt.] hoc eſt; Qui ſine Epiſcopo & Presbytero & Diacono operatur aliquid, iſte non mun-
71 dus eſt in conſcientiâ.

Non quia cognovi tale quid in vobis: ſed præſervo
72 vos, exiſtentes meos dilectos; prævidens inſidias Diaboli. Vos igitur manſuetam patientiam reſumentes, [recreate voſmetipſos in fide quod eſt caro Domini, & in charitate quod eſt ſanguis *Ieſu Chriſti*.] Nullus veſtrûm adverſus proximum aliquid habeat. Non occaſiones detis gentibus: ut non propter paucos inſipientes
73 ea quæ in Deo multitudo blaſphemetur. *Væ enim, per* “
quem [*in vanitate*] *nomen meum in aliquibus blaſphe-* “
matur. “

Obſurdeſcite igitur, quando vobis ſine *Ieſu Chriſto* loquitur quis: qui ex genere *David*, qui ex *Mariâ* ; qui verè natus eſt, comedit & bibit; [verè perſecutionem paſſus eſt,] ſub *Pontio Pilato*, verè crucifixus & mortuus eſt,

est, aspicientibus cœlestibus & terrestribus & infernalibus. qui & verè resurrexit à mortuis, resuscitante ip- 74
sum Patre ipsius: qui & secundùm similitudinem nos 77
credentes ipsi sic resuscitabit Pater ipsius, in *Christo Iesu*; sine quo verum vivere non habemus.

Si autem, quemadmodum quidam sine Deo existen- 75
tes (hoc est, infideles) dicunt, secundùm videri passum esse ipsum; [ipsi existentes secundùm videri] ego quid vinctus sum? quid autem & oro cum bestiis pugnare? Gratis igitur morior: ergo [* non] reprehendor mendacii à Domino. * superfluum.

Fugite ergo malas propagines, generantes fructum 77. 78
mortiferum; quem si gustet quis, statim moritur. Isti [enim] non sunt plantatio Patris. Si enim essent; apparerent utiquè rami Crucis, [& esset utiquè fructus illorum incorruptibilis:] per quem, in passione ipsius, advo- 79
cat vos existentes membra ipsius. [Non potest igitur caput nasci sine membris: Deo unionem repromittente, quod est ipse.]

Saluto vos à Smyrnâ, cum compræsentibus mihi Ecclesiis Dei; qui secundùm omnia me quiescere fecerunt carne & spiritu. Deprecantur vos vincula mea, quæ pro *Iesu Christo* fero, petens Deo frui; permanere in concordiâ vestrâ & eâ quæ cum adinvicem oratione. Decet enim vos singulos, præcipuè & Presbyteros, refrigerare Episcopum, in honorem Patris, *Iesu Christi*, & Apostolorum. Oro vos in charitate audire me; ut non in testimonium sim in vobis scribens. Sed & pro me orate, eâ quæ à vobis charitate indigente in misericordiâ Dei, ad dignificari me hæreditate quâ conor potiri, ut non reprobus inveniar.

Salutat vos charitas *Smyrnæorum* & *Ephesiorum*. Me- 80
mentote [in orationibus vestris] ejus quę in *Syriâ* Ecclesiæ; unde non dignus sum dici, existens extremus illo-

 rum.

rum. Valete in *Iesu Christo*; subjecti Episcopo, [ut Dei mandato,] similiter & Presbyterio. Et singuli adinvicem diligite in impartibili corde. Castificate vestrum meum spiritum, non solùm nunc, sed & quando utiquè Deo fruar. Adhuc enim sub periculo sum: sed fidelis Pater, in *Iesu Christo*, implere petitionem meam & vestram; in quo inveniamini incoinquinati.

---

81 EJUSDEM EPISTOLA
AD ROMANOS.

IGNATIUS, *qui & Theophorus, habenti propitiationem in magnitudine Patris altissimi &* Iesu Christi *solius filii ipsius, Ecclesiæ dilectæ & illuminatæ in voluntate volentis omnia quæ sunt secundùm dilectionem* Iesu Christi *Dei nostri (quæ & præsidet in loco chorî* Romanorum, *digna Deo, digna decentiâ, digna beatitudine, digna laude, dignè ordinata, dignè casta, & præsidens in charitate,* Christi *habens legem, Patris nomen; quam & saluto in nomine* Iesu Christi *filii Patris) secundùm carnem & spiritum unitis in omni mandato ipsius, impletis*
82 *gratiâ Dei indivisim, & abstractis ab omni alieno colore; plurimùm in Domino* Iesu Christo *Deo nostro immaculatè gaudere.*

DEprecans Deum, attigi videre vestras dignas visione facies; ut & ampliùs petebam accipere. Ligatus enim in *Christo Iesu*, spero vos salutare; siquidem voluntas sit ut dignificer in finem esse. Principium quidem enim benè dispensatum est: siquidem gratiâ [meâ] potiar, ad hæreditatem meam sine

ſine impedimento lucrari. Timeo enim charitatem veſtram, ne ipſa me lædat. Vobis enim facile eſt, quod vultis facere: mihi autem difficile eſt Deo potiri; ſiquidem vos non parcitis mihi.

Non enim volo vos hominibus placere, ſed Deo pla- 83
cere: quemadmodum & placetis. Neq; enim ego habeo aliquando tempus tale Deo potiendi: neq; vos, ſi taceatis, meliori operi habetis inſcribi. Si enim taceatis à me, ego ero Dei: ſi autem deſideretis carnem meam, rursùs factus ſum * vox. Plus autem mihi non tribu- *f. velox.
etis quàm ſacrificari Deo, dum adhuc ſacrificatorium paratum eſt: ut, in charitate chorus effecti, cantetis Patri in *Ieſu Chriſto* (quoniam Epiſcopum *Syriæ* dignificavit Deus inveniri in Occidente, ab Oriente transmittens bonum occidere à mundo in Deum) ut in ipſo oriar.

Nunquam invidiſtis in aliquo: alios edocuiſtis. Ego autem volo, ut & illa firma ſint quæ docentes præcepiſtis. Solùm mihi potentiam petatis ab intra & ab extra,
ut non ſolùm dicam ſed & velim; non ut ſolùm dicar 84
Chriſtianus, ſed & inveniar. Si enim inveniar, & dici poſſum; & tunc fidelis eſſe, quando utiq; mundo non appareo. Nihil apparentiâ bonum eſt. [Deus enim noſter *Ieſus Chriſtus* in Patre exiſtens magis apparet.] Non ſuaſionis opus ſed magnitudinis eſt Chriſtianus; quando utiq; oditur à mundo.

Scribo Eccleſiis, & præcipio omnibus, quoniam volens pro Deo morior; ſiquidem vos non prohibeatis. Deprecor vos, non concordia intempeſtiva fiatis mihi. Dimittite me beſtiarum eſſe cibum: per quas eſt Deo potiri. Frumentum ſum Dei: & per dentes beſtiarum
molar, ut mundus panis inveniar *Chriſti*. Magis blan- 85
dite beſtiis, ut mihi ſepulchrum fiant, & nihil derelinquant eorum quæ corporis mei; ut non dormiens gravis

alicui inveniar. Tunc ero discipulus verus *Iesu Christi*, quando neq; corpus meum mundus videbit. Orate *Christum* pro me, ut per organa ista Dei sacrificium inveniar. Non ut *Petrus* & *Paulus* præcipio vobis. Illi Apostoli, ego condemnatus; illi liberi, ego usq; nunc servus. Sed si patiar, manumissus fiam *Iesu Christi*; ut resurgam liber. [Et] nunc disco, vinctus, nihil concupiscere.

A *Syriâ* usq; *Romam* cum bestiis pugno, per terram & per mare, nocte & die; vinctus decem leopardis, quod est militaris ordo: qui & beneficiati deteriores fiunt. In
86 injustificationibus autem ipsorum magis erudior: sed non propter hoc justificatus sum. Sortiar bestiis mihi esse paratis; & oro promptas mihi inveniri: quibus & blandiar citò me devorare; non quemadmodum quosdam, timentes non tetigerunt. Sed &, si ipsæ volentem non velint, ego vim faciam. Veniam mihi habete: quid mihi confert, ego cognosco. Nunc incipio discipulus esse; nihil me zelare visibilium & invisibilium, ut *Iesu Christo* fruar. Ignis & crux, bestiarumq; congregationes, dispersiones ossium, concisio membrorum, molitiones totius corporis, malæ punitiones Diaboli in me veniant; solùm ut *Iesu Christo* fruar.

Nihil mihi proderunt termini mundi, neq; regna seculi hujus. Bonum mihi mori propter *Iesum Christum*,
87 quàm regnare super terminos terræ. Illum quæro qui pro nobis mortuus est; illum volo qui propter nos resurrexit. [Ille lucrum mihi adjacet.] Ignoscite mihi, fratres: non impediatis me vivere, non velitis me mori. Dei volentem esse, per mundum non separetis me, [neq; per materiam seducatis.] Dimittite me purum lumen accipere: illuc adveniens, homo ero. Sinite me imitatorem esse passionis Dei mei. Si quis ipsum in seipso habet, intelligat quod volo; & compatiatur mihi, sciens quæ continent me.

Prin-

Princeps ſeculi hujus rapere me vult, & eam quæ in
Deum meum ſententiam corrumpere. Nullus igitur
præſentium de vobis adjuvet: ipſi autem magis mei fia-
tis, hoc eſt, Dei [mei.] Non loquimini *Ieſum Chri-*
ſtum, & mundum concupiſcatis. Invidia in vobis non 88
inhabitet: neq; utiq; ego vos præſens deprecor, credere
mihi. His autem magis credite quæ ſcribo vobis. Vi-
vens enim ſcribo vobis; deſiderans mori. Meum deſi-
derium crucifixum eſt; & non eſt in me ignis amans ali-
quam aquam: ſed vivens & loquens eſt in me, intus me
dicit; *Veni ad Patrem*. Non delector cibo corruptionis,
neq; delectationibus vitæ hujus. Panem Dei volo;
quod eſt caro *Ieſu Chriſti*, ejus qui ex genere *David*: &
potum volo ſanguinem ipſius; quod eſt charitas incor-
ruptibilis.

Non ampliùs volo ſecundùm homines vivere: hoc
autem erit, ſi vos velitis. [velite autem, ut & vos ac-
ceptemini.] Per paucas literas deprecor vos: credite
mihi. *Ieſus* autem *Chriſtus* vobis manifeſtabit hæc, 89
quoniam verè dico; [non mendax os, in quo Pater ve-
rè locutus eſt.] Petite pro me, ut attingam. Non ſe-
cundùm carnem vobis ſcripſi; ſed ſecundùm ſententi-
am Dei. Si patiar, voluiſtis; ſi reprobus efficiar, odi-
viſtis.

Mementote in oratione veſtrâ ejus quæ in *Syriâ* Ec-
cleſiæ, quæ pro me paſtore Deo utitur. Solus ipſe [*Ie-*
ſus Chriſtus] vice Epiſcopi ſit, & veſtra charitas. Ego
autem erubeſco ex ipſis dici. Non enim ſum dignus;
exiſtens extremus ipſorum, & abortivum: ſed miſeri-
cordiam conſecutus ſum aliquis eſſe, ſi Deo fruar. Sa-
lutat vos meus ſpiritus, & charitas Eccleſiarum quæ re- 90
ceperunt me in nomine *Ieſu Chriſti*, ut non tranſeuntem.
Etenim non advenientes mihi in viâ [quæ ſecundùm
carnem] ſecundùm civitatem me præceſſerunt.

Scribo

Scribo autem vobis hæc à *Smyrnâ*, per *Ephesios* dignè beatos. Est autem & simul mecum cum aliis multis & *Crocus*, desideratum mihi nomen: de advenientibus [mecum] à *Syriâ* in *Romam*, ad gloriam Dei. Credo vos cognovisse (quibus & manifestatis) propè me existentem. Omnes enim sunt digni Deo & vobis: quos decens est vos secundùm omnia quietare. Scripsi autem vobis hæc, in eâ quæ ante IX. Kalendas Septembris. Valete in finem, in sustinentiâ *Iesu Christi*.

---

91 EJUSDEM EPISTOLA
AD PHILADELPHICOS.

IGNATIUS, *qui & Theophorus, Ecclesiæ Dei Patris &* Iesu Christi *quæ est in* Philadelphiâ Asiæ, *habenti propitiationem, & firmatæ in concordiâ Dei, & exultanti in passione Domini* Iesu [Christi] *inseparabilitèr, & in resurrectione ipsius certificatæ, in omni misericordiâ: quam saluto in sanguine* Iesu Christi, *qui est gaudium æternum & incoinquinatum, maximè si in uno sumus, cum Episcopo & [eis qui cum ipso] Presbyteris & Diaconis, manifestatis in sententiâ* Iesu Christi; *quos secundùm propriam voluntatem firmavit in firmitudine * sancti spiritûs ipsius.*

* *al.* sancto ipsius spiritu.

92 Uem Episcopum cognovi non à seipso neq; per homines possedisse administrationem in commune convenientem, neq; secundùm inanem gloriam, sed in charitate Dei Patris & [Domini] *Iesu Christi*. Cujus obstupui mansuetudinem; qui silens plura potest his qui vana loquuntur. Concordes

des enim estis mandatis, ut chordis cithara. Propter
quod beatificat mea anima eam quæ in * Domini ipsi- *Dominum
us sententiam: cognoscens virtuosam & perfectam ex- 93
istentem, immobile ipsius & inirascibile in omni man-
suetudine Dei viventis. Filii igitur lucis, veritatis fugi-
te partitionem, & malas doctrinas: ubi autem Pastor
est, illic ut oves sequimini. Multi enim lupi fide digni
delectatione malâ captivant in Deum cursores: sed in
unitate vestrâ non habent locum.

Recedite à malis herbis, quas non colit *Iesus Chri-
stus*: propter non esse ipsas plantationem Patris. Non
quoniam apud vos partitionem inveni; sed abstractio-
nem. Quotquot enim Dei sunt & *Iesu Christi*, isti cum
ipso sunt: & quotquot utiq; pœnitentes veniunt in uni- 94
tatem Ecclesiæ, & isti Dei erunt; ut sint secundùm *Ie-
sum Christum* viventes. Non erretis, fratres mei. Si
quis schisma facientem sequitur, regnum Dei non hæ-
reditat: si quis in alienâ sententiâ circumambulat, iste
passioni non concordat.

Studete igitur unâ gratiarum actione uti. Una enim 96
caro Domini [nostri] *Iesu* [*Christi*,] & unus calix in
unionem sanguinis ipsius, unum altare, & unus Episco-
pus, cum Presbyterio & Diaconis conservis meis: [ut
quod facitis, secundùm Deum faciatis.]

Fratres mei, valdè effusus sum diligens vos, & su- 99
perexultans corroboro vos: non ego autem, sed *Iesus
Christus*, in quo vinctus timeo magis, ut adhuc imper-
fectus. Sed oratio vestra me perficiet, ut in quâ hære- 100
ditate propitiationem habuero potiar: confugiens E-
vangelio ut carni *Iesu*, & Apostolis ut Presbyterio Ec-
clesiæ. Sed & Prophetas diligamus; propter & ipsos in
Evangelium annunciâsse, & in *Christum* sperare, & ip- 101
sum expectare: in quo & [credentes] salvati sunt, [in
unitate *Iesu Christi*] existentes dignè dilecti, & dignè

admirabiles ſancti, à *Ieſu Chriſto* teſtificati [& connumerati] in Evangelio communis ſpei.

[Si autem Iudaiſmum interpretetur vobis; non audiatis ipſum. Melius eſt enim à viro circumciſionem habente Chriſtianiſmum audire, quàm ab habente præputium Iudaiſmum. Si autem utriq; de *Ieſu Chriſto*
103 non loquantur, iſti mihi] columnæ ſunt & ſepulchra mortuorum; in quibus ſcripta ſunt solùm nomina hominum. Fugite igitur malas artes & inſidias Principis ſeculi hujus: ne fortè tribulati ſententiâ ipſius, infirmemini in Charitate. Sed & omnes in idipſum fiatis, in impartibili corde. Gratias autem ago Deo [meo,] quoniam bonam habens conſcientiam ego ſum in vobis; & non habet aliquis gloriari, neq; occultè neq; manifeſtè, quoniam gravavi aliquem in parvo vel in magno. Sed omnibus in quibus locutus ſum oro, ut non in teſtimonium ipſum poſſideant.

104 Si enim & ſecundùm carnē me quidam voluerunt ſeducere: ſed ſpiritus non ſeducitur, à Deo exiſtens. Novit enim unde venit & quò vadit, & occulta redarguit. Clamavi in intermedio exiſtens; locutus ſum magnâ voce, Dei voce: *Epiſcopo attendite, & Presbyterio, & Diaconis*. Quidam autem ſuſpicati ſunt me, ut præſcientem diviſionem quorundam, dicere hæc: teſtis autem mihi in quo vinctus ſum, quia à carne humanâ non cognoui. Spiritus autem prædicavit, dicens hæc: *Sine Epiſcopo nihil faciatis. Carnem veſtram, ut templum Dei, ſervate. Vnitatem diligite: diviſiones fugite. Imitatores eſtote Ieſu Chriſti; ut & ipſe Patris ipſius.*

Ego quidem igitur proprium faciebam, ut homo in unitatem perfectus. Ubi autem diviſio eſt & ira, Deus
105 non habitat. Omnibus igitur pœnitentibus dimittit Deus; ſi pœniteant in unitatem Dei & * concilium Epiſcopi. Credo gratiæ *Ieſu Chriſti*, qui ſolvet à vobis omne

* al. conſilium

omne vinculum. Deprecor autem vos, nihil secundùm contentionem facere, sed secundùm *Christi* disciplinam. Quia audivi quosdam dicentes; quoniam si non in veteribus invenio, in Evangelio non credo: & dicente me ipsis, quoniam scriptum est; responderunt mihi, quoniam præjacet. Mihi autem principium est *Iesus Christus*; inapproximabilia principia crux ipsius & mors, & resurrectio ipsius, & fides quæ per ipsum: in quibus volo in oratione vestrâ justificari.

Boni & Sacerdotes, melius autem Princeps Sacer- 106
dotum; cui credita sunt sancta sanctorum, cui soli credita sunt occulta Dei: qui ipse est janua Patris, per quam ingrediuntur *Abraham* & *Isaac* & *Iacob*, & Prophetæ, & Apostoli, & Ecclesia. Omnia hæc in unitatem fidei. Præcipuum autem aliquid habet Evangeli- 107
um, præsentiam Salvatoris [Domini] nostri *Iesu Christi*, passionem ipsius, & resurrectionem. Dilecti enim Prophetæ annunciaverunt in ipsum: Evangelium autem * perfectio est incorruptionis. Omnia simul bona sunt: si in Charitate creditis.

* al. perfectæ

Quia secundùm orationem vestram, & secundùm viscera misericordiæ quæ habetis in *Christo Iesu*, annunciatum est mihi pacem habere Ecclesiam quæ est in *Antiochiâ Syriæ*: decens est vos, ut Ecclesiam Dei, ordinare Diaconum ad intercedendum illic Dei intercessionem; in congaudere ipsis in idipsum factis, & glorificare nomen. Beatus in *Iesu Christo*, qui dignificabitur tali ministratione: & vos glorificabimini. Volentibus 108
autem vobis non est impossibile, pro nomine Dei, ut & quædam propinquæ Ecclesiæ miserunt Episcopos quædam autem Presbyteros & Diaconos.

De *Philone* autem Diacono à *Ciliciâ* viro testimonium habente (qui & nunc in verbo Dei ministrat mihi cum *Reo*) *Agathopode* viro electo, qui à *Syriâ* me se-

quitur, abrenuncians ſeculo; qui & teſtificantur vobis:
& ego Deo gratias ago pro vobis, quoniam recepiſtis
ipſos; ut & vos Dominus. Qui autem inhonoraverunt
ipſos, liberentur in gratiâ *Ieſu Chriſti*. Salutat vos
charitas multorum qui in *Troade:* unde & ſcribo vobis
per *Burrum*, miſſum mecum ab *Epheſiis* & *Smyrnæis* in
109 verbum honoris. Honoret & ipſos Dominus *Ieſus*
Chriſtus; in quem ſperent carne, animâ, ſpiritu, fide,
charitate, concordiâ. Valete in *Chriſto Jeſu*, communi
ſpe noſtrâ.

EJUSDEM EPISTOLA
AD SMYRNÆOS.

IGNATIUS, *qui & Theophorus, Eccleſiæ Dei Patris & dilecti* Ieſu Chriſti, *habenti propitiationem in omni chariſmate, impletæ in fide & charitate, indeficiente exiſtenti omni chariſmate, Deo-decentiſſimæ & ſanctiferæ, exiſtenti in* Smyrnâ Aſiæ; *in incoinquinato ſpiritu & verbo Dei, plurimùm gaudere.*

110 Lorifico *Ieſum Chriſtum* Deum, qui vos ſa-
pientes fecit. Intellexi enim vos perfectos in
immobili fide (quemadmodum clavifixos in
cruce Domini noſtri *Jeſu Chriſti*, & carne &
ſpiritu) & firmatos in charitate, in ſanguine *Chriſti*:
certificatos in Dominum noſtrum *Ieſum Chriſtum*, ve-
rè exiſtentem de genere *David* ſecundùm carnem, fili-
um Dei [ſecundùm voluntatem & potentiam Dei]
genitum verè ex Virgine, baptizatum à *Iohanne (ut im-* “
pleatur omnis juſtitia ab ipſo) verè ſub *Pontio Pilato* & “
Herode

Herode Tetrarchâ clavifixum pro nobis in carne. à cujus fructu nos, à divinè beatissimâ ipsius passione; ut levet signum in secula, per resurrectionem, in sanctos & fideles ipsius, & in Iudæis & in Gentibus, in uno cor- 111
pore Ecclesiæ ipsius.

Hæc enim omnia passus est pro nobis, [ut salvemur.] Et verè passus est, ut & verè resuscitavit seipsum. Non, quemadmodum infideles quidam dicunt, secundùm videri ipsum passum esse, [ipsi secundùm videri existentes: & quemadmodum sapiunt, & accidet ipsis existentibus incorporeis & dæmoniacis.]

Ego enim & post resurrectionem in carne ipsum vi- 112
di, & credo existentem. Et Et quando ad eos qui circa *Petrum* venit, ait ipsis: *Apprehendite, palpate me, & videte, quoniam non sum dæmonium incorporeum.* Et confestim [ipsum tetigerunt,] & crediderunt, [convicti, carni ipsius & spiritui.] Propter hoc & mortem contempserunt; inventi autem sunt super mortem. Post resurrectionem autem comedit cum eis & bibit, [ut carnalis; quamvis spiritualiter unitus Patri.]

Hæc autem monefacio vobis, dilecti, sciens quoni- 113
am & vos sic habetis. Præmunio autem vos à bestiis anthropomorphis: quos non solùm oportet vos non recipere, sed [si possibile] neq; eis obviare; solùm autem orare pro ipsis, si quo modo pœniteant, [quod difficile. Hujus autem habet potestatem *Iesus Christus*, verum nostrum vivere.] Si autem secundùm videri hæc operata sunt à Domino nostro: ergo & ego secun- 114
dùm videri ligor. Quid autem & meipsum traditum dedi morti, ad ignem, ad gladium, ad bestias? [Sed prope gladium, prope Deum: inter medium bestiarum, inter medium Dei.] Solùm in nomine *Iesu Christi*, ad compati ipsi, [omnia sustinebo:] ipso me fortificante, [qui perfectus homo factus est.]

Quem quidem ignorantes, abnegant; [magis autem abnegati ſunt ab ipſo:] exiſtentes concionates mortis, magis quàm veritatis. Quos non perſuaſerunt Prophetiæ, neq; lex *Moyſi*; ſed neq; uſq; nunc Evangelium, neq; noſtræ eorum qui ſecundùm virum paſſiones. Etenim de nobis idem ſapiũt. Quid enim juvat me quis, ſi me laudat, Dominum autem meum blaſphemat; non confitens ipſum carniferum? Qui autem hoc non dicit, ipſum perfectè abnegavit; exiſtens mortifer. Nomina autem ipſorum, exiſtentia infidelia, non viſum eſt mihi
115 inſcribere: ſed neq; fiat mihi ipſorum recordari, uſq;
* al. panem, qui quò pœniteant [in * paſſionem, quæ eſt noſtra reſurrectio.]

Nullus erret. Et ſupercœleſtia, & gloria Angelorum, & Principes viſibiles & inviſibiles, ſi non credant in ſanguinem *Chriſti*; & illis judicium eſt. Qui capit, capiat: qualiter nullus infletur. Totum enim eſt fides
116 & charitas: [quibus nihil præpoſitum eſt.] Conſiderate autem aliter opinantes in gratiam *Ieſu Chriſti*, eam quæ in nos venit; qualiter contrariæ ſunt ſententiæ Dei. De Charitate non eſt cura ipſis, non de viduâ, non de orphano, non de tribulato, non de ligato [vel ſoluto, non de eſuriente vel ſitiente.]

[Ab Euchariſtiâ & oratione recedunt; propter non confiteri Euchariſtiam carnem eſſe Salvatoris noſtri *Ieſu Chriſti* pro peccatis noſtris paſſam, quam benignitate Pater reſuſcitavit. Contradicentes ergo huic dono Dei, perſcrutantes moriuntur. Conferens autem eſſet
117 ipſis diligere, ut reſurgant.] Decens eſt recedere à talibus, & neq; ſeorſùm * de ipſis loqui, neq; communiter: attendere autem Prophetis, præcipuè verò Evangelio, [in quo paſſio nobis oſtenſa eſt, & reſurrectio perfecta eſt.] Partitiones autem fugite, ut principium malorum.

* cum

Omnes

Omnes Episcopum sequimini, ut *Iesus Christus* Patrem; & Presbyterium, ut Apostolos: Diaconos autem revereamini, ut Dei mandatum. Nullus sine Episcopo aliquid operetur eorum quæ conveniunt in Ecclesiam.
Illa firma gratiarum actio reputetur, quæ sub ipso est, 118
vel quam utiq; ipse concesserit. Vbi utiq; apparet Episcopus, illic multitudo sit: quemadmodum utiq; ubi est *Christus Iesus*, illic Catholica Ecclesia. Non licitum est sine Episcopo neq; baptizare, neq; agapen facere: sed quod utiq; ille probaverit, hoc est Deo beneplacitum; ut stabile sit & firmum omne quod agitur.

Rationabile est de cætero evigilare &, cùm adhuc
tempus habemus, in Deum pœnitere. Honorans Epis- 119
copum, à Deo honoratus est: qui occultans ab Episcopo aliquid operatur, Diabolo præstat obsequium.
Omnia igitur vobis in gratiâ superabundent: [digni e- 120
nim estis.] Secundùm enim omnia me quiescere fecistis: & vos *Iesus Christus*. Absentem me & præsentem dilexistis: retribuat vobis Deus; propter quem omnia sustinentes, ipsum adipiscemini.

Philonem & *Reum* & *Agathopum*, qui secuti sunt me
in verbum Dei, benè fecistis suscipientes ut ministros 121
Dei *Christi*: qui & gratias agunt Domino pro vobis; quoniam ipsos quiescere fecistis secundùm omnem modum. Nihil vobis utiq; deperibit. Conformis animæ vestræ spiritus meus, & vincula mea quæ non despexistis neq; erubuistis: neq; vos erubescet perfecta fides *Iesus Christus*.

Oratio vestra pervenit ad Ecclesiam quæ est in *Antiochiâ Syriæ* (unde ligatus [Deo decentissimis vinculis] omnes saluto) non existens dignus inde esse (extremus ipsorum existens:) secundùm voluntatem autem Dei dignus factus sum, non ex conscientiâ, sed ex gratiâ Dei; quam oro perfectam mihi dari, ut in oratione

one veſtrâ Deo potiar. Vt igitur perfectum veſtri fiat opus & in terrâ & in cœlo; decet, ad honorem Dei, or-
122 dinare Eccleſiam veſtram Deo venerabilem, in factum uſq; *Syriam*: congaudere ipſis, quoniam pacem habent, & acceperunt propriam magnitudinem, & reſtitutum eſt ipſis proprium corpuſculum. Viſum eſt mihi igitur Deo digna res, mittere aliquem veſtrorum cum epiſtolâ: ut conglorificent eam quæ ſecundùm Deum ipſis factam tranquillitatem; & quoniam portu jam potita eſt, oratione veſtrâ. Perfecti exiſtentes, perfecta & ſapite. Volentibus enim vobis benè facere, Deus paratus eſt ad tribuere.

Salutat vos charitas fratrum qui in *Troade*. Vnde & ſcribo vobis, per *Burrum*, quem miſiſtis mecum ſimul *Epheſiis* fratribus veſtris: qui ſecundùm omnia me quieſcere fecit. Et utinam omnes ipſum imitentur; exiſtentem exemplarium Dei miniſterii. Remuneret ipſum gratia ſecundùm omnia. Saluto deo dignum Epiſ-
123 copum, & Deo decens Presbyterium, & conſervos meos Diaconos; & ſingillatim & communiter omnes, in nomine *Ieſu Chriſti*, & & carne ipſius, & ſanguine, & paſſione, & reſurrectione, carnali & ſpirituali, [in] unitate Dei & veſtri. Gratia vobis, & miſericordia, & pax, & ſuſtinentia ſemper.

Saluto domos fratrum meorum, cum uxoribus & filiis; & virgines vocatas viduas. Valete mihi in virtute Patris. Salutat vos *Philon*, mecum exiſtens. Saluto domum *Thaviæ*; quam oro firmari fide & charitate carnali & ſpirituali. Saluto *Alken* deſideratum mihi nomen, & *Daphnum* incomparabilem, & *Eutecnum*, & omnes ſecundùm nomen. Valete in gratiâ Dei.

MARIÆ

MARIÆ PROSELYTÆ CHASSAOBOLORUM, AD IGNATIUM *adscripta Epistola.*

B. IGNATIO AD EANDEM tributa Epistola Responsoria.

IGNATIUS, *qui & Theophorus, habenti propitiationem in gratiâ Dei Patris altißimi, & Domini* Iesu Christi *qui pro nobis mortuus; fidelißimæ, dignæ Deo, Christum ferenti filiæ* Mariæ, *plurimùm in Deo gaudere.* 131

MELIUS quidem literâ visus, quanto quidem pars melior existens chori sensuum; non solùm quibus tradit amicabilia, honorat accipientem, sed & quibus recipit in melioribus desiderium ditat. Veruntamen secundus, 132
aiunt, portus & literarum modus: quem velut bonam applicationem recepimus à tuâ fide à longè; velut per ipsas videntes quod in te bonum. Bonorum enim (ô omnia sapiens mulier) animæ purioribus assimilantur fontibus. Illi enim transeuntes, etsi non sitiant, ipsâ specie attrahunt ipsos haurire potum. Tuus autem intellectus movet nos, capere jubens de his quæ in animâ tuâ scaturiunt divinis aquis.

Ego autem, ô beata, non mei ipsius nunc tantùm,

quantùm aliorum effectus, multorum contrariorum
voluntatibus: secundùm hæc quidem fugis, secundùm
hæc autem carceribus, secundùm hæc verò vinculis.
Sed à nullo horum avertor. In injustificationibus au-
tem ipsorum magis disco, ut *Iesu Christo* potiar. Vti-
133 nam fruar duris mihi præparatis: quia *non dignæ paßio-
nes hujus temporis ad futuram gloriam revelari* [*in
nos.*]

Quæ autem à te per Epistolam jussa sunt, gratantèr
implevi: in nullo dubitans eorum, quæ ipsa benè habe-
re probâsti. Cognovi enim te judicio Dei testimonium
viris fecisse; sed non gratià carnali. Multùm enim mi-
hi erant & continuæ tuæ scriptibilium locorum memo-
riæ: quas legens, neq; usq; ad intellectum dubitavi cir-
ca rem. Non enim habebam aliquibus oculis excurre-
re quos habebam incontradicibilem à te factam de-
monstrationem. Conformis animæ tecum fiam ego:
quoniam diligis *Iesum* filium Dei viventis. Propter
quod & ipse dicet tibi. *Ego diligentes me diligo; me au-
tem quærentes invenient pacem.*

Supervenit autem mihi dicere, quoniam verus sermo
quem audivi de te, adhuc existente te in *Romà* apud be-
134 atum Papam *Cletum*; cui successit ad præsens dignè be-
atus *Clemens*, *Petri* & *Pauli* auditor: & nunc apposuisti
ad ipsum centupliciter; & apponas adhuc, ô dilecta.
Desideravi vehementer venire ad vos, ut conquiesce-
rem vobiscum: sed *non in homine via ipsius*. Detinuit e-
nim meum propositum, non concedens ad terminum
ire, militaris custodia. Sed neq; in quibus sum, operari
aliquid vel pati potens ego. Propter quod, secundùm
ejus quæ in amicis consolationis literam reputans: sa-
luto sacram tuam animam, deprecans opponi robori.
Præsens enim labor paucus; expectata verò merces
multa.

Fugite

Fugite abnegantes passionem *Christi*, & secundùm carnem nativitatem. Multi autem sunt nunc, secundùm hanc ægrotantes ægritudinem. Alia autem tibi admonere facile; perfectæ quidem omni opere & sermone bono, potenti autem & aliis suadere in *Christo*. Saluta 135
omnes similes tibi, retinentes sui ipsorum salutem in *Christo*. Salutant te Presbyteri & Diaconi: & ante omnes sacer *Eron*. Salutat te *Cassianus* peregrinus meus, & soror mea & sponsa ipsius, & dilectissima ipsorum * *soboles*. Valentem, carnalem & spiritualem sanitatem, Dominus sanctificet [semper:] & videam te in *Christo* potientem coronâ.

* *Aberat hæc vox ab utroq;* MSo.

EPISTOLA AD
POLYCARPUM.

IGNATIUS, *qui & Theophorus*, Polycarpo *Episcopo Ecclesiæ* Smyrnæorum, *magis autem visitato à Deo Patre & Iesu Christo, plurimùm gaudere.*

Cceptans tuam in Deo sententiam, firmatam 136
ut supra petram immobilem; superglorifico, dignificatus tuâ facie immaculatâ: quâ fruar in Deo. Deprecor te in Dei gratiâ, quâ indutus es, apponere cursui tuo, & omnes deprecari ut salventur. Iustifica locum tuum, in omni curâ carnali & spirituali-Unionem cura: quâ nihil melius. Omnes supporta; ut & te Dominus. Omnes sustine in charita-

te; quemadmodum & facis. Orationibus vaca indesinentibus: pete intellectum ampliorem eo quem habes. Vigila, non dormientem spiritum possidens: singulis secundùm consuetudinem Dei loquere. Omnium ægritudines porta, ut perfectus athleta: ubi major labor,
137 multum lucrum.

Bonos discipulos si diligas, gratia tibi non est: magis deteriores in mansuetudine subjice. Non omne vulnus eodem emplastro curatur. Exacerbationes inpluviis quieta. *Prudens fias, ut serpens*, in omnibus; *& sim-* "
plex, ut columba. Propter hoc carnalis es & spiritualis; "
ut manifesta in tuam faciem blandiaris: invisibilia autem petas ut tibi manifestentur; ut nullo deficias, & omni charismate abundes. Tempus expetit te, & ut qui in procellâ est portum à Deo potiendum. Vigila, ut
* Gr. ἐ τὸ θέλημα Dei athleta: * thema incorruptio, vita æterna; de quâ & tu confisus es secundùm omnia. Tui refrigerium ego, & vincula mea quæ dilexisti.

138 Qui videntur fide digni esse & altera docent, non te stupefaciant: sta firmus, ut incus percussa. Magni est athletæ, discerpi & vincere. Maximè autem propter Deum omnia sustinere nos oportet: ut & ipse nos sustineat. Plùs studiosus fias, quàm es: Tempora considera: eum qui supra tempus expecta, intemporalem, invisibilem, propter nos visibilem; impalpabilem, impassibilem, propter nos passibilem, secundùm omnem modum propter nos sustinentem.

Viduæ non negligantur. *&c. ut suprà; pag.* 138.

143
EPISTOLA AD TARSENSES.

IGNATIUS, *qui & Theophorus, salvatæ in* Christo

sto *Ecclesiæ, dignæ laude, & dignæ memoriâ, & dignæ dilectione, existenti in* Tarso; *misericordia, pax, à Deo Patre & Domino* Iesu Christo *multiplicetur semper.*

Syriâ usq; *Romam* cum bestiis pugno:
non ab irrationalibus bestiis comestus
(hæ enim, ut scitis, Deo volente pepercerunt *Danieli*) ab his autem quæ humanæ
formæ; inter quas immansueta bestia lati-
« tans, pungit me quotidie & vulnerat. *Sed de nullo ser-*
« *monem facio* durorum, *neq; habeo animam pretiosam mi-*
« *hi ipsi*; ut diligens ipsam magis quàm Dominum. Pro- 144
pter quod paratus sum ad ignem, ad bestias, ad gladium,
ad crucem: solum *Iesum Christum* sciens salvatorem
meum, & Deum, pro me mortuum. Deprecor igitur
vos ego vinctus *Christi*, per terram & mare jactatus;
« *state in fide* firmi: quoniàm *justus ex fide vivet*. Estote
« inflexibiles: quoniam *Dominus inhabitare facit unius*
« *moris in domo.*

Novi quoniam quidam ministrorum Sathanæ voluerunt vos turbare. ¹ Hi quidem, quoniam *Iesus* opinione natus est, & opinione crucifixus est, & opinione mortuus est. ² Hi autem, quoniam non est filius conditoris. 3 Hi verò, quoniam ipse est qui super omnia Deus. 4 Alii autem, quoniam nudus homo est. 5 Alteri verò, quoniam caro hæc non resurgit; & oportet voluptuosam vivere & transire: hanc enim esse terminum bonorum post non multum corrumpendis. Tantorum
« malorum multitudo eos inebriavit. Sed vos *neq; ad ho-* 145
ram veniatis sub subjectionem ipsorum. *Pauli* enim e-
« stis cives & discipuli, qui *à Ierosolymis & circùm usq;*
« *Illyricum* implevit Evangelium; & *stigmata Christi* in
carne circumtulit.

Cujus

I. Cujus memores, omninò cognoſcitis quoniam *Ie-
ſus* Dominus verè natus eſt ex *Mariâ*, factus ex mulie-
re, & veritate crucifixus eſt (*Mihi* enim, ait, *non fiat*
gloriari, niſi in cruce Domini) & veritate mortuus eſt
& reſurrexit. *Si paſſibilis* enim, ait, *Christus*, *ſi primus*
ex reſurrectione mortuorum. Et, *Quòd mortuus eſt*,
peccato mortuus eſt ſemel; *quòd autem vivit*, *Deo vivit*.
Quia quid opus vinculis, *Christo* non mortuo? quid o-
pus ſuſtinentiâ, quid opus flagellis? Quid umquam, *Pe-
trus* crucifixus eſt, *Paulus* & *Iacobus* gladio cæſi ſunt,
146 *Iohannes* verò relegatus eſt in *Pathmo*, *Stephanus* autem
lapidibus occiſus eſt à Domini occiſoribus *Iudæis*? Sed
nihil horum vanè. Veritate enim crucifixus eſt Domi-
nus ab impiis.

II. Et ſic natus ex muliere filius eſt Dei, & crucifixus
primogenitus omnis creaturæ & Deus verbum: & ipſe
fecit omnia. Dicit enim Apoſtolus: *Vnus Deus Pater*,
ex quo omnia; *& unus Dominus Ieſus Christus*, *per quem*
omnia. [& rursùs:] *Vnus enim Deus*, *& unus mediator*
Dei & hominum homo Ieſus Chriſtus. *& in ipſo creata*
ſunt omnia quæ in cælo & in terrâ, *viſibilia & inviſibi-
lia*: *& ipſe eſt ante omnia*, *& omnia in ipſo conſiſtunt*.

III. Et quoniam non ipſe eſt qui ſuper omnia Deus Pa-
ter, ſed filius illius; dicit. *Aſcendo ad Patrem meum &*
147 *Patrem veſtrum*, *& Deum meum & Deum veſtrum*. Et,
quando ſubjecta ipſi erunt omnia, *tunc & ipſe ſubjicietur*
ei qui ſubjecit ei omnia; *ut ſit Deus omnia in omnibus*.
Igitur eſt alter qui ſubjecit, & qui eſt omnia in omni-
bus; & alter cui ſubjecta ſunt, qui & cum omnibus ſub-
jicietur.

IV. Et neq; nudus homo, per quem & in quo facta ſunt
omnia. *Omnia* enim *per ipſum facta ſunt*. *Quùm fecit*
cælum, *coaderam ipſi*: & illic *eram apud ipſum compo-
nens*; *& applaudebat mihi quotidie*. Qualiter autem u-
tiq;

" tiq; nudus homo audiret; *Sede à dextris meis?* Quali-
" ter autem & diceret; *Priusquàm Abraham fieret, ego*
" *sum?* &, *Clarifica me claritate quam habui, antequàm*
" *mundus esset,* [*à te?*] Qualis autem homo [nudus]
" diceret; *Descendi de cælo, non ut faciam voluntatem me-*
" *am, sed voluntatem ejus qui misit me?* De quali homine 148
" verò diceret? *Erat lux vera, quæ illuminat omnem ho-*
" *minem venientem in hunc mundum. In mundo erat, &*
" *mundus per ipsum factus est; & mundus eum non cogno-*
" *vit. In propria venit, & sui eum non receperant.* Quali-
ter ergo talis nudus homo, & ex *Mariâ* habens prin-
cipium essendi, sed non Deus verbum, & filius unigeni-
" tus? *In principio* enim *erat Verbum, & Verbum erat apud*
" *Deum, & Deus erat Verbum.* & in aliis: *Dominus crea-*
" *vit me principium viarum suarum, in opera sua; ante se-*
" *culum fundavit me, & ante omnes colles generat me.*

Quoniam autem & resurgunt corpora nostra, dicit. V.
" *Amen dico vobis, quoniam venit hora, in quâ omnes qui*
" *in monumentis sunt audient vocem filii Dei, & qui audie-* 149
" *rint vivent.* Et Apostolus: *Oportet enim corruptibile*
" *hoc induere incorruptionem, & mortale hoc induere im-*
" *mortalitatem.* Et quoniam oportet temperatè vivere &
" justè Deo; rursùs. *Non erretis: neq; adulteri, neq; molles,*
" *neq; masculorum concubitores, neq; fornicatores, neq; ma-*
" *ledici, neq; ebriosi, neq; fures, regnum Dei hæreditare po-*
" *terint.* Et, *Si mortui non resurgunt: neq; Christus resur-*
" *rexit. Inanis ergo prædicatio nostra, inanis autem & fides*
" *vestra.* [*adhuc estis in peccatis vestris.*] *Ergo qui &*
" *dormierunt in Christo, perierunt. Si in vitâ hâc speran-*
" *tes sumus in Christo solùm; miserabiliores omnibus ho-*
" *minibus sumus. Si mortui non resurgunt: comedamus &*
" *bibamus; cras enim morimur.* Sic autem dispositi, quid
distabimus ab asinis & canibus, qui nihil de futuro cu-
rant; in appetitum euntes & eorum quæ post comedere? 150

Inscii

Inſcii enim ſunt mouentis intùs intellectûs.

Fruar vobis in Domino. Vigilate omnem unuſquiſq; malitiam deponere, & feralem furorem, detractionem, calumniam, turpiloquium, ſcurrilitatem, ſuſurrationem, inflationem, ebrietatem, luxuriam, avaritiam, inanem gloriam, invidiã, & omne his concurrens: *indui Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum, & carnis providentiam non fieri in concupiſcentiis*. Presbyteri ſubjecti eſtote Epiſcopo, Diaconi [Epiſcopo &] Presbyteris, populus Diaconis. Conſimilis ego his qui cuſtodiunt hanc bonam ordinationem: & Dominus ſit cum ipſis continuè.

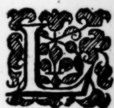
Viri, diligite ſponſas veſtras; uxores, conjuges veſtros. Pueri, parentes præhonorate: parentes, filios *nutrite in diſciplinâ & admonitione Domini*. Eas quæ in
151 virginitate honorate, ut ſacras *Chriſti*: eas quæ in honeſtate viduas, ut altare Dei. Domini, cum moderamine ſervis præcipite: ſervi, cum timore Dominis miniſtrate. Nullus in vobis otioſus maneat: mater enim indigentiæ otioſitas. Hoc enim non præcipio, ut exiſtens aliquis, etſi ligor: ſed, ut frater, ad memoriam revoco. Sit Dominus vobiſcum. Fruar veſtris orationibus: orate ut *Ieſu* fruar.

Commendo vobis eam quæ in *Antiochiâ* Eccleſiam. Salutant vos Eccleſiæ *Philippenſium*: unde & ſcribo vobis. Salutat vos *Philon* diaconus veſter: cui & gratias ego, ſtudioſè miniſtranti mihi in omnibus. Salutat vos Diaconus, qui ex Syriâ ſequitur me in *Chriſto*. Salutate ad invicem in ſancto oſculo. Saluto univerſos
152 & univerſas in *Chriſto*. Valete animâ & ſpiritu: & mei non obliviſcamini. Dominus vobiſcum.

EPISTOLA

EPISTOLA AD ANTIOCHENOS.

IGNATIUS *qui & Theophorus*, *Ecclesiæ habenti propitiatem à Deo*, *dilectæ à* Christo, *advenæ in* Syriâ, *& primæ* Christi *cognominationem accipienti in* Antiochiâ, *in Deo Patre*, *& Domino* Iesu Christo, *gaudere.*

Evia mihi & non onerosa vincula Dominus fecit, discenti pacem habere vos, & in omni concordiâ carnali & spirituali conversari. Deprecor igitur vos ego vinctus in Domino, 153
“ *dignè ambulare vocatione quâ vocati estis*: observantes vos ab inductis hæresibus maligni, in deceptione & perditione persuasorum ab ipso. Attendite autem *Apostolorum* doctrinæ & *Legi* & *Prophetis* credere; omnem Gentilem & Iudaicum abjicere errorem: & neq; multitudinem Deorum inducere, neq; *Christum* negare occasione unius Dei.

“ *Moyses* enim fidelis servus Dei dicens, *Dominus*
“ *Deus tuus Dominus unus est*, & unum & solum prædi-
“ cans Deum, confessus est confestim & Dominum no-
“ strum dicens: *Pluit Dominus super Sodomam & Gomor-*
“ *ram ignem à Domino & sulphur.* & rursùs: *Et dixit*
“ *Deus, faciamus hominem secundùm imaginem nostram*
“ [*& secundùm similitudinem.*] &, *fecit Deus homi-*
“ *nem; secundùm imaginem Dei fecit ipsum.* Et deinceps:
“ [*quoniam*] *in imagine Dei fecit hominem.* Et quia fiet 154
“ homo, ait: *Prophetam vobis suscitabit Dominus ex fra-*
“ *tribus vestris sicut me.*

Prophetæ autem dicentes, ut ex personâ Dei; *Ego Deus primus, & ego post hæc, & præter me non est Deus:* de Patre omnium dicunt. Et de Domino nostro *Iesu Christo: Filius,* * ait, *datus est nobis, cujus principium desuper; & vocatur nomen ipsius Magni consilii Angelus, admirabilis, consiliarius, Deus fortis, potestativus.* Et de inhumanatione ipsius: *Ecce Virgo in utero concipiet, & pariet filium; et vocabunt nomen ejus Emanuel.* Et de passione: *Vt ovis ad occisionem ductus est, et quasi agnus coram tondente ipsum sine voce.* Et, *Ego sicut agnus innocens ductus ad sacrificandum.*

* aiunt,

155 Et *Evangelistæ* dicentes, unum Patrem *solum verum Deum*; & quæ secundùm Dominum nostrum non dereliquerunt, sed scripserunt. *In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil.* Et de inhumanatione: *Verbum,* ait, *caro factum est, et inhabitavit in nobis.* &, *Liber generationis Iesu Christi, filii David, filii Abraham. Apostoli* autem dicentes, quoniam *Deus* est, dicebant illi ipsi, quoniam *unus et mediator Dei et hominum.* Et incorporationem & passionem non erubuerunt. Quid enim * ait? *Homo Iesus Christus; qui dedit semetipsum* [*redemptionem*] pro mundi vitâ.

* aiunt ?

Omnis igitur qui unum annunciat Deum, in inter-
156 emptione divinitatis *Christi*; filius est Diaboli, & inimicus omnis justitiæ. Et qui confitetur *Christum*, non ejus qui fecit mundum filium, sed alterius cujusdam incogniti, præter quem prædicavit Lex & Prophetæ; iste organum est ipsius Diaboli. Et qui inhumanationem renuit, & crucem erubescit, propter quam ligatus sum; iste est Antichristus. Et qui nudum hominem dicit *Christum, maledictus* est, secundùm Prophetam, *non in Deo confidens sed in homine.* Propter quod & sine fructu est, proximus *agresti myricæ.* Hæc

Hæc scribo vobis, *ô Christi* juventus; non conscius
vobis habere talem sensum: sed præservans vos, ut Pa-
ter proprios filios. Videte igitur in malum currentes
operatores: *inimicos crucis Christi; quorum finis perdi-
tio,* [*quorum Deus venter,*] *quorum gloria in confusione
ipsorum.* Videte canes sine voce, serpentes surrepentes, 157
infoveatos dracones, aspides, basiliscos, scorpiones.
Isti enim sunt thöes vulpes, hominis imitatores simiæ.

Pauli & *Petri* fiatis discipuli: non perdatis deposi-
tum. Recordamini *Euodii* dignè beati Pastoris vestri;
qui primus ordinatus ab Apostolis in vestram præla-
tionem. Non erubescamus patrem: fiamus proprii
pueri, sed non nothi. Scitis qualiter conversatus sum
vobiscum. Quæ præsens dicebam vobis, hæc & ab-
“ sens scribo. *Qui non amat Dominum Iesum, sit anathe-
ma.* Imitatores mei estote. Consimilis animæ vobis-
cum fiam; quando utiq; Deo potiar. *Mementote meo-
rum vinculorum.*

“ Presbyteri, *pascite eum qui in vobis gregem*: usque-
“ quò ostendat Deus futurum principari vobis. *Ego e-
“ nim jam sacrificor,* [*& tempus resolutionis meæ instat:*] 158
“ *ut Christum lucrifaciam.* Diaconi cognoscant cujus
sunt dignitatis: & studeant immaculati esse, ut sint imi-
tatores *Christi.* Populus subjiciatur Presbyteris & Dia-
conis. Virgines cognoscant cui consecraverunt seipsas.

Viri diligant conjuges: recordantes quoniam una
uni, non multæ uni datæ sunt in creatione. Mulieres
honorent viros, ut propriam carnem: neq; ex nomine
ipsos audeant vocare. Castificent autem; solos viros
conjuges esse existimantes: quibus & unitæ sunt secun-
dùm sententiam Dei. Parentes, filios erudite discipli-
nam sacram. Filii, honorate parentes: *ut bene vobis
sit.*

Domini, non superbè servis præferamini: imitantes

159 *Iob*, dicentem. *Si autem & depravavi judicium servi* "
mei, vel ancillæ meæ, judicatis ipsis ad me. Quid enim "
faciam, si scrutinium mei Dominus faciat? & quæ dein- "
ceps, scitis. Servi, non irritetis Dominos in irâ: ut non
malorum insanabilium vobismet causæ fiatis.

Otiosus nullus comedat; ut non negligens fiat & fornicarius. Ebrietas, ira, invidia, contumelia, clamor, blasphemia, *neq; nominentur in vobis*. Viduæ non de- "
licientur; ut non aberrent à sermone. *Cæsari* subjicimini in quibus non periculosa subjectio. Principes non irritetis in amaricationem: ut non detis occasionem quærentibus abversùm vos occasionem. De incantatione, vel puerili desiderio, vel homicidio, superfluum scribere: quum hæc & Gentibus prohibita sunt fieri. Hæc
160 non ut Apostolus jubeo; sed ut conservus vester, monefacio vos.

Saluto sanctum Presbyterium. Saluto sacros Diaconos, & desideratum mihi nomen: quem videam pro me in Spiritu sancto, cùm utiq; *Christo* fruar; cujus consimilis animi fiam. Saluto subdiaconos, lectores, cantores, ostiarios, laborantes, exorcistas, confessores. Saluto custodes sanctarum portarum, existentes in *Christo* ministros. Saluto à *Christo* sumptas virgines: quibus fruar in Domino *Iesu*. [Saluto venerabilissimas viduas.] Saluto populum Domini, à parvo usq; ad magnum, & omnes sorores meas in Domino.

Saluto *Cassianum*, & conjugem ipsius, & filios. Salutat vos *Polycarpus* dignè decens Episcopus, cui &
161 cura est de vobis: cui & commendavi vos in Domino. Sed & omnis Ecclesia *Smyrnæorum* memoriam habet vestri in orationibus in Domino. Salutat vos *Onesimus*, *Ephesiorum* Pastor. Salutat vos Magnesias Episcopus. Salutat vos *Polybius*, *Trallæorum*. Salutat vos *Philon* & *Agathophus* diaconi, consecutores mei. *Salutate ad* "
invicem in osculo sancto. "

Hæc

Hæc à *Philippis* ſcribo vobis. Sanet vos qui eſt ſolus ingenitus, per ante ſecula genitum, cuſtodiat ſpiritu & carne: & videam vos in *Chriſti* adventu. Saluto eum qui pro me futurus eſt principari vobis: quo fruar in *Chriſto*. Valete in *Deo* & *Chriſto*, illuminati *Spiritu ſancto*.

EPISTOLA AD HERONEM 162
Diaconum Eccleſiæ Antiochenorum.

IGNATIUS, *qui & Theophorus, à Deo honorato & deſideratiſſimo, Chriſtofero, ſpirituali filio in fide & charitate*, Eroni *diacono* [Ieſu] Chriſti *& famulo Dei, gratia, miſericordia & pax ab omnipotenti Deo &* Ieſu Chriſto *Domino noſtro, unigenito filio ipſius*; qui dedit ſemetipſum pro [*nobis &*] peccatis noſtris, ut eriperet nos ex præſenti ſeculo nequàm, *& ſalvaret in regnum ipſius ſupercœleſte*.

DEprecor te in Deo apponere curſui tuo, & juſtificare tuam dignitatem. Concordiamq; ad Sanctos cura. Infirmiores porta; ut *impleas legem Chriſti*. Iejuniis & orationibus vaca: ſed non immoderatè, ut teipſum proſternas. A vino & carnibus non omninò abſtine: non enim ſunt abominabilia. (*Bona* enim *terræ comedite*, ait. &, *Manducate carnem ut olera*. &, *Vinum lætificat cor hominis, & oleum exhilarat, & panis confirmat*.) ſed moderatè & ordinatè, ut Deo tribuente. *Quis enim comedit, vel quis bibit, ſine ipſo?* quoniam *ſi quid bonum, ipſius; & ſi quid bonum, ab ipſo*. Lectioni attende: ut non ſolùm ipſe ſcias leges, ſed & aliis ipſas enarres, ut Dei athleta. 163

164 *Nullus militans implicatur vitæ negotiis: ut ei cui militat placeat. Si autem & certet quis; non coronatur, nisi legitimè certaverit.* Consimilis animæ tibi ego vinctus. "

Omnis qui dicit præter præcepta; etsi dignus fide sit, etsi jejunet, etsi virginitatem servet, etsi signa faciat & prophetet: *Lupus* tibi appareat, in ovis pelle, ovium corruptionem operans. Si quis negat crucem, & passionem erubescit; sit tibi sicut [Antichristus &] Adversarius: *etsi distribuat in cibos quæ habet pauperibus, etsi montes transferat, etsi tradat corpus in combustionem;* sit tibi abominabilis. Si quis depravat Legem vel Prophetas, quos *Christus* præsens adimplevit; sit tibi ut *Antichristus*. Si quis hominem nudum dicit Dominum; *Iudæus* est *Christi* occisor.

165 *Viduas honora, eas quæ verè viduæ.* Orphanos protege. Deus enim *pater est orphanorum, & judex viduarum.* Nihil sine Episcopis operare. Sacerdotes enim sunt: tu autem Diaconus sacerdotum. Illi baptizant, sacrificant, manus imponunt; tu autem ipsis ministra, ut *Stephanus* sanctus, in *Hierosolymis*, *Iacobo* & Presbyteris. Congregationes non negligas: ex nomine omnes require. *Nullus tuam juventutem contemnat: sed exemplum esto fidelium in sermone & conversatione.*

Servos non erubesce: communis enim nobis & ipsis natura. Mulieres non abominare: ipsæ enim te genuerunt & enutriverunt. Diligere igitur oportet causas generationis; solùm in Domino. Sine muliere autem vir non pueros faciet. Honorare igitur oportet conjuges

166 generationis. *Neq; vir sine muliere, neq; mulier sine viro:* nisi in protoplastis. *Adæ* enim corpus ex quatuor elementis; *Eva* autem ex costâ *Adæ*. Sed & gloriosus partus Domini ex solâ Virgine, non abominabili legali mixtione, sed Deo decente generatione. Decuit enim ipsum, conditorem existentem, non consuetâ uti generatione,

ratione, sed inopinabili & peregrinâ ut conditorem.
" Superbiam fuge. *Superbis enim Deus resistit*. Falsilo-
" quium abominare. *Perdes* enim *omnes loquentes men-*
" *dacium*. Ab invidiâ te custodi. Princeps enim ipsius
Diabolus; & successor *Cain*, fratri invidens, & ex invi-
diâ homicidium operans. Sorores meas mone sufficere
conjugibus. Virgines custodi, ut *Christi* vasa. Longa- 167
nimis sis; ut sis in prudentiâ multus. Inopes non negli-
" gas, in quibus utiq; abundas. *Eleemosynis* enim *& fide*
" *purgantur peccata*.

Teipsum castum serva, ut Dei habitaculum: tem-
plum *Christi* existis, organumq; Spiritûs. Nôsti quali-
ter te enutrivi. Etsi minimus sum, zelotes mei fias: imi-
tare meam conversationem. Non glorior mundo, sed
" in Domino. *Eroni* filio meo moneo: *Qui autem gloria-*
" *tur, in Domino glorietur*. Fruar te, puer meus deside ra-
te: cujus custos fiat solus ingenitus Deus, & Dominus
Iesus Christus. Non omnibus crede, non de omnibus
confide: neq; utiquè aliquis seducat te. Multi enim sunt
" ministri *Sathanæ*: & *qui velociter credit*, *levis est* 168
" *corde*.

Memento Dei, & non peccabis aliquando. Non sis
duplicis animæ in oratione tuâ. Beatus enim qui non
dubitat. Credo enim in patrem Domini [nostri] *Ie-
su Christi*, & in unigenitum [ipsius] Filium; quoniam
ostendit mihi Deus *Eronem* in throno meo. Appone i-
gitur ad cursum. Annuncio tibi in Deo omnium, &
in *Christo* præsente, & Spiritu sancto, & administrato-
riis ordinibus: custodi meum depositum, quod ego &
Christus deposuimus tibi; & non teipsum indignum ju-
dices expectatis de te à Deo. Commendo tibi Eccle-
siam *Antiochenorum*. *Polycarpo* commendavi vos in
Domino *Iesu Christo*.

Salutant te Episcopi, *Onesimus*, *Bitus*, *Damas*, *Poly-
bius*,

169 *bius*, & omnes qui à *Philippis* in *Christo*, unde misi tibi. Saluta Deo decens Presbyterium. Saluta sanctos condiaconos tuos: quibus ego fruar in Domino, carne & spiritu. Saluta populum Domini, à parvo usq; ad magnum, secundùm nomen: quos commendo tibi, ut *Moyses Iesu* post ipsum Duci. Et non tibi videatur grave quod dictum est. Et si non sumus tales, quales illi; sed tamen oramus fieri: quia & *Abraham* sumus pueri. Fortificare igitur, ô *Heron*, heroicè & viriliter. Tu enim induces amodò & educes populum Domini, eum qui in *Antiochiâ*: & *non erit Synagoga Domini sicut oves quibus non est pastor.*

Saluta *Cassianum* peregrinum meum, & conjugem ipsius venerabilissimam, & dilectissimos ipsorum pueros; quibus *dabit Deus invenire misericordiam à Do-*
170 *mino in illâ die*, ejus quæ in nos administrationis gratiâ: quos & commendo tibi in *Christo* [*Iesu.*] Saluta eos qui in Laodiceâ fideles omnes, secundùm nomen, in *Christo.* Eos qui in *Tharso* non negligas: sed magis continuè ipsos visita, confirmans ipsos secundùm Evangelium. *Marim*, eum qui in *Neapoli* eâ quæ ad *Zarbo* Episcopum, saluto in Domino. Saluta autem & venerabilissimam *Mariam* filiam meam, multimodè eruditissimam, & eam quæ secundùm domum ipsius Ecclesiam: cui consimilis animæ fiam, exemplarium piarum mulierum. Sanum te & in omnibus approbatum, Pater *Christi* per unigenitum custodiat in longum vivere, ad utilitatem Ecclesiæ *Christi*.

Vale in Domino, & ora ut perficiar.

FINIS.

BARNABÆ
EPISTOLA CATHOLICA,

GRÆCE, VNA CVM VETERE LATINA VERSIONE, nunc primùm in lucem edita.

ACCESSERUNT;

Acta *Barnabæ*, consobrino ipsius *Iohanni Marco* ineptè afflicta.

Martyrium *Ignatii* Episcopi Antiocheni, à discipulis qui passioni ipsius interfuerant descriptum.

De *Polycarpi* martyrio, *Smyrnensis* Ecclesiæ Epistola; simul cum antiquâ Latinâ versione, integrè jam edita.

Ex Responsionum Capitulis, *Polycarpo* adscriptis, fragmenta quinque.

OXONIÆ,
Excudebat LEONARDUS LICHFIELD
Anno Salutis. 1642.

BIBLIOTHECA·BODLEIANA·

JACOBI ARMACHANI
de BARNABæ Epiſtolâ
Præmonitio.

OLYCARPI ad *Philippenſes* epiſtolam, *longè prolixiorem illâ quæ habetur typis excuſa*, apud ſe Græcè ſcriptam extitiſſe, [a] *Baronio* perſuaſerat *Franciſcus Turrianus*, Societatis Ieſu Presbyter. Sed exemplari illius diligentiùs inſpecto, partem ipſius maximam ad epiſtolam quæ *Barnabæ* Apoſtoli ferebatur olim nomine pertinuiſſe, deprehendit poſteà *Iacobus Sirmondus*, ejuſdem Societatis Theologus. Neq; aliter habuiſſe, vel Bibliothecæ *Vaticanæ* vel Cardinalis *Columnæ* codices, oſtendit [b] *Petrus Halloixius*, & ipſe Ieſuita.

a Baron. notat. in Martyrolog. Roman. Januar. 26.

b P. Halloix notat. in Vit Polycarpi, cap. 16. 17. 18.

Nempe in primo exemplari ex quo *Columnæus* ille codex (qui omnium putatur antiquiſſimus) & reliqui qui ſuperſunt hodie ſunt deſcripti, librariorum vitio quaternio vel omiſſus vel tranſpoſitus eſt: cujus defectu factum eſt, ut in Græcis ſuperſtitibus & finem epiſtolæ *Polycarpi* deſideremus, & principium *Barnabæ*.

Nam longè antiquioribus etiam temporibus, non *Ignatii* ſolùm

lùm literas huic *Polycarpi* epiſtolæ (quod ex fine ipſius liquet) ſubjectas fuiſſe, ſed ſimul cum eis & iſtam *Barnaba*: ex illo *Hieronymi* loco, in libro 3. adverſus Pelagianos, blandiente conjecturâ, ut crederem, penè inductus ſum. *Ignatius, vir Apoſtolicus & martyr, ſcribit audacter: Elegit Dominus Apoſtolos, qui ſuper omnes homines peccatores erant.* Vt enim in poſteriore Ignatianarum Epiſtolarum Collectione, cùm reliquis præfixæ fuiſſent *Mariæ Caſtabalitæ* nomine inſcriptæ literæ, eas etiam ipſius *Ignatii* adſcripto titulo in *Antonii*. [c] Meliſsâ producta fuiſſe animadvertimus: ita etiam in priore illâ, cùm inter *Polycarpi* & *Ignatii* eidem ſubjunctas epiſtolas, etiam illa *Barnabæ* interpoſita legeretur; non mirum ſi ἁμαρτήματι μνημονικῷ conſimili, & eodem modo excuſabili, *Ignatii* nomine citaverit *Hieronymus*, quod propriè erat tribuendum *Barnabæ*.

c Meliſſ. lib. 2. ſerm. 19.

In eâ enim quam nunc damus illius epiſtolâ, ſententia hæc reperta eſt: Τοὺς ἰδίους Ἀποστόλους τοὺς μέλλοντας κηρύσσειν τὸ εὐαγγέλιον αὐτοῦ, ἐξελέξατο ὄντας ὑπὲρ πᾶσαν ἁμαρτίαν, ἀνομωτέρους. quam & ante *Hieronymi* tempora in eâdem extitiſſe; verba illa [d] *Origenis* fidem faciunt. Γέγραπται δ' ἐν τῇ Βαρνάβα καθολικῇ ἐπιστολῇ (ὅθεν ὁ Κέλσος λαβὼν τάχα εἶπεν, εἶναι ἐπιῤῥήτους καὶ πονηροτάτους τοὺς Ἀποστόλους) ὅτι ἐξελέξατο τοὺς ἰδίους Ἀποστόλους Ἰησοῦς, ὄντας ὑπὲρ πᾶσαν ἀνομίαν ἀνομωτέρους. *Scriptum eſt ſanè in Barnabæ Catholicâ epiſtolâ, (unde fortaſsè Celſus occaſionem arripuit, ut Apoſtolos infames & nequiſſimos diceret) quòd Apoſtolos ſuos elegiſſet Jeſu, qui erant omni iniquitate iniquiores.* Vbi *Catholicam* hanc appellat epiſtolam; quod nulli particulari vel perſonæ vel Eccleſiæ inſcripta ea eſſet, ſed Chriſtianorum fratrum, ubicunq; degentium, ipſi univerſitati. Neq; verò mirabitur, *Ignatii* nomine productum fuiſſe ab *Hieronymo* quod erat *Barnabæ*; qui *Barnabæ* etiam titulo à *Clemente Alexandrino* laudatum animadverterit, quod *Romano Clementi* fuerat adſcribendum. Is enim citato loco Pſalmi, ([e] *Aperite mihi portas juſtitiæ, in ipſas ingreſſus confitebor Domino: hæc eſt porta Domini, juſti tranſibunt per eam*) Prophetæ dictum hoc à *Barnabâ* ſic expoſitum fuiſſe ait. Πολλῶν πυλῶν ἀνεῳγυιῶν, ἡ [ἐν] δικαιοσύνῃ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐν Χριστῷ, ἐν ᾗ μακάριοι πάντες οἱ εἰσελθόντες. *Cùm multæ portæ ſint apertæ; quæ eſt juſtitiæ, ea eſt in Chriſto: in quam beati ſunt omnes qui ſunt ingreſſi.* quæ quidem, in *Barnabâ* fruſtrà quæſita, in priore *Clementis* ad *Corinthios* epiſtolâ (à doctiſſimo *Patricio*

d Origen. contra Celſum, lib. 1. (pag. 50.)

e Pſal. 118. (al. 117.) v. 19, 20.

tricio Iunio non ita pridem editâ) totidem verbis expressa invenimus.

Porrò duas hasce imperfectas *Polycarpi* & *Barnabæ* Græcas epistolas, ex *Andreæ Schotti* apographo suâ manu descriptas vir clarissimus *Claudius Salmasius*, unâ cum antiquâ Latinâ *Barnabæ* versione, ex vetere *Corbeiensis* Bibliothecæ codice â *Iohanne Cordesio* exscriptâ, *Isaaco Vossio*, celeberrimi illius *Gerardi* filio, summæ spei juveni, tradidit: quam, cum Græco *Barnabæ* textu conjunctam, additis etiam eruditis notis, ad prælum ille apparavit. Vt igitur in Sylloges hujus initio, Græcum *Polycarpum*, posteriore sui parte ex antiquâ versione Latinâ suppletum, exhibuimus: ita & ad ejus finem *Barnabam*, priore sui parte ex aliâ vetere interpretatione similiter redintegratum (non sine humanissimi *Vossii* consensu) representare visum fuit. Ex cujus utriusq; collatione mutuâ est deprehensum, non solùm primam Epistolæ partem in exemplari Latino fuisse conservatum, quam defuisse diximus in Græco; sed etiam postremam vice versâ retentam fuisse in Græco, quæ aberat à Latino: atq; in intermediis prætereà, nonnulla habere * Græcum quæ desunt in Latino, & Latinum rursùs quæ non reperiuntur in Græco; cujus generis ea sunt, quæ in utroq; contextu uncis [ ] includenda curavimus.

Ex duobus autem præcipuis membris tota hæc constat Epistola: quæ in contextu Græco hâc inter se transitione connexa videmus. Ταῦτα μὲν οὕτως. Μεταλάβωμεν δὲ καὶ ἐπὶ ἑτέραν γνῶσιν καὶ διδαχήν. ubi, pro μεταλάβωμεν, alii μεταβάλωμεν, *Patricius Iunius* noster μεταβῶμεν legendum conjicit. In priore autem parte sententia hæc longè antè præcesserat: Ἔχεις καὶ ἐν τούτῳ τὴν δόξαν τοῦ Ἰησοῦ, ὅτι ἐν αὐτῷ πάντα, καὶ εἰς αὐτόν. Quam vetus Latinus interpres suo loco motam huc transtulit, totius epistolæ Epilogum hunc satis inconcinnum statuens. *Hæc autem sic sunt. Habetis interim de majestate Christi, quomodo omnia in illum, & per illum facta sunt. Cui sit honor, virtus, gloria, nunc & in secula seculorum.* Secundâ Epistolæ parte penitùs prætermissâ: quam idcircò, Latinâ eruditissimi *Gerardi Langbaini* versione, in hâc editione locupletandam curavimus.

Ab hâc verò *duarum viarum* distinctione pars ista ducit exordium. Ὁδοὶ δύο εἰσὶ διδαχῆς καὶ ἐξουσίας· ἥ τε τοῦ φωτὸς, καὶ ἡ τοῦ σκότους. Διαφορὰ δὲ πολλὴ τῶν δύο ὁδῶν. ἐφ' ἧς μὲν γὰρ εἰσὶ τεταγμένοι

* Inter quæ & illud, à *Clemente Alexandr.* in 5. Stromat. citatum: Ἀπλούστερον ὑμῖν γράφω, ἵνα συνίητε.

φωταγωγοὶ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ, ἐφ' ἧς δὲ ἄγγελοι τοῦ Σατανᾶ. Ad quæ verba respexisse *Originem* non est dubium, in libro 3. περὶ ἀρχῶν, cap. 2. ita scribentem. *Eadem quoq; Barnabas in Epistolâ suâ declarat, cùm duas vias esse dicit, unam lucis, alteram tenebrarum; quibus & præesse certos quosq; Angelos dicit: viæ quidem lucis, Angelos lucis, tenebrarum autem viæ, Angelos Satanæ.* Etsi enim in priore quoq; epistolæ parte, (uti etiam in *pseudo-Clementinis* [f] Constitutionibus, quarum Authorem ut ex *Romano Clemente, Ignatio*, & aliis alia, ita quæ de duabus vitæ mortisq; viis fusiùs enarrat ex hac ipsa *Barnabæ* epistola intervertisse vel primâ facie legenti constabit) *duarum viarum* facta sit mentio: hoc tamen tantùm in loco, Angelorum lucis & Satanæ, iisdem præfectorum, occurrit commemoratio. Adde, quod & *Satanæ* ipsum nomen ab *Hieronymo*, in fine libelli de *Nominibus Hebraicis*, inter ea recensetur quæ ex *Epistolâ Barnabæ* sunt selecta; nec in priore tamen hujus epistolæ parte uspiàm extat in quâ reliqua omnia sunt reperta: si modò *Naue* (quo nomine *Iesu* sive *Iosuæ* patrem Græci indigetant) pro *Nahum* reposueris; quem librarii temeritate hîc fuisse insultum, *Germinis* adjuncta interpretatio satis evincit, cùm *Nahum* sit *Consolator*; [g] *Naue* verò, *Semen, germen vel pulchritudo:* uti jam prius in eodem libro exposuerat ipse *Hieronymus*.

[f] Constitut. Apostolic. lib. 7. cap. 1, 2. & deinceps.

[g] Hieron. de Nominib. Hebraic. in Exodo.

Longiorem quoq; hanc fuisse Epistolam, στιχομετρία illa satis indicat, quam Latinis (nam Græca editio hîc est mutila) ex *Nicephori* Patriarchæ Constantinopolitani chronographiâ tradidit *Anastasius* Romanæ Ecclesiæ Bibliothecarius. in quâ, ut septem Catholicæ (quæ vocantur) *Iacobi, Petri, Iohannis* & *Iudæ* epistolæ, 1300 versibus; ita & hæc *Barnabæ*, 1306. comprehensa fuisse dicitur. In posteriore deniq; Epistolæ parte reperta ista sunt, à *Clemente Alexandrino*, in libro 2. Stromatum, ex *Barnabâ* citata. Ὁ δὲ Θεὸς, ὁ τοῦ παντὸς κόσμου κυριεύων δώη καὶ ὑμῖν σοφίαν καὶ σύνεσιν, ἐπιστήμην, γνῶσιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, ὑπομονήν. Γίνεσθε οὖν θεοδίδακτοι, ἐκζητοῦντες τί ζητεῖ ὁ Κύριος ἀφ' ὑμῶν· ἵνα εὕρητε ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως τὰς τούτων ἐπιβολάς. ἀγάπης τέκνα καὶ εἰρήνης γνωστικῶς προσαγορεύω. ubi postrema illa, ex *Barnabæ* nostri contextu, ita sunt restituenda. ἵνα σωθῆτε ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. Τούτων ἐπιβολὰς (vel ἐπιβόλους, ut emendat *Sylburgius*) ἀγάπης τέκνα καὶ εἰρήνης γνωστικῶς προσαγορεύω, idem sc. *Barnabas*; sub ipsius epistolæ clausulam, paulo pòst, eos ad quos scribit, ita salutans.

salutans. Σώζεσθε ἀγάπης τέκνα καὶ εἰρήνης. Vt tùm ex principio tùm ex fine manifestè deprehensum appareat; posterius membrum hoc (utcunq; à Latino Interprete silentio prætermissum) ejusdem corporis partem esse, cujus & primum.

Ad totius verò Epistolæ *authorem* & *authoritatem* quod attinet: idem ille *Clemens* (ut de discipulo ipsius *Origine* nihil dicam) & authoris *Barnabæ*, & authoritatis *Apostolicæ*, eam fuisse credidit. In libro enim illo 2° Stromatum, alia posteà testimonia ex eâ producens, hâc utitur præfatione. Ὅπως δ' ἡμεῖς τὰς τοῦ διαβόλου τὰς ἐνεργείας καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰς τὴν τοῦ ἁμαρτωλοῦ ψυχὴν ἐπισπείρειν φαμὲν, οὐ μοι δεῖ πλειόνων λόγων παραθεμένῳ μάρτυν τὸν Ἀποστολικὸν Βαρνάβαν (ὁ δὲ, τῶν ἑβδομήκοντα ἦν, καὶ συνεργὸς τοῦ Παύλου) κατὰ λέξιν ὧδέ πως λέγοντα. *Quomodo autem nos Diaboli operationes, & spiritus immundos in peccatoris animam seminare dicamus, non mihi pluribus verbis opus est si adduxero testem Barnabam Apostolicum (erat autem is * ex septuaginta, & Pauli adjutor) his verbis sic dicentem.* & in 5°. Βαρνάβας, ὁ καὶ αὐτὸς συγκηρύξας τῷ Ἀποστόλῳ κατὰ τὴν διακονίαν τῶν ἐθνῶν τὸν λόγον. *Barnabas, qui ipse quoq; in Gentium ministerio prædicavit verbum unà cum Apostolo Paulo.* Neq; *Apostolici* solùm, sed etiam *Apostoli Barnabæ* nomine, in 2° Stromatum libro, eandem epistolam laudat: ejusdemq; non minùs quàm reliquarum Scripturarum Canonicarum, in libris Hypotyposeôn [h] contractas explicationes exhibuit.

* Idem etiam affirmat, in libro 7. Hypotyposeôn. (apud Euseb. lib. 2. hist. κεφ. α.)

h Ἐπιτετμημένας πεποίηται διηγήσεις. Euseb. lib. 6. hist. κεφ. ιγ, ιδ.

Barnabas Cyprius, qui & Ioseph Levites, cum Paulo gentium Apostolus ordinatus, unam ad ædificationem Ecclesiæ pertinentem epistolam composuit, quæ inter apocryphas scripturas legitur: ait, in Ecclesiasticorum scriptorum Catalogo, B. *Hieronymus*. & libro 13° Commentariorum in Ezechiel. cap. 43. *Vitulum*, inquit, *qui pro nobis immolatus est; & multa scripturarum loca, & præcipuè Barnabæ epistola, quæ habetur inter scripturas apocryphas, nominat.* Vtrùm verò ex propriâ mente ab *Apostolo ad ædificationem Ecclesiæ compositam* hanc fuisse epistolam ille dixerit, ex aliorum autem sensu in *apocryphorum* classem conjecerit; exquirant alii: in eam certè sententiam propendisse illum aliquando, ex *Nominum Hebraicorum* libello colligi posse videatur; in quo, cum reliquis Novi Testamenti scripturis etiam *Barnabæ* istam epistolam conjunctam ab eo fuisse cernimus.

In

In illâ *Nicephori* Constantinopolitani Patriarchæ στιχομετρίᾳ (quam Latinis *Anastasium* Romanæ Ecclesiæ Bibliothecarium tradidisse diximus) à Novi Testamenti *apocryphis* quidem scriptis separatur, sed inter ea *quibus contradicitur* (ut & *Apocalypsis Johannis*) recensetur. In altero verò Indiculo, quem *Anastasii Nicæni* in S. Scripturam Quæstionibus subjectam vidimus, unâ cum *apocryphis* simpliciter adnumeratur: & ipsius *Hieronymi* in Prologo Galeato suffragio accedente, & universalis Ecclesiæ simul judicio, quæ *Barnabæ* scriptum nullum in sacrum Canonem unquàm admisisse comperta est. *Montani* enim spiritu afflatus fuit *Tertullianus*, [i] quum epistolæ ad Hebræos *Barnabæ* affixit titulum: & altera hæc, ἡ φερομένη Βαρνάβα ἐπιστολή, ab *Eusebio* non solùm inter scripturas [k] *quibus contradicitur*, sed etiam inter [l] *nothas* collocatur. Vt hîc etiam locum habeat, quod de aliis ejusdem generis ab *Augustino* est dictum. [m] *Hæc scripta castitas Canonis non recepit: non quòd eorum hominum, qui Deo placuerunt, reprobetur authoritas; sed quòd ista non credantur ipsorum esse.*

Quanquam non longè post ipsius *Barnabæ* tempora exaratam fuisse hanc Epistolam, tot illa à *Clemente Alexandrino* (qui proximo post Apostolos seculo claruit) ex eâ, in *Stromatum* libris, laudata testimonia, fidem faciunt. Quibus & illa ejusdem in *Pædagogo*, lib. 2. cap. 10. adjungere liceat. Καὶ τὸ μὲν λαγὼν καθ' ἔτος πλεονεκτεῖν φασὶ τὴν ἀφόδευσιν, εἰς ἀριθμὸς ὅις βεβίωκεν ἔτεσιν, ἴσχοντα τρυπάς. quæ ex istis Epistolæ hujus mutuatum eum fuisse, monuit me D. *Petrus Turnerus*, Savilianus in Academiâ Oxoniensi Matheseos Professor, eruditissimus. ὅτι ὁ λαγωὸς κατ' ἐνιαυτὸν πλεονεκτεῖ τὴν ἀφόδευσιν. ὅσα γὰρ ἔτη ζῇ, τοσαύτας ἔχει τρυπάς. Sed & aliquam hîc præferunt vetustatis speciem, ipsarum apocrypharum scripturarum, quarum jamdiu in Ecclesiâ obsolevit memoria, citationes non paucæ: inter quas & illam fortasse quis annumeraverit. *Regna in terris decem regnabunt: & resurget retrò pusillus, qui deponet tres in unum.* licèt ea *Danielis* capitulo VII. uti olim in LXX. Interpretum editione legebatur, desumptam fuisse ego quidem existimaverim: quum *Theodotionis* interpretatio (quam in *Daniele*, alterâ illâ posthabitâ, Ecclesiam posteà recepisse confirmat [n] *Hieronymus*) hanc nobis hodie lectionem exhibeat. Δέκα βασιλεῖς ἀναστήσονται, καὶ ὀπίσω

σω

i Tertullian. de Pudicitiâ, cap. 20. & ex eo, Hieronym. Catalog. script. Ecclesiast. in *Paulo*.
k Euseb. lib. 6. histor. Ecclesiast. κεφ. 12, ιγ.
l Id. ibid. lib. 3. κεφ. κε.
m Augustin. de Civitat. Dei, lib. 18. cap. 38.
n Hieron. Præfat. in Daniel.

σω αὐτῶν ἀναςήσε]) ἕτερος, ὃς ὑπεροίσει κακοῖς πάντας τοὺς ἔμπροσθεν, καὶ τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει. quod & ipſum non leve eſt antiquitatis argumentum.

Quare, quod de duobus locis, altero ex Evangelio juxta *Hebraeos* de Servatore à Iobanne baptizando, de * nequitiâ Apoſtolorum altero ex ipſo *Barnabâ* (licèt *Ignatii*, ut dictum eſt, ſubſtituto nomine) à ſe productis, uſurpavit olim *Hieronymus*; [o *Quibus teſtimoniis ſi non uteris ad authoritatem, utere ſaltem ad antiquitatem*:] id ad univerſam hanc Epiſtolam accommodandum cenſemus; ejus *antiquitatem* ita ſuſpicientes, ut *authoritatem* tamen ſententiæ illi Apoſtolicæ ſubjiciendam eſſe non abnuamus. p *Omnia probate: quod bonum eſt tenete.*

* Vid. Cl. Salmaſium, de Trapezit. fœnore, p. 327.

o Hieronym. lib. 3. adverſ. Pelag. cap. 1.

p 1. Theſſal. 5. 21.

INCIPIT EPISTOLA BARNABÆ *feliciter*.

GRÆCA DESIDERANTUR.

AVete, filii, & filiæ, in nomine Domini nostri Iesu Christi, qui vos dilexit in pace. Magnarum & honestarum Dei æquitate abundantiam sciens esse in vobis; supra modum exhilaror beatis & præclaris spiritibus vestris, quòd sic naturalem gratiam accepistis. Propter quod plurimùm gratulor mihi, sperans liberari, quia verè video in vobis infusum spiritum ab honesto fonte Dei. Cùm persuasum mihi sit hoc, & plenus sciam, quia dum ad vos allo-

alloquor, multa mihi bona ſucceſſerunt in via æquitatis domini; ideo fors & ego cogito diligere vos ſuper animam meam, quia magnitudo fidei & dilectio habitat in illo, & ſpes vitæ illius. Cogitans ergo hoc, quaſi mihi curæ fuerit, ut vobiſcum partiar, ex eo quod accepi [futurum mihi talibus ſpiritibus ſervientes. Hæc in mercede] adpropiavi pauca vobis mittere, ut fidem veſtram conſummatam habeatis & ſcientiam. Tres ſunt ergo conſtitutiones Domini, vitæ ſpes, initium, & conſummatio. Propalavit enim Dominus per Prophetas, qui præterierunt, & futurorum dedit nobis initia ſcire: ſicut ergo locutus eſt, honeſtius & altius accedere ad aram illius. Ego autem non tanquam doctor, ſed unus ex vobis, demonſtrabo pauca, per quæ in plurimis lætiores ſitis.

Ex Clement. Alexandrin. Stromat. lib. 2.

ἀφ᾽ οὗ ἔλαβον μέρους, ἐσπούδασα κατὰ μικρὸν ὑμῖν πέμψαι· ἵνα μετὰ τῆς πίστεως ὑμῶν τελείαν ἔχητε καὶ τὴν γνῶσιν.

Cum

Ex Clement. Alexandrin. Ibid.

Τῆς μὲν οὖν πίστεως ἡμῶν εἰσιν οἱ συλλήπτορες φόβος καὶ ὑπομονή· Τὰ δὲ συμμαχοῦντα ἡμῖν, μακροθυμία καὶ ἐγκράτεια. Τούτων οὖν τὰ πρὸς τὸν κύριον μενόντων ἁγνῶς, συνευφραίνονται αὐτοῖς σοφία, σύνεσις, [ἐπιστήμη, γνῶσις.]

Ex interpr. LXX.

Τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν, λέγει Κύριος; πλήρης εἰμὶ ὁλοκαυτωμάτων κριῶν, καὶ στέαρ ἀρνῶν καὶ αἷμα ταύρων καὶ τράγων οὐ βούλομαι, οὐδ᾽ ἂν ἔρχησθε ὀφθῆναί μοι. Τίς γὰρ ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; πατεῖν τὴν αὐλήν μου οὐ προσθήσεσθε. ἐὰν φέρητέ μοι σιμίδαλιν,

Cum ſint ergo dies nequiſſimi, & contrarius habeat hujus ſæculi poteſtatem; debemus attendentes inquirere æquitates domini. Fidei ergo noſtræ adjutor eſt timor & ſuſtinentia: quæ autem nobiſcum pugnant, patientia eſt & continentia. Hæc cum apud Dominum permanent caſta, conlætantur illis ſapientia & intellectus: adaperuit enim nobis per omnes prophetas, quia non utitur noſtras, neq; hoſtias, neq; victimas, neq; oblationes, hæc dicens; *Quò mihi multitudinem* Eſa. 1. 11. *ſacrificiorum veſtrorum, dicit Dominus? Plenus ſum holocauſtomatibus arietum, & pinguaminibus agnorum, & ſanguinem taurorum & hircorum nolo, nec ſi veniatis videri mihi. Quis enim exquiſivit hæc de manibus veſtris? calcare aulam meam non adjicietis: ſi attuleritis mihi ſimilaginem,*

nem, vanum supplicamentum, execratio mihi est: neomenias vestras, & sabbata, & diem magnum non sustineo: jejunium, & ferias, & dies festos vestros odit anima mea. Hæc ergo vacua fecit, ut nova lex Domini nostri Iesu Christi, quæ sine jugo necessitatis est, humanam habeat oblationem. Dicit iterum Do-
Iere. 7. 22. minus ad illos; *Nunquid ego præcepi parentibus vestris, cùm exierunt de terra Ægypti, ut offerrent mihi hostias, & victimas? Sed hoc præcepi illis dicens;* Vnusquisq; vestrum adversus proximum suum non habeat malitiam, & juramentum mendum non habeat. intelligere ergo debemus, cùm non simus sine intellectu, consilium benignitatis Patris nostri, quia nobis dicit, volens nos similiter errantes quærere, quemadmodum ad illum accedamus: nobis
Psal. 50. 19. enim sic dicit; *sacrifici-*

μάταιον· θυμίαμα, βδέλυγμά μοι ἐστί· τὰς νουμηνίας ὑμῶν, καὶ τὰ σάββατα, καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχομαι. νηστείαν, καὶ ἀργίαν, καὶ τὰς ἑορτὰς ὑμῶν, μισεῖ ἡ ψυχή μου.

Ex. Interp. LXX.

Ὅτι οὐκ ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου περὶ ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας. Ἀλλ᾽ ἢ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐνετειλάμην αὐτοῖς, λέγων.

um

Ex Interp. LXX.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ex Interpr. LXX.

Ἵνα τί μοι νηστεύετε, ὡς σήμερον ἀκουσθῆναι ἐν κραυγῇ τὴν φωνὴν ὑμῶν; οὐ ταύτην τὴν νηστείαν ἐγὼ ἐξελεξάμην, καὶ ἡμέραν ταπεινοῦν ἄνθρωπον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. οὐδ' ἂν κάμψῃς ὡς κρικὸν (MS. Alexandrin. κλοιὸν) τὸν τράχηλόν σου, καὶ σάκκον καὶ σποδὸν ὑποστρώσῃς, οὐδ' οὕτω καλέσετε νηστείαν δεκτήν.

Ibid.

Λῦε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διάλυε στραγγαλιὰς βιαίων συναλλαγμάτων, ἀπόστελλε τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, καὶ πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διάσπα. Διάθρυπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου, καὶ

um Domino, cor. contribulatum & humiliatum Deus non despicit. Certius ergo inquirere debemus, fratres, de salute nostra, ut nequam non habeat introitum in nobis, & evertat nos à vita nostra. Dicit ergo iterum de his ad illos; *ut quid mihi jejunatis? ut hodie audiatur vox vestra in clamore? Non tale jejunium elegi, dicit Dominus, ut quis humiliet animam suam sine causa; neque si curvaveris quasi circulum collum tuum, & sacco te circumdederis, & cinerem sub te straveris, nec sic celebrabis mihi jejunium acceptum.* Ad nos autem sic dicit. [*Cùm jejunaveritis,*] *solve omnem nodum injustitiæ, & omnem consignationem iniquam dele, resolve suffocationes impotentium commerciorum, dimitte quassatos in remissionem, & omnem cautionem malignam dissipa. Frange esurienti panem tuum, & egenos*

Esaiæ. 58. 4. &c.

egenos sine tecto induc in domum tuam: si videris nudum, vesti, & domesticos seminis tui non despicies. Tunc erumpet temporaneum lumen tuum, & vestimenta tua citò oriuntur; & præibit ante te justitia, & claritas Dei circumdabit te; tunc exclamas, & Deus exaudiet te: cùm adhuc loqueris dicet, Ecce adsum. Si abstuleris à te nodum, & suadelam malorum, & verbum murmurationis, & dederis esurienti panem ex animo. In hoc ergo, fratres, providens est & misericors Deus, quia in simplicitate crediturus esset populus, quem comparavit dilecto suo, antè ostendit omnibus nobis, ut non incurramus tanquam proselyti ad illorum legem. Oportet ergo non de instantibus multum scrutantes scribere, quæ non possint sanare. Fugiamus ergo ab omni opere iniquitatis, & odio habeamus errorem

πτωχοὺς ἀστέγους εἴσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Ἐὰν ἴδῃς γυμνὸν, περίβαλε· καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων τοῦ σπέρματός σου οὐχ ὑπερόψει. Τότε ῥαγήσεται πρώϊμον τὸ φῶς σου, καὶ τὰ ἰάματά σου ταχὺ ἀνατελεῖ. Καὶ προπορεύσεται ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη σου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ περιστελεῖ σε. Τότε βοήσῃ, καὶ ὁ Θεὸς εἰσακούσεταί σου, ἔτι λαλοῦντός σου ἐρεῖ, Ἰδοὺ πάρειμι. Ἐὰν ἀφέλῃς ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον, καὶ χειροτονίαν, καὶ ῥῆμα γογγυσμοῦ, καὶ δῷς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου.

rorem hujus temporis, ut futura diligamus. Non debemus animæ nostræ ſpatium, ut poſſit habere poteſtatem diſcurrendi cum nequiſſimis & peccatoribus, nequando ſimilemus illis. *Conſummata* enim *tentatio*, de qua ſcriptum eſt, ſicut Daniel dicit, adpropinquavit: propter hoc enim Dominus interdicit tempora & dies, ut adceleret dilectos illius ad hæreditatem ſuam: Dicit autem ſic Propheta; *Regna in terris decem regnabunt, & reſurget retrò puſillus Rex, qui deponet tres in unum.* De regnis ſimiliter. De hoc ipſo dicit iterum Daniel; *Et vidi quartam beſtiam, nequam, & fortem, & ſæviorem cæteris beſtiis marinis, & apparuerunt illi decem cornua, & aſcendit aliud cornu breve in medio illorum, & dejecit cornua tria de majoribus cornibus.* Intelligere ergo debemus adhuc

an, *intercidit?* ex Matth. 24. 22.

Dan. 7. 24. *Vid præmonit. ad Lect.*

Dan. 7. 7.

Ex Edit. L X X.

Ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ θηρίον τέταρτον φοβερὸν καὶ ἔκθαμβον· καὶ διαφέρον περισσῶς παρὰ πάντα τὰ θηρία· καὶ κέρατα δέκα αὐτῷ· καὶ ἰδοὺ κέρας ἕτερον μικρὸν ἀνέβη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ τρία κέρατα τῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐξερριζώθη.

huc, & hoc rogo vos tanquam unus ex vobis, omnes amans ſuper animam meam, ut adtendatis vobis, & non ſimiletis eis qui peccata ſua congerunt, & dicunt; quia teſtamentum illorum & noſtrum eſt. Noſtrum eſt autem, quia illi in perpetuum perdiderunt illud, quod Moyſes accepit: dicit enim Scriptura; *Et fuit Moyſes in monte jejunans quadraginta diebus, & quadraginta noctibus*, & accepit teſtamentum à Domino, tabulas lapideas ſcriptas manu Dei, ſed converſi in idola perdiderunt illud: dicit enim Dominus Moyſi; *Moyſes, deſcende celerius: quomodo præteriit legem populus tuus, quem eduxiſti de terra Ægypti*? Et projecit Moyſes tabulas lapideas de manibus ſuis, & confractum eſt teſtamentum eorum, ut dilectio I E S U conſignetur in præcordiis veſtris, in ſpem fidei

Exod. 34.28.

Exod. 32.7.

LXX.

Καὶ ἦν Μωϋσῆς ἔναντι κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας. ἄρτον οὐκ ἔφαγε, καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιε.

LXX.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· Βάδιζε, τὸ τάχος κατάβηθι ἐντεῦθεν, ἠνόμησε γὰρ ὁ λαός σου ὃν ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

illius

illius, propter quod adtendamus novissimis diebus: nihil enim proderit nobis omne tempus vitæ nostræ, & fidei, si non modo animum ad futuras tentationes habeamus, sicut dicit filius Dei; Resistamus omni iniquitati, & odio habeamus eam. Ergo considerate opera malæ viæ: non separatim debetis seducere vos, tanquam justificati; sed in unum convenientes, inquirite quod communiter dilectis conveniat, & prosit: dicit enim scriptura; *Væ* Esa. 5. 21.
illis, qui sibi soli intelligunt, & apud se docti videntur. Simus spiritales, simus templum consummatum Deo: inquantũ est in nobis, meditemur timorem Dei, & custodiamus mandata illius. Dominus non acceptâ personâ judicat mundum. Vnusquisq; secundùm quæ facit accipiet. Si fuerit bonus, bonitas eum antecedit;

Ex Clement. Alexandrin. Stromat. lib. 2.

Οὐαὶ οἱ συνετοὶ παρ᾽ ἑαυτοῖς, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἐπιστήμονες. Πνευματικοὶ γενώμεθα, ναὸς τέλειος τῷ Θεῷ· ἐφ᾽ ὅσον ἐστὶν ἐφ᾽ ἡμῖν, μελετῶμεν τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσειν ἀγωνιζώμεθα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ [ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασιν αὐτοῦ εὐφρανθῶμεν.]

ſine qua merces nequitiæ eum ſequitur. Attendite, nequando quieſcentes jam vocati addormiamus in peccatis noſtris: & nequam accipiens poteſtatem noſtram ſuſcitet & excludat à regno Dei.

Adhuc & illud intelligite, cum videritis tanta ſigna & monſtra in populo Iudæorum (& ſic illos dereliquit Dominus) attendamus ergo, ne fortè (ſicut ſcri-
Matth. 22. 14. ptum eſt) *multi vocati, pauci electi* inveniamur: propter hoc Dominus ſuſtinuit tradere corpus ſuum in exterminium ut remiſſione peccatorum ſanctificemur, quod eſt ſparſione ſanguinis illius. Scriptum eſt enim de illo, quædam ad populum Iudæorum, quædam ad nos. Dicit au-
Eſa. 53. 5. tem ſic; *vulneratus eſt propter iniquitates noſtras, et vexatus eſt propter peccata noſtra, ſanguine illius ſanati ſumus: tanquam ovis ad*

Ex Matth.

πολλοὶ κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Ex interpr. LXX.

ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν· τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν. Ὡς πρόβατον ἐπὶ

victi-

σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐνώπιον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

LXX.

οὐκ ἀδίκως ἐκτείνονται δίκτυα πτερωτοῖς.

LXX.

ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν.

victimam adductus est, et sicut agnus coram tondente se sic non aperuit os suum. Supergratulari ergo debemus Domino, quia & præterita nobis ostendit, & sapienter fecit, ut de futuris non simus sine intellectu: dicit autem; *Non injustè tenduntur retia avibus*; Hoc dicit, quia justè periet homo habens viam, veritatis scientiam, & se à via tenebrosa non continet adhuc, & ad hoc Dominus sustinuit pati pro anima nostra, cum sit orbis terrarum Dominus, qui dixit die ante constitutionem seculi; *Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram.* Quomodo ergo sustinuit, cum ab hominibus hoc pateretur, discite; Prophetæ ab ipso habentes donum, in illum prophetaverunt: ille autem ut vacuam faceret mortem, & de mortuis resurrectionem ostenderet, quia in carne oportebat

Prov. 1. 17.

Gen. 1. 26.

tebat eum apparere, sustinuit uti promissum parentibus redderet, & ipse sibi populum parans resurrectione factâ in terris, judicabat illis, ad vitam ducens populum Iudæorum, & magna signa & monstra faciens, non crediderunt, nec dilexerunt illum. Tunc Apostolos suos, qui incipiebant prædicare evangelium suum, elegit, qui erant super omne peccatum peccatores, ut ostenderet, *quia* Luc. 5. 32. *non venit vocare justos, sed peccatores:* tunc ostendit se esse filium Dei. Si enim non venisset in carne, quomodo possent homines sanari, cum respicientes solem, qui est opus manûs Dei, non possint radios ejus diutiùs intueri? Filius ergo Dei ideo in carne venit, ut consummationem peccatorum definiret eis, qui persequuti

*** καὶ δι' ἡμᾶς ὑπὸ τῶν λαὸν τὸν κενὸν ἑτοιμάζων ἐπέδειξεν ἐπὶ τῆς γῆς ὤν, ὅτι τὴν ἀνάστασιν αὐτὸς ποιήσας κρινεῖ, πέρας γέτοι διδάσκων τὸν Ἰσραὴλ καὶ τηλικαῦτα τέρατα καὶ σημεῖα ποιῶν ἐκήρυξε, καὶ ὑπερηγάπησεν αὐτόν. Ὅτε δὲ τοὺς ἰδίους ἀποστόλους τοὺς μέλλοντας κηρύσσειν τὸ εὐαγγέλιον αὐτοῦ ἐξελέξατο, ὄντας ὑπὲρ πᾶσαν ἁμαρτίαν ἀνομωτέρους, ἵνα δείξῃ ὅτι οὐκ ἦλθε καλέσαι δικαίους ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, τότε ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν υἱὸν Θεοῦ εἶναι. Εἰ γὰρ μὴ ἦλθεν ἐν σαρκὶ πῶς ἂν ἐσώθημεν ἄνθρωποι [βλέποντες αὐτόν,] ὅτι τὸν [μέλλοντα μὴ εἶναι] ἥλιον ἔργον χειρῶν αὐτοῦ ὑπάρχοντα βλέποντες οὐκ ἰσχύουσιν εἰς τὰς ἀκτῖνας αὐτοῦ ἀντοφθαλμῆσαι; Οὐκοῦν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰς τοῦτο ἦλθεν ἐν σαρκὶ ἵνα τὸ τέλειον τῶν ἁμαρτιῶν κεφαλαιώσῃ τοῖς διώξασιν ἐν

sunt

θανάτῳ τοὺς προφήτας αὐτοῦ. [Οὐκοῦν εἰς τοῦτο ὑπέμεινε.] Λέγει γὰρ ὁ Θεὸς τὴν πληγὴν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, ὅτι ἐξ αὐτῶν, * ὅταν πατάξω τὸν ποιμένα τότε σκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης. Αὐτὸς ἠθέλησεν οὕτω παθεῖν [ἔδει γὰρ ἵνα ἐπὶ ξύλου πάθῃ.] Λέγει γὰρ ὁ προφητεύων ἐπ' αὐτῷ. Φεῖσαί μου τῆς ψυχῆς ἀπὸ ῥομφαίας, καθήλωσόν μου τὰς σάρκας, ὅτι πονηρευομένων συναγωγαὶ ἐπανέστασάν μοι. Καὶ πάλιν λέγει· ἰδοὺ τέθεικά μου τὸν νῶτον εἰς μάστιγας, καὶ τὰς σιαγόνας εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου ἔθηκα ὡς στερεὰν πέτραν. Ὅτε οὖν ἐποίησεν ἐντολὴν, τί λέγει; Τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἢ τίς ὁ δικαιζόμενός μοι; ἐγγισάτω τῷ παιδὶ κυρίου. Οὐαὶ ὑμῖν ὅτι πάντες ὑμεῖς παλαιωθήσεσθε ὡς ἱμάτιον, καὶ σὴς καταφάγεται ὑμᾶς. Καὶ πάλιν λέγει ὁ προφήτης, ἐπεὶ ὡς λίθος ἰσχυρὸς ἐτέθη εἰς συντρι-

sunt ad mortem Prophetas illius: dicit autem Isaias; *plagà corporis illius omnes sanati sumus.* (Esa. 53.5.) Et alius propheta; *Feriam pastorem & dispergentur oves gregis:* (Zach. 13.7.) ipse autem voluit sic pati. Dicit enim qui prophetat de illo; *parce animæ meæ à gladio, & confige clavis carnes meas, quia nequissimorum conventus insurrexit in me.* (Psal. 21.21. Psal. 118. 119. Psal. 21.17.) Et iterum dicit; *Ecce posui dorsum meum ad flagella, et maxillas meas ad palmas: faciem autem meam posui tanquam solidam petram.* (Esa. 50.6.) Cùm autem fecit Dei præceptum, quid dicit? *Quis est qui contradicit? [resistat mihi:] quis aqualis futurus est mihi? propinquet puero Dei. Væ vobis quia vos omnes veterascitis tanquam vestimentum, et tinea devorabit vos.* (Esa. 50.9.) Iterum dicit Propheta; Tanquam lapis expositus est in afflictio-

ne:

Esa. 28.16. ne: *Ecce mittam in fundamenta Sion lapidem pretiosum, electum.* Et quid dicit? *Et qui crediderit in illum non confundetur.* In lapide ergo fides nostra? Absit. Sed quia in fortitudine posuit corpus illius, dicit
Psal. 117.22.23. iterum Propheta; *Lapidem, quem reprobaverunt ædificantes, hic factus est in caput anguli. Hic est dies, quem fecit Dominus.* Quid ergo di-
Psal. 21.17. Psal. 118.12. cit? *Circumvenerunt me conventus nequißimorũ, vallaverunt me tanquam*
Psal. 21.19. *apes.* [Et iterum dixit;] *super vestẽ meam sortes miserunt.* In carne ergo incipiente illo venire, ante ostensa sunt quæ passurus erat. Dicit ergo Propheta ad Iudæos;
Esa. 3.9. *Væ animæ iniquorum, qui*

σιών, ἰδοὺ ἐμβάλλω εἰς τὰ θεμέλια Σιὼν λίθον πολυτελῆ, ἐκλεκτόν, [ἀκρογωνιαῖον, ἔντιμον.] Εἶτα τί λέγει; καὶ ὃς ἐλπίσει ἐπ' αὐτόν, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐπὶ λίθον οὖν ἡμῶν ἡ ἐλπίς; μὴ γένοιτο. Ἀλλ' ἐπεὶ ἐν ἰσχύϊ ἔθηκε τὴν σάρκα αὐτοῦ [ὁ κύριος, λέγει γάρ, καὶ ἔθηκέ με ὡς στερεὰν πέτραν.] Λέγει δὲ πάλιν ὁ προφήτης, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. [Καὶ πάλιν λέγει.] αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα [ἡ μεγάλη καὶ θαυμαστή,] ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος. [Ἁπλούστερον ὑμῖν γράφω ἵνα συνίητε, ἐγὼ περίψημα τῆς ἀγάπης ὑμῶν.] Τί οὖν λέγει [πάλιν ὁ προφήτης;] περιέσχε με συναγωγὴ πονηρευομένων, ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Ἐν σαρκὶ οὖν αὐτοῦ μέλλοντος φανεροῦσθαι [καὶ πάσχειν,] προεφανεροῦτο τὸ πάθος. Λέγει γὰρ ὁ προφήτης ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν ὅτι βεβου-

dicunt

λοῦνται] βουλὴν πονηρὰν καθ' ἑαυτῶν, εἰπόντες, δήσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστί. Λέγει δὲ καὶ Μωσῆς αὐτοῖς, ἰδοὺ τάδε λέγει κύριος ὁ θεός, εἰσέλθετε εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὤμοσεν κύριος τῷ Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ· καὶ κατακληρονομήσατε αὐτὴν, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. Τί λέγει ἡ γνῶσις μάθετε· ἐλπίσατε ἐπὶ τὸν ἐν σαρκὶ μέλλοντα φανεροῦσθαι ὑμῖν [Ἰησοῦν.] Ἄνθρωπος γῆ ἐστὶ [πάσχουσα·] ἀπὸ προσώπου γὰρ τῆς γῆς ἡ πλάσις τοῦ Ἀδὰμ ἐγένετο. Τί οὖν λέγει, τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, τὴν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι; Εὐλογητὸς ὁ κύριος ἡμῶν, ὁ σοφίαν καὶ νοῦν θέμενος ἐν ἡμῖν τῶν κρυφίων αὐτοῦ· λέγει γὰρ ὁ προφήτης· παραβολὴν κυρίου τίς νοήσει, εἰ μὴ σοφὸς, καὶ ἐπιστήμων, καὶ ἀγαπῶν τὸν κύριον αὐτοῦ; Ἐπεὶ οὖν ἀνακαινίσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἀφέσει τῶν ἁμαρτιῶν ἐ-

dicunt inter se; circumveniamus justum, quia insuavis est nobis. Et Moyses autem dicit ad illos; Hæc dicit Dominus Deus; *Intrate in terram bonam, quam promisit Dominus Abrahæ, Isaac, et Iacob: et domini estote illius terræ, quæ trahit lac et mel.* Dan. 11.9. Quid dicat scientia, discite: credite, inquit, in eum, qui in carne apparebit: hic homo enim terra est, cum ex terra sit figmentum Adæ. Quid ergo dicit, *in terram bonam, fluentẽ lac et mel?* Ibid. [Et,] Benedictus Dominus, quia sapientiam & sensum posuit in nobis absconditorum suorum. Dicit autem & per Prophetas; *parabolam Domini quis intelliget, nisi sapiens, et diligens Dominum suum?* Quia ergo cum nos innovavit in remissionem peccatorum,

fecit nos aliam figuram tanquam pueros habere, ut spiritu figuraret nos. Non enim sicut dicit scriptura; *faciamus*
Gen. 1. 26.
hominem ad imaginem, & similitudinem nostram, & supersit bestiis terræ, & avibus cœli, & piscibus maris. Et Dominus videns bonam figuram nostram, dixit; Crescite, & multiplicate, & replemini terram. Iterum vobis ostendam, quomodo vobis dicit secundam figuram: In novissimis, dicit Dominus; Ecce facio novissima tanquam priora. Propter hoc ergo prædicavit Propheta; *Intrate*
Deut. 11. 9.
in terram, quæ trahit lac, & mel, & dominamini ejus: quia ipse incipiebat apparere, & in

ποίησεν ἡμᾶς ἄλλον τύπον ὡς παιδίου ἔχειν τὴν ψυχὴν, ὡς ἂν δὴ καὶ ἀναπλασσομένους αὐτὸς ἡμᾶς. Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ περὶ ἡμῶν ὡς λέγει τῷ υἱῷ, ποιήσωμεν κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν ἡμῶν τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἀρχέτωσαν τῶν θηρίων τῆς γῆς, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης. Καὶ εἶπε κύριος ἰδὼν τὸ καλὸν πλάσμα ἄνθρωπον· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν. [Ταῦτα πρὸς τὸν υἱόν.] Πάλιν σοι ἐνδείξω πῶς πρὸς ἡμᾶς δευτέραν πλάσιν ἐπ' ἐσχάτων ἐποίησε. Λέγει κύριος, ἰδοὺ ποιήσω τὰ ἔσχατα ὡς τὰ πρῶτα. Εἰς τοῦτο οὖν ἐκήρυξεν ὁ προφήτης, Εἰσέλθετε εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. [Ἴδε οὖν ἡμεῖς ἀναπεπλάσμεθα, καθὼς πάλιν ἐν ἑτέρῳ προφήτῃ λέγει, ἰδοὺ λέγει κύριος ἐξελῶ τούτων (τουτέστιν ὧν προέβλεπε τὸ πνεῦμα κυρίου) τὰς λιθίνας καρδίας, καὶ βαλῶ τὰς σαρκίνας αὐτοῖς·] ὅτι ἔμελλεν ἐν σαρκὶ φανεροῦσθαι, καὶ ἐν ἡμῖν

nobis

κατοικεῖν. Ναὸς γὰρ [ἅγιος] ἀδελφοί μου τῷ κυρίῳ τὸ κατοικητήριον ἡμῶν τῆς καρδίας. Λέγει γὰρ πάλιν κύριος, καὶ ἐν τίνι ὀφθήσομαι τῷ κυρίῳ τῷ θεῷ μου καὶ δοξασθήσομαι; λέγει, ἐξομολογήσομαι ἐν ἐκκλησίᾳ ἐν μέσῳ ἀδελφῶν μου, καὶ ψαλῶ ἀνὰ μέσον ἐκκλησίας ἁγίων. Οὐκοῦν ἡμεῖς ἐσμὲν οὓς εἰσήγαγεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν; Τὶ οὖν τὸ γάλα καὶ μέλι; ὅτι πρῶτον τὸ παιδίον μέλιτι, εἶτα γάλακτι ζωοποιεῖται, οὕτω καὶ ἡμεῖς τῇ πίστει τῆς ἐπαγγελίας, καὶ τῷ λόγῳ ζωοποιούμενοι, ζήσομεν κατακυριεύοντες τῆς γῆς. [Προείρηκε γὰρ ἐπάνω, ὅτι αὐξανέσθωσαν καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων.] Τὶ οὖν ὁ δυνάμενος νῦν ἄρχειν θηρίων ἢ ἰχθύων ἢ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ; Αἰσθάνεσθαι γὰρ ὀφείλομεν ὅτι τὸ ἄρχειν ἐξουσία ἐστὶν, ἵνα τις ἐπιτάξας κυριεύσῃ. [Εἰ οὖν οὐ γίνεται] τοῦτο νῦν, ἄρα ἡμῖν εἴρηκε ποτὲ ὅταν καὶ αὐτοὶ τελειωθῶμεν κληρονόμοι τῆς διαθήκης κυρίου γενέσθαι;] Οὐκοῦν νοεῖτε τέκνα

nobis habitare: templum enim Domini inhabitatio cordis nostri est: Dicit ergo iterum; *& quomodo apparebo Deo Domino meo? Et magnificabor, inquit, confitebor in Ecclesia fratrum meorum, & decantabo tibi in Ecclesia Sanctorum.* Psal. 21.23.
Nos ergo sumus, quos induxit in terram bonam. Quid ergo lac & mel? Quia ab initio infans melle & lacte vivificatur: sicut per fidem promissionis verbo dũ adnutrimur, sic vivificamur, dominatum agentes terræ. Quis est qui possit modo esse super bestias, aut super aves, aut super pisces? Sentire debetis quia super esse potestatis est, ut quis imperans Dominus sit. Intelligite ergo, filii dile-

eſti, quia omnia bonus Dominus oſtendit nobis, ut ſciremus, cum per omnia gratias agere debeamus. Si ergo filius Dei, cum ſit Dominus, qui incipiet judicare vivos & mortuos, paſſus eſt, ut plaga illius vivificaret nos, credamus, quia filius non poterat pati, niſi propter nos. Sed & potatur aceto & felle: audite quemadmodum de hoc ſignificaverint ſacerdotes templi in ſcripta lege

Levit. 23. 7. præcepti, *ut ſi quis non jejunaret jejunium, morte moreretur*, præcepit Dominus: quia ipſe pro peccatis noſtris incipiebat vas ſpiritûs ſui offerre hoſtiam, ut & figuram, quæ fuerat ſub *Iſaac*, qui oblatus eſt ad aram, conſummaret. Quid dicit Propheta; & manducent de hirco, quem oblaturi ſunt ad

εὐφροσύνης, ὅτι πάντα ὁ καλὸς κύριος προεφανέρωσεν ἡμῖν, ἵνα γνῶμεν, ᾧ κατὰ πάντα εὐχαριστοῦντες ὀφείλομεν αἰνεῖν. Εἰ οὖν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὢν κύριος, καὶ μέλλων κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς, ἔπαθεν, ἵνα ἡ πληγὴ αὐτοῦ ζωοποιήσῃ ἡμᾶς, πιστεύσωμεν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ οὐκ ἠδύνατο παθεῖν εἰ μὴ δι' ἡμᾶς. Ἀλλὰ καὶ [σταυρωθεὶς] ἐποτίζετο ὄξει καὶ χολῇ. ἀκούσατε πῶς περὶ τούτου πεφανέρωκεν οἱ ἱερεῖς τοῦ λαοῦ γεγραμμένης ἐντολῆς αὐτοῦ, ὃς ἂν μὴ νηστεύσῃ τὴν νηστείαν, θανάτῳ ἐξολοθρευθήσεται, ἐνετείλατο κύριος, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν ἤμελλε σκεῦος τοῦ πνεύματος προσφέρειν θυσίαν, ἵνα καὶ ὁ τύπος ὁ γενόμενος ἐπὶ Ἰσαὰκ τοῦ προσενεχθέντος ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τελεσθῇ. Τί οὖν λέγει ἐν τῷ προφήτῃ, καὶ φαγέτωσαν ἐκ τοῦ τράγου τοῦ προσφερομένου τῇ νηστείᾳ

jejunium

ὑπὲρ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν;
(προσέχετε ἀκριβῶς) καὶ φα-
γέτωσαν οἱ ἱερεῖς μόνοι πάν-
τες τὸ ἔντερον ἄπλυτον μετὰ
ὄξους. Πρὸς τί; Ἐπειδὴ ἐμὲ
εἶδον ὑπὲρ ἁμαρτιῶν μέλ-
λοντα τοῦ λαοῦ τοῦ καινοῦ
προσφέρειν τὴν σάρκα μου
μέλλεται ποτίζειν χολὴν μετὰ
ὄξους. Φάγετε ὑμεῖς μόνοι τοῦ
λαοῦ νηστεύοντες, καὶ κοπτομένου
ἐπὶ σάκκῳ καὶ σποδῷ, ἵνα δεί-
ξῃ ὅτι δεῖ αὐτὸν παθεῖν ὑπ'
αὐτῶν. Πῶς οὖν ἐνετείλατο
προσέχετε. Λάβετε δύο
τράγους καλοὺς καὶ ὁμοίους καὶ
προσενέγκατε, καὶ λαβέτω ὁ
ἱερεὺς τὸν ἕνα ὡς ὁλοκαύτω-
μα· τὸν δὲ ἕνα τί ποιήσουσιν;
Ἐπικατάρατος φησὶν ὁ Εἷς.
Προσέχετε πῶς ὁ τύπος τοῦ
Ἰησοῦ φανεροῦται. Καὶ ἐμπτύ-
σατε πάντες, καὶ κατακεντή-
σατε, καὶ περιθέτε τὸ ἔριον
τὸ κόκκινον περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ οὕτως εἰς ἔρη-
μον βληθήτω. Καὶ ὅταν γένηται οὕτως, ἄγει ὁ βαστάζων τὸν

jejunium pro omnibus
peccatis? (Attendite dili-
genter;) & manducent
sacerdotes soli intesti-
num non lotum cum a-
ceto. Ad quid? Quoni-
am me pro peccatis po-
puli mei incipiente of-
ferre corpus meum po-
tabitis aceto cum felle.
Manducate vos soli, po-
pulo jejunante; & plan-
gite vos in cilicio & ci-
nere. Et ut ostenderet,
quia ab illis debet pati,
sic præcepit; *Sumite hir-* Levit. 16. 7.
cos duos bonos similes, &
offerte, et accipiant sa-
cerdotes unum holocau-
stum pro peccatis; alium
autem in maledictione.
Adtendite, quomodo fi-
gura Iesu ostendebatur.
Expuite illum, [inquit,]
omnes, & pungite; & im-
ponite lanam coccineam
circa caput illius, & sic
in eremum ponatur. Et
cùm ita factum fuerit,
adducite, qui ferat hir-

cum in eremum, & auferat, & ponat illum in ſtirpem quæ dicitur rubus, cujus & fructus in agris adſuemus invenientes manducare, hujus ſtirpis dulces fructus inveniuntur. Ad quid ergo hoc, adtendite; unum in aram, alium tanquam maledictum? Et quare is, qui maledictus, coronatus? Quia videbunt illum tunc in illa die chlamydem habentem coccineam circa corpus, & dicent; Nonne hic eſt quem nos crucifiximus, faſtidientes, & conſpuentes, & compungentes? Verè hic fuit, qui tunc ſe dicebat eſſe filium Dei. Sicut ergo ſimilis, ſic ſimiles hirci & æquales, ut cum viderint unum ex illis tunc paſcentem, admirentur in ſimilitudinem capri. Ergo videtis figuram ejus, qui paſſurus erat Ieſus; quare & lanam in

τράγον εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἀφαιρεῖ [τὸ ἔριον,] καὶ ἐπιτίθησιν ἐπὶ φρύγανον τὸ λεγόμενον ῥαχίηλ, οὗ καὶ τοὺς βάτους εἰώθαμεν τρώγειν ἐν τῇ χώρᾳ εὑρίσκοντες, οὕτω μόνης τῆς ῥαχοῦς οἱ καρποὶ γλυκεῖς εἰσίν. Τί οὖν καὶ τοῦτο; προσέχετε, τὸν μὲν ἕνα ἐπὶ θυσιαστήριον, τὸν δὲ ἕνα ἐπικατάρατον ἐστεφανωμένον; Ἐπειδὴ ὄψονται αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τὸν ποδήρη ἔχοντα κόκκινον περὶ τὴν σάρκα, καὶ ἐροῦσιν· ὅτι οὗτός ἐστιν ὅν [ποτὲ] ἡμεῖς ἐσταυρώσαμεν, ἐξουθενήσαντες, καὶ κατακεντήσαντες, καὶ ἐμπαίξαντες. Ἀληθῶς οὗτος ἦν, ὁ τότε λέγων ἑαυτὸν υἱὸν Θεοῦ εἶναι. Πῶς γὰρ ὁμοίως δεῖ τοῦτο, ὁμοίους τοὺς τράγους καλοὺς καὶ ἴσους, ἵν' ὅταν ἴδωσιν αὐτὸν ποτὲ ἐρχόμενον, ἐκπλαγήσονται ἐπὶ τῇ ὁμοιότητι τοῦ τράγου. Οὐκοῦν ἴδε τὸν τύπον τοῦ μέλλοντος παθεῖν Ἰησοῦ; Τί δὲ ὅτι τὸ ἔριον καὶ μέσον τῶν

ἀκανθῶν τιθέασιν. Τύπος ἐστὶ τοῦ Ἰησοῦ τῇ ἐκκλησίᾳ κείμενος, ἵνα ὃς ἐὰν θέλῃ τὸ ἔριον ἆραι τὸ κόκκινον, δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν, διὰ τὸ εἶναι φοβερὰν τὴν ἄκανθαν, καὶ θλιβέντα κυριεῦσαι. Οὕτω φησὶν οἱ θέλοντές με ἰδεῖν, καὶ ἅψασθαί μου τῆς βασιλείας, ὀφείλουσι θλιβέντες καὶ παθόντες λαβεῖν με. Τίνα δὲ δοκεῖτε τύπον εἶναι, ὅτι ἐντέλλεται τῷ Ἰσραὴλ, προσφέρειν δάμαλιν τοὺς ἄνδρας ἐν οἷς ἁμαρτίαι τέλειαι, καὶ σφάζοντας κατακαίειν, καὶ αἴρειν τότε τὴν σποδὸν παιδία, καὶ βάλλειν εἰς ἄγγη, καὶ περιτιθέναι τὸ ἔριον τὸ κόκκινον, καὶ τὸν ὕσσωπον, καὶ οὕτω ῥαντίζειν τὰ παιδία καθ᾽ ἕνα τὸν λαὸν, ἵνα ἁγνίζωνται ὑπὸ τῶν ἁμαρτιῶν. Νοεῖτε πῶς ἁπλότητι λέγει ὑμῖν. Ὁ μόσχος οὗτός ἐστιν ὁ Ἰησοῦς, οἱ προσφέροντες ἄνδρες ἁμαρτωλοὶ, οἱ

medio spinarum ponunt. Figura Iesus Ecclesiæ posita; quia qui voluerit tollere lanam coccineam, oportet illum multa pati propter spinæ nequitiam, & coarctatum sic dominari illius. Sic, inquit, qui volunt me videre, & adtingere regnum meum, debent compressi, & multa passi accipere. Quam autem figuram putatis esse? Quia præceptum est populo Iudæorum, offerre vaccam homines, in quibus peccata consummata sint, & occisam comburere, & tollere tunc cinerem pueros & mittere in vasa fictilia, & suspendere [in ligno] lanā coccineam, & hysopum, & sic spargere pueros circa singulas turbas populi, ut sanctificentur à peccatis. Videte ergo, quomodo in simplicitate dicat vobis; Vacca erat Iesus; qui offerebant, homines peccatores hi qui

obtulerunt

obtulerunt, illum ad victimam; qui sparserunt pueri, hi erant qui nuntiaverunt nobis remissionem peccatorum, & castitatē præcordiæ nostræ, quibus dedit Evangelii potestatem, qui sunt duodecim in testimonium tribuum, quia duodecim sunt tribus Iudæorum. Quare ergo & lana in ligno est? quia qui crediderit in illum, vivit in perpetuum. Quare in unum lanam & hysopum? Quia in regno illius dies erunt nequissimi & sordidi, quibus nos sanabimur: & propter hoc, dum sic fiunt nobis lucida, illis autem obscura, quia non audierunt vocem domini. Dicit autem de auribus,

προσενέγκαντες αὐτὸν ἐπὶ σφαγήν. [Εἶτα οὐκέτι, ἄνδρες, οὐκέτι, ἁμαρτωλοὶ, ἡ δόξα.] Οἱ δὲ ῥαντίζοντες παῖδες εὐαγγελιζόμενοι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸν ἁγνισμὸν τῆς καρδίας, οἷς ἔδωκε τοῦ εὐαγγελίου τὴν ἐξουσίαν, οὖσι δεκαδύο, εἰς μαρτύριον τῶν φυλῶν, ὅτι δεκαδύο αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ, [εἰς τὸ κηρύσσειν. Διὰ τί δὲ τρεῖς ἄνδρες οἱ ῥαντίζοντες; εἰς μαρτύριον Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, ὅτι οὗτοι μεγάλοι τῷ Θεῷ.] ὅτι δὲ ἔριον ἐπὶ τὸ ξύλον; [ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ Ἰησοῦ ἐπὶ τῷ ξύλῳ,] διότι οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτὸν ζήσονται εἰς τὸν αἰῶνα. Διὰ τί δὲ ἅμα τὸ ἔριον καὶ τὸν ὕσσωπον; ὅτι ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἡμέραι ἔσονται αἱ πονηραὶ καὶ ῥυπαραὶ ἐν αἷς ἡμέραις σωθησόμεθα. [Ὅτι καὶ ἀλγῶν τὴν σάρκα διὰ τοῦ ῥύπου τοῦ ὑσσώπου ἰᾶται.] Καὶ διὰ τοῦτο οὕτω γενόμενα ἡμῖν μὲν ἐστὶ φανερὰ, ἐκείνοις δὲ σκοτεινά, ὅτι οὐκ ἤκουσαν φωνῆς κυρίου. Λέγει γὰρ πάλιν περὶ τῶν ὠτίων, πῶς περιέτεμεν ἡ-

quo-

AN EXACT BOOK OF ENTRIES,

Of the most Select JUDICIALL VVRITS USED IN THE COMMON-LAW.

Translated from the *Originall Manuscript*, which was Collected by the Hands of that Eminent CLERK,

ROBERT MOYLE Esq;

Late one of the Prothonotaries of the Court of

COMMON-BENCH.

A Work of much Industry, as may appeare by the Authors great Paines in quoting of *Book-Cases*, Opinions of Judges, number Rolls, and many other Requisites, for the confirmation of every Entry, whereof none have been ever published before.

Printed now for the use and benefit of all, but aimed most especially for such as are most conversant in the *Common-Law*.

By *J. H.* Gent.

With a perfect Table in which may be found the Principall matters therein contained.

LONDON,

Printed for *Robert Crofts* at the Crown in *Chancery-Lane*, under Seigeants-Inne, 1658.